

BUỒN VUI ĐỜI LÍNH

Võ Hữu Hạnh

CHƯƠNG MỘT

MỘT TRẬN ĐỘT KÍCH

Soạt ! Soạt.

- Im !

Rắc ! Rắc !

-Suýt ! Cẩn thận ! Bước nhẹ chân nào.

Linh quay lại ghé sát vào tai bạn , thì thầm nhắc nhở.

Trong bóng tối dày đặc, đoàn người nhẹ lướt. Hai cùi chỏ và hai đầu gối cẩn thận , hết sức cẩn thận đặt nhẹ trên mặt đất ,nhưng không sao tránh khỏi chạm vào những lá vàng khô , gây những tiếng động nhẹ.

Đoàn người như những bóng ma chập chờn , yên lặng tiến tiến sâu mãi vào sào huyết địch.

Họ làm lủi đi như thế , Linh chỉ huy toán cảm tử quân , lãnh nhiệm vụ đột kích vào mật khu địch thao tin tức AI nhận được do Tuyệt gửi về : Đêm nay Việt Cộng dự định họp tại đây để bàn kế hoạch tấn công đồn Long Cầu.

Đến tuyến xuất phát , nhìn mặt kim dạ quang đúng 21:30g, Linh thở dài tự nhủ : "Còn những nửa giờ nữa ! ".

Đột nhiên Linh dừng chân , tay trái giơ cao ra hiệu. Rồi chàng lấy trong túi áo ra chiếc địa bàn US. úp lưng địa bàn nằm gọn trong lòng bàn tay, để mặt dạ quang trở ra sau , nhẹ nhàng đưa lên cao.

Người thứ nhì kế Linh thấy vậy quay ra sau vồ nhẹ vào người thứ ba hai cái liên tiếp, cứ như thế tuần tự đến người cuối.

Tất cả toán đã dừng lại , úp tai xuống đất nghe ngóng , mắt không rời ánh sáng lờ mờ của chiếc đồng hồ dạ quang phía trước .

Không ai hử môi. Không một tiếng động . Tất cả hoàn toàn rơi vào im lặng ngoại trừ tiếng côn trùng rên rĩ không bao giờ dứt giữa cảnh rừng già tịch mịch.

Bỗng có tiếng người từ xa vọng lại.

Tiếng nói to dần to dần ...

Tất cả nín thở ...tay đặt vào cò súng ...chờ đợi.

Toán quân địch vô tình đi sâu vào tử địa ngay con đường mòn nhỏ , cách toán quân của Linh chừng mười thước .

Ánh đuốc chập chùng lóe lên ánh sáng soi tỏ những hàng cây , bụi rậm.

Toán quân chờ đợi lệnh khai hỏa của Linh .

Áng sáng tỏ dần. Qua khe những ngọn đuốc man dại..thấp thoáng những bóng đen bước theo sau...

Linh nghĩ thầm : " Bọn này quả thật khinh địch, cứ tưởng nơi đây bất khả xâm phạm.Phen này cha sẽ cho các con xơi kẹo đồng các con ạ! ". Mắt chàng theo dõi

địch, chăm chú nhìn theo những bóng người bận đồ đen, vai máng súng MAS 36 và US 17, xen kẽ vài cây K50 Tiệp Khắc.

Nhìn những ánh đuốc, nghe những tiếng cười nói bô bô, Linh có cảm tưởng đang xem một cuốn phim mạo hiểm đường rừng mà chàng sắp sửa bỏ mọi da đò đang hợp quanh ánh lửa hồng man rợ...

Thuận, nằm kề Linh, có vẻ sốt ruột vì bọn địch đã qua hết phân nửa mà vẫn chưa thấy Linh ra lệnh khai hỏa. Chàng bò sát Linh thêm, huých nhẹ cùi chỏ vào hông Linh. Linh lắc đầu. Thuận mở to mắt ngạc nhiên.

Biết linh là người hay cân nhắc thận trọng và cương quyết nên Thuận đành âm ức.. yên lặng.

Cả một trung đội địch đã đi qua sát hông toán phục kích, nhưng đã để họ lọt qua không một tiếng súng, không một phản ứng.

Bất giác Thuận lẩm bẩm:

-Đồ hèn nhát!

Nghe Thuận chửi đồng, Linh biết tánh Thuận nóng nảy nên chàng mỉm cười - tỉnh bơ - không đáp.

_ Thế mà cũng đòi đi giết địch.

_ Suyt khẻ chứ! Chết hết cả lũ bây giờ, lằm bằm gì mãi thế cậu. _ Linh vỗ vai bạn khiển trách.

Thuận nhận biết mình lỡ lời nên im ngay. Có tiếng lao xao phía cuối rừng, Linh ngóc đầu lên quan sát.

Ánh đèn dầu lóe lên, chập chờn xuyên qua các khe cửa.

_ Hừ! Có cả một dãy nhà lá nữa. _ Thuận buộc miệng reo khẻ.

_ Suyt!

_ Đ M! Cứ suyt hoài. Chả chịu đánh đấm gì cả. - Thuận bực tức lằm bằm.

_ Anh có chịu câm miệng lại không? Vô kỷ luật quá! _ Ừa! Thì câm.

_ Ba gai!

Linh lắc đầu, anh lại nhìn đồng hồ kim dạ quang: 21:40 G.

_ Còn bao lâu nữa mới chịu khai đèn cậu? Nai nhiều quá, sao không hạ cho rồi? Thuận hỏi.

_ Hai mươi phút nữa!

_ Bực quá! Bực quá! Tại sao không nổ súng cho rồi, chờ cái đéch gì tới hai mươi phút nữa! Tớ sốt cả ruột lên chứ.

_ Yên chí! Biết đéch gì mà hỏi. Mai tôi cho cậu " tám củ", cạy bỏ cái tội bép xép như đàn bà đi. Phục kích đột kích vào vùng địch mà cậu cứ làm như ở nhà.

_ Suyt! _ Thuận móc cùi chỏ vào hông Linh. Linh im bật. Có tiếng xào xạc mỗi lúc một to dần. Linh khẻ cười nói:

_ Lại có thêm mối! Nhớ đếm kỹ bao nhiêu nai tơ nữa.

Một bóng đen hiện ra giữa vòm trời đen, thêm một bóng... nhiều bóng.. một tiểu đội.. một trung đội.. lại đi ngang toán của Linh vô sự.

Thuận dường như đã hiểu vì sao lúc này Linh chưa khai hỏa vội, anh thầm phục người bạn nhiều kinh nghiệm, nhận biết mình có lỗi:

_ Tôi phục cậu đấy!

Linh nheo mắt cười nửa miệng:

_ Vậy mới là trung úy chứ!

Trong bóng tối, hàm răng trắng của Thuận nhe ra cười...man rợ, thông cảm và phục thiện.

Thuận là một thư sinh , tuổi vừa đúng quân dịch. Vừa đỗ xong tú tài nhất đã động viên ngay trường Võ Khoa Thủ Đức. Sau bao tháng rèn luyện tại thao trường , Thuận chấp chững bước vào đời binh nghiệp với cặp lon chuẩn úy .

Với tuổi ham thích chuyện phiêu lưu mạo hiểm , với tính tình nóng nảy cương trực , Thuận luôn luôn tình nguyện vào công tác nguy hiểm nhưng đầy thích thú và vinh quang .

Sau những chiến công hiển hách, nhờ lòng quả cảm và trí thông minh ,Thuận được đặc cách vinh thăng Thiếu Úy.

Kịp đến khi binh chủng " Cẩm Từ Quân " được thành lập, Thuận tình nguyện vào và chuyển đến đơn vị biệt hiệu " Beo Đen."

Ở đây Thuận gặp lại Linh , người bạn học cùng lớp ở trường CHASSELOUP.

Tâm đầu ý hợp , Linh và Thuận sát cánh bên nhau trên mọi chiến trường của đất nước .

Tuy tính tình của Thuận nóng nảy , ngông nghênh nhưng rất thật thà mau nóng mau nguội , quên hết chẳng bao giờ để tâm thù oán hay đâm thọc ai. Anh em chiến hữu mến tính tình Thuận cũng vì chỗ đó . Dù anh đang quạ quọ nhưng khi anh cười để lộ hàm răng trắng đều như con gái là lúc anh quên hết mọi nỗi ưu phiền .

Ngoài tình chiến hữu Thuận còn một lý do khác để đeo đuổi Linh , vì sao lưng Linh có Điệp ,em gái của Linh. Điệp năm nay 17 trăng tròn, còn đi học ở trường Bà Sơ Nhà Trắng .

Thỉnh thoảng lúc cả hai về phép , Thuận theo Linh về tận nhà để gặp Điệp . Đôi mắt Điệp là cả một Trời thu thu hút mất tâm hồn của một chàng trai trẻ như Thuận.

Nhiều lúc chuyện trò với Điệp , Thuận e ấp ngượng ngùng khiến Điệp phải trêu :

_ Ê ! Ông tướng Thuận không biết đánh giặc có giỏi không ,chứ theo em nhận thấy chắc là NUMBER TEN.

Thuận đỏ mặt cãi:

_ Tại sao vậy Điệp ?

Điệp mỉm cười ngó lên trần nhà trong lúc hai con thằn lằn đang " mi " nhau ,trêu :

_ Cái thứ đàn ông nhát gái vậy mà đánh ai ,hử ông Thuận !

Thuận mắc cỡ cúi gầm mặt xuống khiến Điệp càng làm già và người trong nhà có dịp cười vỡ bụng khi thấy Thuận cố chạy chữa bằng hai tiếng " Dạ dạ " lí nhí như trẻ con đang ăn vụng bị bắt quả tang .

_ Ê ! Không thấy hiệu lệnh sao ? Bộ ngủ hả bồ ?

Linh đá nhẹ vào mông Thuận khiến Thuận giật mình trở về với hiện tại , vội chụp súng ,tay để vào cò .

Nhìn cử chỉ lúng túng của Thuận , Linh đang nghiêm mặt cũng phát cười :

_ Anh làm cái thứ gì vậy ?

_ Ơ ! không có chi . Muỗi cắn quá chịu không nổi có chi mô.

Kinh tì thăm vừa đủ cho Thuận nghe :

_ Sắp đến giờ tấn công rồi nhớ nhé ! Khi tôi bắn tiếng súng lệnh , toán cậu bắn ráo riết vào mục tiêu. Khi tôi hô xung phong , toán yểm trợ của cậu đổi hướng súng ngay về trái nhé . Đừng quên kéo chết toi mạng các bạn đấy .

_ Yên chí !

Linh đưa địa bàn dạ quang lên, xoay một vòng tròn trên đầu .

Toán xung kích bò nhanh qua bên phải Linh , làm thành hàng ngang .

Toán yểm trợ trung liên và đại bác M79 đã sẵn sàng chữa họng vào các căn chòi .
Trước khi ra lệnh xung phong , Linh còn căn dặn lần cuối :

_ Các anh nhớ điểm tập trung . Đánh mạnh và rút lui ngay , thu lượm được bao nhiêu hay bấy nhiêu .

Tất cả đều gật đầu . Linh và đồng đội trườn mình tiến lên hết sức nhẹ nhàng khi cách chừng ba mươi thước .

Linh đưa khẩu Carbin lên tầm mắt , ban đêm anh chỉ ngắm đỉnh đầu ruồi thay vì phải ngắm xuyên qua lỗ chiếu môn.

Hai tên địch vô tư đứng canh trước chòi : Mục tiêu tốt cho Linh .

Thuận bấm vai Linh :

_ Cho tôi đưa bên trái nhé !

_ Ừa ! Tôi đưa bên phải .

Hai phát súng cùng nổ lóe lên ánh lửa căm hờn, xé tan màn đêm tịch mịch .

Hai tên địch gục xuống . Tiếp theo những tràng trung liên Bar ,súng M79 thi nhau nổ giòn như pháo Tết.

Những tên địch bị đánh bất ngờ , hoảng hồn chạy tóa ra cửa , tìm chỗ ẩn nấp.. Hỏa lực của toán xung kích tạo thành một màn lưới lửa len lỏi vào màn đêm , đuổi theo bọn Cộng phỉ. Những thân hình đổ xuống , những tiếng la hét thất thanh tuyệt vọng . Địch chống cự càng lúc càng yếu . Linh giật chiếc hỏa pháo cho lệnh xung phong , như đàn mãnh thú ,những bóng người bật dậy.

Những tiếng thét chuyển rừng vang dội :

_ Xung phong ! Xung phong !

_ Sát ! sát ! Giết !

Những bóng người hùng dũng nhô lên khỏi mặt đất.

Từng ánh thép lưỡi lê mã tấu sáng ngời loang lên, những họng tiểu liên càn quét, vừa tiến lên vừa bắn. Toán yểm trợ xoay họng súng bắn về bên trái lượm tiếp những tên còn sót lại. Trận đánh thật ác liệt - lựu đạn nổ tung trời. Lửa bốc cháy, người la kẻ hét, người rên kẻ khóc, thật là hỗn độn.

Lợi dụng ánh sáng hỏa pháo, toán thu dọn chiến trường làm việc rất hăng, thanh toán nốt những ổ kháng cự lẻ tẻ.

Linh tay súng tay chém đỡ gạt, xông xáo như một viên chiến tướng, lồng lộn như mãnh hổ bị thương, đôi mắt lonh lang rực sáng soi mói trong đêm tối. Đang hăng hái tiến lên chàng chợt quay ngoắc người lại, linh tính chàng đã không làm: Một tên Việt Cộng nhào tới chàng như thú dữ vồ mồi, thanh mã tấu trong tay hấn vừa vung lên, nhanh như chớp, Linh phóng con dao găm vào giữa mặt tên Cộng phỉ.

_Ồi chao! Tên Việt Cộng vừa thét, thanh mã tấu nặng nề rơi xuống đất, hai tay hấn ôm chặt lấy cán dao, máu chan hòa mặt hấn, không lẽ một giây, Linh bồi thêm một viên carbin ân huệ vào giữa ngực hấn, tên giặc lão đảo rồi ngã sấp xuống. Linh bỏ tên giặc, nhảy vọt vào căn nhà, gạt qua những xác ngổn ngang, chàng bỗng dừng lại.

Dưới ánh đèn leo lét nơi góc nhà, một bóng người con gái lỏa lồ nằm dài dưới đất, tay chân bị trói, miệng bị bịt vải đang ú ớ vùng vẫy.

_Trời! Tuyệt em!

Linh nhảy bổ đến, mở băng vải nơi miệng nàng, rút lưỡi lê cắt dây trói. Vừa nhận ra Linh, người con gái sung sướng ôm chầm lấy chàng khóc sụt sùi, Linh vuốt nhẹ tóc nàng, hôn lên trán:

_ Em yên tâm, mọi nguy hiểm đã qua. Nín đi đừng khóc nữa cưng.

Tuyệt vẫn nức nở. Chàng cúi xuống thoa nhẹ bờ vai nàng. Qua giây phút xúc động giờ đây chàng mới bàng hoàng nhìn thân hình vệ nữ của Tuyệt, làn da trắng hồng, đôi vai thon nhỏ. Linh vội vàng xoa dịu những ý nghĩ đen tối vừa hiện ra trong đầu óc chàng, vì Linh cũng chỉ là con người. Những rung cảm thúc bách làm đôi tai chàng nóng bừng, máu trong huyết quản chảy mau. Linh vội quay mặt ra chỗ khác, tay gỡ nhẹ đôi tay thon nhỏ và êm như nhung của Tuyệt. Lúc này Tuyệt cũng vừa ý thức được hoàn cảnh hiện tại, nàng bẽn lẽn như một nàng trinh nữ, cúi đầu e lệ hay tay che ngực lúng túng.

Linh nhào người vợ vội quần áo quần áo nàng vớt bừa bãi trên chiếc bàn gỗ xiêu vẹo, đưa cho nàng và thúc giục:

_ Em mặc nhanh lên! Chúng ta phải rút ngay kéo bọn chúng tiếp viện thì nguy, mình ít quân quá.

Thấy người con gái môi mấp má như muốn nói, Linh gạt đi:

_ Chúng ta cần thoát nhanh nơi đây . Khi nào hết nguy hiểm , em sẽ kể đầu đuôi tự sự cho anh nghe cũng không muộn.

_Rút quân ! Về ngay điểm tập trung .Tiếng súng dứt hẳn , những bóng người chạy nhanh qua ánh lửa đang bốc cháy dữ dội.

Linh dìu Tuyết ra khỏi nhà , tay nắm tay, dẫn Tuyết khuất vào đêm tối .Nhiều anh lính vấp thây địch té sóng xoài . Vất vả lắm Linh mới dìu Tuyết đến điểm tập trung , một nơi an toàn cách đấy trên năm cây số .

Các chiến sĩ tới trước tự động bố trí canh gác , chờ đợi chiến hữu về đông đủ.

Linh và Tuyết đã mệt nhoài nên đến nơi Tuyết ngã nằm sóng xoài trên cỏ ,thở hổn hển .

_ Em giỏi lắm cứ nghĩ cho khỏe , chúng ta còn rút về hậu cứ , đừng nói gì cả .

Nhưng Tuyết lắc đầu không nghe , thều thào nói:

_ Cám ơn anh đến kịp lúc , bọn chúng nghi ngờ em nên định làm hốt , trói em , đánh đập em và bắt em khai . Em không chịu nói , chúng bèn lột áo quần em cho em bị nhục , bắt buộc phải cung khai , chúng bảo sẽ cho em mặc lại sau khi em đã khai xong . Em biết mưu của chúng , dù khai hay không cũng sẽ hãm hiếp và giết em cho dứt hậu hoạn . Bọn cộng sản vô giáo dục , hcúng dã man hơn thú dữ , chúng muốn hành hạ thân xác em . Em cố kéo dài giây phút chờ đợi anh đến như anh đã hứa , vì biết nếu em khai xong chúng sẽ giết em ngay .

Tuyết nhón nhác như nai tơ bị đèn rọi , cơn sợ hãi chưa dứt được , nàng vẫn nói liên miên.

Linh thở dài an ủi :

_ Thôi em nghỉ chút cho khỏe và mừng tai nạn đã qua mà em không hề hấn gì , cám ơn em đã giúp các anh , quả thực em đã làm rạng danh gái Việt . Chợt nhớ đến bạn , Linh quay qua gọi:

_ Thuận ! Toa về chưa ?

_ Có đây ! Tiếng đáp vọng lại từ một bụi rậm . Linh ra lệnh :

_ Nhanh lên ! Kiểm điểm quân số vũ khí lại , xong chuồn ngay , kết quả thế nào ?

- Địch để 31 xác tại trận . ta thu 1 trung liên , 7 carbin, 5 thompson, 7 Max 36 và K50. Bên ta 2 chiến sĩ đèn nợ nước , 4 bị thương .

Giọng Linh lo lắng :

_ Ai vậy ?

_ Mạnh và Phi.

Linh nhè nhẹ thở dài :

_ Tội nghiệp quá! Vợ thằng Phi mới đẻ đứa thứ sáu ! Còn thằng Mạnh mới đi hỏi vợ . Giấy phép cưới vợ tôi đã chuyển lên Tiểu Đoàn ký xong .

Rất nhanh hình bóng hai chiến hữu hiện ra trong óc Linh. Mạnh , chàng quân nhân nhanh nhẹn ,láu lỉnh , luôn luôn nụ cười cởi mở trong bất cứ trường hợp nào . Có lần Linh nói đùa với Mạnh :

_Có lẽ không bao giờ chú Mạnh biết buồn đấy nhỉ ?

Giọng Mạnh hồn nhiên ;

_ Dạ thưa trung úy có lẽ vậy .

Tuần trước Mạnh đưa đơn xin phép về cưới vợ , chàng đã hứa sẽ đặc biệt cho Mạnh 15 ngày sau dịp đột kích này . Chỉ còn 5 ngày nữa Mạnh cưới vợ , nhưng giờ đây ... đâu còn nữa người chiến sĩ thân yêu của đại đội.

Còn Phi , người chiến sĩ gan dạ của Đại Đội với người vợ trẻ và đàn con dại .

Chàng lẳng lẳng cúi xuống , lòng cảm xúc nghẹn ngào , đôi mắt rưng rưng , Linh dấu vội sau chiếc khăn tay trên nền trời xanh lấp lánh , hai vì tinh tú lạc đi vào quá khứ .

Linh bảo với Thuận :

_ Anh cho anh em khiêng hai cái xác ấy cẩn thận . Mai tôi sẽ liệu .

Thật là khổ cho cấp chỉ huy mỗi lần phải viết thư chia buồn , mãi rồi chẳng biết phải an ủi làm sao nữa .

Thuận bước tới an ủi Linh :

_ Thôi đừng buồn anh ạ! Trận nào lại không có người chết. Dù thắng hay bại , đều do số mệnh cả .Nếu Trời định ta chết vào giờ đó ngày đó thì dù có ba đầu sáu tay cũng không tránh khỏi .

Tôi biết có một người bạn thiết , chắc anh chưa quên thằng Trân chứ ? Nó học một lớp với mình đấy ! Bị động viên khoá 1 Thủ Đức nó tình nguyện ra " 3 ème Région Militaire " ở Bắc . Mấy trận Hoà Bình , Sơn La nó thắng liên miên . Sau thượng cấp đặc cách cho nó vinh thăng trung úy , thưởng cho cậu ta 15 ngày phép về cưới vợ .

Tuần trăng mật hai vợ chồng xong đâu đấy được trên một tuần .

Các em lác mắt vì hai chiếc lon vàng chói trên vai nó và một hàng mề đai quá xá cỡ . Có em ghen tị cả hạnh phúc với vợ nó , vốn là hoa khôi cả vùng .

Có dè đâu ngày nghỉ phép cuối cùng , nó dẫn cô vợ đi xem xi-nê , băng qua đường Trần Hưng Đạo để ghé rạp Đại Nam xem phim " Mirage de La vie " (Ảo ảnh cuộc đời) thì bị một chiếc taxi trờ tới cán vỡ sọ chết tốt .

Toa thấy không , con người có số cả ! Đánh trận liên miên không hề hấn gì , đến khi về phép lại chết lãng nhách !

Linh trầm ngâm :

_Nghe nói vợ nó sắc nước hương trời , đẹp kinh khủng . Trước cái chết của nó , bà vẫn tưởng chiêm bao ! Hôm đưa đám nó bà nhào lặn xuống mộ khóc lóc thảm thiết ,ai cũng rơi lệ, phải vực bà lên mấy lượt mới chịu thôi . Thế mà...

Thuận nhanh nhẩu :

_Sao cậu ?

Linh bực dọc ,chưởi đổng :

_ Bố tiên sư cái đời tầm thường ! Tuần sau đó tao thấy con mẹ cặp tay với thằng quan ba Tây , xếp của chồng nó , nhục ơi là nhục ! Phải con mẹ nghèo gì cho cam , hay là cái nước An Lam Cộng Hoà hết đàn ông đẹp giai , sao lại lấy cái thằng lông lá xồm xoàm , mặt dày mũi lõ , thật tao không hiểu nổi lòng dạ đàn bà .

Thuận bèn giở triết lý " hai xu":

_ Chung quy cũng chỉ vì tiền ! Tiền là tất cả !

_ Cũng vô lý ! Gia đình con mẹ giàu sụ ! Hay là thằng quan Ba khéo tán đúng lúc , đến đúng lúc .

Linh ngơ ngác :

_ Chú mi nói sao ta không hiểu ?

Thuận giơ tay lên Trời , phân bua :

_ Này nhé ! Con mẹ đang buồn khổ vì mất chồng , vả lại con mẹ học trường đằm , lại là hoa khôi số một nên tiêm nhiễm phong tục của Tây Phương . Đang buồn có xếp của chồng đến thăm vuốt ve an ủi, thế là vơi được 1/3 lòng sầu . Thằng Tây mời đi nhẩy đằm để giải khuây , sẵn sàng chịu đựng , vơi được 2/3 lòng sầu . Rượu và nhẩy , ôm ôm cọ cọ , xác thịt đang độ xuân xanh hơ hớ mới " mở mắt chào đời " hơn 10 ngày , giờ bị phanh lại ngay bảo chịu sao cho thấu cảnh cô đơn lẻ bóng . Vì thế chuyện gì đến phải đến . Một đêm nào đó , chàng Tây và nàng góa phụ trẻ đẹp nắm tay nhau ,xuân tình men rượu ,nàng ngã vào lòng chàng . Cuộc đời "On pon fi nan " mê ly và rùng rợn kể từ đó ...ha ha ha !

Linh gỡ đầu Thuận :

_Chú mi giải tưởng tượng chứ làm gì có thứ đàn bà tệt thế .

_ Thế mà trên cái cõi đời ô trọc này vẫn xảy ra hàng ngày .

_ Ừ ! Toa nói cũng có lý . Mỏa có chết , đêch mòi mấy thằng bạn thân lại , thằng nào xớ rớ , mỏa hiện hồn về nhát cho đến khi nó buông tha vợ mỏa thôi .

_ Hèn ! Hèn ! Không hưởng để cho thằng khác hưởng mới là cao thượng .

_ Cao thượng cái con khỉ !

_ Toa dù không cao thượng , nếu vợ toa muốn thì dù có sống nhăn , nó vẫn có thể cắm lên đầu toa một cặp sừng tốt , chánh hiệu con nai , toa biết không . Bởi vậy cho nên mỏa trước khi ra trận , mỏa kêu trưởng tòa uỷ quyền cho vợ mỏa miễn để tang , cho trọn quyền lấy ngay chồng khác để nuôi con . Như thế dù mỏa có chết , đền xong nợ nước , mỏa cũng yên lòng nơi chín suối vì vợ con mỏa đầy đủ hạnh phúc , con mỏa có người bảo hộ tương lai cho nó , thế là mỏa mãn nguyện rồi .

_ Chà ! Cao thượng dữ ! Cao thượng dữ ! Mỏa thì đêch chịu như vậy . Công nhận là mỏa hủ lậu , mỏa ghen đi ! Nhưng cái ghen của mỏa là bảo vệ thanh danh đàn bà . Toa quên rằng , trên cõi đời ô trọc này , bên cạnh những con đàn bà lẳng lơ , còn có những vị thủ tiết thờ chồng sao ?

_ Quơ đũa cả nắm , có ngày ế vợ à cậu .

Thuận cười , trề môi :

_ Chuyện Tàu , chuyện Tàu ! Chinese story mới có chuyện thủ tiết thờ chồng ! Đời thế kỷ 20 , đợt sống mới , duy vật lan tràn , tết " Chà Và " mới có chuyện thủ tiết .

Linh cười :

_ Toa thực là một triết lý gia đại bi quan !

_ Còn vous là một anh chàng " hủ lậu " ! Hủ lậu !

Bỗng một tiếng nổ chát chúa vang lên . Cả hai do phản ứng tự nhiên vội lăn hai vòng , đồng nổ súng một lượt . Một tên địch từ trong bụi rậm ngã ra sóng xoài , mắt mở trao tráo !

- Hú hồn ! Tưởng vợ tao kỳ này lấy Tây !

Thuận nhìn tên địch gục xuống hai tay ôm ngực , một dòng máu từ trong ngực hắt rỉ ra , càng lúc càng tuôn dần , thắm đỏ cả mặt đất ...

Linh ra lệnh cho anh em bố trí cẩn thận . Nhìn tên địch đang quần quại trên vũng máu qua ánh đèn pin , chàng động lòng bất nhẫn . Không phải lần đầu chàng nhìn thấy cảnh tượng đổ máu , nhưng nhìn gương mặt xám ngắt và đau đớn của kẻ bất hạnh , Linh quên hẳn kẻ thù , tình thương dâng lên trong lòng . Linh vội gọi người y tá :

_ Anh băng bó họ và cho tôi biết thương tích .

Thuận và người y tá nhanh nhẹn tiến đến bên kẻ bị thương . Sau một hồi xem xét , viên y tá quay lại nhìn Linh khẽ lắc đầu , đoạn anh băng bó tạm vết thương và chích thuốc cầm máu .

Tiếng kêu rên của kẻ bị thương mỗi lúc một nhỏ dần ... và trên đôi mắt gần như lạc thần , hai hàng lệ từ từ ứa ra lăn nhanh trên đôi gò má cao hốc hác . Đôi mắt kẻ địch không còn nhìn Thuận với vẻ căm hờn nữa , trái lại , kẻ bị thương hối hận nhìn chàng , đôi môi mấp máy như muốn nói điều gì trong hơi thở gấp gáp khò khè , Thuận vội tiến đến ghé sát tai vào miệng hắn :

_ Anh muốn nói gì cứ nói đi tôi sẵn sàng nghe anh ,anh yên tâm ,chúng tôi cố gắng săn sóc anh , anh đừng lo .

Hắn chống tay ý muốn ngồi dậy . Người y tá vội đỡ hắn dựa lưng vào một gốc cây , hắn thều thào qua hơi thở hổn hển :

_ Cám ơn các anh , tôi biết sức tôi lắm , tôi không thể nào thoát chết được , hãy để tôi nói những gì tôi đã giấu kín trong lòng bấy lâu nay .

Ngừng một lát để lấy hơi ,mặt hắn nhăn lại vì đau , cả người hắn rướn lên một cách mệt nhọc :

_ Trước đây tôi căm thù mấy anh vì bị nhồi sọ , họ bảo tôi các anh là bọn háo sát , chuyên tàn sát ,hãm hiếp đồng bào vô tội , những lúc ấy lửa hận trong lòng tôi sôi sục , tôi chỉ muốn gặp các anh để thanh toán . Chính lúc này tôi đã thoát khỏi tay các anh , tôi muốn trả thù cho các bạn để rồi lãnh hình phạt bội phản nhân dân ..như bây giờ . Các anh hãy tha thứ cho kẻ biết hối hận ...và tôi mong các anh làm ơn nhả vợ tôi ...rán nuôi con .

Thuận lẩm bẩm :

_ Thì ra tên này có vợ con , kẻ cũng tội .

Linh lờ mắt cho Thuận tỏ ý không hài lòng việc chàng vỗ về tên địch .

Thuận vô tình tiếp:

_ Anh yên tâm ! Tôi sẽ cố gắng làm vữa lòng anh , dù tôi chưa được biết chị và cháu . Vậy chị ở đâu tên gì cho tôi biết .

Đưa cánh tay gầy guộc ra , tên du kích nắm chặt bàn tay của Thuận:

_ Tên.... Hồng Anh đẹp lắm Xã Hòa Lợi , ấp Bình Minh , ... thôn 2 ... tôi tiếc .. không gặp nàng để tạ tội ... trước khi vĩnh viễn rời xa cõi đời ..Tôi nghe theo lời đường mật của bọn Cộng Sản ...nên đã bỏ vợ con từ 3 năm nay theo một ảo ảnh ...ciến đấu cho chủ nghĩa Đại Đồng biết mình làm thì đã muộn !

Tên địch từ từ lịm dần , đầu gục quau một bên , đôi mắt mở trao tráo .. đầy uất hận . Mặt hắn còn non choẹt !

Thuận lắc đầu , nghiền nghẹn nơi cổ họng , đưa tay vuốt mắt kẻ bất hạnh , lẩm bẩm :

_Lại thêm một nạn nhân của chiến tranh ! Chừng nào mới chấm dứt thảm cảnh này !

Linh đứng nhìn , không nói một lời , rồi nghiêm sắc mặt , chàng dõng dạc ra lệnh :

_Đấy là một bài học chiến trường quý báu cho chúng ta . Đừng bao giờ vội tự kiêu khi ta vừa chiến thắng mà quên đề phòng địch theo dõi và bắn tẻ chúng ta . Cũng may ,có lẽ vì nhớ tới vợ con nên tên này đã run tay khi bắn tôi và anh , khiến viên đạn trượt ra ngoài . Không thì ...không biết ai sẽ nhấn gỏi cho ai .

Thuận yên lặng , đứng lên phủi quần áo , đội mũ lưỡi trai lên đầu , rồi vụt hỏi :

_ Tuyết đâu rồi ?

Linh nhìn Thuận dò xét :

_ Cô ấy đã đi trước với cánh quân xích hậu rồi .

_ Tôi phải gặp cô ấy ngay mới được .

_ Chi vậy ?

_ Nhờ cô ấy tìm địa chỉ cô Hồng Anh , vợ tên du kích kia .

_ Để làm chi ?

_ Ủa ! Anh này hỏi lạ . Để làm vui lòng người chết ! Để nhắn tin cho vợ anh ta ráng nuôi con... Vậy chớ nãy giờ anh không nghe à ?

Linh nhìn Thuận , tay đặt trên vai chàng lắc đầu :

_Anh không được gặp vợ tên du kích kia , tôi cấm anh !

Thuận mở tròn đôi mắt , ngạc nhiên lẫn bất mãn , sáng giọng :

_Anh độc tài quá há ! Tôi nói thực tôi rất mến và phục tài chỉ huy của anh . Anh luôn luôn bình tĩnh và tôi đã tuân theo lệnh của anh ở mặt trận . Nhưng xin anh đừng xen vô địa hạt tình cảm của tôi . Súng đã dứt nổ , thì dù ta hay địch , chúng ta vẫn là những con người đáng thương cả thể xác lẫn linh hồn . Nhấn lại lời cuối cùng của một người đã chết, cho dù kẻ ấy là thù địch , cho vợ con họ là một chuyện tôi thấy lương tâm tôi phải làm và bắc buộc phải làm . Anh không thể vô tâm tàn nhẫn đến mức độ đó được . Tâm hồn anh thối quá ! Tôi không chịu được !

Linh vẫn điềm nhiên , dõng dạc :

_ Anh nói hết chưa ?

Thuận cũng sáng giọng không kém :

_Rồi đó ! Mà tôi nói cho anh biết , cho dù anh có cấm tôi, phạt tù tôi , đề nghị bóc lon tôi ... tôi cũng đêch cần , miễn tôi thi hành trọn vẹn lời hứa trước một con người. Tôi nhắc lại và nhấn mạnh cho anh rõ , đó là một con người chứ không phải là một địch thủ nữa . Kẻ địch là người cầm súng

bắn vào ta , khi đã chết rồi thì là một con người , anh hiểu chưa ? Bây giờ ...nói cho anh rõ , tôi đi đây , tôi đi tìm cô Hồng Anh đây . anh có giỏi làm gì thì làm !

Nói xong , Thuận mang súng lên vai hiên ngang đi thẳng .

_ Thuận ! Đứng lại !

_ Đếch cần đứng ! BỐ tiên sư cái đời tầm thường !

Linh rút súng lục ra khỏi vỏ :

_ Một lần nữa ! Tôi ra lệnh cho anh đứng lại . Nếu cãi lệnh , tôi sẽ hạ anh như hạ một con chó , không chút tiếc thương , vì tội nhục mạ cấp và bất tuân quân lệnh trong lúc hành quân .

Thuận hậm hực quay lại ,kip nhìn họng súng đen ngòm đang chĩa thẳng về mình . Nhìn gương mặt cứng rắn nghiêm nghị của Linh, Thuận khẽ rùng mình vì biết Linh không đùa .

Bực tức , uất hận trào lên mi mắt , Thuận đứng yên mà nước mắt trào như mưa . Anh kéo dây súng khỏi vai và bất thần trở đầu súng dùngbáng súng quất mạnh vào cánh tay cầm súng của Linh .

Bị đánh bất ngờ , tay Linh đau buốt , khẩu súng văng ra xa . Chờ dịp Linh ôm tay đau , Thuận bồi thêm báng súng vào đầu Linh .

Nhưng Linh đã nhanh nhẹn tránh kịp cú đánh , đồng thời Linh dùng thế võ Nhật bắt súng Thuận kéo tới trước . Bị mất đà , Thuận mất thăng bằng nhào tới trước mặt Linh . Linh vội tràn người qua , dùng chân trái chặn chân mặt Thuận hất mạnh lên , đồng thời chàng cho Thuận một phát Atém nhẹ vào gáy khiếnThuận ngã sổng xoài bất tỉnh .

Sự việc xảy ra quá nhanh nên binh sĩ chỉ còn biết đứng nhìn như trời trồng .

Tuyết đi đâu đó , nghe hai người cãi vả và tiếp theo là ẩu đả , nàng hoảng hốt chạy lại vừa lúc thấy Thuận nằm im trên đất . Tuyết không hiểu ất giáp gì , vội quỳ xuống nâng Thuận lên, thấy máu ứa nơi khoe miệng Thuận , nàng nổi nóng , trừng mắt nhìn Linh quát :

_ Anh là thằng tồi ! Tán tận lương tâm ! Đánh người bạn cùng sống chết với mình ! Tôi rất tiếc đã hợp tác tình báo với anh . Bây giờ tôi bỏ đi đây , anh kiếm hộ người nữ tình báo khác . Tôi chán đàn ông các anh lắm rồi ! Chán lắm rồi ! Ai ngờ địch không đánh lại quay ra đánh nhau ! Thích đánh nhau lắm hả ! Tôi đi đây !

Tuyết lờng lộn như con thú dữ , bao nhiêu vẻ đẹp thủy mỹ của người con gái biến đi , Linh chỉ thấy trước mắt một con hổ cái dữ tợn .

Như chưa hả giận , Tuyết đứng lên nhìn thẳng vào mặt Linh , bỗng nàng tát vào má Linh hai tát mạnh như trời giáng , xong nàng ngoe nguẩy bỏ đi .

Binh sĩ nhìn Linh như chờ lệnh , nhưng Linh chỉ mỉm cười lắc đầu ra hiệu để yên cho Tuyết đi khuất . Linh lẩmbẩm :

_ Thì ra người đẹp lúc dữ tợn lại như thế này ư! Trông y như ma hiện hồn ! Thấy phát ớn quá tề !
Đúng là cô ả yêu Thuận rồi !

Linh bình tĩnh cúi xuống lượm khẩu súng cho vào bao , đồng dạc :

_ Chuẩn bị tiếp tục di chuyển , súng cầm tay , sẵn sàng nhả đạn.

Chàng cúi xuống ôm xốc Thuận dậy :

_ Thôi dậy đi cha nội ! Đừng vờ đóng kịch ăn vạ nữa ! Cô ả đi rồi ! Gớm ! Cái Tuyết mê cậu dữ !

Thuận phát phì cười , nhe hai hàm răng đỏ ối , đứng dậy phủi quần áo , phun một búng máu xuống đất , chưởi đồng :

_ Mẹ kiếp ! Bố tiên sư ..

_ Cái đời tầm thường !

Linh họa theo , đôi bạn cùng cười , khoác vai nhau tiếp tục đi về Bộ Chỉ Huy hành quân .

Linh không quên vói lại :

_ Trung !

_ Dạ !

_ Em nhớ lượm lại khẩu súng của Thiếu úy Thuận đem về sửa nhé !

_ Dạ !.

Trung là một binh nhì quân dịch. Tuổi vừa trạc đôi mươi nhỏ thó người, rất trung thành dễ thương , làm tùy viên cho Linh.

Có lần Linh mới lãnh lương , có lệnh thượng cấp gọi lên PC họp gấp nên bỏ quên chiếc bóp trên giường . Đến lúc về chợt thấy mất bóp , Linh vội tìm lia và la um lên , nhưng Trung chỉ cười khi bị quở trách oan và nhanh nhẹn mở tủ cá nhân lấy ra chiếc bóp đầy cộm nói :

_ Thấy Trung Úy đi họp gấp , bỏ quên chiếc ví , em vội cất vào tủ đấy ạ.

Đếm lại tiền không thiếu một hào , Linh từ ấy càng tin và thương Trung như em ruột , đi đâu cũng dẫn Trung theo như bóng với hình .

_ Ê ! Bây giờ nhờ anh vui lòng giải thích vì sao anh cản tôi làm việc phải ? _ Thuận thắc mắc.

Linh nhìn bạn , mỉm cười rộng lượng :

_ Phải cái con khỉ ! Này ! Ráng mở lỗ tai cho rộng mà học thêm trường đời , cậu ạ ! Để cậu bốc đồng có ngày anh em bị tiêu diệt hết chẳng còn một mống.

Thuận trở mắt :

_ Sao ? Bị tiêu diệt hết à ? Vô lý !

Linh không trả lời hỏi lại :

_ Cậu còn nhớ vụ Long Hưng không ?

_ Sao ? Có gì lạ ?

_ Na ná như vụ đột kích hôm nay .

Có một đơn vị di chuyển qua vùng trên , để đột kích vào mật khu và sào huyệt của địch . Đơn vị này đánh đầu thẳng đó khiến bọn Cộng sản khiếp đảm kinh hồn. Bọn họ tung ra không biết bao nhiêu mạng lưới tình báo để dò biết tên Đơn vị , cấp chỉ huy , khả năng tham chiến ,những tính nết các cấp chỉ huy ,quân số ,vũ khí đạn dược v.v ..nhưng hoài công . anh em trong đơn vị kín như bưng và không đóng quân nơi nào quá 12 tiếng khiến địch hoang mang lo sợ.

Tên chỉ huy địch bỗng nghĩ ra một mưu kế , lợi dụng lúc chạm trán với ta , lẽ dĩ nhiên phần tổn thất về địch nặng nề hơn , bọn địch bèn giả vờ bị thương nặng gần chết. Một binh sĩ ta thấy vậy động lòng trắc ẩn vội hỏi thăm tên họ , gia thế . Đánh đúng lòng nhân đạo của người lính chiến Việt Nam Cộng Hoà , tên họ bèn trối trăn nhờ nhắn lại giùm vợ con v.v... Binh sĩ này tưởng có bốn phận phải làm việc nghĩa như cậu , nên không cần báo cáo thượng cấp .

Đợi khi đơn vị rút về đóng quân gần một thôn xóm , binh sĩ họ lén lút đến nhà của người chết (giả) báo hung tin trên . Người vợ tên địch _ thật sự là một nữ tình báo địch sành sỏi_ bèn khóc bù lu bù loa , than trời trách đất , than thân trách phận khiến anh binh sĩ mũi lòng trước cảnh mẹ goá con cô , nhất là cô vợ lại là một thiếu phụ rất đẹp , anh động lòng trắc ẩn đem về nuôi nấng .

Trong thời gian anh bận hành quân , bà vợ ở hậu cứ bèn dò hỏi địch tình , vũ khí , tên tuổi đơn vị . Rồi một hôm khi các chiến sĩ sau thời gian chiến đấu vất vả trở về , bỗng hốt hoảng kinh hoàng khi thấy trại gia binh tan nát , các bà vợ chết lả lơ thân thể vì bị Việt Cộng hãm hiếp dã man trước khi bọn chúng giết cả mẹ lẫn con rồi thiêu hủy nhà cửa cháy ra tro bụi .

Truy ra thủ phạm không ai khác hơn là vợ anh binh họ đã lén lút mật trao tài liệu và giờ giấc hành quân cho người chồng giả chết để rồi một cuộc thanh toán hèn nhát diễn ra vô cùng man rợ. Thoạt đầu anh binh sĩ họ vẫn không tin mãi cho đến sau cuộc đột kích vào mật khu địch : Anh tìm ra vợ anh đang hú hí với kẻ đã giả chết trối trăn vợ hẳn cho anh .

Anh đã hiểu ra thì mọi chuyện đã muộn màng ,quá muộn khi quả lựu đạn nổ tung tiêu diệt cả bọn chúng lẫn anh .

Chiến tranh là như thế đấy ! Nếu ta quá nhân đạo, ta sẽ chết vì những mưu toan hắc ám của địch , lợi dụng lòng nhân đạo để tiêu diệt ta , vì Việt Cộng là những tên quỷ khát máu , không một thủ đoạn đê hèn nào mà chúng không dám làm.

Linh kể đứt từ lâu mà Thuận và các anh em binh sĩ vẫn còn nhìn chàng trên trời_ ngạc nhiên lẫn cảm phục_ sự từng trải của vị chỉ huy .

Thuận phục thiện :

_ Tại sao anh hay vậy ! Bây giờ tôi mới hiểu và thành thật xin lỗi anh về những cử chỉ lời nói nhục mạ ngu xuẩn của tôi .

Linh thông cảm nhìn người bạn nóng tánh , vuốt tóc bạn âu yếm như tình nhân :

_ Vậy mới là trung uý chứ lỵ !

CHƯƠNG HAI

CÁNH ĐỒNG CHÓ NGÁP

_ Mẹ kiếp ! Cực gì mà cực như chó thể này ! Bố tiên sư cái đời ...

_Thôi cậu ! Chịu khó xi-tốp lại cho em nhờ . Đi mệt muốn đứt hơi mà cậu cứ chười đống như thế này đếch ai chịu được .

_ Không chười sao được , mả chười cho đã nư rồi ra sao thì ra .

Mồ hôi nhễ nhại thấm đẫm quần áo tác chiến , Thuận thở hổn hển , lê bước trên " Cánh Đồng Chó Ngáp " đầy đặc sình lầy .

Mỗi lần đặt chân xuống , bùn lún qua khỏi đôi giày cao cổ " bốt- đờ - xô", cố gắng lắm mới rút lên được một chân để rồi chân kia lún xuống ,lún mãi !

Cánh đồng bao la tít tận chân trời : Không một vũng nước ! Không một bóng cây ! Cơn nắng ác nghiệt đã thiêu đốt đoàn quân cảm tử . Mặt đỏ như gấc , môi nứt khô rướm máu , Linh bực mình chận đứng lời than của Thuận .

Anh binh nhì Trung lẻo đẹo theo sau , chiếc ba lô cao nghệu che lấp thân hình thấp bé của anh . Mọi người đều hoa mắt thấy toàn sao rơi trên cánh đồng .

Họ đi như thế từ một giờ sáng , lùa địch và tìm kiếm địch lén lút từ biên giới Miên - Việt sang phá rối các xã cận biên như Giồng Săng Tả, Giồng Đình , Giồng Lức .

Khởi hành từ Bến Súc Tây Ninh , họ phải tuần thám sục sạo tìm địch , bọc ven ranh giới để một cánh quân khác rượt theo địch lấy lại được 40 con trâu và gia súc bò heo và nhất là đàn bà con gái Việt Nam ở làng Biên Sơn bị bọn Việt Cộng bắt đem về bên kia bờ cõi từ lúc chiều qua.

Đến bảy giờ sáng họ tiến đến gần Gò Dầu, vừa kịp nghỉ quân ăn sáng , Linh nhận lệnh làm nút chặn dài theo biên giới Miên Việt từ Gò Dầu đến Bến Lức ranh tỉnh Mỹ Tho.

Ranh giới đó khô khan cần cỗi, có một giá trị hết sức quan trọng về mặt chiến thuật quân sự vì nhiệm vụ của đơn vị chàng là ngăn chặn không cho bọn cướp ngày ngày vượt qua biên giới, lấy đi những thứ chúng cướp được của đồng bào - ranh giới này cũng là con đường cửa ngõ của Đồng Tháp. Chúng mà vào đó được, tức là chúng thoát! Con gái sẽ được chúng dùng để giải quyết sinh lý, trâu bò sẽ được chúng bán cho bọn buôn lậu để đổi lấy vũ khí, heo gà vịt là thức ăn quý báu cho chúng kếp dài "Cuộc Trường Kỳ Kháng Chiến của Đảng"!

Đơn vị của Linh vẫn tiến mãi... đội hình nấc thang được kéo dài ra, từ sĩ quan đến binh sĩ gương mặt đều hốc hác mệt nhọc.

Nắng vẫn tiếp tục thiêu đốt những người con thân yêu của Tổ Quốc!

Các bi-đông nước đã cạn từ lâu. Linhra lệnh dừng quân. Những thân người đổ nhào xuống bùn, mệt mỏi. Bùn văng lên cả quần áo, thấm lên những gương mặt nứt rạn, mùi bùn tanh tưởi xông lên nồng nặc chẳng ai buồn để ý. Xa xa có tiếng súng trung liên nổ giòn từ trong thôn xóm.

Có tiếng xí xào từ phía sau đoàn quân, Linh hỏi:

_ Gì thế các cậu?

_ Thưa trung úy! Thằng Báu nó xỉu.

Gọi y tá tiêm cho nó một mũi Solucamphree với Vitamine B1 hay Liver Injection Crude.

-Dạ em đã tiêm xong, nhưng xem anh ấy còn mệt lắm - Tiết y tá đáp_ Có lẽ anh ấy thiếu nước.

_ Lấy bi-đông tôi nhỏ ít giọt cho anh ấy đi.

-Dạ!

Linh rút bi-đông ra, mở nắp định tu một hơi cho đã khát nước trước khi trao cho Tiết, nhưng trút mãi chẳng có giọt nào!

_ Mẹ kiếp! Hết cha nó rồi!

Linh ái ngại nhìn Thuận. Thuận liếm mép nhìn Tiết, Tiết lắc đầu nhìn Trung, Trung thở hổn hển nhìn Hoà.

Hòa là một anh lính ngọng nhưng can đảm. Trước đây anh giữ Mọc- chê 60, luôn luôn tình nguyện đi đầu, nên Linh buộc lòng cho Hòa đi với toán hướng đạo tiền phong. Anh được mọi người mến vì tánh hay giúp đỡ mọi người.

Hòa do dự... anh rút bi-đông ra, mở nắp đưa lên môi. Nhìn bi-đông nghiêng gần 75 độ, Linh biết hẳn hủi còn chưa đến 1/3 nước.

Hắn do dự... tiếc rẻ... ái ngại nhìn tận chân trời xa tít trước mặt, hẳn quay lại hỏi Thuận:

_ Đường còn xa không thiếu úy? Độ bao nhiêu cây số nữa tới sông?

Thuận ái ngại nhìn Linh không biết có nên nói thực cho Hòa biết không .

Trời đúng ngộ ! Nắng càng gay gắt như muốn nướng khô đoàn quân cảm tử .

Giở bản đồ Linh tính nhẩm ;

_Còn những hai mươi cây số mới tới mục tiêu .

_ Trời ! Vậy thì không được ! - Hoà vội đập bi - đồng lại , nhăn nhó , chần chừ . Tâm linh anh đang giằng xé dữ dội , những tư tưởng xáo trộn , lòng nhân chửi lòng ích kỷ , sự đắc đo muốn vượt lòng bác ái .

Không riêng gì Hoà , trước cảnh này không ai muốn hi sinh sợ rằng mình sẽ chết khát . Lúc ngặt nghèo khốn khổ đến cực độ , ai cũng muốn tranh giành sự sống . Không ai muốn cho người chiến hữu phải chết khát , nhưng cũng không ai quên thực tế là đoạn đường còn dài hun hút tận chân trời , nếu cho đi một ít nước , biết đâu mình lại ngã gục xuống vì khát nước .

Trung đường như bị cơn khát dày vò , tuy binh nhì lương chỉ được 926 \$, nhưng lúc chết khát đồng tiền còn chi nghĩa lý , nên mócra 100 \$ đưa cho Hòa :

_ Cho tao đổi bi- đồng nước của mày .

Hòa sáng mắt khi thấy tiền , nhưng rồi mặt anh nhăn lại , lắc đầu .

_Thôi nửa bi- đồng ?

Hoà nước mắt ràn rụa lắc đầu .

_ Hèn ! Mày để thằng bạn mày chết vì khát sao ? Một ngum 100\$?

Hoà vẫn lắc đầu .

_ Đồ ích kỷ !

Hòa khóc ré lên như bị ai đánh .

Linh quay mặt đi chỗ khác , Thuận cũng vậy, ít ai can đảm nhìn thực cảnh .

Tiết lo lắng :

_Nếu vậy ,thằng Báu chết mất ! Nó đang lên cơn sốt dữ dội , Trung úy tính sao ?

_Làm cách khiêng nó đi !

_ Ai còn sức lực khiêng đi nổi !

Linh mím môi quát :

_ Thuận cho bốn người lính khiêng Báu . Chẳng lẽ để nó chết dọc đường sao ?

Thuận đứng dậy , uể oải ra lệnh :

_ Cần bốn anh tình nguyện !

Không ai đáp , không phải vì họ ích kỷ , nhưng họ quá mệt mỏi và khát nước .

Thuận nhún vai nhìn Linh , chờ quyết định .

Linh suy nghĩ giây lâu , cương quyết :

_ Anh và tôi khiêng nó vậy .

Câu quyết định đột ngột khiến mọi người ngạc nhiên nhìn vị chỉ huy , nửa tin nửa ngờ .

_ Vô lý ! Một trung úy lại đi khiêng một binh nhì à ! Rồi ai chỉ huy đơn vị ? _ Thuận bất bình .

Linh mỉm cười :

_ Anh cho tôi coi Sự Vụ Văn Thư " Relever Fonction" tôi đâu nè ?

_ Nhưng mà lúc đưng địch , ai sẽ chỉ huy trong lúc anh và tôi _ linh hồn của đơn vị_ lại bận khiêng một binh sĩ phía sau ?

Linh cương quyết :

_ Thì tôi chứ còn ai ? Anh này rõ lẫn thẩn . Nếu tôi chết , anh sẽ lên thay thế , đúng luật nhà binh mà lý .

Hạ Sĩ Nghĩa - xạ thủ trung liên - nãy giờ vẫn im lặng . Nghĩa có thân hình hộ pháp , mỗi lần ăn cơm với Nghĩa , anh em than như bọng vì một nồi cơm đầy chỉ cần năm phút là vơi sạch. Nghĩa bắn trung liên rất khỏe và chính xác . Năm rồi , anh giật giải thi tác xạ võ biền , được huy hiệu " Thiện Xạ Trung Liên " .

Thuận nhìn Nghĩa như cầu cứu , nhưng Nghĩa tảng lờ ngó đi chỗ khác .

Thật ra , bình thường ai cũng tốt bụng , sẵn lòng tương trợ lẫn nhau , nhưng trong trường hợp này , mọi người đều muốn giữ gìn sức lực vì còn đoạn đường sinh lầy hai mươi cây số nữa .

_ Thôi ! Tiếp tục lên đường !

Lệnh Linh ban ra , mọi người uể oải cho đeo ba lô vào vai vì nếu cãi lại hay ở thêm nữa cũng vô ích nếu không nói là thêm phần chán nản.

Quay lại sau , Báu đã được đặt trên cáng , nhưng không người khiêng , Linh liếc mắt nhìn Thuận , Thuận cười mỉu :

_ Biết rồi ! Khổ lắm ! Bố tiên sư cái đời tầm thường !

Hai bạn cùng cười , nén hai dòng lệ chực tuôn trào .

_ Thượng sĩ Minh thay tôi đi với toán xung kích tiền thám _ Linh ra lệnh .

_ Xin tuân lệnh !

Minh là cựu quân nhân Liên Hiệp Pháp . Năm nay anh ngoài 40 nhưng còn rắn rỏi , gương mặt đen sạm nổi gân xanh . Tuy lớn tuổi đối với bọn trẻ oắt con trong quân đội, nhưng tánh Minh vui như con nít . Vui thú của anh là đánh giặc , còn sở trường của anh là Ba- Xi - Đế.

Anh có tài pha rượu Rum Bà Queo số dzách ! Anh dùng một vỏ chai nước mắm lớn đã dùng xong , đổ hai chai xá xí vào , còn một chai để anh pha cao hổ cốt trộn xà ngẫu . Buổi sáng anh chỉ lót lòng bằng một xí , cả ngày không nghe anh than khát , thế mà bữa nay bi- đông anh không còn một giọt để !

Khi hành quân anh dữ như cọp , luôn lẫn xả vào quân địch khiến đàn em phục lẫn anh . Họ còn gọi anh là PAPA vì nghe đồn anh có một con gái 17 tuổi trông cũng ra gì , đẹp ra phết , đã từng in bóng vào tim óc của các chú lính non choẹt , nhiều cậu mê mẩn tâm hồn thi sĩ .

Thường anh trầm ngâm ít nói , nhưng khi có xí vào rồi , anh bỗng thấy đời tươi hẳn lên , và anh thường bị " Ăn Củ" vì lúc cao hứng anh hát bài " suy tôn " của anh như sau :

_ Toàn dân Việt Nam nhớ ơn Ba Xi Đế ! Ba Xi Đế ! Ba Xi Đế muôn năm ! Ba Xi Đế ban phước lành cho người ...

Cũng vì cái tội vạ miệng mà anh mang cái lon Thượng Sĩ cũng sung sướng 12 năm tròn . Chẳng ai buồn nhắc tên anh trong những kỳ thăng thưởng . Anh cũng chả buồn , hay lên mặt dạy các chú lính :

_ Đời mà tụi bây ! Lên voi xuống chó mấy hồi ! Trèo cao té nặng ! Ham chi cái bã vinh hoa phú quý rồi cực thân , rớt cuộc ngã xuống chỉ hai bàn tay trắng .

Tụi bây còn nhỏ , phải ăn ở có nhân có hậu , đừng thọc làm hci , nịnh bợ làm gì , rớt cuộc cấp trên tuy được vuốt ve tâng bốc nhưng trong thâm tâm họ khinh thường mình như cỏ rác và đàn em mình chê cười. Rớt cuộc gieo gió gặt bão , mình lại là kẻ lỗ nhất .

Trong lúc tửu hứng , anh hay than thở :

_ Đời c'est la vie , mà ái tình là c'est l'amort ! Cuộc đời c'est le cochon !

Congà ghét nhau tiếng gáy , mấy thằng nịnh bợ đêch chịu được lão già , bènngắm ngằm quạt cánh :

_Thưa thiếu úy , ông thượng sĩ già via - cốc -đế chưởi thiếu úy đấy .

Thuận dễ nổi nóngđổ mặt tía tai :

_Ổng chưởi sao ?

_Ổng nói ... ái tình là tử thần ! Chắc ổng biết thiếu úy sắp có vợ là cô Điệp , em ông Linh ...mà còn ...tò tò con gái ổng . Ý ổng nói tử thần là bát chén đĩa bay và axit đấy . Thiếu úy ạ !

_ To gan thực ! To gan thực ! Dám trêu vào ta thì phải biết ! Ông còn nói gì khác không bây ?

Bọn nịnh làm thinh , giả vờ lăm lét nhìn nhau gãi đầu , khiến Thuận là một cấp chỉ huy nông nổi , tiếp :

_Đứa nào " lói " ta sẽ thưởng 4 ngày phép đặc biệt, còn đứa " lòi" nói " náo " sẽ bị ăn đạn ngay .

Đàn em nịnh bợ chỉ chờ có thể, để thêm muối tiêu hành tỏi vào câu chuyện cho có vẻ rậm đám ...nào là ông già chửi chính phủ ..chửi Thượng Đế...say sưa tối ngày không làm gì ...la cà các quán các bar..

Không biết bọn nịnh quạ hay cách nào mà sau cuộc hành quân đầy gian lao chấm dứt , ông thượng sĩ nhà ta thay vì được ân thưởng Quân Công Bội Tinh hay Anh Dũng Bội Tinh với ngôi sao bạc , đồng , chì ,kẽm ..lại được ..ngạc nhiên đau khổ ký lãnh " Lao Tù Bội Tinh " kèm theo 20 ngày trọng cấm vì tội " Kém tác phong đạo đức ; Xuất ngôn bừa bãi " để rồi ông già phải ngồi xà lim gậm nhấm cuộc đời đen bạc , bạc đen !

Bọn nịnh còn chưa chịu buông tha , lại còn ngạo nghễ đi qua đi lại trước cửa xà lim :

_ Trông mặt ai thộn ra như là " Đau khổ vì bệnh trĩ " không bằng !

Truy ra , chỉ vì ông thượng sĩ nhà ta có mỗi cái tội là có con gái đẹp phây phây mà chưa biết ngã vào tay ai .

Hưởng không được thì phá vỡ , phá không được thì trả thù ! Trả thù được thì cười trên sự đau khổ của người khác , để rồi sẽ khóc thét lên khi làm " cọt -vê " nặng nhọc dưới quyền sinh sát của ông Thượng sĩ khi ông mãn hạn tù .

Cái vòng lẩn quẩn cứ lan ra mãi : Khóc ,cười ,buồn ,vui , khoái lạc và đau khổ , thanh thản và dày vò . Đúng như Schopenhauer đã nghĩ :

" Đời là đau khổ ,mà khoái lạc là những giây phút nối liền giữa đau khổ này đến đau khổ khác , để ta tạm quên khổ đau , rồi thêm đau khổ và chịu đựng khổ đau ".

Epicure Hi Lạp cho rằng : " Đời là sống , sống là ước muốn , ước muốn là đau khổ . Đau khổ tức thiếu thốn, thiếu thốn tức là không được thỏa mãn , và con người quả thật lòng tham không đáy ".

Có bao nhiêu người tự hào vỗ ngực nói rằng :

_ "Đời ta không ước muốn chi nữa cả ! " _ Sợ e rằng dối lòng mình chăng ?

Tóm lại ,Schopenhauer cho rằng : "Sống là chiến đấu để sinh tồn mà sự thất bại con người là điều chắc chắn . Đau khổ là tích cực trong khi khoái lạc chỉ là tiêu cực ".

_Linh nghĩ gì mà mặt thộn ra như thế , nặng bỏ mẹ đây , răng đi chậm rứa !

Linhgiật mình ,mới biết mình đang khiêng Báu trên cánh đồng chó ngáp :

_Tôi đang nghĩ về cuộc đời chúng ta , về việc anh cho giam Thượng Sĩ Minh từ cuộc hành quân trước .

_ Thế anh cho là bất công à ? Nó ba gai nhọn nhện lại còn đầu độc bọn lính ba gai theo , bảo không nhốt à ?

Linh mỉm cười :

_ Có đúng thực vậy không ? Hãy hỏi lại lòng anh đi .

Thuận bực mình gất gỏng ;

-Bố tiên sư cái đời

_ Thôi khỏi ! Thối lắm . Con van bố im giùm cho .Hề cậu bí , cậu chửii đổng lên , liệu có hàn gắn được gì không ?

_ Anhnày đi hành quân mà lẩn thẩn bỏ mẹ ! Ai đời có lính trong tay cả trăm mạng không bảo chúng khiêng cái thằng chết bầm này , lại bảo tôi khiêng với anh , còn ra cái thống chế chỉ huy con mẹ gì nữa !

Linh không đáp , cứ lầm lũi đi .

_ Bực bỏ mẹ ! Tôi đếch khiêng nữa .

Thuận dừng lại , để cáng xuống , Linh cũng dừng lại , lau những giọt mồ hôi trên trán .

Thấy vị chỉ huy dừng , bọn lính tự động ngã quỵ xuống bùn , móc bùn trét lên mặt lên cổ cho mát .

Hạ sĩ Nghĩa bỗng bỏ cây trung liên xuống la to :

_Có nước đây rồi ! Có đây rồi !

Anh ta chạy đi , tất cả như được một nguồn sinh lực dồi dào , chạy ào theo .

Linh quát :

_Tất cả đứng im !

Bọn lính đứng lại ngơ ngác , do dự nhìn vị chỉ huy không hiểu .

Riêng có Nghĩa bất tuân lệnh , chạy ra xa xa mãi đến nơi anh nhìn thấy nước ...chạy mãi ...và anh ngã quỵ xuống trên cánh đồng dài bất tận .

Linh cho lệnh tiến quân . Đến chỗ Nghĩa , anh đang vò đầu bứt tóc khóc rống lên :

_ Nước đâu ? Nước đâu ? Tôi mới thấy rõ ràng đây mà ! Ai cho nước ! Cho nước !

Linh quát :

_ Chỉ là ảo giác ! Cậu bị mê sảng rồi ! Đấy chỉ là hơi bùn bị trời nắng oi ả bốc hơi lên , từ xa , cậu tưởng là nước .

_Trời !

Bọn lính lại nhìn Linh , Thuận cũng thế , càng hành quân với Linh , càng càng thấy cảm phục Linh thêm về những kinh nghiệm quý báu chỉ có chiến trường mới dạy được .

_"Khát quá ! Ai cho tôi nước , tôi nhường vợ tôi lại cho " _ Báu thều thào trong cơn sốt .

Nếu bình thường Báu nói như thế sẽ có hàng chục chàng sẵn sàng , chẳng những cho nước mà còn cho những thứ khác quý báu hơn nữa để chiếm đoạt vợ Báu .

Báu là sinh viên luật , sợ bị động viên nên không khai bằng cấp , tưởng được yên thân . Chàng được một ông Hội Đồng Xã ở Bến Tre thương yêu , cho tiền ăn học và gả cho đứa con gái vừa đúng 18 tuổi .

Vợ Báu nổi tiếng là Hoa khôi trong vùng . Lắm chàng trai mơ ước để rồi đau khổ vì không bao giờ được toại nguyện cả .

Báu tưởng được yên thân , không ngờ thời cuộc thay đổi. Tây về xứ giao lại cho Quân Đội Việt Nam Cộng Hoà đảm đương việc chống Cộng trên phần nửa đất Miền Nam còn lại .

Báu bị động viên vào Quang Trung , vẫn khư khư không khai bằng cấp , e rằng phải đi học sĩ quan mà không được giải ngũ sau 18 tháng . Vì thế , sau khi được huấn luyện , anh được ra chiến trường với cấp bậc binh nhì .

Giờ đây chắc anh hối tiếc không được làm sĩ quan vì dù sao cũng đỡ cực hơn lính . Khi đói khát đến cùng , con người mới để lộ bản tính thật của mình ra. Nghĩ đến mệnh sống của mình trước đã , nên Báu đã không ngần ngại hi sinh vợ đẹp để đổi lấy một ngụm nước.

Thấy không ai đáp lời mình , Báu xấu hổ hối hận để kịp thấy mình không còn là một con người nữa , mà là một con thú đang đói khát . Báu đã từng nhổ nước bọt vào một kẻ ăn xin khi họ cứ lải nhải theo bên mình nài xin đồng tiền hay bát cơm .

Bây giờ mới hiểu khi người ta nghèo xơ nghèo xác , đói khát cùng cực , người ta dám làm những điều thất đức có hại cho người khác để được ăn no mặc ấm .

Trời ! Thì ra Trời chỉ có thể thôi ư!

Đói khát ! Uất hận ! Nghẹn ngào ! Báu đã thiếp đi ...và chẳng bao giờ tỉnh lại được nữa . Anh ngủ một giấc với cơn sốt trên 40 độ giữa trời nắng chang chang như thiêu như đốt , quên đi những người bạn đường cùng chung sống với anh , đành bỏ rơi anh trong bước đường cùng , chỉ vì họ ích kỷ , hay cũng vì họ thiếu thốn như anh . Họ nhìn anh thương hại mà chẳng đào đâu ra nước để cứu sống cho anh .

Thuận lặng người , vuốt mắt cho Báu mà hai hàng nước mắt tuôn trào . Anh hối hận thực lòng , hối hận vì trong một phút quá cực nhọc đã mất sát người bạn đường . Anh ước gì Báu có thể sống lại để anh còn có dịp khiêng Báu đến chân trời bù lại lòng ích kỷ của anh .

Gương mặt Linh rấn sứt lại từ bao giờ , anh làmli không nói cứ tiến bước . Hoà và Nghĩa chạy a lại giành khiêng Báu thay Thuận , nhưng Thuận nhất quyết không trao lại Báu cho ai khiêng cả .

Hòa mở bi đông nhiều những giọt nước cuối cùng vào miệng người chết :

_Báu ! Báu tha lỗi cho tôi , tôi chỉ là con vật ham ăn , ham uống để cho bạn phải chết , tôi không phải là con người nữa !

Quay qua Linh , Hòa ràn rụa :

_ Trung uý hãy để cho em có dịp hối lỗi với người chết !

Nói xong , không đợi cho Linh đồng ý , Hoà xen vào nắm tay cáng khiêngBáu đi tiếp.

Linh buông cáng ra ,lảo đảo ngã quỵ xuống , mê man vì đói khát ,vì thấy trách nhiệm của cấp chỉ huy quá nặng nề , vì hối hận tại sao từ lúc chiều qua chàng đã không đủ can đảm cãi lại lệnh hành quân (biết trước là) giết người này từ những kẻ , mà vì mù quáng bởi lon tước , mà vì khéo tăng bốc quan thầy , mà vì chưa bao giờ hành quân , suốt đời chỉ ở phòng hành quân để ra lệnh .

Vì " Ra Lệnh " thì rất dễ ! Mặc cho kẻ dưới không đủ khả năng thi hành lệnh .

Nếu thắng trận , kẻ đó không ngần ngại đứng lên oang oang " Đó là nhờ công tôi " do kế hoạch của tôi soạn ra rồi đương nhiên ưỡn ngực lãnh chiếc huy chương kết tinh của máu , nước mắt và bao đau khổ của những người đã hi sinh .

Từ thời chính phủ Pháp , thời còn chính phủ Bảo Đại , thời chính phủ Tâm ,Hữu , và mãi đến nay thời chính phủ Ngô đình Diệm biết bao kẻ đã chờ người khác dọnmâm sẵn , bằng xương máu của các chiến sĩ vô danh , họ ngang nhiên hưởng mề đay , lên lon như điều gặp gió mà chưa bao giờ nắm thủ một tiểu đội ra chạm trán với địch , chưa bao giờ biết thế nào là mùi thuốc súng , là mặt trận ,là khổ cực của cấp dưới đã từng gặm nhấm cuộc đời cho Quốc Gia Dân Tộc.

Linh cảm thấy uất ức vì cấp trên không hiểu mình , giờ này có lẽ họ đang vui đùa với các em đẹp tuyệt trần ở Bar Mỹ Phụng , Tự Do , có ai thèm để ý đến những người lính chiến đang ở đây , ở cánh đồng hoang bao la cần cỗi , khô héo này để bảo vệ cho họ được ăn sung mặc sướng , vợ đẹp con khôn . Linh đã ngã quỵ xuống phải chăng vì tâm trí chàng đã nghĩ ngợi quá nhiều hay vì thể xác đã chịu đựng quá mức .

Thượng sĩ Minh ngừng lại nhìn Linh , nhìn xác Báu, nhìn Thuận hối hận , nhìn Hoà khóc ròng , bất giác anh quỳ xuống , chắp hai tay ngửa mặt lên Trời, thốt lên những lời thành thực nhất từ đáy lòng :

_Lạy Thượng Đế xin cho chúng con nước uống . Con từ nay xin chừa , không bao giờ dám phạm thượng đến Thượng Đế nữa . Con quyết từ nay sẽ không hát ...xin ba xi để ban phúc lành cho ai nữa ...

Kiệt và Châu hai người lính xích hầu cùng phát câu :

_Thôi đi đạo đức giả ! Cậu chuyên môn rửa Trời Đất ,coi Thượng Đế như trò chơi của cậu , bây giờ cũng đổ nước mắt cá sấu ra khóc nữa à !

_Thôi dẹp hai cậu đi ! Đã là con người ai lại không làm lỗi . Thượng Đế là Đấng sinh ra trời đất , vũ trụ , sông biển, sanh ra cả chúng ta , không lẽ tiểu nhơn như tụi bây tưởng đâu . Ông sẽ mưa ,mưa nhiều , tôi tin chắc như vậy vì từ trước tới nay , tôi chưa bao giờ tin một cái gì là thiêng liêng cả .

Cả bọn nhìn nhau thờ dài :

_Vái Trời cho Thượng Đế của nó mưa xuống một đám cho bọn mình đỡ khổ !

Không biết vì lời cầu xin của Minh thấu tận lòng trắc ẩn của Thượng Đế hay vì thời tiết của miền Nam hay thay đổi mau chóng , cho nên vào khoảng năm giờ chiều , trong lúc mọi người hầu như không còn đứng vững , trời bỗng kéo mây đen kịt ...và một cơn mưa xối xả tuôn xuống .

Mọi người hân hoan hò reo nháy nhót , quên cả xác Báu nằm bất động mà lúc này đã có nhiều anh xuống chết được như Báu để đỡ khổ cực.

Mưa to nặng trĩu hạt , mưa mãi ...Linh đã tỉnh dậy từ lâu , bơ phờ hốc hác và đau khổ .

Chàng không quên nhiệm vụ bảo Tiết :

_Em lấy thuốc Chloroquine và Nona-Vitamine phát ngay cho binh sĩ uống để tránh bệnh cảm và sốt rét , đồng thời cho họ lấy sức lại nhé .

Mưa to ! Trời chiều gặp mưa lại càng mau tối . Bùn gặp mưa lại càng lầy lội thêm .

Nhiều binh sĩ bắt đầu run lập cập . Minh nhiều tin tưởng nhất , vẫn còn quỳ gối ngó lên trời , mặt anh vẫn ướt đẫm ,không biết đấy là những giọt nước mưa hay nước mắt của kẻ có lòng thành .

Những binh sĩ Công Giáo quỳ xuống cảm ơn Thượng Đế đã rửa lòng thương các con cái Ngài, các binh sĩ Phật Giáo chấp tay niệm Phật , cảm ơn Trời Phật độ trì chúng sinh trong vòng tục lụy khổ đau .

Linh mỉm cười nhìn thuộc hạ, nói với Thuận :

_Chính cảnh cảm động trên của những kẻ có lòng tin ,mà chúng ta tin chắc sẽ thắng bọn Cộng Sản vô thần Thuận ạ.

Bạo lực có thể giết chết thân xác , ép buộc thân xác ta phải đầu phục , nhưng đã có bạo chúa nào giết nổi tâm linh của các tín đồ , dù tôn giáo nào . Chính vì thế mà tôi kính trọng các Đạo dù là Thiên Chúa Giáo , Phật Giáo , Nho Giáo hay Khổng Giáo , Lão Giáo .

Đạo nào cũng dạy ta làm điều lành , lánh dữ , chỉ riêng một số những kẻ hành đạo là sai lạc vì bị mờ ám bởi tiền tài , danh vọng , chức quyền ...

Thuận trầm ngâm hạ giọng :

_Anh coi chừng ,dám có mặt vụ trong này . Tôi thực tình không biết không nghe , không thấy anh nói gì cả .

Linh cười khẩy :

_Anh quên rằng chính chúng ta mới là những kẻ ái quốc thiết thực nhất hay sao ? Ta cảm sùng giữ biên thùý để đánh chạ mặt với bọn Cộng Sản, bảo vệ cho toàn dân được no ấm , chẳng lẽ không có quyền phát biểu ý kiến riêng tư hay sao ?

Thuận can :

_ Thôi cậu ! Tôi mến và phục cậu vì những kinh nghiệm chiến trường của cậu . Nhưng tôi thành thực khuyên cậu , lúc này ta chỉ biết ta là người quân nhân can đảm, yên lặng nhìn cuộc đời chớ để mà mĩm cười , đừgnên nói nhiều có ngày sẽ mang tội mang vạ. Thời nào cũng có bọn tiểu nhân đầy dẫy khắp nơi , sẵn sàng đâm thọc tâu rỗi để hại ta một cách hèn nhát , coi chừng bọn ném đá giấu tay đấy .

Linh phì cười , vổ vai Thuận thân mật :

_Chà ! Hôm nay có nước cậu róc dử ! Sao không giới nói từ sáng đi !

Thuận cười :

_ BỐ tiên sư cái đời tầm thường !

Đôi bạn cùng cười rồi lại khóc , run lập cập vì mưa đã thấm tận xương tuỷ .

Từng binh sĩ năm ba người đầu lưng lại leo lên những chiếc mả cao , đầu trùm chiếc tanta hay poncho , thay nhau đảg " morse " hai hàm răng !

Những nắm cơm khô được bóc ra . Đờilính là thế ! Dừng lại lúc nào lo no bụng lúc ấy , sợ phải chạ mặt trán địch hay truy kích địch với chiếc bụng kẹp lép !

Nắm cơm bóc ra nhão nhoẹt vì nước mưa và nước mắt , trộn lẫn với mồ hôi khét lẹt của nắng thiêu đốt trọn ngày .

Trời sụp tối !

Từng tổ tam tam chế ngồil đầu lưng nhau , hai ngử một thức chia nhau canh chừng đến sáng .

Những chiếc mồ mả hoang là chiếc giường êm ái cho người chiến sĩ .

Gối đầu lên súng , quên ngay những khổ cực vừa qua , Minh lại ùa được ngay :

__Quả thực đời nhà binh súng là vợ , đạn là con , đàn bà là lý tưởng !

Thuận gắt :

_Minh ! Mới vừa rồi cậu đọc kinh gì đấy ? Bây giờ nói tầm bậy nữa !

Minh im ngay .

Linh phân bua :

_Kể ra anh chàng nói hữu lý, cái gì mà phải sợ .Chính trời sanh ta ra , sanh đàn bà cho ta nguồn hi vọng , sự đam mê, lòng tin yêu , sự khoái lạc để rồi đau khổ .

Có đàn bà ta mới có chuyện giặc giã cũng như hạnh phúc . Nếu không , thử hỏi một thế giới toàn đàn ông không , ai thèm đánh đấm chi cho mệt , có ai thèm lừa đảo , thâm lạm , đâm chém hay bắn giết nhau để ở tù vô ích .

Có đàn bà có ngay sự đau khổ , càng yêu càng đau khổ . Đau khổ để được sung sướng khoái lạc và được yêu lại ,khoái lạc để rồi đau khổ vì phải chạy tiền để nuôi vợ con khi sang đẽ . Buồn vui cuộc đời là chỗ đó !

_Chà ! Anh tôi hôm nay triết lý dữ !

_Không phải sao ? Thực tế ngày hôm nay cho ta thấy mâu thuẫn giữa khoái lạc và đau khổ , hai thứ đi đôi như tình nhân .

Bị nắng cháy đâm ra đau khổ vì khát nước , ước mong trời mưa . Trời mưa ta khoái lạc tận hưởng nước trời cho xuống . Khoái lạc xong ta đau khổ vì bị rét buốt run như con thằn lằn đứt đuôi dấy cựa thấy không ?

Đẩy miếng cơm nắm vào miệng , cắn thêm miếng khô tra nướng , Linh nhai ngồm ngoàm một cách ngon lành , tiếp :

_Cậu thấy không , sờ dĩ tôi và cậu phải kiêngBáo lúc trưa là vì lúc đó tôi thấy mọi người đều mệt nhoài , mà nếu một binh sĩ ắt phải mệt hơn ta , vì ta cấp chỉ huy , còn binh sĩ ngoài năm ngày lương khô đeo trên vai , thêm ít bộ quần áo thay đổi, một cái mền , một áo mưa poncho để làm lều cá nhân ,còn phải mang thêm một đơn vị hỏa lực cơ hữu cùng mấy trăm viên đạn, chia nhau mang đạn trung liên và đại bác ,hoặc pin truyền tin nặng chịt . Chừnbấy nhiêu đồ đạc cũng trên hai mươi kí , bảo họ mang thêm gì nổi nữa , nếu họ không ăn uống đầy đủ .

Làm cấp chỉ huy không phải là " chỉ tay năm ngón " mà ta phải xông xáo làm trước cho binh sĩ noi theo . Ta là đầu , binh sĩ là mình là chân tay . Thường khi binh sĩ mến kẻ chỉ huy nên không bao giờ để mình làm lâu cả ,ngoại trừ bữa nay . Cậu nghĩ xem , sau một đêm cộng thêm một ngày phải vượt trên 40 cây số sình lầy . Quả là một sức chịu đựng quá mức của họ .

Thuận lặng thinh nhìn thây Báu. Chàng đứng dậy , cởi áo mưa choàng lên thân hình đã lạnh của Báu rồi mở ví của Báu ra . Giữa những giọt mưa đọng lồng một tấm ảnh một thiếu nữ thật đẹp. Thuận lật qua mặt sau có hàng chữ :

" Mến tặng anh yêu .Nhớ anh mãi "

"Phượng "

Thuận cẩn thận rút khăn mùi xoa , bọc kỹ những đồ đạc cá nhân như bóp tiền , đồng hồ , chiếc nhẫn của Báu trao cho Linh .

Linhngậm ngùi cầm di vật của báu trên tay , bất giác hai hàng nước mắt tuôn trào. Khôngbiết chàng thương hại cho Báu sớm lìa đời ô trọc để siêu thoát hay thương hại cho Phượng còn trẻ đẹp , sớm chịu cảnh góa bụa ,hoặc thương hại cho chính bản thân anh đang còn lận đận lao đao ,kéo dài cuộc đời đau khổ hơn Báu .

Nhìn ảnh Phượng , Linh liên tưởng đến một bóng hồng : Tuyết ! Tuyết , người em gái bé bỏng đã yêu chàng với tất cả lòng thành , người nữ tình báo đã bao phen khiến địch quân khiếp đảm , thế mà chàng đã ngu si không đoái hoài , không phải vì không yêu hay ghét bỏ, mà vì chàng quá bận rộn với nhiệm vụ , lúc nào cũng sát với tử thần nên chưa kịp yêu nàng đầy thôi . Tưởng chàng khinh rẻ , Tuyết đau khổ chán nản xin chuyển qua đơn vị khác .

Tuyết đã đi rồi ! Linh mới cảm thấy lòng mình thêm cô đơn hiu quạnh . Biết lúc luyến tiếc Tuyết là lúc Tuyết đã như một con chim thoát lồng , bay bổng tận chân trời xa lạ rồi . Từ lúc đó , Linh mới biết mình đã yêu Tuyết và đau khổ dằng dặc nhớ thương nàng .

Hạnh phúc trước mặt , Linh coi thường không lưu tâm để ý , đến khi nhận ra chân hạnh phúc thì nó đã bay đi .

Mưa bên ngoài chiếc tante đã tạnh từ hồi nào cũng như trời đã tối đen tự hồi nào mà Linh vẫn còn run như bấc _ khôngbiết vì áo quần thấm nước mưa hay vì mưa cô đơn thấm tận vào lòng chàng .

(Chuyện này xảy ra trong thời kỳ phôi thai của quân đội ta , chưa có trực thăng, không yểm hay pháo trợ dồi dào như bây giờ).

CHƯƠNG BA

NGƯỜI NỮ TÌNH BÁO

Tuyết lăn qua lộn lại mãi nhưng không tài nào chớp mắt được .

Đồng hồ đã điểm 12 tiếng , nàng vói tay lên chiếc bàn ngủ gần đầu giường lấy bao thuốc Salem , rút một điếu đưa lên môi . Chiếc bật lửa loé lên ánh sáng cho đến khi đầu điếu thuốc ngúm khói và màu đỏ rực lan ra , nàng đóng bật lửa lại .

Lúc Tuyết mới bảy tuổi , trong một cuộc sửa sai và thanh trừng những phần tử địa chủ , cha mẹ

nàng thuộc thành phần khá giả đã bị bọn Việt Cộng đem ra đấu tố và chôn sống trước mặt nhân dân .

Cái Tuyết từ dạo ấy bơ vơ , lang thang đầu đường xó chợ để kiếm bát cơm qua ngày tháng .

Đến năm nàng 12 tuổi , trong một đêm mưa gió bão nùng ,nàng thiếp ngủ trên vỉa hè đã bị một tên cán bộ lưu manh cưỡng bức .

Giờ đây mỗi lần nhớ lại nàng không khỏi xót xa cho số phận . Hình ảnh đêm mưa gió bão bùng đã sớm bắt nàng trở thành người đàn bà . Hình ảnh năm xưa tưởng đã chôn sâu trong tiềm thức nay chợt hiện ra với nàng .

Chiều hôm đó sau khi gánh nước mướn cho mấy người xóm chợ , Tuyết co ra trong manh áo rách trở lại góc chợ . Chợ là giang sơn của nàng , vì đã lâu nay kể từ lúc cha mẹ nàng bị tố khổ , không ai dám cưm mang nàng . Tuyết lấy xó chợ làm nhà , ngày gánh nước mướn kiếm cơm , tối về chui rúc trong bao bố , để đêm đêm nhớ tới cha mẹ và mái nhà ấm cúng . Tiếng nức nở của người con gái mới mười hai tuổi như tiếng than của kẻ bất hạnh của xã hội đen bạc của Miền Bắc đau thương .

Đêm ấy như thường lệ , Tuyết rúc đầu vào trong bao bố tìm quên trong giấc ngủ vô tư , bên ngoài mưa vẫn rơi đều hạt . Khoảng nửa đêm trong lúc đang ngon giấc , Tuyết bỗng giật mình vì nàng cảm thấy có bàn tay kẻ lạ lạnh lạnh đặt vào vai nàng . Theo bản năng tự vệ của người con gái , Tuyết vùng dậy mở to mắt sợ hãi nhìn bóng đen ngời trước mặt .

_Giọng nàng lạc hẳn :

_Ai ?.

Bóng đen chồm tới , hơi rượu xông nồng nặc , một giọng khàn khàn nổi lên :

_Im mồm ngay , tao đây , cán bộ Bình đây mà .

Rất nhanh , Tuyết rùng mình nghĩ đến tên cán bộ trước đây từng giữ trâu cho cha mẹ nàng , giờ hẳn đã theo kháng chiến và trở về đấu tố cha mẹ nàng . Nàng run sợ :

_Tôi lạ ông ! Ông tha cho tôi !

_Suýt ! Im mồm ! Im không tao giết như cha mẹ mày bây giờ .

Vừa nói hẳn vừa nắm chặt cánh tay nàng , ôm xóc nàng dậy , hơi thở hỗn hển :

_Im đi , chịu tao , tao thương tao cho tiền .

Tuyết rùng mình khi bàn tay thô bạo của hắn sờ soạng vào da thịt của nàng , Tuyết yếu ớt van xin :

Tôi lạ ông , ông tha cho tôi ! và nàng gằn giọng :

_Tôi la làng lên bây giờ !

Hắn cười rưng rức , tiếng cười thật man dại ;

_ Đừng kêu mất công , ở đây không có ai , mưa to thế này có ma nào nghe thấy , thôi chịu khó chịu cán bộ , mai tao cho tiền .

Tuyết vùng dậy định chạy ,nàng la lớn :

_ Bớ làng nước ơi ! Cứu tôi với !

Ngoài kia mưa gió mỗi lúc một lớn át hẳn tiếng kêu yếu ớt của người con gái khốn nạn .

Vòng tay của tên cán bộ xiết chặt nàng lại , khoẻ như con thú dữ . Hắn giật nhanh hàng nút áo ngực , xé áo nàng ra rồi vo vải nhét vào họng nàng , tiếng kêu gào của cô gái nghẹn tắt trong cổ họng .

Đau đớn thể xác làm nàng ngất đi mặc cho con quỷ hành hạ thân xác .

Một lúc sau nàng chợt tỉnh , con quỷ dâm dục vẫn còn ngồi cạnh nàng, hai bàn tay thô kệch sờ soạng khắp người nàng . Thấy nàng tỉnh dậy , hắn cúi xuống hôn nàng . Tuyết lợm giọng muốn vả vào mặt hắn nhưng sức lực nàng cạn kiệt , chân tay rã rời . Lần thứ hai con quỷ ghì lấy nàng , nàng cảm thấy trời đất tối sầm lại , chỉ cảm thấy con vật đè nặng trên người nàng , Tuyết lại thiếp đi ...

Gần sáng ,khi trở dậy , Tuyết nghẹn ngào nức nở khóc , tiếng khóc của đứa con gái đáng thương chìm dần trong cô tịch ...

Ốm yếu , bệnh tật , Tuyết tưởng đã bỏ mình từ dạo ấy . May nhờ một bà goá chồng hiếm con đem nàng về nuôi nấng . Tuy được gọi là con nuôi , nhưng nàng phải làm việc quần quật suốt ngày như một con ở . Đến khi có thêm một người đàn ông vào căn nhà của bà goá , tình yêu hồi xuân khiến bà quên hẳn đứa bé lạc loài , bà dẫn vật đầy đọa đứa bé suốt ngày , đêm đêm còn phải đấm bóp cho bà.

Năm nàng 17 tuổi , Tuyết trở thành một thiếu nữ duyên dáng . Ở tuổi dậy thì, đôi gò má mịn màng phớt hồng , lưng ong gọn gàng càng phô bày bộ ngực nở nang . Những lúc kín đáo ngắm mình trong gương , nàng không khỏi tự hào với sắc đẹp thiên phú của nàng . Đôi chân thon dài với làn da trắng muốt , mỗi lúc nàng xắn quần xuống sông gánh nước , những thanh niên háo sắc nhìn nàng hau háu ,nàng không khỏi hãnh diện vì sắc đẹp của mình .

Thế rồi , Tuyết gặp Diên , một cán bộ trung cấp của ban văn công lưu diễn . Diên có bộ mã đẹp trai lại khéo tán tỉnh . Tuyết đã trao thân cho Diên , tưởng có thể mang cuộc đời mình nương tựa vào chàng cán bộ đẹp trai , nhưng nàng đã lầm ! Diên là một cán bộ hiếu danh lợi . Một hôm Diên gặp một tên cố vấn vĩ đại Trung Cộng , tên này hứa sẽ giúp đỡ cho Diên được cho sang học lớp văn công bên Trung Cộng . Đổi lại , Diên không ngần ngại dâng hẳn người vợ đầu ấp tay gối làm hộ lý cho tên " Cố Vấn Vĩ Đại " .

Tuyết đã phản đối kịch liệt , cuối cùng niềm tin yêu của nàng sụp đổ khi biết lòng dạ đốn mạt của Diên . Bộ mặt điển trai hào hoa đã rơi xuống , Diên hiện nguyên hình là một kẻ đốn mạt vô liêm sỉ , những van xin cầu khẩn của nàng không có hiệu lực .

Tuyết đau khổ nghĩ tới cuộc đời đen tối của nàng . Nhớ đến bộ mặt hèn hạ vô liêm sỉ của Diên lúc hấn van nài nàng hãy hi sinh hiến thân cho tên Cố Vấn để hấn có thể nở mày nở mặt với anh em , nàng khinh hấn đến lợm giọng muốn nhổ vào bản mặt tên văn công .

Nàng thất vọng hét vào mặt hấn :

_ Anh hãy rút ngay đi ! Anh làm mất niềm tin của tôi , tôi gớm cái mặt của anh lắm . Đồ tồi ! Đồ vô liêm sỉ !

Hấn nài nỉ nàng :

_ Em hiểu cho anh , anh vẫn yêu em , nhưng chúng ta là con người của " xã hội chủ nghĩa " , ta phải thiết thực . Em chịu kho 1 chiu đồng chí Wòng Xám một đêm thôi , chỉ một đêm thôi con ạ , sau đó chúng mình vẫn sống bên nhau . Tương lai của chúng mình sẽ nhờ đó sáng thêm lên , em có mất mát gì đâu mà lo . Anh lạ em hãy nghe anh !

Tình thương yêu Diên trong lòng nàng đã chết hấn , Tuyết cười khẩy khinh bỉ :

_ Anh đừng nói nữa ! Tôi không ngờ anh lại tán tận lương tâm mở miệng nói ra những câu ấy !.

Nàng ngừng lại suy nghĩ ...chán chường , không khí căng thẳng , Diên lúng túng không biết nói gì , nhìn nàng cầu khẩn .

Khuôn mặt khả ái của Tuyết đanh lại , đôi mắt nàng sáng quắc quyết định :

_ Được ! Tôi nhận và anh hãy đi khuất mắt tôi ngay . Tôi sẽ làm anh vừa lòng rồi lúc ấy có thể nào anh đừng có trách .

Nét mặt Diên sáng lên , hấn mừng rỡ tươi cười mơn trớn nàng :

_ Anh biết em yêu anh , em sẽ nghe anh . Lúc nào anh cũng yêu quý em ...

Nhưng lúc ấy Tuyết đâu còn nghe gì nữa , nàng không đủ can đảm nghe lời hấn nữa , nàng gục xuống khóc tức tưởi , khóc cho số kiếp đọa đày của nàng , những nỗi bất hạnh cứ nối tiếp theo nhau xô đẩy nàng tới vực thẳm.

Tối hôm ấy , Diên mang về cho nàng một bộ quần áo lục Thượng Hải mới tinh và nhiều mỹ phẩm , bảo nàng :

_ Đây là quà của đồng chí Wòng Xám tặng em . Em thay quần áo vào và sửa soạn trang điểm lát nữa anh sẽ dẫn em đến dự tiệc " Đặc táo " với đồng chí .

Tuyết biết thế là hết cả , nàng không còn mong gì nổi lại tình thương với Diên . Nàng hẳn thờ mất hồn đưa tay nhận lấy bộ quần áo sang trọng xa xỉ mà nàng chưa bao giờ nàng dám mơ tưởng đến .

Một giờ sau , Tuyết ngấm nhìn bóng nàng trong gương , ngạc nhiên nhìn vào đó thấy một cô gái lộng lẫy . Chiếc áo may bó sát tấm thân làm căng bộ ngực nảy nở tròn trịa của nàng như muốn xé rách lớp lụa xanh nhạt làm nổi bật nước da mịn hồng của nàng. Chiếc quần hẹp ống phò bày đôi chân thon dài rắn chắc làm Tuyết tưởng người trong gương là một tiểu thư khuê các nào khác .

Tuyết lại xót xa nghĩ nàng sẽ cảm thấy hạnh phúc sung sướng biết bao bận bộ quần áo này đến cùng người yêu , nhưng mỉa mai thay , nàng phải trao thân cho một kẻ ngoại quốc xa lạ mà nàng không hề biết mặt .

Tuyết đau đớn khi cảm tưởng mình như một con đỉm cho thuê thể xác ..nhưng suy nghĩ nàng bị cắt ngang khi Diên ở bên ngoài thúc giục nàng :

_Nhanh lên em ! Sắp đến giờ rồi !

Khi cánh cửa buồng vừa hé ra , Diên há hốc mồm nhìn Tuyết , nịnh đầm :

_Trời ! Em tôi tuyệt quá ! Em đẹp như một nàng tiên . Đến các nữ văn công Trung Quốc cũng không đẹp bằng !

Giá hẳn biết dừng lại ở đó , có lẽ nàng sẽ nghĩ hẳn khen nàng thực lòng và sẽ bảo hẳn bỏ ý định đen tối đi , nhưng không , hẳn tiếp tục " mở máy":

_Đồng chí Wòng Xám chắc sẽ hài lòng lắm vì em đẹp hơn tài tử màn ảnh nữa !

Tuyết chán chường ngắt lời :

_ Thôi bây giờ anh dẫn tôi đi đâu thì đi , đừng nói nữa tôi chán anh lắm !

Nửa giờ sau họ đã có mặt trong căn nhà rộng lớn làm nơi tạm trú của Wòng Xá , tên cố vấn vĩ đại của Đoàn Văn Công Liên Khu 3.

Tuyết lú rú theo sát Diên . Đến cửa , một tên Vệ Quốc Đoàn tiến ra ngăn hai người lại , Diên ghé tai nói thầm thì gì với hẳn , hẳn khẻ gạt đầu và đứng tránh sang một bên nhường lối cho hai người . Tới cửa lớn , hình ảnh của tên Wòng Xám đã hiện ra . Hẳn nhả nở cười chào nàng , bắt tay Diên , giọng lơ lớ :

_Hày lớ ! Chào các "lồng chí" !

Diên xum xoe :

_Xin giới thiệu với đồng chí cố vấn vĩ đại , cô Tuyết em gái tôi .

Wòng Xám nhăn nhó :

_Hân hạnh ! Tôi sang " Diệt Nam " đã lâu hà , chưa thấy người " lào " " lạ" như lòng chí .

Tuyết rút rè ẩn sau lưng Diên , nhưng tên cố vấn đã khéo léo mời nàng vào bàn tiệc .Tuyết e lệ ngồi xuống ghế, kín đáo quan sát tên cố vấn . Hắn không đến nỗi xấu xí như nàng tưởng , trạc 32-33 tuổi , thân hình lực lưỡng sung mãn . Ra vẻ hách dịch kẻ cả , hắn vui vẻ mời nàng và Diên nhập tiệc .

Trên bàn la liệt sơn hào hải vị , Mai Quế Lộ , Lê Chi Tửu, nho Thượng Hải , lê Vân Nam , vịt Bắc Kinh thật là thịnh soạn , trái hẳn với những bữa cơm thanh đạm hàng ngày của gia đình nàng . Chừng mười phút , Diên tìm cách rút lui , hắn nói với nàng :

_Em ở lại đây với đồng chí cố vấn , anh có việc bận phải về gấp . Vui lên emnhé !

Tên cố vấn tiễn Diên ra tận cửa ,Tuyết lo lắng nhìn theo , không biết số phận mình sẽ ra sao . Wòng Xám trở lại ngồi sát bên nàng :

_Cô có piết uống Mai Quế lộ không ?

Tuyết lắc đầu , hắn vói tay mở chai Lê Chi Tửu rót vào ly pha lê đưa cho Tuyết :

_ Lê Chi tửu nhẹ lắm ! Cô uống với ngộ một chút cho vui .

Hắn ép mãi Tuyết mới rút rè cầm ly rượu uống , nàng thấy hồi hộp lạ lùng , nhưng sau hai ly rượu ngọt , nàng bớt sợ , bạo dạn hẳn lên , mạch máu chảy nhanh , hai hai nóng bừng ,cả người bức rứt khó chịu.

Khi nàng ngừng lên nhìn Wòng Xám mỉm cười , hắn sung sướng ra mặt , rót rượu liên tiếp cho nàng , nhưng Tuyết xua tay từ chối ,nàng cảm thấy đầu hơi nặng rồi . Lúc này đôi mắt của Wòng Xám long lên đầy dục vọng , hách thêm khát nhìn chòng chọc vào ngực nàng .

Tuyết còn đủ sáng suốt khi Wòng Xám tiến đến dìu nàng vào phòngbỏ lại bàn tiệc phía sau . Người nàng mềm rũ , phải tựa vào người hắn bước xiêu vẹo . Mạnh mẽ , hắn bế xốc nàng trên tay vào phòng ngủ .

Đó là một căn phòngđầy đủ tiện nghi ấm cúng . Hắn lấy một khăn mặt ấm lau cho Tuyết , hơi ấm làm nàng tỉnh hẳn , nàng cảm thấy có chút cảm tình với hắn , vì hắn chịu chuộnnàng đủ thứ . Nàng càng nghĩ càng căm hận con người Diên . Cuối cùng ,nàng nảy ra ý nghĩ trả thù Diên ,người đã xô đẩy nàng vào con đường không lối thoát .

Đêm ấy với nàng như dài vô tận . Bốn lần Wòng Xám dày vò thân xác bé nhỏ của nàng , nàng mệt mỏi rã rời ...

Từ đấy người ta ngạc nhiên vì Tuyết không về với Diên nữa , nàng sống hẳn với Wòng xám , lợi dụng hắn để trả thù Diên .

Nửa tháng sau , Diên bị đày đi Công trường Sơn La , nơi đầy ma thiêng nước độc . Chỉ nửa năm sau , Diên chết vì sốt rét ngã nước .

Tuyết ngày càng đẹp ra , Wòng Xám mang nàng theo khắp đó đây và nàng tình cờ lọt vào mắt của một sĩ quan tình báo Nga Xô. Tên này thấy nàng thông minh và có nhan sắc nên sau khi đã cướp nàng từ tay Wòng Xám , hắn thỏa mãn thân xác và cho nàng theo học một khoá căn bản Tình Báo.

Nàng có dịp làm quen các lớp tình báo Bắc Việt , Trung Cộng và Nga Xô. Hai năm sau nàng về nước lúc ấy vừa tròn 21 tuổi .

Với sắc đẹp mê hồn cộng với tài nghệ thiên phú cùng với trực giác của phụ nữ , Tuyết đã hoạt động thành công không ngờ . Nàng say sưa với thành quả , nơi nào nàng hoạt động , đồn bót đều bị đánh phá .

Tuyết hành động rất khoa học , quyết định rất nhanh và chính xác . Cộng tác với nàng là một đội ngũ Nữ Tình Báo làm việc đặc lực , được chính Võ Nguyên Giáp nhiều lần khen thưởng khích lệ.

Óc mạo hiểm thúc đẩy , Tuyết tình nguyện theo Trung Đoàn Độc Lập vào Miền Nam , núp dưới danh nghĩa Mặt trận Giải Phóng Miền Nam .

Tuyết bắt tay vào hoạt động ngay khi vừa đến đây . Đã có nhiều đồn bót lẻ tẻ của bên Quốc Gia nằm trong hồ sơ chiến công của Tuyết . Nàng biết khai thác triệt để sắc đẹp trời cho và thành công không ít với cái vốn đàn bà của nàng .

Trung Ương Tình Báo Quốc Gia đã điên đầu vì Tuyết , tìm đủ mọi cách tung lưới bủa vây để bắt sống nàng . Nhưng ngày qua ngày , Tuyết như một bóng ma vô hình , có mặt khắp nơi , chợt biến chợt hiện . Mạng lưới tình báo của bên ta không tài nào bắt được Tuyết khiến nàng càng vênh vang khinh địch .

Đến rồi một hôm nàng sa vào tay quân đội ta trong một trường hợp rất là tầm thường và ... lẳng nhách !

Hôm ấy , Tuyết được lệnh từ Trung Ương đến vùng Long Nguyên hoạt động tổ chức và huấn luyện cho các Nữ Tình Báo . Quá tự tin vào tài nghệ mình , Tuyết khinh thường Tình Báo Quốc Gia , ngang nhiên giả dạng một cô gái Bắc di cư ra chợ Bến Cát .

Lâu ngày ở mãi trong rừng , nay được tiếp xúc với cảnh sinh hoạt tấp nập hàng ngày của dân chúng , Tuyết quên hẳn bản chất phụ nữ là ham thích lụa là, son phấn , đồ trang sức . Tuy nhiên , sắc đẹp của Tuyết khiến bọn lưu manh để ý . Lợi dụng cảnh chợ đông người chen lấn , bọn chúng len lỏi, xọ xát và sờ mó người đẹp .

Tuy đã được huấn luyện kỹ lưỡng việc chịu đựng của một nữ tình báo , nhưng nàng cũng phần nộ lên khi một tên lợi dụng chỗ đông không ai để ý đã bóp mạnh vào chỗ hiểm của nàng .

Tức giận , quên cả giữ gìn , Tuyết quay lại tát cho tên nọ hai bàn tay ngọc in hằn đỏ trên má . Xấu hổ , hắn kêu đồng bọn đến vây đánh nàng . Tuyết giật mình biết đã sơ hở liền xuống nước bỏ nhỏ, năn nỉ bọn cao bồi tha cho yên thân . Không dè bọn chúng làm già , nhất định làm xấu

nàng trước mặt mọi người . Tức nước vỡ bờ , Tuyết giở võ nhu đạo ra quật ngã sáu tên ngã sổng sượt trong khi toán tuần tiễu của Thuận vừa đi tới .

Hôm ấy toán đi tuần của Thuận vừa đến kịp chứng kiến cảnh Tuyết hạ đo ván những tên hào sắc vô lại , chàng khoái chí nhào vô hạ nốt những tên còn lại , và cho lính tuần giải hết tất cả về phòng Quân Vụ lập biên bản .

Trong lúc tiếp ứng cho Tuyết , Thuận nhanh mắt liếc thấy giữa chiếc áo ngực mà chiếc áo ngoài đã bị bọn lưu manh xé toạt của Tuyết có một khẩu súng Mauser nhỏ . Giữa chỗ đông người nên Thuận khó nghĩ , chàng giả vờ như không thấy , cho mời cả Tuyết về phòng Quân Vụ . Chàng cặp kè sát nàng như cặp tình nhân .

Sau khi phòng Quân Vụ hỏi cung , lập biên bản nốt bọn cao bồi xong , Thuận mời Tuyết vào phòng riêng hỏi chuyện .

Tuyết mừng thầm vì nàng nghĩ rằng đây là một dịp may để bắt bớ với ông thiếu úy trẻ tuổi đẹp trai này , hòng dò la tình hình quân địch luôn thể nên không ngần ngại bước theo chàng .

Cửa phòng vừa đóng ập lại , Tuyết còn đang bỡ ngỡ thì bất thần Thuận mạnh tay giựt mạnh hàng nút áo nàng , chụp ngay khẩu súng nhỏ đang nằm gọn giữa ngực nàng , Tuyết nhanh nhẹn phản đòn nhưng khẩu súng đã nằm trong tay Thuận rồi . Mạnh tay , chàng tát Tuyết văng ra xa tận góc tường phòng , rút súng lục lên cò hướng về nàng đồng thời đến gần bàn viết nhấn chuông :

_ Đứng im ! Nhúc nhích là tôi bắn !

Trước tình thế nguy cấp ấy , Tuyết đành dùng vũ khí sắc bén của mình , nàng đổi thái độ, bắt đầu lẳng lơ đưa đẩy :

_ Ai đại gì cử động , thiếu úy muốn làm gì em thì làm , em xin tuân theo , chỉ sợ thiếu úy không nỡ bắn đấy thôi .

Thuận quả thật bối rối giây lát , một anh binh sĩ bước vào nghiêm chờ lệnh . Thuật quát :

_ Anh gọi cho tôi một nữ cảnh sát gấp .

_ Tuân lệnh , thiếu úy !

Để trấn tĩnh , Thuận rút một điếu thuốc đưa lên môi , một tay bật lửa tay kia vẫn chĩa mũi súng về hướng Tuyết . Nàng dùng đôi mắt trời thu hút hồn nhìn Thuận , cợt nhã :

_ Xin anh cho em hút với .

Nàng im bật , tìm cách khác đối phó với Thuận vì Thuận vẫn nghiêm nghị im lặng không trả lời .

Có tiếng gõ cửa , một nữ cảnh binh bước vào :

_ Thiếu úy cho gọi em ?

_ Nhờ cô vui lòng lục soát cô này , tôi đàn ông ...không tiện .

_ Vì sao phải lục soát cô ?

Người nữ cảnh binh còn đang nghĩ ngợi, sợ anh chàng trẻ tuổi bốc đồng định lợi dụng để ngấm người đẹp. Phản ứng tự nhiên của người bạn gái muốn bênh vực che chở người đồng phái trước đàn ông , nhưng Thuận vẫn im lặng trừng mắt nhìn người cảnh binh , tay rút khẩu súng nhỏ ra , hất hàm chỉ về phía Tuyết .

Sợ hãi , người nữ cảnh binh trân trân nhìn khẩu súng nhỏ , rồi nhìn người con gái mảnh mai , tự nhiên cô hiểu bốn phận của mình nên vụt hỏi :

_ Nữ Việt Cộng ? Tình báo ?

Thuận gật đầu.

_ Vậy thì khác , phiền cô cho lục soát .

Tuyết nhoẻn miệng cười khiêu khích:

_ Cô khỏi cần đụng đến tôi , có giỏi thì thiếu úy lục soát coi nào , vì thiếu úy là người bắt tôi ..nếu thiếu úy không hèn nhát.

Người nữ cảnh binh ngạc nhiên nhìn Tuyết rồi nhìn Thuận dò hỏi :

Thuận thoáng đỏ mặt ,mím môi đáp :

_Được rồi , chị cứ ở đây chứng kiến tôi khám xét cô này. Này ! Cầm hộ khẩu súng đã lên đạn rồi đấy nhé .

_Rõ khi ! Chỉ có một người con gái yếu đuối đứng trước mặt , mà cả hai người làm như người quan trọng không bằng . _ Tuyết cười khẩy ngạo nghễ .

Nói xong Tuyết ngược đôi mắt đăm đăm đuổi mời gọi Thuận ,môi cong lên thách thức. Thuận khẻ nhả mặt , mím môi bước tới , cố làm ra vẻ lịch sự:

_Xin lỗi cô nhé !

Nhưng rồi anh chàng cứ chần chừ mãi làm Tuyết đặc ý cười thầm , nhưng trong thâm tâm Tuyết lo sợ không ít . Nàng biết Thuận nhát gái ,theo cử chỉ của Thuận này giờ nên liều thách đố Thuận , hi vọng Thuận sẽ ngại ngừng không dám sờ mó mình , nhưng Thuận bỗng lùi lại, đồng dặc ra lệnh :

_Mời cô cởi bỏ quần áo ra !

Tuyết tuy dày dặn với nghề nghiệp , nhưng trước câu nói quá sỗ sàng của Thuận , nàng gươngng chín người ,mặt tái nhợt .

Thấy Tuyết chần chừ , Thuận nghiêm giọng quát :

_Tôi không đùa đâu , mong cô làm nhanh lên nếu không ...

_ Nếu không thì sao ? _Trong lúc tuyệt vọng ,Tuyết cố vớt vát kéo dài .

_Thì tôi sẽ lột cô !

Thấy tình thế nguy kịch ,Tuyết liếc người cảnh sát đang lăm le khẩu súng , định mon men dần tới .

_ Chạy lùi ra phía sau tôi ngay . _ Thuận ra lệnh cho nữ cảnh binh .

Người nữ cảnh sát dường như đoán ra ý định của Tuyết , lùi nhanh tay vẫn chĩa thẳng súng vào Tuyết .

Tuyết thờ dãi đưa tay lên khuy áo , cố kéo dài giây phút hồi hộp , hi vọng mong manh Thuận sẽ mê mẩn mà quên phận sự .

Chiếc áo ngoài rơi xuống nền gạch ...rồi đến chiếc quần dài , để lộ ra cả thân hình nõn nà khêu gợi . Bất giác Tuyết đưa tay lên bịt mặt giả vờ khóc để lay chuyển Thuận .

Không biết trong thâm tâm Thuận , tim chàng đập loạn xạ đến độ nào ,bên ngoài gương mặt chàng lạnh như tiền , nhìn thấy những mảnh vải còn che nơi người thiếu nữ, chàng quát :

_Cởi nhanh ra ! Tất cả !

Tuyết sẵn giọng :

_Không được ! Không ai có quyền chạm vào người tôi , không ai có quyền bảo tôi cởi tất cả , trừ chồng tôi .

Thuận làm lì tiến tới :

_ Một lần chót ! Cô có cởi ra không ? Tôi mất thời giờ với cô nhiều quá , nếu cô không chịu ,tôi sẽ mở cửa , gọi lính vào cởi cho mọi người xem luôn thể .

Câu nói quyết định của Thuận đánh tan mọi hi vọng mong manh của Tuyết , nàng tức giận vói tay ra sau lưng cởi phăng áo ngực ném trước mặt Thuận .

Người nữ cảnh sát thấy vậy can :

_Thôi thiếu úy ạ ! Chừng ấy kể cũng được rồi .

Thuận làm lì ,lượm chiếc áo ngực lên lục soát bên trong rất tỉ mỉ trong lúc mặt Tuyết càng lúc càng tái lại .

_Mời cô cởi nốt phần còn lại !

Tuyết lắc đầu ,nước mắt ràn rụa , tay tay nắm chặt quần lót , nức nở :

_Ông tàn nhẫn lắm ! Ông muốn thấy hết làm chi !

Mặc cho Tuyết dờ dờ nước mắt đàn bà , Thuận sấn đến , đưa mắt cho người nữ cảnh binh . Tuyết lui dần...lui dần vào góc phòng , mãi lo đối phó với Thuận trước mặt , không để ý người nữ cảnh binh tiến đến từ phía sau .

Bất thần Tuyết vừa lui lại đụng người cảnh binh . Hai tay nàng bị người này nhanh nhẹn khóa trái lại , ghệt ra sau lưng . Trong lúc đó Thuận tiến sát lại , mạnh tay lôi tuột chiếc quần lót của nàng xuống . Tuyết nhắm mắt lại , nước mắt ràn rụa , quên mình đang khóa thân trước một người đàn ông , mà chỉ lo sợ Thuận đang cầm chiếc quần ...

Bình tĩnh , Thuận rọc bên trong lớp vải dưới của chiếc quần lấy ra một bọc giấy dầu . Tháo lớp giấy dầu , một mảnh giấy đánh máy có triện dấu son đỏ :

Chứng Minh Thư

Trung Ương Cục Tình Báo chứng nhận Đồng chí Lê thị Hồng Tuyết là cán bộ trung kiên Đảng . Nhận lãnh nhiệm vụ tối mật hoạt động tại Miền Nam.

Yêu cầu các nơi dàng mọi để dãi ưu tiên cho nữ đồng chí Tuyết hoàn thành tốt nhiệm vụ của Bác , Đảng và Cách Mạng giao phó .

Hà Nội ngày .. tháng . năm ...

_Trời ! _Tuyết kêu kên khi vừa thấy Thuận đọc chứng minh thư - Bản án tử hình của mình .

Thuận nhìn nàng từ đầu đến chân , chắc chắn nàng không còn một mảnh vải che thân , gằn giọng:

_Phiền cô mặc quần áo lại ngay .

Quay sang người nữ cảnh binh , Thuận căn dặn :

_Chị canh giữ cô ta cẩn thận . Tay tổ tình báo Việt Cộng đấy .

Người nữ cảnh binh ngạc nhiên , nàng không ngờ một người con gái trẻ đẹp như Tuyết lại có thể là cán bộ nòng cốt của địch .

Đợi Tuyết mặc xong áo quần , người này vội khóa tay còng nàng lại , nhìn Thuận :

_Xin lỗi thiếu úy ! Thế mà này giờ tôi có những ý nghĩ bất chính về thiếu úy , tưởng ông lợi dụng ngấm người đẹp , thiếu úy đừng buồn tôi nhé ! Vì là phận gái nên tôi chần chừ không hết lòng giúp đỡ thiếu úy . Giấy tờ mà nhét vào đó , có ai dám lục soát tìm kiếm . Bọn VC mưu mẹo vô cùng .

Ra khỏi phòng , Thuận nhìn người nữ cảnh binh thông cảm :

_Vì thế tôi mới mời chị vào chứng kiến kẻo một mình tôi bị vu oan nọ kia .

Chị chắc còn nhớ một Chuẩn Úy nọ bị đưa ra Toà Án Quân Sự về tội hiếp dâm một thiếu nữ . Trong lúc toà án mặt trận sắp sửa xử án thì một yếu tố xảy ra khiến cục diện thay đổi khác . Nhờ sự sáng suốt của Cơ Quan An Ninh cũng như Hiến Binh , toà đã xử trắng án tha cho ông chuẩn úy nọ . Chị biết tại sao không ?

Người nữ cảnh binh lắc đầu ngơ ngác , Thuận tiếp :

_Bọn Việt Cộng trăm mưu ngàn kế , tìm đủ mọi thủ đoạn để tiêu diệt và làm mất thanh danh Quân Đội Việt Nam Cộng Hoà . Nhận thấy chính phủ ra lệnh xử tử những quân nhân nào trong lúc hành quân phạm tội trộm cướp , hiếp dâm nên chúng dựa vào luật ta để hại ta . Bọn chúng tổ chức huấn luyện một số các cô gái thật xinh đẹp để theo quyến rũ những sĩ quan trẻ độc thân . Tay nào tưởng bở nhào vô sẽ lãnh đủ . Mèo nào thấy mỡ lại làm ngơ , họa là các bậc thánh sống hưởng hồ các chiến sĩ ngày đêm gian khổ , nay gặp những cảnh hoa sắn sàng dâng hiến , bảo sao lại không sa ngã .

Thế rồi nàng hẹn chàng trong một căn nhà lá , trong khi đó VC ép buộc trưởng ấp , thanh niên bỏ lão trong ấp muốn sống phải nghe theo chúng đến bố trí bên ngoài căn nhà nọ .

Tối đến vị sĩ quan lên đơn vị hí hửng đến tổ uyên ương .

Nàng niềm nở mời chàng vào , khép hờ tấm phen vì thôn quê không có cửa . Rồi nàng vờ e thẹn , bảo tắt đèn rồi thản nhiên lĩa lờ . Chàng sung sướng tận mây xanh , cũng thay y phục Adam .

Nàng đang ôm chàng âu yếm , bỗng thét lên , xô kéo , cắn xé , đánh ngã đồ đạc :

_ Trời ! Ai cứu tôi ! Nó hiếp tôi !

Đèn được thắp lên để Hội đồng chứng kiến cảnh hai con thú đang ôm nhau , đúng hơn là nàng đang ôm cứng chàng Từ Hải đang chết cứng như trời trồng .

Thiên hạ trói chàng lại giải lên xã lập biên bản . Bằng chứng rành rành , VC dùng luật ta để hại ta .

Án tử hình được ban ra , nếu cơ quan an ninh không kịp thời khám phá ra một vụ tương tự xảy ra nơi khác thì giờ đây mạng của chàng sĩ quan đại gái đã mất . Một bài học xương máu cho quân nhân chúng ta , nên dè dặt cẩn thận trong giao du với phái yếu ...mà mạnh hơn ta nhiều .

Người nữ cảnh binh nhìn Thuận với vẻ cảm phục kính nể .

Tuyết được giải giao về Sở ngay ngày hôm đó .

Không biết họ khéo léo chiêu hồi thế nào mà vài tháng sau , Tuyết ngang nhiên trở lại đơn vị của Linh, Thuận để hoạt động tình báo cho ..ta !

.....

Nghĩ đến đây Tuyết bật cười nhớ lại gương mặt thộn của Thuận và đôi mắt ngơ ngác của Linh khi nàng trình Sự Vụ Lệnh của Nha Trung Ương về hoạt động giúp đơn vị chàng .

Từ khi có Tuyết về hoạt động , ngày nào VC cũng thảm bại chua cay . Tin tức nàng cung cấp xác đáng , chính xác đến nỗi Linh đặt nghi vấn là Tuyết " Hai mặt ". Chàng còn dè dặt hơn , mọi lệnh chàng đều hỏi ý thượng cấp kỹ càng , sợ rằng con dao hai lưỡi kia có ngày làm chàng đứt tay chảy máu .

Tuyết thở dài . Nàng nhìn lên bàn ngủ cạnh giường , khay tàn thuốc đã ngổn ngang những mẫu vụn thuốc lá đầu lọc . Kim đồng hồ đã chỉ hơn một giờ sáng mà nàng vẫn không sao chớp mắt , nàng biết Linh đang nghi ngờ mình , nhưng trót tuyên thệ với Cơ Quan Tình Báo Trung Ương , nàng đành im lặng và mỗi lúc mỗi xa Linh hơn .

Hay là ta đã yêu chàng ?

Phân tích kỹ lưỡng những hành động từ trước đến nay của nàng , Tuyết yên lòng nhận thấy nàng chưa có một cử chỉ thân mật nào với Linh cả , mà với Thuận nhiều hơn :

_Ừ ! Làm gì ta phải nhọc lòng lo nghĩ về Linh , tại sao ta lại tát chàng vào đêm đột lách khi chàng đánh Thuận ? Vì sao ? Bao nhiêu câu hỏi quay cuồng trong trí Tuyết .

_Tại sao ta lại không yêu Thuận ? Ừ ! Chính Thuận đã khám phá ra ta và nhờ Thuận giới thiệu đến Cơ Quan Trung Ương Tình Báo nên ta mới được thu nhận .

Tại sao ta lại nhận hoạt động cho Quốc Gia ?

Tại sao ta quên lời thề của Đảng ? Họ có thể trả thù ta , Đảng có thể ám sát ta bất cứ lúc nào !

Tại sao ta không sợ chết ?

Thì ra trước sau gì ta cũng chết , nhưng chết vì chính nghĩa ta thấy thích thú hơn , mà có phải vì chính nghĩa quốc gia chăng ? Có lẽ đúng một phần nào , vì ta biết VC điều ngoa xảo trá dùng thủ đoạn đê hèn lường gạt ta , rằng bọn Quốc Gia mà bắt được ta là sẽ hãm hiếp tử tiêu ngay . Sự thật khác hoàn toàn ! Phải tranh đấu cho chính thể đại đồng , cho dân chúng được sung sướng , so sánh hai vùng thì bên Quốc Gia có chính nghĩa hơn . Dân chúng được tự do , có quyền sở hữu chủ , không phải sống trong chế độ tập trung mà nhất nhất mọi cử động đều bị bí mật báo cáo để sửa sai tố khổ , bị đày và chết dần mòn trên công trường . Ở vùng Quốc Gia có sự cởi mở tự do mà không sợ bị theo dõi báo cáo như dân ở vùng Cộng Sản .

Nhưng suy cho cạn , có phải vì chính nghĩa mà ta chịu nhận hoạt động cho phe Quốc Gia ?

Vì sao ? Vì tiền chăng ? Không đúng hẳn , dù bên Quốc Gia đã trả cho ta một trăm lần nhiều hơn bên Cộng sản , trừ những khi đi công tác , ta có đủ tiện nghi sang trọng , an ninh , nhà cửa , thức ăn .

Hay là vì tình ? Vì tình ! Thôi đúng rồi ! Nhưng ta yêu ai ?

Linh hay Thuận ?

Cả hai đều xứng đáng cho ta yêu cả !

Một Linh nghiêm trang đằm đằm , cao thượng anh hùng !

Một Thuận nóng nảy nhưng thành thực , bộc trực bao dung !

Cả hai đều đẹp trai sức khỏe dồi dào !

Rồi nàng liên tưởng đến những giây phút ái ân với Vòng Xám ở Bắc Việt , rồi lại thờ dài nhìn xuống thân mình đã nhiều lần ô uế, nước mắt bỗng rưng dòng lệ, sao đời ta lại lận đận như thế này ! Nhiều khi ta chỉ mong ước được sống bình thường như bao thiếu nữ khác , không cần đời biết tên , chỉ cần một người chồng biết yêu thương vợ con và đảm bảo tương lai cho gia đình , càng nghĩ Tuyết càng thêm buồn tủi .

Tuyết ngồi dậy nhìn đồng hồ , đã hai giờ sáng ! Sao ta vẫn không ngủ được ! Bấy lâu nay lo hoạt động , tâm trí ta hoàn toàn bị chi phối nên thân xác dục vọng bị kèm chế, nay giữa cảnh cô đơn hiu quạnh giữa đêm trường , ta mới thấy lẻ loi hơn bao giờ hết . Ước gì giờ này Linh đến với ta , chỉ cần đến với ta , ta sẵn sàng hiến thân cho chàng , ta giờ này cần một người đàn ông để xoa dịu ngọn lửa dục tình ngấm ngầm nhưng mãnh liệt đang nung nấu .

Tuyết ôm gối cô đơn lăn lộn mãi :

_ Không ! Ta không phải là kẻ đạo đức giả ! Trời sinh ta ra có tâm hồn để chịu đựng khổ đau , thì Trời cũng sinh ta ra một thể xác để hưởng thụ chứ không phải một thân xác vô tri vô giác !

Không ! Ta không chịu nổi sự cô đơn ! Ta cần phải có đàn ông !

Tuyết gào thét như điên như dại, nàng tháo tung những mảnh vải còn vương vấn trên mình ,ràn rục nước mắt :

_ Thượng Đế ơi ! Con khổ quá ! Con không biết có Thượng Đế hay không , vì từ trước đến nay duy vật biện chứng bảo không bao giờ có Ngài ! Nhưng con muốn tin có Thượng Đế ! Thượng Đế đã sinh ra có nam có nữ để kết hợp cùng nhau để duy trì nòi giống , sinh ra nhân loại . Hãy ban cho con một tấm hồng y xứng đáng, yêu thương bảo bọc con . Con hết muốn tranh đấu với đời lẻ loi cô độc , con là một đứa con gái yếu đuối , con sợ cô độc ! Con không muốn cô độc ! Hãy cho Linh yêu con tha thiết như con đã yêu chàng .

Tại sao chàng vẫn hờ hững với con , con theo Quốc Gia cũng vì quá yêu chàng !

Người nữ tình báo chưa ngoa đanh ác , công phu đào tạo huấn luyện hàng bao năm của quan thầy Nga Xô , Trung Cộng bỗng chốc tan biến chỉ còn lại một Tuyết đang sống thật sự với bản ngã của một con người .

Một con người đã biết tin tưởng vào một Đấng Thiêng Liêng , dù từ bao năm , tuyết Vô Thần Duy Vật đã đánh lạc con người Tuyết .

Tuyết khóc thật sự , nàng nhìn lại thân thể mình , vệt chạy vào buồng tắm mở nước xối xả. Nước mát xoa dịu nỗi dày vò thân xác , cuốn trôi những ý nghĩ bức dọc đen tối !

Tuyết đi ra như người được rửa sạch thể xác lẫn tâm hồn . Nàng thấy vui nhẹ nỗi lòng từ bao năm này cố chôn chặt . Nàng lẩm bẩm :

_Ai nói đàn bà không có những giây phút khao khát đòi hỏi của xác thịt là kẻ đạo đức giả. Hãy sống thật với lòng mình sẽ tìm được sự thanh thản cho tâm hồn .

Quá mệt nhọc vì sự giằng xé giữa những tư tưởng dồn dập , Tuyết ngủ thiếp đi trong giấc ngủ cô đơn .

CHƯƠNG BỐN

CHẠM TRÁN TỬ THẦN

Linh tưởng vừa trải qua một cơn ác mộng hãi hùng !

Chàng mở choàng mắt , toàn thân run sợ , mồ hôi lấm tấm trên trán , mơ hồ

_ A ! Ông đã tỉnh rồi !

Một giọng nói trong trẻo dịu dàng làm chàng mơ màng tưởng còn trong giấc mộng . Chàng chớp mắt liếc mấy cái , định đưa tay lên dụi mắt để rõ mình đang mê hay tỉnh , nhưng tay chàng cứng ngắt và đau đớn lạ thường , Linh hốt hoảng nhìn người con gái đang đứng trước mặt chàng .

Nàng có một vẻ đẹp thùy mị ẩn sau chiếc áo trắng y tá , đôi mắt sáng rực đầy sức thu hút bất cứ ai nhìn nàng .

_ Cô là ai ? Đây là đâu ?

Cô gái chúm chím cười bí ẩn , muốn thử trí nhớ của Linh xem chàng tỉnh thật chưa :

_ Ông đoán thử xem .

Linh cố moi óc nhưng đầu óc chàng trống rỗng , không tài nào nhớ nổi chuyện gì đã xảy ra , chàng lắc đầu .

_ Tôi là y tá săn sóc ông từ hai ngày nay , còn đây là Bệnh Viện Cộng Hoà .

_ Bệnh Viện Cộng Hoà ? _ Linh ngạc nhiên thì thào nhắc lại .

Lúc này, chàng có cảm giác lạnh lạnh sau lưng và hai đùi , chàng bỗng đỏ mặt thẹn chín người khi nhận ra mình đang nằm lỏa lồ trước mặt người con gái lạ . Phản ứng tự nhiên , chàng định đưa tay lên nhưng chân tay chàng dường như bất động . Đầu chàng nặng trĩu , nhức nhối lạ thường :

_ Tôi đang mơ hay tỉnh ? Cô là ai ? Làm gì ở đây giữa đêm khuya tối ?

Người nữ y tá lắc đầu :

_Ông này rõ lẫn thẩn thì thôi ! Tôi xin tự giới thiệu , tôi là nữ y tá có nhiệm vụ săn sóc sức khỏe cho ông . Ông bị thương nặng , sau khi giải phẫu ông đã mê man từ trên 48 giờ rồi , ông đã may mắn thoát chết .

Tôi có lời mừng cho ông hồi tỉnh . Đây là phòng lạnh cho bệnh nhân sau khi giải phẫu , khi nào ông thấy khỏe tôi sẽ đưa ông sang phòng hồi sức .

Linh nhăn mặt lẩm bẩm :

_ Thì ra đây là sự thật ma 2 ta cứ tưởng là chiêm bao .

Rồi sự việc như một cuốn phim quay lại từ trong ký ức , Linh dần nhớ lại mọi chuyện xảy ra

Sáng hôm ấy sau khi đơn vị Linh đi phục kích đêm về lại chỗ đóng quân , Tiết quân y đến báo cho chàng Thượng cấp chỉ thị xuống tất cả anh em binh sĩ đều phải được tiêm ngừa Dịch Tả và T.A.B trong nội ngày hôm đó để phòng ngừa mùa dịch bệnh sắp đến . Sau đó toàn thể đơn vị sẽ được cho nghỉ xả hơi 24 giờ tại trại để dưỡng sức .

Sau khi xem lại công điện , Linh tập họp đơn vị lại , lần lượt từ các sĩ quan, đơn vị trưởng đến anh em binh nhì đều được tiêm thuốc .

Thuận lo ngại vì trưa đó không được dùng cơm , Nghĩa càng đau khổ hơn vì sức chàng ăn khỏe , dùng nguyên nồi cơm chẳng thấm vào đâu giờ phải ăn cháo . Riệt , Châu và Trung sợ tiêm nên hcuồn ra hàng sau , bị Thượng sĩ Minh lôi đầu ra tiêm trước . Thắng hăng hái xung phong được tiêm trước , lại bị đẩy ra sau rốt . Khoái cứ bo bo giữ máy AN/ PRC 10 , lấy lý do bận giữ máy liên lạc nên từ chối tiêm . Hoà lấy cớ đi thu lượm tin tức nên thoái thác tiêm phòng .

Thế đấy ! Những vị anh hùng dũng sĩ lúc chiến đấu thì xem có ra gì , nhưng gặp tiêm thuốc và gái tơ lại co rúm lại sợ hãi !

Rốt cuộc đến 09:00 giờ thì mọi người đều được tiêm xong .

Sau khi dùng cháo trưa phần đông mọi người cảm thấy bị thuốc hành , uể oải mệt mỏi , cơn sốt bắt đầu .

Đến hai giờ chiều không còn " ông tướng " nào gượng nổi, chỗ đóng quân biến thành như nhà hộ sinh , vì trông mặt nào cũng nhăn nhó như đau bụng đẻ!

Đang lúc Linh mê man , chú Phúc hơ hải vào trình bức công điện hỏa tốc . Linh uể oải ngồi dậy , nhưng bị cơn sốt hành hạ phải nằm vui trở lại giường , trùm chăn :

_Gọi Thiếu úy Thuận xem giùm việc gì đấy . Đã báo cho nghỉ 24 giờ mà gọi hoài , chán bỏ xừ !

Thuận hai tay run lập cập , cầm bức điệntín , mắt đỏ hào quang :

_Đồn Phú Hoà Đông đang bị uy hiếp _ Đồn Trung An thất thủ , An Nhơn Tây bị bao vây _ Yêu cầu tiếp viện gấp _ Dịch ước lượng 3 ĐĐ Chính Quy _ Võ trang 3 trung liên 24-29, 3 trung liên Bar, còn lại

phóng lựu, súng cá nhân và tiểu liên _Đã cho 140 & 120 blocking-foree từ tọa độ... đến tọa độ...nhớ càn quét kỹ-báo cáo nhận hành .

Linh không tin , đọc lại , chười đồng :

_Sốt rét thế này tiếp viện con mẹ gì được nữa !

Nhưng rồi chàng cũng đứng dậy , mặc quần áo trận vào , tay chân còn run lập cập:

_Gọi lính kèn tập hợp nhanh !

Trung thở ra , gọi Bích .

Bích thổi kèn , tiếng kèn yếu ớt nghe ai oán làm sao !

Đơn vị đã tập hợp xong , Linh dõng dạc :

_Một đơn vị ta bị địch bao vây , chúng ta phải tiếp cứu họ .

_Nhưng rét thế này làm sao đi được Trung úy ? Trung Úy ra lệnh cho nghỉ 24 tiếng mà . _ Một binh sĩ gờ tay lên nói .

_Im ngay ! Cho các anh em 5 phút chuẩn bị . Quân trang nặng nề để lại đơn vị chỉ đem theo vũ khí đạn dược , áo mưa . Tất cả nghe rõ chưa ! Tan hàng !

Phúc lại chạy vào chia công điện :

_Thưa Trung Úy có công điện hỏa tốc .

_Yêu cầu di chuyển ngay ! Thứ nhất : Chiếm lại đồn Trung An bất cứ giá nào ! Thứ hai : Giải vây đồn An Nhơn Tây. Thứ ba : Yểm trợ đồn Phú Hoà Đông . Nhớ lấy xác Trưởng đồn An Nhơn Tây và 4 Bảo An ,3 dân vệ đem ra ngã ba Phúc Hậu , sẽ có xe Hồng Thập Tự đón tại đấy ; những thương binh tản về Cầu Chi.

Trước khi lên đường, Linh đánh một đòn tâm lý quyết định :

_Các anh em đừng quên chúng ta là những cảm tử quân , binh chủng được lưu ý nhất hiện nay . Vậy tôi hỏi lại anh em có sẵn lòng cứu giúp đồng bạn không ? Ai không đi có quyền ở lại đơn vị và bước ra khỏi hàng ngay .

Hàng ngũ binh sĩ đứng im phăng phắc. Không phải tất cả là những vị anh hùng , nhưng sống trong đoàn thể không ai muốn mang tiếng mình kém tinh thần hơn đồng đội , dù thâm tâm cũng có một số muốn ở lại đơn vị lắm .

Linh đã tâm lý đúng chỗ đó , chàng nở một nụ cười hài lòng khi không thấy một ai bước ra :

_Cám ơn anh em đã có một tinh thần đoàn kết duy nhất , cùng sống cùng chết , cùng chia sẻ ngọt bùi , vinh quang cũng như thất bại . Anh em là những người con ưu tú của Tổ Quốc , Dân Tộc sẽ ghi ơn các anh .

Nhưng đi tất cả không tiện , tôi cần 10 anh tình nguyện ở lại giữ đơn vị . Lý do đi tiếp viện cần hành trang gọn nhẹ để truy kích địch .

Trong hàng vẫn đứng im không nhúc nhích , Linh nhìn Minh bảo :

_Thượng Sĩ Minh lựa 10 người ở lại hậu cứ . Các Trung Đội Trưởng kiểm điểm lại quân số , vũ khí đạn dược , báo cho tôi khả năng tham chiến ngay .

_Tuân lệnh !

Lúc đó nhiều anh em mới "khều nhỏ" với Thượng sĩ Thường Vụ để được ...anh dừng ở lại ..cạnh trại và ngủ cho khỏe .

Đoàn quân tránh đường cái , chia ra ba cánh theo thế tam giác đáy đi trước mũi đi sau , thọc thẳng vào mật khu địch.

Trời vẫn vũ lâm râm mưa , rồi bắt đầu nặng hạt , mưa càng lúc càng to gió lộng ,quất vào mặt mày đầu cổ người chiến binh .

Trung run lập cập :

_Em rét quá Trung Úy ạ!

_Em đi sau lưng tôi cho đỡ bị mưa quất .

Trời ngả chiều , đoàn quân vẫn lặng lẽ tiến nhanh qua các bờ ruộng , bờ lau , bụi mía vườn mì .

Sao Linh không lấy quân xa đi cho nhanh ? Thuận uể oải hỏi .

_Sợ lọt vào chiến thuật " Công Đồn Đả Viện " của địch .

Thuận gật gù :

_Vậy ta dùng chiến thuật gì để chiếm lại Trung An 2 ?

_Thế gọn kèm trên đe dưới búa . Đến tuyến xuất phát , anh dẫn Trung Đội 2 cộng thêm một tiểu đội của Trung Đội 3 bọc phải siết lần lưới vào , tôi đi cánh trái với toán còn lại . Dấu hiệu nhận nhau theo mật hiệu truyền tin .

-Đã nhận rõ ! Chúc may mắn !

Hai người chiến hữu siết chặt tay nhau , đôi mắt long lanh .

Trung tiến lên , Thompson cầm tay :

_Trung úy là linh hồn của đơn vị, để em đi trước, bắn che chở cho Trung Úy.

_Cám ơn em, Trung ngoan quá!

Trung nhón miệng cười, nụ cười đẹp nhất của đời anh.

Một loạt đạn trung liên nổ giòn, đạn xối đất chi chít chung quanh Linh, Trung hoảng hốt chạy vòng ra sau lưng Linh, run lập cập.

_Có Trung Úy che chở em đỡ lo.

Linh đang hô xung phong, nghe thế bật cười:

_Rõ khi! Thế mà bảo "Trung Úy là linh hồn của đơn vị", em che chở..Hừ!

Trung e thẹn bẽn lễn.

Riệt, Châu, Tiết, Nghĩa, Minh, Khoái, Thăng, Hòa, Phúc, Phương lăn xả vào địch ngay khi lệnh xung phong ban ra.

Súng đại liên nổ giòn như ngày Tết.

Họ biết rằng chạm địch mà lẩn tránh tức là chuốc lấy thất bại và tử thần, chi bằng trong lúc xáp lá cà, nhờ mưu trí và sức mạnh bất ngờ mà hi vọng sống còn.

Cánh Thuận đã nổ súng. Tiếng súng nổ phía trước, phía sau, bên trái, bên phải.

_Hoả lực yểm trợ bên phải!

_Xung kích lăn xả bên trái!

_Xung phong! Sát! Sát!

_Xung phong các đồng chí!

Trận chiến ác liệt càng lúc càng dữ dội.

Linh tả xung hữu đột giữa chiến trường, không hẳn vì chàng gan dạ, nhưng nếu ngừng tay sẽ bị địch tấn công, đó là luật chiến tranh!

Những con thú đang vờn nhau, tranh nhau từng tấc đất, từng sự sống!

Từng nhát mã tấu loang lên ánh thép!

Từng chiếc đầu lăn lóc! Từng thân người ngã gục!

Bỗng Linh hét to:

_Trung! Dừng lại!

Nhưng Trung vẫn lặn xả vào cây trung liên địch bên mô đất bờ ruộng bên phải .

Đạn cày dưới chân Trung , nhưng Trung như say máu ,cứ vừa chạy vừa bắn , gào thét :

_Sát ! Sát !

Cây Thompson của anh nổ liên tu bất tận : Rẹt ! Rẹt ! Rẹt !

_Ầm ! Ầm !

Linh quát :

_ Riệt ! Thăng ! Yểm trợ cho Trung !

Riệt , Thăng phóng theo , nhưng đã trễ rồi ! Một băng đạn trung liên ghim chi chít từ đầu đến chân Trung . Trung buông súng ngã quỵ gần cây trung liên. Trong giây phút cuối cùng , Trung cố hết sức rút chốt quả lựu đạn M26 tung ra . Một tiếng nổ long trời vang lên . Cây trung liên , ba tên Việt Cộng cùng Trung cùng tung lên cao một lượt , khói bụi mịt mù bao trùm bọn họ .

Linh phóng đến ôm chầm Trung đã nát cả hai cánh tay , Trung thều thào :

_ Trung Úy ! Anh Linh ! Em .. đã đền xong ..nợ nước ! Nhấn vợ em ráng nuôi con ...

Linh ôm thây Trung ràn rụa, cảm hờn , đau đớn ..

Linh đứng phất dậy , giao xác Trung cho Năng , người đồng xứ với Trung :

_ Anh Năng đem xác Trung ra sau , đặt chỗ tử tế , gọi y tá cho tôi .

_Tuân lệnh !

Nhưng rồi Năng lại gục xuống bên xác Trung ..một viên đạn xoáy vào đầu Năng xuyên thủng ra sau chết tốt .

Uất hờn ... nghẹn ngào ..Linh chụp cây trung liên bar của địch nhào tới chỗ vừa bắn chết Năng , bóp cò.

Hai tên Việt Cộng nhào người lên rồi quỵ xuống .

Thấy Linh xung phong mãnh liệt , binh sĩ như lửa được thêm dầu , lặn xả vào trận địa .

_Chém vè ! Chém vè ! Các đồng chí !

_Trung Úy ! Địch rút lui về phải .

-Để nó chạy xuống bờ sông .

__Phí quá !

_Đã có Thuận án ngữ bên đó rồi , thu dọn chiến trường ,tản thương nhanh . Thế nào khi bị áp lực của Thuận ,chúng sẽ mở đường máu trở lại với ta . Tập hợp anh em còn lại dàn hàng ngang theo con đê ngay , núp kỹ chờ lệnh tôi .

Quả như lời tiên đoán của Linh , bọn địch lọt vào chữ L của ta , đạn của quân thuận thi nhau nổ giòn .

Địch lái từng đợt quy xuống , đền nợ máu trả lại nhân dân .

_Chém về bên trái ! Các đồng chí chém về bên trái !

Thắng hừng sẵn cây phóng lựu ở thế 45 độ , tay để vào cò súng .

Khoái vừa bắn vừa gọi máy :

_Sao Đen gọi Bạch Phượng ! Trả lời !

_Đây Bạch Phượng tôi nghe .

_ Bạch Phượng cố tiêu diệt địch đến mức tối đa.

_Nghe rõ ! Sao Đen sẽ chiếm lại đồn Trung An ngay .

Đôi bên bỗng im bật tiếng súng , địch thua trận nằm im đầu đấy để chờ trời tối ?

Linh hốt hoảng nhìn đồng hồ : Sáu giờ chiều !

Quya lại Khoái , Linh ra lệnh :

_Gọi quân bạn cánh D tiếp tục càn quét , cánh C án ngữ , Thuận tập trung cánh B lại đây ngay .

Chiến trường vẫn yên ắng một cách ghê rợn . 15 phút sau , cánh Thuận đã bò tới sau lưng Linh :

_Ráp lên dàn hàng ngang , sẵn sàng đợi chúng .

Có tiếng súng nổ giòn bên cánh D rồi cánh C.

_Cánh C báo cáo chạm địch !

_Cánh D báo cáo chạm địch !

_Lúa chúng ra bờ sông VàmCỏ , có chúng tôi đợi sẵn .

Một .. 5...10...20 tên địch xuất hiện vừa bắn vừa rút lui lại tầm súng của bọn Linh . Chúng dáo dác tìm đường tẩu thoát , chợt thấy bờ sông , tên chỉ huy mang Rouleau phất tay về bọn Linh .

Linh vẫn nằm im không nhúc nhích , tim chàng đập mạnh , hồi hộp , đợi hờ thêm 20 tên chạy tủa ra , bắn như mưa vào chỗ bọn Linh đang ẩn nấp để mở đường máu .

Bọn Linh vẫn bất động im lìm !

Đợi cho bọn chúng tới vừa tầm súng .

100 mét ..80m...60m . 50m ..

Linh đứng phát dậy, hô to :

_ Xung phong !

Tức thì hàng trăm tiếng " SÁT " vang lên rùng rợn đầy hào khí .

Các súng phóng lựu thi nhau phóng lên trời , những trái lựu đạn rơi xuống nổ tan tành .

Trung liên , tiểu liên, Garant, Cabine thi nhau nổ giòn giã.

Bọn địch tả tơi rụng như lá mùa thu . Mười phút sau chiến trường đầy đầy những xác chết ngổn ngang của ta và địch .

Ta 4 tử trận , cánh C 3 tử trận , 7 bị thương , mất hai khẩu Carbine .

_Khá lắm ! Thuận cho anh em bố trí sẵn sàng chờ địch tái chiến , toán tải thương khiêng nhanh cac1 anh em xấu số và bị thương ra ngã ba Phúc Hậu .

-Tuân lệnh !..

Màn đêm ập xuống , chiến trường đượm màu thê lương hoà với mùi tanh tươi của máu !

Những con kên kên bay lượn trên bầu trời càng lúc càng đông .

Linh dựa lưng vào một thân cây định nhắm mắt thì Phúc lại lù lù đến đưa ...công điện :

_"Thượng cấp rất hài lòng về chiến thắng thu lượm được của đơn vị . Yêu cầu bố trí đêm cẩn thận , sáng mai sẽ có Mặt Trời đến thăm . Giữ xác địch cho kỹ . Báo cáo nhận hành ."

Sau đám dờ nước dầy đặc ,trắng lên .. đỏ ối như màu máu !

Cũng thời con trăng đỏ, Linh đã mơ mộng mẩn mê và ấp ủ nó như một người con gái mảnh khảnh . Giờ đây chàng thấy nó như một mụ phù thủy dữ tợn nhe nanh vuốt ra chực vồ lấy chàng và bao chiến sĩ .

_Thuận cho tôi tên những người chết ?

_Trung , Năng , Phụng , Ninh .

Linh bùi ngùi :

_Trung , người em trung thành đã chết thay tôi . Năng , ảm xác bạn để cùng chết với bạn . Phụng hay e thẹn như con gái nhưng lúc ra trận dữ như mãnh hổ . Ninh hiền hậu tới ngày chỉ biết cười không bao giờ biết hờn giận .

Thuận buộc miệng :

_Không ngờ anh thuộc vanh vách tách tình từng binh sĩ một , nhất là đơn vị có hàng trăm binh sĩ , nhớ hết không phải là chuyện dễ .

Linh thở dài ...ngao ngán !

_Trung Úy lắm bầm gì thế ? _ Hoà hỏi .

_ Không có gì hơn là tôi thương tất cả binh sĩ như anh em ruột của tôi ! Tôi đau trong cái đau của họ . Tôi giận mình bất tài và đau đớn khi trong chúng ta có người ngã gục trên chiến trường .

Mọi người yên lặng nhìn Linh .

Sáng hôm sau phái đoàn báo chí cùng đến với Thượng cấp . Linh rút lui vào bóng tối khi nhĩ đến những người chiến sĩ vô danh đã hi sinh .

Thuận miễn cưỡng vui vẻ ra đón tiếp phái đoàn . Họ hân hoan chụp hình . Viên sĩ quan phòng Ba tươi tắn trình bày kế hoạch hành quân , không quên dậm thêm " gia vị" cho hào hùng để lấy " code " với Thượng Cấp .

Linh đứng âm thầm sau cây dừa , nhìn họ vui cười mà nước mắt chàng tuôn trào khi nghĩ đến một Bá u luật sư , một Trung thơ ngây mộc mạc , một Năng yêu bạn như chính mình , một Phụng e lệ nhưng dữ như cọp , một Ninh hay cười tí toác... Giờ đây những con người ấy đã vĩnh viễn đi vào lòng đất , không còn biết buồn vui vinh nhục .

Những kẻ ra đi đã yên phận , để lại nỗi đớn đau cho người ở lại .

Chàng đau xót nhớ lại hình ảnh hôm nào chàng chứng kiến ở đô thành Sài Gòn . Một chiến sĩ mặc quân phục treillis , còn khét mùi thuốc súng , có lẽ vừa ở mặt trận về đang đi dạo trên đường Tự Do, đúng lúc có một xe Huê Kỳ bóng láng trờ đến . Trên xe chở một phú ông ngậm điếu xì gà to tướng và một nàng kiều nữ trẻ đẹp .

Người chiến sĩ vội băng qua đường . Tuy khoảng cách còn xa ,nhưng xe không thắng bớt lại , ông nhà giàu lớn tiếng quát ;

_Ê ! Bộ đui hả ! Đờ ba gai !

Người lính trợn mắt nhìn lại căm hờn , nhưng rồi anh hoà nhã xin lỗi . Nhưng người trên xe hơi chưa hả hê , cố chưởi với theo :

_Lính tráng gì đi ngang thấy ..lợm giọng !

Người kiều nữ trên xe , không biết vì phản ứng tự nhiên hay vì muốn làm đẹp lòng người đàn ông , nên vội lấy khăn tay ỏng ẹo che mũi .

Uất ức , người lính chận đầu xe lại ,thì tên kia đáp gọn lỏn :

_Ê ! Dân biểu nghe bồ ! Láng cháng ở tù rục xương nghe chưa !

Người lính lùi lại , bất mãn tột cùng trong lúc tiếng nhạc gần đó đang vang lên bản nhạc :

" Anh về thủ đô hcúng em chờ mong ...

Người dân nước Việt ghi ơn các anh đã hi sinh vì giống nòi ...

Người lính ấy giờ đây ...không còn nữa !

Anh đã yên giấc ngàn thu tại đây , nằm đó , không cựa quậy , không đau khổ vì bị người đời khinh rẻ nữa .

Người ấy tên Năng 22 tuổi , vừa cưới vợ , đứa con đang mang 4 tháng trong bụng mẹ ! Đứa bé sẽ không bao giờ thấy được cha của nó!

Linh bầm bầm :

-Thực trạng trên có phải lỗi của người nhà giàu đó không , hay lỗi của người kiêu nữ tuyệt đẹp bên ngoài nhưng xấu xí tâm hồn ? Chính là lỗi chúng ta , hcúngta đều có lỗi trước lịch sử, vì chưa ý thức được tầm quan trọng và ý nghĩa hiên ngang hãnh diện của toàn dân khi đóng góp vào công cuộc phòng vệ đất nước .

LÍNH là ai ? Nếu không phải là con em chúng ta cầm súng để bảo vệ chúng ta ?

LÍNH không phải là một thứ người mạt hạng từ dưới đất nẻ chun lên hay từ trên trời rơi xuống mà thiên hạ có người vừa nghe đến " Tôi là Lính " lại vội tỏ vẻ khinh miệt hay nhèm gớm . Lỗi chúng ta là chỗ đó : Còn thấp kém , nông cạn chậm tiến .

Trái lại bên các nước Âu Mỹ , một chiến sĩ về làng là cả làng đón tiếp như một vị anh hùng dân tộc.

_Làm gì mà đúng đây thù người suy nghĩ ra thế cậu Linh ?

Vị tướng lãnh trẻ tuổi , từng trải liếc nhìn đám đông không thấy vị chỉ huy , đã lặng lẽ tách rời phái đoàn đi tìm Linh để an ủi vỗ về chàng .

-Tôi cảm thông nỗi đau đớn mất mát của một người chỉ huy như anh , khi những đứa em dưới quyền đã vinh quang đền xong nợ nước . Tôi đã từng ở trong tâm trạng như anh nên tôi hiểu anh lắm .

Lời nói nhẹ nhàng của cấp chỉ huy như một giòng nước mát tưới vào tâm hồn sa mạc của Linh . Được người chỉ huy hiểu lòng mình , Linh cảm động rưng rưng nước mắt , khiêm nhường nói :

_Cám ơn Thiếu Tướng ! Cám ơn người hiểu lòng tôi !

Ước gì các Thượng Cấp đều được như thiếu tướng, biết tìm hiểu kẻ dưới quyền, an ủi vỗ về đúng lúc, thì dù có lăn xả vào bom đạn họ cũng vui lòng.

Sở dĩ họ phải giữ vẻ thản nhiên lạnh lùng để chỉ huy ngoài mặt trận và duy trì kỷ luật trong quân ngũ. Họ nghĩ nếu tỏ ra mềm yếu, quân sĩ sẽ ba gai, khinh lờn, khó cho việc điều động quân đấy thôi.

Vị thiếu tướng chớp mắt, ông đang bù ngùi nhớ lại quá khứ oanh liệt. Tâm sự của Linh hôm nay là tâm sự của ông ngày trước, bao nhiêu năm trời vất vả khổ cực, bị trù dập vì bao chế độ.

Hai người một già một trẻ nhìn nhau với mối tình huynh đệ chi binh.

Sau đó phái đoàn lên máy bay về.

Linh cho lệnh rút quân.

Phúc hơi hải chạy đến:

"Yêu cầu cho tản thương ngay, đến Ngã Ba Phúc Hậu hộ tống đoàn xe chở thi thể và thương binh bằng đường bộ. Lý do: Phi cơ tản thương bạn công vụ xa. Báo cáo thi hành."

Linh đứng nghiêm, hai chân gập lại, đưa tay lên chào gốc cây:

_Xin tuân lệnh!

Phúc nhìn chàng, buồn da diết!

Bốn giờ sau đơn vị ra tới Ngã Ba Phúc Hậu, các tử thi và thương binh được khiêng ra lộ lớn. Mọi người thở phào khi thấy đoàn xe đã chờ sẵn.

An ninh chứ bồ? Linh thân mật hỏi viên trưởng đoàn xe hộ tống.

-Dạ! Dĩ nhiên rồi vì đường tráng nhựa, xe cộ chạy như mắc cửi, tôi đi một mình với tài xế hoài có gì đâu!

Linh lo xa:

_Dù sao, cũng bảo anh em súng cầm tay và lựu đạn hờ sẵn đề phòng mọi bất trắc xảy ra nhé.

_Yên chí lớn! Trung Úy khéo lo xa. Cách Sài Gòn có 45 cây số làm địch gì có Việt Cộng!

Linh mỉm cười không muốn tranh cãi với đàn em của mình.

Đoàn xe chuyển bánh. Mọi người hân hoan vì sắp được về hậu cứ sau ngưỡng ngày đêm trí óc thể xác căng thẳng.

Xe Jeep chở Linh chạy bon bon trên con đường nhựa . Thường thì Linh lái xe cho đỡ buồn ngủ , nhưng hôm nay chàng quá mệt mỏi nên nhờ Hạ sĩ Châu lái thế. Riệt , Thắng , Khoái , Phương ngồi băng ghế sau .

Bỗng một tiếng nổ long trời lở đất hất tung chiếc xe Linh lên cao . Đạn từ hai bên bờ ruộng tua tủa chĩa vào xe , chiếc xe còn trớn gầm rú lên , dục dặc !

Linh bỗng đau nhói khắp đầu cổ mình mẩy, nhưng chàng còn kịp kéo thắng tay và tắt máy xe .

Một chất vị nóng hổi mẩn mẩn chảy từ trên đầu xuống môi , Linh đưa tay vuốt trán : Máu ra lênh láng !

Thấy vai trái nặng nề , Linh quay qua bảo :

_ Châu xuống bố trí nhanh lên !

Châu không trả lời , Linh mở to mắt nhìn Châu , nơi cổ Châu , một dòng máu đang bắn xịt vào ngực áo Linh .

Linh thừ người để yên , nhẹ nâng đầu Châu dậy . Châu đau đớn nhắm mắt , môi mấp máy ;

_ Vĩnh biệt Trung Úy ! Linh khai sinh đứa thứ bảy giùm tôi ... đặt tên nó là ...Châu !

_ Em nói bậy ! Ráng sống về gặp vợ con em chứ !

Nhưng Châu đã gục vào ngực Linh , một dòng máu tuôn trào nơi miệng !

Châu đã chết !

Linh bực tức quay ra sau gào :

_ Riệt ! Thắng ! Khoái ! Phương ! Còn chờ gì nữa ! Nhảy xuống tác chiến ngay !

Riệt ngã gục xuống đùi Linh , mắt anh mở to , ngạc nhiên tưởng anh không bao giờ chết được . Óc anh bị đạn trung liên bắn văng ra từng mảnh trắng phiêu ! Anh gục xuống mình Linh , không nói nên lời ! Linh cuống cuồng vuốt mắt anh , vuốt tóc anh , bâng hoàng ôm cứng hai mái đầu Riệt và Châu vào lòng mặc cho máu và óc tuôn trào thấm đẫm cả người .

Linh định bước xuống khỏi xe , nhưng chân chàng bỗng tê dại đi :

-Còn Thắng , Phương , Khoái đâu ?

Thắng vừa rên rỉ đau đớn vừa chỉ vào đùi , những mảnh thịt và da lơ lửng dưới bắp vế , Thắng ngất đi !

Khoái đang nằm giữa đường , mặt đầy máu, tay quờ quạng tìm khẩu súng , anh bị đui một con mắt vì mảnh mìn .

Phương bị văng ra xa hơn , nằm thiu thếp không biết chết hay sống !

Đằng sau Linh , đạn của quân hộ tống thi nhau nổ giòn giã để bảo vệ Linh và các bạn tránh các cuộc xung phong của địch .

Thấy bốn tên địch lấp ló dưới mương rãnh bên đường định tràn lên cướp súng của Phương và Khoái , Linh mím môi cắn hận , chụp lấy cây Thompson của Riệt bóp cò .

Khẩu tiểu liên nổ giòn , ghim chi chít vào bốn tên địch mà chúng không ngờ trên xe Jeep còn có người sống sót sau quả mìn và mấy loạt trung liên của chúng .

Chúng đã ngã gục xuống rồi mà mà cây Thompson còn nổ mãi cho đến khi hết đạn mới thôi .

Linh cố nhảy xuống đường , lết lại yểm trợ cho Khoái và Phương .

Đằng sau từng toán binh sĩ liệng lựu đạn khói tung hỏa mù trong lúc toán xung kích nhảy xuống , toán yểm trợ bắn như mưa bắc vào các bờ bụi hai bên đường . Thêm một viên đạn ghim ngọt sót vào đùi Linh .

Chàng đau nhói lên , đến khi nắm được tay Phương , trao súng cho Khoái , thì Khoái và Phương đã thoi thóp ...

Mặt trận đằng sau còn đang tiếp diễn thì mắt Linh mờ dần

Trong cơn mê chập chờn đau đớn , Linh thấy Riệt , Châu ngồi dậy sát bên chàng , rồi từ dưới xe là Bá , Trung , Phụng , Ninh , Năng bò lên bao vây dưới chàng , mời mọc rủ rê chàng và kiêu chàng qua những dãy tường cao vút tận chân Trời ...rồi họ mặc toàn áo trắng , tay họ cầm đèn , Linh thấy mình đứng bên này cây cầu bắc ngang một con suối sâu nước chảy xiết ... nhìn từng người từng người một đi ngang qua trước mặt chàng không nói gì , chỉ nhìn chàng đăm đăm và sau cùng đưa tay vẫy từ biệt .Linh cố đưa tay nắm họ lại ...nhưng họ xa dầnxa dần tận cõi hư vô .

Linh đau đớn hét lên :

_Bá , Trung , Phụng , Năng , Ninh , Riệt , Châu ..các bạn nhớ phù hộ tôi .

.....

_Tỉnh dậy đi ông ! Ông ơi ông ! Khổ quá ! Lại mê sảng nữa rồi !

Tay Linh nắm chặt tay người nữ y tá , miệng la ú ớ !

Linh mệt nhọc mở mắt ra để thấy nụ cười thiên thần của người con gái , tay nàng đang lau những giọt mồ hôi tẩm tẩm trên trán chàng .

-Phiền cô cho tôi uống nước !

Người nữ y tá đặt nhẹ tay Linh xuống giường , rót nước và dịu dàng đút từng muỗng cho chàng .
Linh há mồm to để chọt nhận ra mặt mình đã bị băng kín hết một nửa , chàng vội rút chân về để che bớt sự lố lờ , nhưng chân chàng đã được băng kín bột và treo lên cao .

Nhìn đôi mắt dịu dàng chăm chăm của cô gái đối đãi với mình như một người vợ hiền , Linh cảm thấy nổi lòng cô đơn như được vuốt ve an ủi , chàng khẽ nói :

_Cám ơn cô ! Tôi làm phiền cô nhiều quá !

_Dạ không có chi ! Đó là bổn phận của tôi ông ạ !

_Xin lỗi cô tên chi ?

Người y tá e thẹn không đáp , nàng đứng lên lấy một tấm khăn trắng phủ lên người Linh che bớt cơ thể chàng , xong nàng khẽ ngồi xuống ghế cạnh giường bệnh , đưa tay vuốt tóc lòa xoà trước trán chàng bảo :

_Em tên Phượng .

- Trời ! Phượng !

_Ông bảo gì cơ ? _ Phượng ngỡ ngác .

_Trời ! Đúng rồi ! Báu !

Người con gái hốt hoảng hỏi dồn :

_ Ông nói chi ...gì Báu ...Báu nào ?

Linh nhìn Phượng khẽ bảo ;

_Cô ra phòng nhận bệnh . Trong túi áo của tôi có một chiếc khăn mùi xoa của Báu ..trong đó có một cái ví , một tấm ảnh của Phượng , một chiếc đồng hồ , một chiếc nhẫn cưới .

Không đợi nghe thêm , Phượng hối hả chạy ra ngoài phòng .

Linh lên cơn sốt vì quá xúc động khi nhớ đến Báu và cuộc gặp gỡ kỳ lạ , chàng thiếp dần đi trong những hình ảnh quái dị .

.....

Khi Linh mở mắt ra vì tiếng người trò chuyện trong phòng , vị chỉ huy của chàng và phái đoàn Dân Quân Cán Chính đứng đấy tự bao giờ . Các " Em gái hậu phương " tha thướt trong những tà áo dài xinh đẹp đang sụt sùi khóc , không biết vì cảm động trước cảnh tang thương chết chóc của bệnh viện hay khóc vì thương mến chàng , vì đàn bà vốn mau nước mắt !

Dù sao , Linh cũng thấy lòng tự ái được xoa dịu rất nhiều và cảm thấy an ủi ngoài được mọi người thăm viếng . Tuy vậy trong thâm tâm , một ý nghĩ cay đắng thoáng qua . Lúc bình thường

chàng chẳng được ai thêm đoái hoài đến hay ban tặng vật gì , mãi đến lúc bị thương gần chết mới được chăm lo săn sóc . Linh chua xót nhớ đến những người chiến hữu suốt đời lao碌 chiến đấu chẳng ai lưu ý , khiến họ ngậm đắng nuốt cay vì cuộc đời họ bị bỏ quên , đến khi ngã gục hi sinh thì được truy tặng huy chương , diễn văn lâm ly áo não .

Chàng thở ra , ngao ngán cho trường đời như phùng tuồng hát có đủ hỉ ,nộ , ái , ố.

Vị chỉ huy đến bên chàng , trang trọng đọc nghị định thăng cấp bậc đặc cách Đại Úy cho chàng, kèm theo một Anh Dũng Bội Tinh với Ngôi sao Bạc.

Linh cười như mếu ...lặng người ...hai hàng nước mắt lại tuôn trào .

Nước mắt của sự mãn nguyện của một tâm hồn đau khổ đã được đền bù xứng đáng hay nước mắt khóc cho cuộc đời chua cay , mà cấp lon Đại Úy và chiếc huy chương là kết quả của bao sinh mạng đã chết thế cho chàng ... những chiến sĩ vô danh đã suốt đời " Vì Dân Diệt Cộng " để rồi ngày nay đã " Đền Xong Nợ Nước ".

CHƯƠNG 5

BÍ HIỂM CHIẾN KHU D

Đoàn xe lặc lư xuyên qua những con đường đất đỏ lầy lội bùn sinh . Thỉnh thoảng một vài chiếc xe gầm rú lên như đau đớn khi sụp vào một ổ gà sâu hoắm , bắn bùn đỏ tung tóe lên những lùm cây bụi rậm hai bên đường , nhuộm lên toàn bộ cảnh vật một màu nâu sẫm .

Càng đi sâu vào rừng cây chi chít dày đặc , tiếng xe càng gầm gừ , không phải vì tăng tốc lực, mà vì cảnh rừng quá âm u thanh tịnh nay bỗng bị xáo động bởi đoàn xe đang rung chuyển rừng già từ bụi cây lùm cỏ. Vài con sóc ngơ ngác nhìn đoàn xe rồi biến mất dạng . Vài con chim cú sợ hãi đập cánh kêu lên những tiếng báo động ão ão ão . Những con heo rừng lủi lủi trốn chạy , vài chú nai phóng nhanh qua lộ.

Cuộc sống thanh tịnh của rừng đã hoàn toàn bị xáo trộn .

Đoàn xe vẫn tiến sâu , tiếng máy xe đều đều , các chiến sĩ lặc lư theo đoàn quân xa , uể oải mệt mỏi . Nhiều anh ngáp dài nhưng tay vẫn lăm lăm khẩu súng , ngón để vào cò đề phòng mọi bất trắc . Ai còn lạ gì Chiến Khu D , một cánh rừng dài hun hút tận phía Bắc biên giới Miền Việt , nơi bao năm qua Việt Cộng thường làm căn cứ xuất phát , chiếm lĩnh các miền đồng bằng Nam Bộ phì nhiêu lúa gạo.

Đến xóm Sinh lúc 11giờ trưa , đoàn xe dừng lại kiểm điểm và chờ những quân xa chưa theo kịp đoàn .

Linh nhảy xuống từ trên một chiếc GMC , ra lệnh cho anh em bố trí và dùng cơm trưa . Bụi đỏ và sinh lầy đã sơn lên quần áo và người chàng một màu nâu sẫm . Lác đác đó đây trên những chiếc GMC , những nhánh lá ngụy trang đã ngã sang màu vàng úa .

Vì Dân Tộc hãy còn cần đến những cánh tay rắn chắc để dẹp tan bọn Cộng Sản đang dày xéo đất nước thân yêu, nên sau ba tháng tịnh dưỡng vết thương, Linh được gửi trả lại cho mặt trận, vì nơi đó quân đội cần đến anh và những người con ưu tú như anh. Những vết thương của anh thỉnh thoảng lại đau nhói lên như đài khí tượng thiết thực nhất báo tin thời tiết sắp thay đổi.

Gần cuối đoàn xe, Thuận cũng uể oải bước xuống, đưa tay phủ bụi bặm bám trên áo quần.

Thấy Linh anh nở một nụ cười méo xệch.

Đưa tay vẫy Thuận theo mình, Linh tiến đến một quán bia rừng của hai dãy nhà lá cất dài theo các con đường dẫn vào khu Trù Mật.

Những giọt mồ hôi trên trán nhỏ giọt rơi dần theo nhịp của ly bia sủi đầy bọt rồi xuống dần, cạn dần tận đáy ly, bao bọc tức, nóng sốt của cuộc đời gió bụi được rơi nhẹ dần, dù trời lúc ấy vẫn nóng bức, các con đường đất đỏ vẫn còn hơi mát ban mai đang tỏa hơi nước lung linh dưới sức nóng của mặt trời.

Linh và Thuận mỗi người một ly bia, lặng lẽ không nói gì.

Đời còn gì đáng nói nữa chứ! Để mãi lí nhí trong vòng lẩn quẩn, vui, buồn, đau khổ, khoái lạc, hi vọng và thất vọng!....

Họ chẳng buồn nói, ai cũng muốn ít nữa mình có chút tự do thảnh thơi để suy nghĩ viễn vông, theo dõi những ước mơ của con tim, những kỷ niệm vui buồn trong tiềm thức sống lại lướt phớt qua cuộc đời gian lao khổ nhọc.

_Hai ông dùng cơm xong, cho em đi nhờ đến Bà Phụng với.

Luồng tư tưởng của Linh và Thuận bỗng dưng bị chặn lại bởi một giọng nói trong trẻo, giọng nói lúc bấy giờ có giá trị làm dịu mát tâm hồn hơn cả hai chai bia sủi bọt kia. Hai chàng thanh niên đồng ngẩng đầu lên để nhận thấy một cô gái lai Việt trong y phục người Thái. Cô gái trạc mười tám, thân hình cân đối mảnh mai, lộ ra những đường cong tuyệt đẹp của một người đẹp, hấp dẫn...thu hút con mắt của thế nhân...

Trước người đẹp ở đâu xuất hiện bất ngờ, Linh và Thuận há hốc mồm nhìn nàng trân trối. Linh buột miệng:

_Không ngờ giữa rừng già lại có những bông hoa rừng xinh đẹp thế!

Thuận tỏ ra mình "galant" nên vội đứng dậy kéo ghế mời cô thiếu nữ;

_Xin lỗi! Tôi thật vô tình! Mời cô ngồi xuống, cô dùng chi? Chẳng hay cô là người Việt hay Thái? _
Thuận lẳng xăng.

Người con gái dịu dàng nhìn chàng bằng đôi mắt đắm đuối như muốn thu hút cả anh chàng ngớ ngẩn này. Nàng nhoẻn miệng cười, lí nhí cảm ơn, khiến Thuận đã bấn loạn lại càng bấn loạn thêm.

Linh nhìn hai người , bỗng phát cười to , một cái cười vô nghĩa , nhưng ngẫm lại có rất nhiều ý nghĩa .

Tại sao khi hai người đàn ông ngồi với nhau lại chẳng ai muốn nói hay chẳng có chuyện chi để nói . Nhưng khi có bóng hồng xuất hiện , những lời nói bắt đầu tuôn xối xả không có sức gì hãm được .

Thì ra khi trước mặt một người đẹp , ai cũng muốn tỏ ra mình là người lịch thiệp tài hoa hơn người khác .

Không hiểu được tiếng cười của Linh , Thuận hơi giận tưởng Linh mỉa mai mình, sắc giọng :

_ Có chuyện chi mà chú mi cười lạ rứa ! Hì ! Tự rằng ? Chú ni điên thật .

Linh càng cười to hơn mà chẳng hiểu vì sao , chỉ tự thấy buồn cười .

Thuận nói thế mà đúng , chúngta ít nhiều có những phút điên rồ trong khi lại tưởng mình là kẻ tỉnh táo nhất .

Chúng ta là những kẻ điên của thời đại , điên vì tình , điên vì tiền , vì danh vọng , vì chức quyền . Vì điên nên chúng ta không ngần ngại cho kẻ khác là ngu si , điên độn trong khi chính chúng ta là những kẻ ngu si điên độn nhất , thể xác lẫn tâm hồn .

Linh cười ràn rụa nước mắt , Thuận tưởng Linh nhớ Tuyết vì vô tình người con gái này đã gọi lại hình ảnh của một con người vừa dịu dàng vừa ngang tàng đanh ác , vừa yêu thương lại vừa ghét đắng ghét cay , vừa muốn gần người yêu lại vừa đệ đơn xin chuyển để xa người yêu ! Mâu thuẫn tâm hồn , mâu thuẫn hành động , mâu thuẫn cả với chính mình .

Linh bỗng nghiêm trang khi nhận thấy mình quá phi lý và hơi thô lỗ với người con gái đang khúm núm đứng trước mặt chàng .

Linh cảm thấy một nỗi thương hại thoáng qua trong tim chàng , chàng dịu giọng :

_ Cô cần chi ?

Người con gái ấp úng :

_ Dạ thưa Đại Úy , em xin đại úy vui lòng cho em quá giang " đìa " Bàu Phụng .

Rồi người con gái đưa mắt cầu cứu nhìn về cửa quán .

Theo tầm mắt của người thiếu nữ , một anh binh sĩ đứng đó tần ngần , e ngại nhìn chàng phân bua :

_ Dạ thưa Đại úy ! Cô này lúc nãy có đến hỏi em xin quá giang , nhưng em không dám nên bảo cố đến xin thẳng đại úy , tùy đại úy cho phép hay không chứ em không dám quyết định .

Quắc mắt nhìn anh binh sĩ, Linh gằn giọng :

-Và anh đã nói cho cô ta biết mình sắp đi Bàu Phụng ?

Người binh sĩ nhận ra mình đã vô tình tiết lộ bí mật quân sự, sợ hãi hối hận cúi gầm mặt xuống, cố chạy tội ;

_Tại vì cô này năn ỉ quá nên em lờ lờ , xin Đại Úy thứ lỗi , em xin chừa từ nay .

Thương hại , Linh nhìn người binh sĩ , khoát tay :

_Thôi cho anh lui, và đừng làm thế nữa , tuy vô tình mà anh tiết lộ, nhưng nếu cô này là gián điệp thì có phải anh đã gián tiếp tiêu diệt các bạn anh không .

_ Em nhận lỗi !

Linh cười thầm , tự hỏi nếu mình gặp trường hợp như anh kia , có lẽ mình sẽ niềm nở trả lời nhanh nhẩu hơn thế .

_Vâng !Tôi sắp đi Bàu Phụng, mời cô lên xe ngay !

Người ta có thể từ chối lời yêu cầu của người bạn thân nhất , nhưng khó chối từ một lời van xin của một thiếu nữ, nhất là người ấy là một cô gái rất đẹp có thân hình hấp dẫn kêu gọi , đôi mắt có sức thu hút cả một trời thu .

Vì thế có những vị bề ngoài trông rất nghiêm khắc cứng rắn tưởng như không gì có thể lay chuyển được , thế mà khi có một bóng hồng đến thỏ thẻ năn nỉ khóc lóc. Khi hai hàng mi sươn ướt là vị đó đã gạt đầu ký cả hai tay , mà không cần hay không có thì giờ suy nghĩ đến hậu quả có khi rất tai hại .

Trước sắc đẹp ai có thể làm ngờ cho đành trừ các bậc chân tu tiên thánh .

Việc tiết lộ địa điểm của anh binh sĩ nọ tuy Linh thấy có bốn phận phải khiển trách và chặn đứng những việc tương tự có hại cho an ninh của đơn vị , nhưng thâm tâm chàng lại thấy anh ta không có lỗi chi , vì anh cũng chỉ làm theo bản tánh tự nhiên của một người đàn ông trước một cô gái van nài xin xỏ .

Nửa muốn chấp thuận , nửa ngờ vực , Linh nhìn người con gái dò xét , kể ra thì nàng rất đẹp . Càng nhìn lâu càng khó thoát được đôi mắt đắm đuối của nàng , Linh gạt gù :

_Cô tên chi?

Ngại ngần khép nép , cô gái nhỏ nhẹ :

_Dạ thưa đại úy , em tên Alan ạ !

Alan ! Tên đẹp xứng với mẫu người của cô . Linh lẩm bẩm .

_Dạ , thưa đại úy bảo chi ?

_A ! Không có chi !

_Cô ở đâu ? Xóm nào ? Cha mẹ cô làm nghề chi ?

_Dạ , em ở xóm phía trái đường vào Bàu phụng . Cha em là Trưởng Bản Thái Trắng ở đấy .

_A ! Thảo nào ...cô học tiếng Việt ở đâu rành thế ?

_Dạ thưa đại úy học ở Couvent des Oiseaux Đà Lạt ạ !

Linh Thuận đưa mắt nhìn nhau . Họ đi từ ngạc nhiên này sang ngạc nhiên khác . Không ngờ giữa rừng già hiu quạnh cô liêu này lại có những bông hoa rừng vừa tuyệt đẹp vừa trí thức .

_Cô học đến đâu rồi ?

_Dạ ! Em vừa xong Brevet 1er Cycle .

_Hay tuyệt ! Xin có lời khen ngợi cô thông minh xuất chúng , chắc cha mẹ cô hãnh diện về cô lắm .

Người con gái mạnh dạn hơn , mắt lonh lanh vui vẻ đáp :

_Em tin như thế . thầy em thường bảo con gái cưng của một vị Trưởng Bản phải có trí thức để dìu dắt dân tộc mình theo kịp với đà văn minh hiện đại .

_Hoan hô ! _ Thuận đắc ý vỗ tay reo lên . Linh liếc Thuận lắc đầu . Thuận tiu nghỉu .

_Cô về thăm nhà bao lâu ?

-Dạ thưa về trong ba tháng nghỉ hè .

-Đã đến mùa hè rồi sao ? Nhanh thật ! _ Linh ngờ ngác , lặng yên cố tìm trong ký ức những hình ảnh kỷ niệm của một thư sinh đùa vui vô tư lự trước những hàng hoa phượng đỏ rực của cố đô Huế, yên bình thơ mộng và cổ kính .

Những hình ảnh cầu Trường Tiền hiện ra , dòng sông Hương vẫn lững lờ trôi ...nhà ga nằm một góc bên kia sông Phủ Cam . Cầu Bạch Hổ ngạo nghễ với thời gian ..Chùa Thiên Mụ bảy tầng oai nghiêm trơ gan cùng tuế nguyệt ...Núi Ngự Bình trọc lóc ...kết quả sau trận tái chiếm giữa Pháp và Việt Minh vào năm 1956, vẫn còn trọc mãi dường như chẳng ai buồn tô điểm trồng trọt lại những hàng dương liễu . Người dân Huế thờ ơ chẳng ? Hay bận sinh sống ? Hay chán nản ngờ vực vì tôn giáo không được tôn trọng đồng đều ?

Những tà áo trắng với mái tóc thề óng ả chấm ngang lưng ong , nón bài thơ che ồm ờ, nửa e thẹn giấu gương mặt nai tơ , nửa phô bày kín đáo nét e ấp dạt dào thì , Huế là thế đấy ...

Tuổi học trò sống lại mãnh liệt trong lòng Linh , chàng thờ dài , đưa tay bấm nốt những hcuối ngày lênh đênh của quá khứ , chàng lại mỉm cười nhớ lại có người đã hỏi ;

_Anh là người miền nào ? Ở đâu ?

Chàng nửa đùa nửa thật :

_Tôi là người Việt Nam !

_Biết rồi ! Nhưng quê quán ở đâu ?

Chàng cười bí mật không đáp , khiến cho các bạn chàng tò mò thêm . Sau một hồi hồi thúc ,chàng ung dung trả lời :

_Tôi " nà " người của " lược " Việt " lam " thống nhất . Sinh đẻ ở Sài Gòn , học ở Huế và "lời " tiếng Hà "lội " , vừa "nòng " chứ ?

Các bạn Linh cười xòa ;

-Thảo nào mà ông thầy giáo Đạt cứ thắc mắc mãi khi đọc Rédaction của cậu . Quả thật là văn chương ba miền của nước Việt Nam thống nhất , cậu định làm cách mạng thật đấy à ?

Linh cười hô hố , bỏ mặc các bạn trai , chàng chạy theo tán tỉnh các nữ sinh đang đứng tụm năm tụm bảy bàn về ...các cậu thư sinh trong lớp. Tuổi trẻ tinh nghịch...vô tư lự ..yêu đời Linh đã mất đi vĩnh viễn , chàng luyến tiếc ...ngắnngỡ ..muốn sống lại đời học sinh , nhưng thời gian đã qua không bao giờ trở lại. Còn đâu những phút tinh nghịch, lén hái lá " cây thúy địch" trảy vào ghế nữ sinh , để khi vào lớp các cô thẹn chín người , khi chỗ này "bọp bọp" chỗ kia " bọp bọp" . Trong lúc các cậu trai cười như nắc nẻ , cười sặc sụa thì cac1 cô lại ngồi như trời trồng , thẹn quá tê !

.....

_Thôi chúng ta lên đường chứ ! Làm gì ngồi thừ người ra thế cậu ?

Linh giật mình ...tiếc rẻ phút hoài niệm quá khứ ..trong sạch hồn nhiên nhất của cuộc đời . Linh đứng dậy , uể oải :

_Mời cô lên xe !

Alan ngoan ngoãn đứng dậy , trùi mền nhìn chàng , miệng lí nhí..

Đoàn xe lại gầm máy ..lắc lư tiến vào rừng già ...

Một giờ sau đến ' Ba -Đà " , một công trường ngổn ngang những máy cày , máy xới , Linh thân mật siết bàn tay gân guốc của người bạn công binh nhể nhại mồ hôi khét nắng , anh bạn này ngại ngùng nhìn bao thuốc lá thơm . Hiểu ý , Linh trao trọn cả gói Salem cho bạn :

_Chắc anh ở lâu trong này thì phải ?

_ Mới sáu tháng !

_Sáu thế kỷ cô đơn !

_Thông cảm nhau quá sá rồi còn chi . Chừnghà anh trở lại ?

_Khi có chuyện cần liên lạc.

Linh đi rồi mà người bạn công binh vẫn còn đứng đó , chưa hết ngạc nhiên sao lại gặp một người chiến hữu thông cảm đến thế . Có khổ cực mới biết thương người cực khổ , gian lao cô độc giữn chốn rừng xanh .

Đoàn xe đến Bàu Phụng thì trời sấm tối . Vị Tiểu Đoàn Trưởng Bộ Binh đón Linh tay bắt mặt mừng . Đồi lính là thế , dễ quen nhau , thân nhau và mến nhau ngay khi mới vừa gặp mặt . Những gương mặt đen sạm khắc khổ hằn lên những chuỗi ngày lo lắng gian lao để thông cảm nhau qua những bộ treillis dày bùn đất và khét mùi thuốc súng . Cao quý thay đời chiến sĩ ! Những kẻ quên mình cho cuộc sống toàn dân , để rồi gặm nhấm lại cuộc đời ..mình lại là những kẻ hi sinh thiết thực nhất mà được đền bù bằng chi...hay có khi chỉ là giấy phạt , những lệnh khiển trách do những kẻ tiểu nhân quạt cánh tâu rối để nhờ ơn mưa móc được gần gũi gia đình , mặc cho ai sống chết cực khổ , ai lặn suối trèo non ngày đêm lặn lội trong cánh rừng bát ngát vô tận .

Linh nhìn vị sĩ quan đang tiếp chuyện với chàng , thân mật hỏi :

_Anh ở đây được bao lâu ?

Nhún vai , anh nhìn Linh thở dài :

_Có lẽ hơn một năm rồi , còn anh ? Xa gia đình bao lâu rồi ?

_Cũng rứa ! Còn chị và các cháu anh để mô ?

_Anh là người Huế ?

_Vâng và không .

_Lạ nhỉ !

_Tôi người Sài gòn , học ở Huế , ló tiếng Hà Nội , người Việt thống nhất 100 % , còn anh ?

Vị sĩ quan gương cười , nhìn xa xôi .

Nhìn ly bia sủi bọt , Linh cảm tưởng là tâm hồn vị sĩ quan kia đang xao động mãnh liệt , nơi đó hình ảnh của một cuộc phân chia hai miền Nam Bắc khiến anh ta luyến tiếc những gì đã mất . Anh không nói nhưng hai hàng nước mắt đã rời khỏi mi , lăn tròn trên đôi má gầy guộc phong trần , anh đang mơ về đất Bắc xa xôi , nơi cha mẹ anh , những người thân yêu nhất đời anh đã ở lại . Họ chỉ còn sống để hi vọng một ngày mai thanh bình gặp lại anh , ngày ấy xa xôi quá !

Linh bùi ngùi không nói vì biết rằng nói gì lúc này cũng bằng thừa , sợ làm đứt đoạn dòng tư tưởng của người chiến hữu .

Bàn tay trong bàn tay , hai người siết chặt tay nhau , chia sẻ những nỗi buồn vui của đời lính , Linh cảm thấy thương bạn hơn bao giờ hết , dù trước đây một giờ hai người chưa từng biết mặt nhau .

Đêm đã khuya rồi ,mà ngọn đèn chong heo hắt trong phòng của vị sĩ quan trên đồn vẫn còn sáng mập mờ lung linh , hắt lên vách hai bóng người cùng một chí hướng , một lý tưởng ..

" Vì Dân Diệt Cộng " để đem lại sự thống nhất cho đất nước thân yêu .

Hai người từ phương xa gặp nhau giữa cảnh rừng già , tâm sự nhau như những đôi tình nhân tri kỷ , ai cũng sợ rằng trời sẽ mau sáng để rồi phải bàn giao đôn , để sau đó kẻ ở người đi . Mới vừa mien nhau , thông cảm nhau , biết nhau để sắp xa nhau , xa nhau bao năm hay là xa nhau vĩnh viễn .

Không ai biết được những gì đang chờ chúng ta , khi chúng ta luôn luôn phải sống cạnh tử thần , hãy để cho tình cảm ta dào dạt tình thương , hãy để cho đêm dài vô tận , để những người bạn tâm sự trút hết những nỗi lòng sầu , để rồi ngày mai khi ra đi lòng người đã với nhẹ tâm tư , bình thản bắt tay nhau giã từ như những người lữ hành cô độc đi vào bóng tối của cuộc đời .

Thư qua thư lại thưa dần , rồi chừng một tháng sau đó , Linh nhận được chính thư của chàng được gửi trả lại , bên ngoài bì thư có thêm dòng chữ " Đã đền xong nợ nước , ngày"

Linh lặng người chua xót cho người bạn đường một đêm nay đã bình thản ra đi , tuy đã chết nhưng còn sống mãi trong lòng Dân Tộc !

CHƯƠNG SÁU

BÀU PHỤNG : LƯỚI TRỜI LỒNG LỘNG

-Thấm thoát chúng ta đã ở đây hơn ba tháng rồi , Đại Úy nhỉ ?

_Ừ ! Nhanh thực ! Nhớ lại ngày nào đoàn xe rầm rộ chở chúng ta vút vào rừng này ...thế mà ...hơn ba tháng 11 ngày đã qua ...bao nhiêu chuyện vui buồn... bao nhiêu chuyện rắc rối mà chúng ta thành công mỹ mãn về công tác dân vận .

Dân chúng đã mến phục chúng ta ..qua Alan chúng ta đã tìm lại chút lòng tin của dân chúng ta đã đem lại thanh bình nếu không nói là ấm no cho toàn dân thì ít ra cũng cho dân ở Xóm Bàu Phụng này . Thuận có đồng ý với mình không ?

Thuận rít một hơi thuốc , nhìn làn khói tỏa ra , tan biến vào sương hciều thẫm lặng , nhìn dòng sông đục lờ như như máu , nước sông cuộn cuộn bao đất cát màu mỡ từ đỉnh núi xuống bồi đắp cho ruộng đồng phì nhiêu , chàng thở dài đáp :

-Lẽ dĩ nhiên đúng như vậy rồi , còn gì mà phải hỏi .

Sau một ngày tuần tiểu vất vả , chiều tối khi kiểm soát các anh em binh sĩ , các vị trí chiến đấu và bố phòng xong , Linh và Thuận sánh bước nhau ra bờ sông gần đôn , nhìn dòng nước cuộn chảy để tưởng nhớ ...luyến tiếcnhững gì ấp ủ tận con tim khao khát ..

_Linh nghĩ gì về Alan ?

câu hỏi bất ngờ của Thuận khiến Linh giật mình , ngỡ ngác chàng nhìn Thuận như sợ rằng Thuận đã thấu triệt con tim chàng . Linh dè dặt ;

_ Ý cậu muốn hỏi điều chi?

Thuận nhìn Linh mỉm cười ..lắc đầu :

-Hỏi chơi vậy thôi , chuyện lòng của Linh , mình thực chả dám đi sâu vào .

Linh và Thuận đối với nhau thật chí thiết đậm đà , không có gì họ giấu nhau ,cả những chuyện tình lắm cẩm . Sau những trận đưng độ ngoài mặt trận nơi mạng sống con người như chỉ mảnh treo chuông họ càng thấy gần nhau hơn , chia sẻ vui buồn cho nhau để khỏi cô độc .

Nhìn dòng nước xoáy , nhìn cánh rừng dày đặc , nhìn núi cao vút nơi ánh mặt trời còn cố gắng thấp sáng những ngọn cây , Linh yên lặng nhớ lại những ngày qua ... êm đềm lẫn sóng gió như dòng sông trước mặt

.....

Sau một đêm mệt mỏi sau trận phục kích xa về , Linh giao đồn cho Thuận trông nom hộ rồi lần thẩn ra bờ suối định tắm cho khoẻ trước khi về ngủ một giấc lấy sức .

Sương mai còn lóng lánh đọng trên cành lá xanh tươi như những hạt ngọc , tiếng thác đổ mỗi lúc một gần . Linh huýt sáo , tay cầm khẩu carbin , tay cầm áo quần lót và hộp xà bông tắm .

Chàng đến một gốc cây bên bờ suối , cẩn thận nhìn trước sau vắng bóng người , Linh thong thả cởi quần áo , đút khẩu súng vào hốc kẹt đá .

Linh vươn vai thoải mái bước xuống suối . Từ lâu lắm rồi bận quân hành, nay chàng mới có dịp sống lại giây phút ngắn ngủi của tổ tiên ta . Không bận bịu vì mảnh quần manh áo , chàng tung tăng vui đùa với ngọn thác như một đứa trẻ .

Nhớ lại quãng đời tuổi thơ khi họp Hướng Đạo Sinh ở Đà Lạt , chàng đã có dịp ngâm mình bên dòng suối Gougah, Cam Ly , Ankhroet với tất cả hồn nhiên vui đùa của tuổi trẻ .

Nước làm mát da thịt chàng , nước thấm vào lòng , mơn man tâm hồn cô độc của kẻ chiến binh giang hồ . Chàng lặn lội tung tăng tưởng như vui thú không bao giờ dứt .

Bỗng có một tiếng thét vang lên , tiếng kêu cứu của một cô gái . Hoảng hốt , Linh lội vào bờ , vội vã mặc quần áo lót , tay chụp súng , lên đạn chạy về hướng có tiếng kêu cứu .

Chàng băng bụi vạch bờ mà chạy , cách đó chừng hai trăm mét , hai bóng người , một nam một nữ , đang giằng co dữ dội .

Linh sững sờ đứng lại , người con gái đang cố sức vùng vẫy khỏi cánh tay đen sạm rắn chắc của người đàn ông . Nàng cào , nàng cắn xé nhưng tên nọ như một con thú dữ , nhất định không buông tha , hấn cười hô hố khả ố.

Người con gái mỗi lúc mỗi yếu dần , hơi thở đứt quãng , tên nọ đặt người con gái trên một tảng đá bằng phẳng và bắt đầu giở trò bỉ ổi .

Linh tiến sát bên, đồng dục :

_Muốn sống đứng dậy ngay !

Giật mình vì có người thứ ba xen vào , hấn quay lại để kịp thấy khẩu carbin đang chia hòng vào mặt hấn .

Qua cơn hoảng hốt ,hấn nhận ra kẻ phá hỏng âm mưu đen tối của hấn . Đôi mắt đỏ ngầu cách ghê rợn , hấn nghiêng răng như muốn ăn tươi nuốt sống Linh . Hấn đứng đó ngờ ngàng bực tức , hết nhìn Linh đến nhìn người thiếu nữ trắng như bông bươm đang nằm kia , thiếp đi vì quá sợ hãi , không giấu diếm phơi bày những đường cong tuyệt mỹ .

Hấn tuôn ra một tràng tiếng gì mà Linh không hiểu được , nhưng rồi hấn cảm tức nói bằng một thứ tiếng Việt lơ lớ :

-Y - Ben này sẽ không quên trả thù !

-Cút đi ngay, ta bắn vỡ sọ bây giờ !

Hấn lúi thủi bỏ đi về phía bờ sông , nhảy xuống , lội như rái và mất hút bên kia bờ .

Quay lại với cô gái , Linh vội lấy khăn thấm nước đắp vào mặt cô gái , chàng bỗng ngạc nhiên kêu lên :

_Trời ! Alan ! Chính nàng ! Tại sao lại ra nông nổi như thế này ?

Người con gái tỉnh dậy ...uể oải ..mệt mỏi . Về ngơ ngác thất thần trên đôi mắt mở to ..ngạc nhiên , thấy Linh , cô chỉ kịp kêu lên một tiếng A..! Và tay nàng trong một cử chỉ tự vệ ..che ngay những chỗ cần phải

Linh quay mặt chỗ khác , đến bên phiến đá kê bên lấy quần áo đưa cho nàng , khẽ bảo :

_Cô mặc quần áo vào đã !

Chàng nhìn ra sông , ôn tồn hỏi :

_Lan cho tôi biết câu đầu đuôi câu chuyện hôm nay .

Người con gái đã bận xong áo quần , nhìn chàng bằng đôi mắt trù mến lẫn kính phục :

_Đại Úy quay lại được rồi .

Linh suýt bật cười , định bảo : " Sao lúc này cô không giải che kín đi !" Nhưng kịp nghĩ lại ,sợ chạm lòng tự ái của nàng nên thôi .

Bốn mắt gặp nhau .. đăm đũa ..

Linh nhìn ra sông ,tránh đôi mắt thu hút ấy , bình tĩnh hỏi ;

_Y -Ben là ai thế ?

_Đại Úy biết y à ?

Linh lại mỉm cười . Người con gái ngạc nhiên , kịp nhớ lại giây phút mình còn lỏa lồ phô bày thân thể trước mắt chàng , hai má nàng đỏ rần ..nàng lí nhí :

_ Thôi xin phép đại úy , em về .Cám ơn đại úy đã cứu em thoát khỏi tên ấy .Chiều nay có rồi rảnh kính mời đại úy đến nhà em , sẽ có thầy mẹ em hầu chuyện đại úy .

Linh không muốn ép nàng khai rõ những gì nàng cố dấu kín . Vả lại , ngại có người trông thấy cả hai đang trò chuyện nơi vắng vẻ nên chàng gật đầu :

_ Thôi ! Alan về đi ! Chiều nay tôi sẽ ghé thăm hai cụ và cô .

A Lan nhìn chàng .. đôi mắt đen lay láy như nai tơ ngỡ ngác trước ngưỡng cửa cuộc đời . Nàng lại lí nhí cám ơn và e thẹn cúi gằm mặt đi thẳng .

Linh nhìn theo ...một nỗi buồn man mác dâng lênchàng thấy con tim như bị ai bóp chặt ...lắc đầu xóa tan bao ý nghĩ trong trí , chàng lẩm bẫm .

- Hay ta đã ..yêu nàng rồi ! Và duyên kiếp nào xui khiến ta đến kịp để cứu nàng khỏi tay của Y Ben

Chiều đến .

Khác với những lần chàng có dịp cần thiết đến nhà ông Trưởng Bản nhờ tập họp dân chúng để phát thanh hay tuyên truyền , chàng đều gặp những cử chỉ , nếu không nói hững hờ thì cũng hết sức lạnh nhạt miễn cưỡng của chủ nhân . Lần này , ông Trưởng Bản tiếp đón chàng hết sức nồng hậu .

Để đề phòng tai tiếng , chàng dẫn Thuận đi theo .

Trông ALan trong bộ y phục Thái sắc sỡ viền chỉ xanh đỏ . Linh thấy nàng đẹp hẳn ra và lạ loài như một tiên nga giữa thế trần .

Nàng nhoẻn miệng cười e ấp , ngượng ngùng chào chàng . Đôi má lún đồng tiền in sâu vào má khiến nàng thêm duyên dáng .

Ông cụ mời Linh ,Thuận vào nhà , giới thiệu từng người một .

Linh vái chào ông cụ , bà cụ của A Lan . Tuy đang tiếp chuyện với ông cụ , Linh cũng có cảm tưởng rằng A Lan đang trù miến quan sát chàng qua khe hở của chiếc phen sau buồng .

Chàng làm sao quên được đôi mắt hung huyền ấy , luôn luôn mở to như ngạc nhiên trước bất cứ chuyện gì xảy ra trên đời .

Ông cụ ba của Lan tuy lớn tuổi nhưng đôi mắt vẫn còn tinh anh , nhìn vào khiến người ta phải kính nể lẫn sợ hãi . Trông ông còn tráng kiện ,sôi người . Những làn gân xanh in hằn trên trán đen sạm của ông biểu thị một con người cứng rắn , va chạm nhiều với đời . Tướng ông không phải là người bình

thường , gương mặt ông chứng tỏ ông là người từng vào sinh ra tử . Tay chân gân guốc với những vết sẹo dài tỏ ông là một tay chọc trời khuấy nước của một thời xuân .

Càng nhìn ông cụ , Linh càng quan sát thêm , lại càng tò mò muốn biết quá khứ của ông , nhưng chàng ngại ngùng chưa dám tỏ bày .

Bà mẹ của Lan cục mịch què mùa ,dáng dầy đà , bới tóc cao lên như những người đàn bà miền sơn cước . It1 nói ,làm nhiều là đức tính quý báu của đàn bà Thượng Du .

Sau khi chào Linh và Thuận , bà cụ kéo ngay A Lan vào buồng kể bên .

Thuận có mặt bên cạnh Linh như tấm bình phong che mắt thiên hạ và miệng lẫn lười mồi của người đời nên chàng cũng chẳng buồn nói chuyện . Thỉnh thoảng Thuận xem đồng hồ rồi ngáp dài , nhắc khéo Linh nên về ..sớm để ngủ .

Trái lại , Linh rất tâm đầu ý hợp với ông cụ .

Sau tuần rượu để thứ hai với đĩa tiết canh với cặn cùng với chén đậu lạc chỉ còn xơ xác vỏ , câu chuyện một già một trẻ càng thêm đậm đà . Thuận không biết uống rượu , nên mới miễn cưỡng uống vào một hớp đã sặc sụa choáng váng say .

Thấy vậy Linh kiếu từ , nhưng ông cụ nhất định không chịu , quyết giữ chàng lại . Không biết định sao , Linh đành nhờ Kim (người tùy viên trung thành mà chàng đã chọn sau khi Trung tử trận) đưa chìa khoá xe cho Thuận về đồn .

Còn lại hai người , một già một trẻ , dưới ánh đèn dầu leo lét , hai tâm hồn cần cỗi đã gặp nhau , và tâm sự từ lâu chôn chặt dưới đáy lòng của ông cụ được tuôn ra như không bao giờ cạn .

Qua câu chuyện tâm tình , Linh biết được tên ông cụ là Phong , một cựu kháng chiến quân của cụ Phạm Hồng Thái . Sau ngày bị bọn mật thám Pháp bố ráo rết , Đảng của ông bị tan rã. Sợ bị truy tầm , Phong lên Cao Bằng sống ẩn dật với nghề đan chiếu . Cuộc đời cụ Phong không kém sôi nổi hào hùng , một tay cụ đã từng hạ nhiều tên Pháp và những tên Khố xanh , Khố đỏ và những vụ phục kích vào đoàn xe của Pháp.

Sau khi bị thương nơi tay , Đảng bị tan rã , cụ mới thôi hoạt động chánh trị . Gặp mẹ của A Lan , vốn là hoa khôi của Bản Thái trắng , người khách phiêu bạt đành dừng chân tạm trú bước giang hồ , kết tâm tình thêu dệt những đường tơ . Hai năm sau họ có một đứa con trai , và mười năm sau lại hạ sanh một đứa con gái , tức là A Lan bây giờ .

Đứa con trai bị Việt Cộng giết khi cậu về Hà Nội vì bị tình nghi làm thám tử cho Pháp . Uất hận ông tìm cách đưa gia đình ra Hải Phòng rồi di cư vào Nam trên chuyến tàu sớm nhất sau khi hiệp định GENEVE ra đời .

Vì không muốn ai nhận ra mình giữa thời buổi tao loạn nên cụ rút lui vào Bàu Phụng , một xã hẻo lánh giữa rừng sâu thăm thẳm .

Sống gần VC, cụ bị chúng nhồi sọ quá nhiều, dù ghét cay ghét đắng chúng, cụ cũng không ưa gì Quân Đội Quốc Gia qua hình ảnh của một vài binh sĩ địa phương hà hiếp đồng bào, mua thức ăn rẻ hoặc quyt tiền, hoặc ăn nói lỗ mãng coi trời bằng vung, hoặc đòi ăn nằm với đàn bà con gái đẹp.

Những con sâu mọt ấy đâu đâu ta cũng thấy và chính vì thế mà dân chúng ngờ vực khi quân đội Cộng Hòa chiến đấu cho chính nghĩa, đem lại an ninh, bảo vệ đồng bào. Những con sâu mọt ấy phải bị diệt tận gốc rễ, hầu đem lại lòng tin nơi dân chúng ở thôn quê vào chính nghĩa của Quân Đội ta.

Trong hơi men, ông cụ nói toạt ra những uẩn khúc của người dân mà quên rằng Linh cũng là một quân nhân hứng mũi chịu sào. Đến chừng giật mình nhìn Linh, ông vụt im lặng, Linh mỉm cười thông cảm, trấn an ông cụ:

_ Cụ yên tâm, cụ nói chí lý, quân đội bị dân chúng ngờ vực, sợ hãi hơn thương mến cũng chỉ vì một vài con sâu mọt ở xa vùng kiểm soát của kỷ luật. Có khi vì cấp chỉ huy hèn kém, hoặc là phần tử Việt Cộng trà trộn vào phá hoại binh nhọ quân đội ta. Hiện nay dân chúng đã biết đâu là chính, đâu là tà, đâu là tình dân quân đoàn kết, đâu là Việt Cộng tuyên truyền xảo trá nên cũng đỡ đi nhiều cụ ạ!

Ông cụ gật gù:

_ Cậu còn trẻ mà biết suy luận như vậy là khá lắm. Nhiều sĩ quan trẻ tuổi bốc đồng, thấy ai cũng tưởng là VC cả thời khổ cho thẳng dân chúng tôi lắm. Việt Cộng đến bảo chúng tôi là gián điệp cho quốc "ra" (gia), quốc "ra" đến bảo chúng tôi là gián điệp cho VC, thì còn có nước độn thổ mẹ đĩ nó đi cho rồi.

Đêm càng khuya, rượu càng nồng, cụ già Phong như sống lại thời oanh liệt xưa, tiếng cụ oang oang phá tan đêm trường tịch mịch.

Buổi tiệc giữa một già một trẻ còn kéo dài mãi nếu A Lan không trở ra nhắc khéo ông cụ:

_ Thôi thầy ạ! Khuya rồi mời thầy đi ngủ để ông đại úy về kéo muện.

Ông cụ hồn nhiên đưa ly rượu đế lên môi, khề khà:

_ Đấy cậu xem, con Lan nó kháu lắm đấy! À xem mê cậu da - dít dồi đấy! Sợ cậu mất ngủ đấy, lo cho cậu như thế thì ối thôi còn gì bằng!

Rồi cụ hóm hỉnh ngắm nhìn Linh từ đầu đến chân khiến Linh đăm ngượng nghịu.

_ Trông cũng đẹp đôi đấy, nếu chẳng nó không chê.

_ Lạy thầy! Thầy say mất rồi, mời thầy vào phòng nghỉ ạ. Xin lỗi đại úy! Thầy tôi không được tỉnh, nếu có nhớ lời, mong đại úy thứ lỗi cho ạ!

Linh mỉm cười, say chệnh choáng, vội đưa tay phân bua:

_ Cô Lan yên tâm . Chưa bao giờ tôi tỉnh như hôm nay , chưa bao giờ vui như hôm nay . Cọ rãnh mô ! Hà hà O đẹp quá tề !

A Lan há hốc mồm ngạc nhiên :

_ Ối giời ơi ! Ông này lạ nhỉ , khi tỉnh nói tiếng Sài Gòn , khi say nói cả tiếng Huế lẫn tiếng Bắc .

_ Úi chao ôi ! Tui người Việt thống nhứt , à quên ... thống nhất tề ! Nói rứa chứ , bây giờ A Lan hãy cùng tôi đi vào hậu cung , ủa quên , vào phòng an nghỉ ! Ối giời ôi cụ " nặng " quá tề ! Người trông gầy mần răng "nặng" rứa !

A Lan bật cười :

- Các ông này như nhau cả ! Say rồi thì chả còn biết trời đất gì cả !

Linh phân bua :

_ A Lan nói sai đấy ! Tôi say bao chừ ! Nếu có say thì mần răng chừ ! Xin lỗi A Lan nếu cô khó chịu thì tôi chả thềm nói nữa .

_ Thôi ! Cái ông này , người ta bảo , một tiếng nhại giọng bằng mười câu chửi đấy à .

_ A ! Cái đó thì A Lan khỏi lo ! Anh là người của cả ba miền , là con yêu của Sài Gòn , con cưng của đất Huế , và cậu ấm của đất Hà Nội , em chả lo ! Không phải anh nhại giọng để cười chơi đâm thọc người này người nọ , chỉ vì thói quen , mỗi miền anh ở đến những năm bảy năm dài đến đồng hóa cả rồi . Không còn thành vấn đề dân ngụ cư nữa đâu mà em sợ . Đó là tiếng nói tự nhiên của con tim đấy em ạ ! Yêu ai phải "lời" tiếng của người ấy chứ lị ! Hừ ! Khéo ốm ờ mãi thế thôi .

A Lan lại cười giòn :

_ Anh ăn nói duyên tề ! Còn nếu gặp cô gái miền Nam , anh nói thế nào ?

_ Hà hà ! Thì anh bảo anh là " con chai sanh ở Ba Chi , Bến Che , Giồng Chôm . Được hôn ? Lấy cái gỗ mua con cá gỗ " .

A Lan cười sặc sụa .

- Ông cụ via cốc để đã "dô ta kéo gỗ về đình" tự hồi nào .

A Lan không hiểu , mở to đôi mắt .. đôi mắt nhưng huyền mà Linh rất yêu ..Linh giảng giải :

_ Nghĩa như thế này . Khi ông bố ngủ , ông ngái rất to và khò khè , giống như lúc ta hát dân ca " hò dô ta , kéo gỗ về đình " là thế đấy , em cũng hiểu chưa ?

A Lan cười to hơn , quên cả giữ gìn ý tứ trước Linh nữa , nàng đã xem linh như người nhà , nàng hỏi tiếp :

_ Còn nếu đứng trước một cô gái Huế, anh nói sao ?

_ Úi chao ôi ! Anh nói như ri : " Tôi tuy mới biết cô , nhưng trông cô đẹp quá tê . Tôi sinh ở bên tê sông Phú Cam , ở An Định Cung , thuộc giòng đỏi " nóp" của Mẹ tê , nói như rứa thì chẳng có răng mô mà sợ tê " .

A Lan cười ràn rụa :

_ Chịu anh thôi ! Chịu anh thôi !

Nàng cười giòn đến nỗi ông cụ bố nàng từ trong buồng tỉnh giấc lại đi ra ngoài cười theo .

- Đếch ngủ được với cái ông nhà này ! Tôi ...hì hì ..nhà này từ lâu đã vắng tiếng cười . Hôm nay có cậu cứ cười cho ra rít . Nên nhớ chỉ cười thôi đấy nhé ! Không được làm gì quá lố đấy nhé .

_ Vâng ! Xin cụ cứ yên tâm . Chúng con chỉ xem nhau như anh em . Mời cụ ngồi chơi cho vui !

_ Hừ ! Cậu còn chuyện gì vui kể nghe nào ...cậu nói chuyện vui đáo để ! Chưa bao giờ tôi vui đến thế ! Cậu đến làm sống lại cái gia đình cần cỗi của tôi , và cả quá khứ tuổi trẻ của tôi , tôi thấy mình trẻ hẳn lại đấy .

_ Dạ ! Cụ dạy quá nhờ ! Con chẳng dám nhận ! Vâng thế thì con xin hầu cụ một câu chuyện vui có thật 72% đầu .

_ Vâng ! Cậu cứ kể .

_ Chẳng là , lúc con còn bé con đi du học , không phải ngoại quốc , nhưng từ Sài Gòn lần đầu tiên ra xứ Huế . Đi theo ông bạn của thầy con đến nhà của ông ấy . Bầy chó thấy khác lạ nên nhảy ra sủa om . Con sợ quá , nép vào ông bạn của thầy con vừa la : " Xin quý ông quý bà coi chừng giùm con chó nó cắn cu con , hu hu ! " .

Ông bạn của thầy con mới an ủi :

_ Cháu ngoan đừng sợ ! Không có răng mô !

Con khóc thét lên :

_ Bác nói láo ! chó con nào con nấy răng mọc tua tủa cả hàm trên lẫn hàm dưới nhọn hoắc mà bác nói không có răng mô .

Biết con thực thà , bác cười ngất , vỗ đầu tôi bảo :

_ Úi chao ôi ! Cháu tôi khờ ôi là khờ ! Tiếng ngoài ni nói " không có răng mô " nghĩa là " không có sao đâu " ở trong Nam đó , hiểu chưa ? Chứ bác nói láo với con hồi nào ? Hôn .

Linh vừa dứt lời là cả nhà bò lăn ra mà cười , cười ràn rụa cả nước mắt , A Lan cười to nhất khiến ông cụ phải tấp nàng bớt .

Cuộc vui đang kéo dài khiến Linh quên cả thời gian và không gian , quên cả khổ đau , gian lao của cuộc đời gió bụi .

Bỗng , một tiếng lưu đạn nổ tung xé toang màn đêm tịch mịch , tiếp đó nhiều loạt trung liên nổ giòn , từ hướng trên đồn vọng lại .

Linh tỉnh ngay người , chụp khẩu carbin luôn đem theo bên mình , nhanh nhẹn thổi phụp ngọn đèn dầu , tung mình ra cửa .

Có nhiều tiếng lao xao trong đồn . Có tiếng người hét to :

_ Đại Úy Linh bị ám sát trong phòng rồi ! Hãy cẩn thận ! Đừng xông xáo ! Mọi người ở yên vị trí chiến đấu , để bắt thủ phạm ! Ai chạy sẽ bị bắn ngay !

Linh rụng rời ! Vuốt mái tóc , thói quen của chàng mỗi khi đứng trước một nguy cơ .

Chàng phân vân , không biết ai đã thù oán mình ? Ai đã ám sát mình ? Định mệnh đã xui khiến cho mình giờ này còn ở ngoài nhà ông Trưởng Bản để khỏi tan xương nát thịt . Gớm thực ! Địch ở ngay trong lòng ta , ở trong nội bộ ta sao ? Bao nhiêu câu hỏi quay cuồng trong trí chàng .

Có ánh sáng từ trên đồn . Rồi tiếng reo lên vui mừng của Thuận :

_ Linh đã thoát nạn ! Chỉ có chiếc lều cá nhân bị nổ tung ! Không hề chi !

Tiếng anh em binh sĩ reo hò vang dậy !

Linh đứng trước cửa nhà , tần ngần , bồi hồi , ứa nước mắt !

Kim , người binh sĩ trung thành vẫn đứng sát bên chàng , tay cầm tiểu liên , lên đạn sẵn , làm lì không nói . Cuộc vui đã dứt !

Từ trên đồn , có tiếng xe Jeep nổ máy , hai ánh đèn pha rọi xuống dọc ven theo con đường dốc . Thuận đã đem xe đến đón Linh .

Gặp mặt nhau , hai chiến hữu ngỡ ngàng nhìn nhau . Tay siết mạnh tay , Thuận nghẹn ngào :

_ Tưởng tử thần cướp mất anh rồi !

-Tôi thực không ngờ ! Mà ai vậy anh ?

Nhìn dè dặt vào nhà tối om , Thuận kề tai Linh nói khẽ :

_ Trung sĩ nhất Phùng .

_ Tại sao ?

_ Bị VC mua chuộc .

_ Đâu rồi ?

_Hiện đang điều tra .

_ Ai ?

_Thiếu Úy Dzu , sĩ quan an ninh .

-Tôi lên ngay !

_Không nên ! Tốt hơn đêm nay anh ở lại nhà bác , sáng sẽ tính . Yên chí ! Trên đồn còn có tôi .

Ông cụ và A Lan thấp đèn chạy ra hỏi lăng xăng :

_Việc gì thế , thiếu úy ?

_ Dạ ! anh em lỡ làm nổ súng , cũng may không có chi . Cháu định báo anh Linh khuya rồi ở đỡ nhà bác , sáng mai lên đồn cũng được , không biết bác có ưng thuận không ?

_ Gì chứ việc đó , tôi sẵn lòng . Vui lắm ! Hà hà !

A Lan lo lắng :

_ Thôi anh ... à ! Đại úy ở lại đi . Sáng lên đồn cũng chả sao !

Cụ Phong tiếp :

_Thôi thì cháu nó mời , Đại úy mấy thuở đến đem sự vui vẻ cho gia đình lão . Đại úy ngủ chung với lão cho vui đêm nay , hà hà , "không có răng mô " , hà hà !

Nhưng cả Linh lẫn Thuận đều không cười nổi nữa , mặt chàng méo xệch ...

A Lan vờ giận dữ :

_ Nếu Đại Úy chê nhà em nghèo thì thôi , bố con mình chả nên nài ép .

_Không phải thế !

_ Tại sao thầy em mời Đại Úy với tất cả lòng thành , Đại Úy lại chần chừ từ chối . Em biết mà , đại úy có thiếu gì cô đẹp , em là gái rừng rú mọi rợ có sá chi .

Nàng giận thực .

Linh tần ngần .

Thuận im lặng .

Cụ Phong thất vọng hắt lên gương mặt .

Linh ôn tồn :

_Xin cụ và cô Lan thứ lỗi và thông cảm hoàn cảnh của tôi, một cấp chỉ huy phải có mặt tại đơn vị khi có tiếng súng nổ. Đi chơi hôm nay như thế này là quá lắm, với mục đích gây lại cảm tình của dân chúng đối với quân đội, nên không dám làm phiền cụ nhiều. Xin cụ và A Lan cho phép tôi về.

Ông cụ gật gù ...thông cảm.

A Lan còn giận còn thương ...còn lầy.

_Thôi thầy ạ! Con đã nói nhà mình không xứng đáng đón tiếp một ông Đại Úy mà! Người ta ngủ một mình một giường rộng mênh mông, có nệm "mút", có quạt điện có lính hầu. Thầy giữ lại thật là có lỗi với thượng cấp đấy, thầy ạ! Mình là con dân, người ta quyền tha hay giết, thầy vói vĩnh làm chi!

Linh đầu đốn ,lặng người!

Thuận bắt mẩn :

_Thôi! Cô A Lan ạ! Cô ác vừa thôi chứ! Đanh đá làm chi! Sau này cô sẽ hiểu.

Ông cụ buồn xo ,lườm đứa con gái :

_Ơ hay nhỉ ! Mày có chịu im không ! Thứ đồ con gái hư ! Người ta bộ chồng con chi mà mà mà ghê giọng đanh chua đường ấy , ông thì đập cho bỏ xừ ! Đi ngủ đi !

Linh mím môi.

Thuận bực tức , nóng nảy suýt nói toát cả ra :

_ Ông và cô còn chanh chua mãi sao ? Ông và cô có biết đâu rằng

_"Thuận im!" Linh gắt!

_Không! Tôi tức, để tôi nói cho hả tức đã! Ông Đại úy Linh mà cô vừa cho là ở nhà cao, quạt điện, nệm mút, giường rộng, có lính hầu vừa bị ám sát hụt bằng lựu đạn đấy cô ạ! Cô nghe rõ chứ! Phúc đức ba đời ông cha khéo tu nên ông ấy mới còn sống đấy! Thôi mình về là vừa, anh Linh!

_" Hồng bét! Hồng bét!" _Linh lắc đầu nói với Thuận _ "Cậu bốc đồng lên, mai cả Xã nghe thấy nội bộ lủng củng, e tôi phải đệ đơn xin chuyển đi nơi khác."

- "Mặc kệ! Bối tiên sư cái đời tầm thường!" Thuận vẫn chưa hết bực tức chười đồng.

Nhưng cụ Phong và A Lan đã chạy ra.

Cụ ấp úng:

_Tôi thành thực có lỗi với cậu nhiều!

_ Dạ thưa cụ ! Chính cháu mới là kẻ có lỗi .

A Lan chạy đến, ôm chầm lấy Linh , ái tình đã biến nàng thành một thiếu nữ gan dạ, không còn sợ sự hiện diện của Cụ Phong ở đó nữa . Nàng vùi đầu vào ngực Linh thổn thức :

_ Em trót dại ! Em trót dại ! Chỉ vì quá yêu anh từ khi gặp anh ở Xóm Sinh , em đi theo xe anh mà lòng thăm mớ có một tấm chùng như anh , con người hiền ngang không lùi bước trước mọi gian nguy thử thách của cuộc đời . Em yêu anh nhiều ! Tha thứ cho Lan anh nhé ! Anh ở lại nhé !

Nước mắt của nàng trinh nữ, một đóa hoa rừng Thái Trắng đã khiến Linh bồi hồi xúc động .
Chàng vuốt tóc người yêu , vờ nói :

_Sao em gái anh chóng lệ quá nhỉ ! Không sợ người ta nói " nhi nữ thường tình " sao ? Anh muốn ở lại với em đêm nay và suốt đời . Nhưng đừng nên lấy chùng lính em ạ ! Đời lính khổ lắm ! Và anh ...không muốn đời em phải bơ vơ cô độc ..rủi một mai anh phải đền xong nợ nước

_ Anh nói dại ! Anh nói dại ! A Lan không bằng lòng ! A Lan giữ anh lại , nếu không được suốt đời , thì ít nữa đêm nay , anh phải ở lại với em . Rủi anh về còn Việt Cộng hay gián điệp gì đó giết anh lần nữa thì sao . Đừng anh ạ ! A Lan không muốn mất anh , cả thầy em cũng thế , phải không thầy ! Thầy thương con ! Thầy bảo anh Linh ở lại đi thầy !

Ông cụ đứng lặng mà hai hàng nước mắt tuôn ròng .

Linh , Thuận và A Lan ngạc nhiên nhìn cụ Phong .

Cụ mỉm cười mà lệ trào đôi mi :

_ Ôi ! Ái tình màu nhiệm ! Chính thầy đã sống và ở trong trường hợp của cậu Linh cách đây ba mươi năm về trước . Ngày ấy , có một người con gái trẻ đẹp con của vị tù trưởng Thái Trắng đã yêu thầy , người ấy cũng cay đắng chanh chua vì đã quá yêu thầy . Suốt thời gian bị thương vì Tây bắn , thầy đã lẩn trốn và kiệt sức . Gặp vị tù trưởng ân nhân cứu mạng , thầy được chính người con gái vị tù trưởng ngày đêm cơm cháo cho thầy . Khi lành các vết thương thầy lại khăn gói ra đi . Nước mắt của người con gái đó đã giữ thầy lại và chôn chặt cuộc đời phiêu bạt ba mươi năm nay . Thầy không còn làm gì lợi ích cho xã hội nữa , trái lại , an lòng với số phận hiện tại bên vợ hiền và các con .

Nay A Lan đã lớn khôn và giẫm chân lên hoàn cảnh giống mẹ nó ! Thầy mong ước sao cho Thượng Đế ban phúc lành cho chúng con được đoàn tụ mãi . Vậy Linh con , nếu con không chê gia cảnh nghèo nàn của thầy , và chê A Lan em con , thầy ước ao có ngày thầy sẽ vui lòng nhắm mắt khi biết được rằng con A Lan có một đấng trượng phu xứng đáng .

Linh cảm động quá , vội quỳ xuống ôm cánh tay gầy guộc của cụ :

_Lạy thầy ạ ! Con rất mến thầy và yêu em A Lan ! Nhưng xin thầy thư thả cho con suy nghĩ . Việc hôn nhân là việc trăm năm đầu bạc rất hệ trọng cho cả cuộc đời . Riêng đêm nay, thầy cho phép con về , vì một cấp chỉ huy không có quyền hèn nhát trốn tránh trước gian nan thử thách . Xin thầy thông cảm cho , con xin ghi tạc vào lòng .

A Lan vẫn rần rụa bên cạnh cha nàng .

Linh khổ tâm quá , sợ rằng nấn ná ở lại sẽ mềm lòng , chàng vội kiếu từ , dù A Lan cố nài quỵ 61t giữ chàng ở lại , sợ Linh bị ám sát lần nữa . Linh nhất quyết ra về khiến nàng có cảm tưởng chàng chưa thật lòng yêu nàng .

Trên đường về , giữa tiếng máy xe Jeep nổ giòn , Thuận vội a lái xe vừa tặc lưỡi :

_Tôi chịu cậu đấy !"Chỉ tay" cậu nói đúng , rất giàu tình cảm , nhưng lý trí và phận sự luôn luôn lấn áp được tình cảm . Theo tớ thì khỏi bảo , tớ nhất định ở lại với nàng cho trọn đạo .

Linh thở dài :

_Chưa chắc đâu cậu ạ ! Tớ khổ tâm mới phải vềquả thực tu là cội phúc , tình là dây oan . Mình yêu A Lan thực tình nhưng nghĩ lại cuộc đời gió bụi của mình sống nay chết mai đành :

.Thôi em nhé ! Đừng mong chi hoài bão !

.Kiếp phong sương là thế đấy em ơi !

.Tình của anh với em là huyền ảo !

.Dứt tơ rồi thà để mặc tình trôi !

_Số dzách ! Cậu Linh lại làm thơ nữa ta ! Thảo nào mà các em chả mê ...mệt !

_Im cái mồm ! Người ta buồn da diết đây mà còn rờn hoài .

Thuận vẫn mơ màng .

_Cứ như tớ thực là khổ ! Ngay cả cô Điệp em cậu ,mà tớ chỉ gặp cảnh :

.Ca ngợi tình yêu vẻ đẹp em !

.Lời thơ ong bướm anh săn tìm .

.Cây người mang đến cho em đọc .

.Em bỏ vào ngăn em chả xem !

Linh nhìn Thuận thương hại , vỗ đầu bạn bảo :

_Cứ yên chí ! Có tớ đây rồi ! Cậu nên ăn ở cho phải đạo làm em rể và cậu nên nhớ rằng ,sau lưng em Điệp còn có tôi .

Xe đến cửa đồn . Đèn pha vụt tắt . Người lính gác , lười lê vào đầu súng , bước tới hỏi mặt khẩu :

-Sao đêm !

_ Hoàng hôn !

_ Đi!

Chiếc xe rú ga , chọt Linh vỗ vai Thuận ra dấu dừng lại , chàng xuống xe tiến lại người lính gác .

_ Tịch đấy à ?

_ Dạ .. Đại Úy ! Em mừng Đại Úy thoát nạn ! Ông Trung Sĩ 1 Phùng ấy thật đáng xử bắn ! Ai đời suốt ngày ăn nhậu say sưa , la cà quán rượu , rồi nghe theo lời VC đành nữ tâm sát hại Đại Úy . Nhưng Đại úy yên chí ! Trời luôn phù hộ người ngay lành , kẻ làm ác sẽ gặp ác !

Linh gật gù , vỗ vai Tịch :

_ Em nói chí lý 1 Rất ư là chí lý ! Có lạnh lắm không ?

_ Dạ , em quen rồi , vào nhà thấy nóng nực lạ !

_ Rán mở mắt đấy nhá !

_ Dạ !

Linh đi rồi còn nghe Tịch lẩm bẩm :

_ Người như thế mà bị ám sát ! Quả thực là bọn đầu trâu mặt ngựa tự dưới đất chui lên mới nhắm tâm đến thế !

Thuận khẽ nói :

_ Anh em mến Linh nhiều ! Nhưng Trời còn chưa vừa lòng mọi người , huống hồ bọn vô kỷ luật , bị Linh khiển trách đâm oán cấp chỉ huy, chúng đi nói oang oang đầu đường xó chợ khiến VC có dịp khai thác , mua chuộc để âm mưu ám sát kẻ chỉ huy mình ở tiền tuyến . Tội đáng xử bắn ngay để làm gương cho kẻ khác .

Linh tặc lưỡi :

_ Cậu sao nóng nảy quá ! Khó mà làm lớn sau này được . Rán bình tĩnh suy luận những việc ta sắp làm để tránh sự hối hận sau này , làm xong phải suy luận để rút ưu khuyết điểm . Vậy mới là cấp chỉ huy giỏi .

-Tôi đích chịu được !

Về đến căn lều , Linh quan sát chung quanh , chiếc ghế bố xếp đã rách toạc , gãy tứ tung từng mảnh nhỏ , màn ,mền đã cháy nám chỉ còn một đồng giẻ vụn khét lẹt , chiếc bàn hành quân chi chít những mảnh đạn , Linh khẽ rùng mình , thở dài ngược mặt lên trời ,lâm râm cầu kinh :

_ Thượng Đế đã hiểu lòng con luôn hướng về Người , cảm ơn Người đã theo dõi , nâng đỡ và diu dắt che chở đời con trong mọi nẻo đường con đi . Con xin phó dâng cả tâm hồn và thể xác tội lỗi con cho Thượng Đế . Kẻ thù trong ngoài bao vây lấy con , sẵn sàng tiêu diệt con mà khí giới chống trả độc nhất của con là lòng tin yêu nơi Thượng Đế . Có Thượng Đế, con không còn sợ gì nữa !

Dù VC có lên án cái đầu con , dù cấp trên có ghét phạt và đày đọa con vì những lời râu thọc của bầy tôi chung quanh , dù kẻ tiểu nhân có làm hại con ,con cũng chẳng cần và sợ hãi hay oán thù , than vãn hay trách móc họ , miễn là xin Thượng Đế đừng bao giờ bỏ rơi con , dù con nhiều phen bỏ rơi Thượng Đế vì xác thịt yếu hèn của con .

Bước qua phòng bên ,Linh ra lệnh cho đem trung sĩ Phùng sang .

Thiếu Úy Dzu hằm hằm đem tên phản thầy phản bạn ra .

Phùng mất hết vẻ ngang tàng của một người hùng , mặt tái không còn hột máu , tay chân tuy bị trói quặt run lẩy bẩy , người sặc mùi rượu đế .

Thấy Linh ,Phùng sụp xuống quỳ lạy như tể sao .

_Em trót dại làm nghe quỷ kế của VC , xin Đại Úy xá tội làm phúc !

Linh cười gằn , đau đớn hỏi lại :

_ Nào tôi đã làm gì anh , đối xử với anh thế nào mà anh nở giết tôi như thế !

Phùng ấp úng không nói được lời nào .

Linh hỏi tiếp ;

_ Anh có biết tội ám sát cấp chỉ huy ở tiền tuyến sẽ bị trừng trị như thế nào không ? Nhất là làm nội tuyến cho Việt Cộng , kẻ thù của dân tộc ?

- Phùng cúi gầm mặt , lí nhí :

_ Em có tội !

Linh yên lặng , nhìn Phùng .

Thuận , Dzu bực tức nắm ghệt tóc Phùng ra sau , tát vào má :

_Sao câm vậy ? Nói mau , tội gì ?

Phùng ràn rụa :

_Dạ ! Tử hình !

"_Khá đấy ! Biết tội khỏi mất công xử . " Dzu đáp .

_Sáng mai 06 giờ sẽ xử tử hần làm gương cho kẻ khác . Hội đồng kỷ luật các Sĩ quan tiền tuyến đã đồng thanh quyết định án trên và tôi đã ra lệnh cho chính Trung Đội hần chỉ huy sẽ xử bắn hần . Thế là xong !

Thuận dè dặt đưa tờ giấy có chữ ký của đủ 28 sĩ quan , còn hai cột trắng của Linh và Thuận chưa ký .

Linh nhìn Thuận dò hỏi . Thuận giật tờ giấy không ngần ngại ký tên ngay cột " tử hình " và trao lại cho Linh .

Các sĩ quan đồng đủ chờ quyết định của Linh .

Nhìn cặp mắt rực lửa với gương mặt rần rỏ của Linh , Phùng cảm tưởng mọi hi vọng ân xá đều tiêu tan , hần nuốt lệ chờ cái chết .

Ba giờ sáng đã điểm !

Những ly phin cà phê đã cạn !

Đại Đội Chỉ huy và Công vụ đã bắt đầu ra sân bắn để chuẩn bị .

Sĩ quan An Ninh đã kết thúc hồ sơ . Sĩ quan trực nhật đem sản một chai bia đã ngâm dưới suối từ chiều qua , bia lạnh !

Mặt Linh vẫn rần rại , không cười nói . Theo thông lệ , khi xử những vụ quan trọng , Linh mời ai uống bia tức là gián tiếp ra lệnh xử bắn kẻ ấy .

Thiếu úy Khàm có nhiệm vụ cho kẻ tử tội uống một ly bia lạnh . Thiếu úy có nhiệm vụ chỉ huy trung đội hành quyết .

Thời ấy chưa có Tòa Án quân Sự đặc biệt cũng như chánh sách chiêu hồi , nên thượng cấp đã uỷ quyền cho các đơn vị trưởng được trọn quyền tha hay giết những tên VC nòng cốt , phá hoại , những binh sĩ phản bội ngoài mặt trận như trốn tránh lệnh hành quân , hãm hiếp phụ nữ , trộm cướp đồ đạc của thường dân , bắn lại cấp chỉ huy v.v..

Có những trường hợp còn được lưu giữ lại , để hàng tháng chờ chuyến bay tiếp tế đến lấy thư từ , chờ những tên tội phạm về Toà Án ở Sài Gòn xử . Riêng tội theo VC , ám sát chỉ huy hay phá hoại , hoặc hãm hiếp phụ nữ , thì tội nhân sẽ bị xử bắn ngay tại tiền tuyến để làm gương kỷ luật quân đội đồng thời trấn an lòng dân .

Trường hợp tên Phùng là phải xử bắn ngay để nêu gương cho binh sĩ .

Tha hay giết một người không thể là một vấn đề có thể quyết định nông nổi được , nếu giết lầm , lương tâm sẽ theo ta mà cắn rứt suốt đời .

Vì thế , suốt đêm ấy các sĩ quan , kể cả các hạ sĩ quan và anh em binh sĩ không tài nào chợp mắt được .

Năm giờ sáng !

Gà dưới xóm bắt đầu gáy !

Chó bắt đầu sủa vang !

Người bắt đầu đi lại !

Chợ búa bắt đầu họp !

Các sĩ quan đi đi lại lại trong phòng nhóm . Có nhiều vị muốn rút lại chữ ký để được yên ổn lương tâm hoặc tránh trách nhiệm , nhưng ngại mình bị khiển trách vì nông nổi .

Tàn thuốc lá chất đống trên khay đĩa . Máy ấm cà phê đậm cũng cạn rồi !

Bên kia rặng núi , ánh bình minh bắt đầu ló dạng .

Linh vẫn lặng im không cười không nói . Gương mặt chàng trông đanh ác lạ lùng !

Năm giờ ba mươi phút !

Toán quân hành quyết đã sẵn sàng ! Chờ lệnh !

Thuận lại mở bia , trịnh trọng rót đầy ly để sẵn .

tất cả hồi hộp chờ lệnh Linh .

Bắn hay tha ?

Chỉ có hai CHỮ đó làm Linh nát trí !

Nếu tha, quân luật không thi hành , binh sĩ khinh nhờn thượng cấp , tha hồ ' ' ba gai " , hãm hiếp ,trộm cắp

Tuy Linh vui tánh bình dân ,nhưng binh sĩ sợ chàng ở chỗ quyết định rất đanh thép .

Riêng đêm nay , Linh hút hết năm gói Menthol .

Năm giờ bốn mươi lăm phút ! Còn mười lăm phút nữa !

Phùng vẫn ngồi đó , nhìn Linh với đôi mắt lạc thần . Bỗng nhiên anh ta khóc rống lên thảm thiết .

Năm giờ năm mươi !

Còn mười phút cuối cùng !

Phùng ràn rục nước mắt kêu gào :

_ Đại Úy tha cho em , nếu không vì em thì vì vợ con em , vợ em vừa sanh đứa thứ sáu , bọn chúng nhỏ dại quá , tội tình chi ... đây hình chúng nó trong túi áo em đây ...

Thuận nhìn Linh , Linh gật đầu .

Thuận tiến lại , Phùng run lên bần bật :

_Không ! Tôi muốn sống ! Đại Úy bảo tôi làm gì dù khó khăn đến mấy tôi cũng không dám từ nan . Tôi muốn sống ! Tôi muốn sống !

Thuận bực tức lượm chiếc giẻ mùng hất trước mặt Phùng :

_Chú muốn sống ! Tại sao chú lại muốn giết Đại Úy bằng lưu đạn , chưa vừa lòng , chú còn bồi thêm mấy loạt trung liên vào lều nữa hả , hả

Thuận lấy chiếc ví trong túi áo Phùng ra , trong bọc nylon là hình ảnh gia đình Phùng một vợ năm con kháu khỉnh , cảnh gia đình thật đầm ấm !

Thuận xem xong trao cho Linh .

Linh cầm lên , gương mặt đanh lại , quát to :

_Đ . Mẹ mi ! Rủ a mà mi nữe giết ta hả ? Tự rằng ? Cho mi chết đáng đời !

Phùng run lập cập , vẻ tuyệt vọng inhản lên gương mặt thiếu não .

Linh đồng dục :

_Rót bia !

Phùng dẫy dựa không uống !

_Nếu mi đòi uống đế thì đây !

Linh hất mạnh ly rượu vào mặt Phùng .

_Đem ra sân bắn chờ lệnh tôi !

Thiếu Úy Khàm tiến đến .

Phùng tuyệt vọng hét lớn :

_ Khốn nạn bọn Việt Cộng dụ dỗ ta ! Bọn mi hứa cứu ta sao chả thấy đứa mô ?

Phùng đổi giọng van lơn :

_Tôi có tội ! Tôi xin đền tội lẽ dĩ nhiên , nhưng xin Đại Úy cho tôi một ân huệ cuối cùng .

_Anh cứ nói !

_ Xin Đại Úy đừng cho vợ con em biết em bị xử bắn vì tội phản quốc , theo bọn VC . Xin báo cáo em tử trận , để vợ con em được hưởng 12 tháng lương tiền tử tuất ...

Sau một phút suy nghĩ , Linh chấp thuận .

Quay sang sĩ quan an ninh , Linh gật đầu . Vị này ghi chép vào sổ tay .

Sau khi thiếu úy Khàm cột tên phản loạn vào trụ bia , trung đội xử bắn toàn Garant M1 gồm 12 người đã sẵn sàng ở vị trí .

_ Mời các sĩ quan ở lại họp !

Sau khi các vị yên tọa , Linh đưa chuyển bức ảnh gia đình của Phùng cho mọi người :

_Tôi không muốn dùng quyền hành ép buộc các vị phải theo ý kiến của tôi , lúc này tôi không muốn phát biểu ý kiến cá nhân . sợ bị ảnh hưởng đến quyết định cuối cùng của quý vị. Vậy vị nào muốn thay đổi ý kiến "tử hình" hay "tha chết " đề được tự do chọn lựa .

Các vị đã suy nghĩ cả đêm nay , giờ quyết định đã đến . Tôi sẽ quyết định sau cùng .

Lần lượt các sĩ quan đứng dậy , nếu bỏ phiếu trắng là " tha chết " .

Thuận góp các mảnh giấy và trao cho Linh .

Linh xem xong , đồng dục tuyên bố ;

_Tôi đã xem và quý vị sẽ được hài lòng . Mời quý vị ra trường bắn .

Xong , chàng gọi Thuận đến gần , khẽ ra lệnh , Thuận gật đầu , đi ra truyền lệnh xuống cho Khàm , Khàm gật đầu .

Các sĩ quan , hạ sĩ quan và binh sĩ đã tề tựu đủ . Sĩ quan An Ninh đọc lại bản án :

_Tên ... Phùng , Trung Sĩ 1 vì chèn chén say sưa nên bị thượng cấp khiển trách. Đã không biết phục thiện đương sự còn đâm ra oán thù thượng cấp . Ngày ...lợi dụng đương sự , bọn VC mua chuộc hắn với giá tiền là 55.000 \$ để ám sát Đại Úy Linh . Tình nghi hắn hoạt động cho VC nên cấp trên đã cho trung sĩ 1 Mầu theo dõi hắn .

Vào lúc 23 giờ ngày .. thừa dịp đêm tối , lợi dụng vào giờ tuần canh của hắn ,hắn đã tung một quả lựu đạn MK2 vào lều cá nhân của Đại Úy Linh . Tàn nhẫn hơn , hắn còn bắn thêm một loạt trung liên cho kẻ bị nạn chết hắn . May mắn Đại Úy không có mặt ở lều đêm ấy nên thoát nạn . Để duy trì kỷ luật Quân đội , đúng 6 giờ sáng nay hắn sẽ bị xử tử tại chỗ trước sự hiện diện của mọi người trong đơn vị để làm gương cho kẻ khác .

05 giờ 55 phút !

Còn năm phút nữa !

Tên Phùng đã được bịt mắt lại ! Mọi người hồi hộp chờ lệnh của Đại Úy Linh !

Linh bước ra , theo sau là các sĩ quan .

-Trung Đội hành quyết ! Chuẩn bị !

-Thế bắn đứng thủ thế !

- Đội viên lặp lại - Thế bắn đứng thủ thế !

-Một viên nạt đạn !

_ Chuẩn bị !

_Mở khoá an toàn !

Mọi người nín thở .

Tên Phùng cố vùng vẫy mãnh liệt .

Các đội viên vừa để tay vào cò súng , đợi lệnh !

Linh chấp tay sau lưng đi tới đi lui ,cổ kéo dài giây phút ra lệnh tối hậu .

Lòng ngực mọi người muốn nổ tung ra .

Pháp trường im phăng phắc ! Mọi người đều quay đầu hướng mắt về Linh .

Chàng tần ngần , búng mạnh mẩu thuốc lá xuống đất quát to :

_ Bắn!

Mười hai loạt súng đồng nổ lên chát chúa khiến mọi người giật nảy mình .

Phùng khụy dần xuống trên cột bia!

Lạ thật ! Mình Phùng không có một chút máu !

Mọi người đều há hốc mồm khi nhìn thấy Phùng mềm nhũn dưới chân cột .

Chùng như hiểu ra , tiếng hò reo vang dậy cả sân bắn :

_ Hoan hô Đại Úy Linh !

_Đại úy cao thượng thật !

_Đại Úy tha chết cho kẻ đã giết mình !

Thì ra Linh đã mật lệnh cho Thuận lúc nghe lệnh bắn thì đồng loạt các đội viên xoay súng thẳng lên trời bóp cò .

Sự việc xảy ra nhanh quá nên không ai để ý đến người bắn hơn là chăm chú đôi mắt vào người tử tội .

Phùng khụy xuống ngất xỉu vì quá sợ hãi .

Pháp trường vỡ òa ra như một bầy ong .

Linh tiến đến bên cột bia , tựa tay tháo dây trói cho Phùng và dỡ khăn bịt mắt hắn ra .

Hắn lờ mờ mở mắt , rên khe khẽ vì còn quá xúc động trong tiềm thức , tưởng như hãy còn đạn xuyên qua người . Đến khi thấy Linh đang mỉm cười với hắn , hắn đưa tay dụi mắt mấy lượt tưởng như một kẻ từ cõi chết sống lại . Tỉnh trí , hắn vội chụp lấy chân Linh , lạy như tế sao :

_Ơn này ví bằng Trời Biển , suốt đời em không bao giờ quên .

Linh nghiêm nghị bảo :

_ Tôi tha chết cho anh chỉ vì chúng ta đều là những kẻ có tội . Tội anh mưu sát tôi , tội của tôi không kiểm soát thuộc hạ , quá ư dễ dãi đến nỗi anh bị địch mua chuộc . Thôi anh hãy về , va 2 đừng tái phạm nữa .

Phùng bước đi như kẻ đã chết , vẫn ngỡ mình đã bị bắn .

Dzu bực tức bảo :

_ Những đứa như thế sao đại úy không bắn đứt cho rồi . Tha chết rồi có ngày nó ám sát nữa không sai .

Linh dịu giọng vỗ vai Dzu :

_ Mình hơn bọn VC là chỗ đó ! Mình còn có lòng NHÂN trong cách xử thế TRÍ và DŨNG . Mình còn có lòng tin nơi Thượng Đế , tin kiếp luân hồi , quả báo nhân tiền , ngoài ra mình còn có Tio à Án và Pháp Luật xét xử đàng hoàng chứ lị ! Mình làm thế là để hắn tổn một lần suốt đời hắn , là đã bị bắn rồi còn được tha chết . Bản án thực tế đã hết hiệu lực , nhưng bản án lương tâm của hắn sẽ ghiền nát , găm nhấm suốt cuộc đời hắn . Hắn đã bắn và giết một người tha chết cho hắn .

Dzu gật gù ;

_ Thế mà tôi cứ tưởng Đại Úy cho bắn thật !

_ Hì hì ! Nói nhỏ chú mày nghe . Ai đại gì lời thôi với pháp luật ! Hì hì ! Với lại mạng sống người , có phải dễ tạo ra và nắn nhanh được đâu .

_ Khen Đại Úy mưu cao thật ! Tôi chịu !

Linh hóm hỉnh một câu bất hủ :

_ Rứa mới là Đại Úy chứ lị !

Bỗng Linh ngừng nói , nhìn ra một bóng người .

_ A ! Cụ Phong ! Cụ ra đây có điều chi dạy bảo ?

Cụ tần ngần báo tin :

_A Lan đã đi rồi . Theo chuyến xe đò sáng sớm nay lúc 5 giờ về Đà Lạt .

Linh lặng người , đầu đón như vừa mất một cái gì quý báu nhất của đời chàng .

Giây lâu chàng mới khẽ hỏi :

_A Lan có nhắn gì con không ?

Ông cụ ngập ngừng , thở dài :

-Nó nói rất tiếc không có duyên nợ với Đại Úy được . Nó mến đại úy lắm , nhưng nó không thể lấy những tên ...xin lỗi đại úy cho phép tôi lặp lại nguyên văn ... đồ tể chuyên xử bắn ngườinó còn trẻ dại quá .. đại úy chớ cố chấp làm gì ..nó nói đời nay rất hiếm những người cao thượng tha cho kẻ thù , nếu ích kỷ thì nó lấy không được . Thôi cậu , à ! Đại Úy đừng buồn ! Trên trời đầy sao ! Dưới biển đầy cá ! Trên đời thiếu gì người đẹp ..sản sàng nâng khăn sửa túi cho đại úy . Dạ ! lão xin về , chúc Đại Úy muôn điều may mắn !

Linh bỗng phá ra cười rũ rượi cười mà hai hàng nước mắt mỗi lúc một tuôn trào ..

-Hừ ! trên trời đầy sao ! ...

_ Hừ Dưới biển đầy cá ! ...

Hừ ! Trên đời thiếu gì người đẹp ! Ha ha ! ..Nhưng đẹp bên ngoài mà tâm hồn thối tha phỏng có ích gì .

_ Cậu lái nhãi mãi gì thế ! Trời tối rồi ! Mình về đi kẻo bị nhiễm sương .

Linh giật mình ..bàng hoàng tê tái ...một chất vị mặn mặn thấm đầu môi ...thì ra ..quả thực là nước mắt . Linh nhớ Tuyết ! Nhớ A Lan !

Chàng thương cho số phận mình ..lắm bóng giai nhân phớt qua cuộc đời rồi lại ra đi ..không buồn ngoảnh lại .

Thuận ái ngại nhìn chàng uể oải đứng dậy .

Giòng sông vẫn cuồn cuộn trôi .. êm đềm thanh thản , nhưng mấy ai thấu triệt được lòng sông chứa đựng những gì ..

Trên đôn , đèn đã đỏ tự hồi nào .

Hai năm sau Phùng chết chết trước mặt Linh , vì sơ ý để lựu đạn nổ banh thây !

Lưới Trời lồng lộng ! Tuy thừa nhưng khó lọt !

CHƯƠNG 7

MÂY ĐĂNG - MỘT CUỘC ĐẤU TRÍ.

Thời tiết dần chuyển sang đông .

Bấm đốt ngón tay , Linh lẩm nhẩm :

-Thấm thoát đã 12 năm trong quân ngũ. Cuộc đời vui buồn lẫn lộn đã qua và sẽ còn kéo dài cho đến bao giờ đất nước được thanh bình . 12 năm ! Thời gian đầy đặc bao kỷ niệm oai hùng lẫn tang thương .

Để ăn mừng "đệ thập nhị chu niên " ngày nhập ngũ , Linh tự thưởng cho mình một buổi ăn đơn giản ở tiền tuyến , gồm một đĩa hột vịt lộn rau răm và một đĩa tiết canh vịt còn sốt nóng . Một ly rượu đế Bà Queo gồm một phần rượu và hai phần xá xí . Hạ sĩ Tích bụng tiếp tô canh giò heo hầm với khoai tây lên , cười hề hề ;

_Đại Úy ăn tiết canh em làm có được được không ?

_ Ngon đáo để ! Chú học đánh tiết canh ở đâu mà tài thế ?

-Dạ ! Em quen làm như thế từ lâu . Hôm nào Đại Úy muốn , em làm nữa nhé ?

-Cám ơn hạ sĩ ! Hạ sĩ vui lòng xem hộ trung úy Thuận về chưa ? tuần thám gì mà lâu thế , tôi chờ sốt cả ruột .

_ Xin đại úy cứ dùng trước , em để dành phần cho trung úy rồi .

- Thôi được ! Khi nào trung úy về , nhớ bảo là đại úy sốt ruột lắm đấy nhé .

_Vâng !

Tích lui ra, Linh tiếp tục bữa ăn bỏ dở . Đời quân nhân là thế , ai rồi rảnh lo dùng bữa trước , sợ rằng địch sẽ xuất hiện bất ngờ hoặc có lệnh di chuyển ngay với chiếc dạ dày trống rỗng , có chầu nhịn đói luôn .

Đơn vị Linh đã về "Mây Đăng" hơn tháng nay với nhiệm vụ hòa mình với đồng bào xã này , để gột rửa những tuyên truyền của Việt Cộng nhồi nhét vào đầu dân chúng . Những kỹ thuật mảnh khóc tinh vi mà bọn chúng đã áp dụng khiến dân chúng nơi đây cứ tưởng chúng là những anh hùng thực sự giải phóng quê hương .

Bộ chỉ huy hành quân của Linh đóng tạm trong sân nhà của một gia đình trung lưu . Các đơn vị trực thuộc bố trí các nhà chung quanh .

Hàng ngày , các cán bộ Y Tá Đơn Vị và Chiến Tranh Tâm Lý đến ủy lạo từng gia đình một , phát và tiêm thuốc cho dân chúng , hầu lấy lại cảm tình Quân Dân sâu đậm mà VC đã cướp mất trong lòng dân .

Dân là yếu tố đi đến thắng lợi cuối cùng . Dầu có súng nhiều , đạn dồi dào , kỹ thuật tác chiến cao mà mất lòng dân kể như thua trận .

Linh nói với thuộc hạ về công tác dân vận phải được coi trọng ngang hàng với kỷ luật hành quân .

Lúc mới đến , Linh phải vất vả lắm mới được sự chấp thuận của chủ nhà này cho mượn thửa vườn rộng bên hè nhà để đóng Bộ Chỉ Huy Hành Quân . Dân chúng ai cũng sợ vạ lây . Họ có lý do , vì khi quân đội rút quân , VC sẽ về trà trộn trong dân chúng . Chúng sẽ không hùn tay chém giết những gia đình đã giúp đỡ quân đội VNCH.

Chúng ta phải công nhận rằng dân chúng không ưa gì việc nay thu thuế , mai thu tiền ủng hộ của Quân Đội Giải Phóng Miền Nam , nhưng họ đành im hơi lặng tiếng không dám tố cáo bọn VC với ta vì họ muốn được yên thân .

Chính một bà cụ đã tâm sự với Linh như sau :

_Một hôm , có một ông " giải phóng quân " đến , xưng hô với tôi "con " ngọt xớt . Nó nói " Con hiến đấu giải phóng quê hương khỏi tay Mỹ Diêm , vì thế đồng bào phải giúp đỡ chúng con . Bộ đội chúng con còn sức chiến đấu là nhờ chính đồng bào ủng hộ cơm gạo . Con không bao giờ ăn cắp gà vịt như lính Quốc Gia , trái lại con sẽ trả gấp đôi số tiền mua . Bây giờ , " má " nấu cho con một con gà quay thật ngon , nếu "quốc gia " trả má 50 \$, con sẽ trả má 100 \$.

Bà cụ mừng rỡ , không ngần ngại đi quay gà .Tên cán bộ ăn xong bèn biên giấy nói :

_Đấy con nói có sai đâu , đây là tín phiếu giá trị 100 \$ con xin gư im á để trả tiền bữa cơm gia đình rất thịnh soạn mà con chưa bao giờ được nếm trong cuộc đời chiến đấu . Vậ má hãy giữ kỹ giấy này , khi thanh bình thì chính phủ , Bác , Đảng và Nhân dân sẽ hoàn trả lại . Đảng sẽ không bao giờ quên ơn má đâu ! Ngày thanh bình sẽ không còn bao lâu nữa , thôi con đi nghe má !

Nói xong , tên cán bộ vội lên đường mặc cho bà cụ tiu nghỉu , tay còn run run cầm tín phiếu vô giá trị mà lòng ảm ức không thể tả được .

Đại khái những mánh khéo điêu ngoa xảo trá của bọn VC là thế đấy : Ăn nói rất nhỏ nhẹ ngọt ngào và phớt tình ăng -lê ra đi cách rất khéo léo tài tình , mặt cho dân chúng ngỡ ngàng thất vọng , tuy nhiên vẫn phải nuôi dưỡng chúng nếu muốn đầu còn dính cổ .

Biết dân chúng không ưa gì VC, nhưng vì giải đất miền quê rộng thênh thang ,dài hun hút tận chân trời , Quân Đội Quốc Gia thiếu quân số để giữ mãi đồng bào khỏi bàn tay bóc lột của bọn Quỷ Đồ .

Linh vừa dứt buổi ăn thì Thúc hơ hải chạy vào :

_ Thừa Đại Úy ! Trung Úy Thuận xin tăng cường gấp quân số , cho thêm một Đại Đội Trừ Bị lên đường về Tháp Ngà ngay . Nơi đây bọn VC đang xúi giục dân chúng biểu tình đòi yêu sách nọ kia .

Linh cười nhạt ! Chàng còn lạ gì những mảnh khốe của bọn VC . Khi chúng có quân số gấp đôi , chúng không ngần ngại đánh úp quân ta , nhưng nếu lực lượng ta hùng hậu , chúng nó sẽ biến thành những người dân lương thiện đứng trong bóng tối , xúi giục thúc ép dân chúng biểu tình , kéo nhau hàng trăm đàn bà trẻ con ra quận , thị xã .

Khốn khổ cho người dân ! Không nghe theo lời chúng cũng chết ! Mà nghe theo thì sợ bị quân đội QG bắn ! Có làm người dân ở thôn quê hẻo lánh , mới thấy mạng sống dân quê như mảnh treo sợi chỉ , điều đứng khổ sở không biết kêu ca vào đâu .

Linh lên xe , phóng đến nơi Thuận đang xin tiếp viện .

Hàng trăm đàn ông , đàn bà trẻ con đang biểu tình hỗn loạn , la hét om lên . Thuận đang vượt mồ hôi trán , chạy đôn chạy đáo chỉ huy toán binh sĩ thuộc hạ .

Thấy Linh đến , Thuận mừng rỡ như bắt được vàng .

_May dữ đã! Cậu không đến kịp thì nguy to ! Dân chúng càng lúc càng kéo đến càng đông . Họ xin ở lại nhà , đất ông bà để lại , không chịu tập trung vào Ấp Chiến Lược đấy , anh tính sao ?

Linh gạt gù , nói khẻ với Thuận khiến chàng mở to mắt ngạc nhiên :

_Họ có lý đấy cậu ạ ! Mình không thể dùng võ lực được . Mà không giải tán được họ , thì 2bọn mình chỉ có nước vào thăm "Nhà Lầu Chí Hoà " . Cậu có mời ông Quận ra giải thích với họ chưa ?

Thuận thất vọng ;

- Ông trốn lên tỉnh rồi ! Giao cho bọn mình làm sao mặc ý !

_ Thế thì hỏng ! Không hiểu chính phủ dùng mấy ông nhát như thỏ , làm sao cai trị được . Được rồi ! Cậu để tôi ra nói chuyện với đồng bào .

Linh oai nghiêm xuống xe , tiến lại gần đám đông đang hò hét .

_ Quý vị hãy im lặng nghe tôi nói !

Bị VC xúi đẩy , dân chúng càng la to hơn .

_Chúng tôi không vào Ấp Chiến Lược . Yêu cầu cho chúng tôi gặp Ông Quận Trưởng ! Chúng tôi không thể bỏ đất đai của tổ tiên được .

_Xin đồng bào im lặng nghe tôi nói đã !

Dân chúng bớt ồn ào la hét . Linh trình bày bằng một giọng hùng hồn , đưa ra những lý do xác đáng mà người dân phải tuân theo lệnh của chính phủ : Vào Ấp Chiến Lược là để tự bảo vệ cho đồng bào khỏi sự thu thuế gạo thóc của bọn cán bộ VC, khỏi bị VC len lỏi vào dân và phục kích Quân Đội C H. Khi

có phục kích dĩ nhiên quân đội buộc lòng chống trả , và lẽ dĩ nhiên , dân chúng sẽ lãnh phần thiệt thòi trước nhất , còn bọn VC sẽ rút lui vào nơi an toàn để mặc dân chúng gánh chịu .

Bao nhiêu lợi ích , bao nhiêu là lý do Linh cố tìm ra để trấn an đồng bào , nhưng quần chúng ác liệt quá , VC len lỏi thúc đẩy họ gào thét mãi với mục đích gây rối loạn trật tự để chánh quyền ăn ngủ không yên . Vì muốn đạt mục tiêu chính trị , bọn chúng không ngần ngại điều khiển và dùng quần chúng như một con cờ đấu tranh .

Linh nói lạc cả giọng mà dân chúng vẫn la ó . Linh ngằm đưa mắt nhìn Thuận , Thuận khẽ gật đầu.

Hàng chục binh sĩ , lưỡi lê vào đầu súng dàn hàng ngang tiến tới .

Linh ra lệnh :

_Một lần chót ! Tôi xin các bà các cô , các em hãy giải tán về nhà , lo việc bếp núc , và nói lại với bọn VC rằng : Nếu chúng có gan thì hãy cho người liên lạc với tôi , hẹn ngày giờ , địa điểm nào không có làng mạc dân cư để thi tài với nhau . Núp sau quần chúng , lợi dụng đàn bà con gái là việc làm của phường hèn nhát , không đáng cho bà con kính phục . bây giờ tôi đếm từ một đến mười , bà con không giải tán , tôi buộc lòng phải nổ súng .

_Trung liên đâu ? Sẵn sàng !

Linh bảo khẽ với Thuận :

_Bọn VC này lắm mưu mô thật ! Chúng lợi dụng đồng bào để đấu tranh yêu sách những điều tuy bề ngoài mình thấy hợp lý nhưng trong thâm tâm , mục đích của chúng là gây rối loạn cho chúng ta . Chỉ tội nghiệp dân chúng mắc mưu của chúng . Nếu không giải tán được đám biểu tình này , tôi với anh chuẩn bị vào Chí Hoà là vừa ..hay là ..tôi đếm dần đến mười , cậu cứ cho lệnh nổ súng bay phớt trên đầu họ , còn nếu họ không chịu giải tán thì mình tìm phương kế khác vậy .

Thuận quyết liệt :

_Mình phải hi sinh một vài người để làm gương cho kẻ khác , họ đông quá làm thế nào được !

Linh xoa tay :

_Như thế cậu làm quỷ kế của Cộng sản rồi ! Tự họ gây biểu tình để ta giải tán không được ta buộc lòng nổ súng . Dân chết , VC có cơ hội bằng chứng để tuyên truyền là Quân Đội chúng ta chuyên môn giết đàn bà , trẻ con vô tội , người dân sẽ thấy bọn VC có chính nghĩa hơn ta sao ?

Thuận gãi đầu :

_Khó tính dữ ға !

_Chiến tranh này là một thứ chiến tranh không giới tuyến . Ai chinh phục được lòng dân là kẻ ấy thắng . Cậu cứ làm theo lời tôi , tôi hoàn toàn chịu trách nhiệm trước thượng cấp .

Linh đồng dục quát to :

_Một ..Hai ...Ba ...

_NămSáu ...Bảy ..Tám

Hàng ngũ biểu tình lui dần ...

Binh sĩ vẫn dàn hàng ngang tiến tới , những lưỡi lê sáng choang cắm ở đầu súng .

_ Chín ..Mười ..!

Những họng súng khạc lửa , nổ lên trời , đạn bay vèo qua khỏi đầu dân chúng .

Dân chúng ù té nhau chạy tán loạn , có người bò lết ngổn ngang .

Nhiều vũng nước giải chảy trên mặt đường !

Linh hài lòng vì đã giải tán được đám đông mà không tốn một giọt máu nào .

Bỗng có tiếng một bà cụ nói với bà bên cạnh , giọng tỉnh rụi :

_Kể thẳng cha Đại Úy này hiền , ăn ở cũng có nhân có hậu . Chị nè ! Cho tui lá trầu nhai với cho vui !

Linh lắc đầu , ngao ngán ...

Quả thực , sau khi không thấy có ai đổ máu , dân chúng hoàn hồn , lại tập trung biểu tình , nhưng họ đứng xa hơn .

Khi binh sĩ tiến , họ lùi . Khi binh sĩ dừng lại , họ lại tiến như tiếp tục thách thức .

Linh khó xử quá ! Chàng lại vuốt tóc , thói quen mỗi khi cần suy nghĩ hay quyết định việc gì quan trọng .

Thuận bước tới hỏi :

_Bây giờ tình trạng hỗn độn như vậy cậu tính sao ? Chẳng nhẽ cứ cả ngày ta tiến họ lùi , ta lùi họ tiến mãi sao ? Bây giờ cậu có chịu nghe giải pháp của tôi chưa ?

Thực lòng Linh không muốn đổ máu dân chúng một cách vô lý nhưng trước tình cảnh này , chàng phải xử sự sao cho vuông tròn , vừa tránh đổ máu , vừa giải tán được đám quần chúng hiếu thắng mỗi lúc một đông thêm .

Bỗng trong hàng ngũ dân chúng , nhiều biểu ngữ được giăng ra , đoàn phụ nữ đi đầu tiến tới một cách mạnh dạn . Nhìn những biểu ngữ , binh sĩ hoang mang chờ lệnh của Linh .

Linh gọi Thuận lại :

_Cậu đọc giùm những biểu ngữ kia xem , do chính các thiếu nữ trẻ đẹp đi đầu mang đến , bảo sao binh sĩ không nao núng cho được . Đúng là bọn VC muốn thử trí ta đấy .

Thuận trở mắt đọc :

" Yêu cầu chính quyền tăng lương cho anh em binh sĩ " .

"Yêu cầu chính quyền cho anh em binh sĩ đi phép thường niên vì họ cũng có gia đình " .

" Binh sĩ không phải là những con thiêu thân cho một quyền lực nào " .

Linh bực tức :

_BọnVC thủ đoạn vô cùng !

Không lúc nào bằng lúc này , một cấp chỉ huy phải sáng suốt quyết định nhanh mới mong cứu vãn tình thế .

Tích cười hô hố :

_Đại Úy ơi ! Mình nữ nào bắn họ được , khi chính họ tranh đấu cho chúng ta .

Linh quát :

_Cậu im cái mồm đi ! Thủ đoạn VC đấy !

Linh lẩm bẩm :

_Việt Cộng dùng thủ đoạn " Đạp gai lấy gai lể" , ta sẽ dùng thủ đoạn lại vậy , may rủi xem sao ?

Bèn gọi Thuận lại nói nhỏ . Thuận mỉm cười ra lệnh :

_Tất cả anh em binh sĩ thu lượm lê vào bao .

Dân chúng hoan hô vang dậy .

_Những người có súng ra phía sau , đề phòng mọi bất trắc , trung đội tay không súng ra hàng đầu .

Dân chúng im lặng ngơ ngác , không hiểu bọn này đang âm mưu việc chi .

Linh nhìn Thuận mỉm cười , nói to :

_Toàn thể anh em binh sĩ chúng tôi rất xúc động trước tấm thịnh tình của đồng bào ,nhứt là của chị em phụ nữ , như thế chúng tôi đã hiểu được thế nào là " Tình Quân Dân Cá Nước " .

Để thực hiện tình đậm đà trên được thêm phần khắng khít, xứng với lòng tin yêu của đồng bào , nhất là các chị em , nên tôi đành khoanh tay để mặc cho anh em binh sĩ thi đua lựa chọn ý trung nhân trong số các chị em ở đây . Tôi sẽ can thiệp với Hội Đồng Xã làm ngay giấy hôn thú tập thể , vì đơn vị tôi có ít lắm cũng vài ba trăm anh em binh sĩ chưa vợ con , được các chị em tin yêu thì còn gì quý bằng .

Nào chúng ta hãy thực hiện tinh thần "Dân Quân Cá Nước", các chị em đang chờ chúng ta để nâng khăn sửa túi đấy!

_Hoan hô Đại Úy! Hoan hô các chị em, vợ tương lai của chúng tôi!

Nói xong không cần đợi lệnh, các anh em binh sĩ tay không chạy tóa ra như bầy ong vỡ tổ vào đám mồi ngon trước mặt.

Kết quả thực là bất ngờ!

Dân chúng chạy tán loạn không sức nào giữ lại được. Các chị các em la khóc om lên, tìm đường tẩu thoát.

Một số chừng bốn mươi phụ nữ bị anh em binh sĩ bắt được, khóc như cha chết, lạy như tể sao.

Một anh dẫn một nàng đến trước mặt Linh. Linh cười hỏi:

_Ủa! Thế tại sao lúc này các cô bảo thương yêu chúng tôi lắm mà. Bây giờ lấy binh sĩ lại khóc như ri!

Có cô sợ quá, khóc ré lên:

_Tại mấy ông VC bảo đi biểu tình, không đi mấy ổng giết, hu hu!

Linh buồn cười quá, nhưng lại nghiêm mặt:

_Lần này là lần chót nhé! Tôi tha cho các cô làm phúc. Nhớ về nhà phụng dưỡng cha mẹ và đừng tái phạm nữa. Lần sau tôi cho họ bắt giữ luôn thì ráng chịu nghe hông!

Tất cả phụ nữ dạ rân rồi chạy tản mác ngay. Nhiều anh em binh sĩ nhìn theo tiếc rẻ, nuốt nước bọt than:

_Hoài của! Hoài của!

Thế là đám biểu tình đã được dẹp yên!

Thuận cười giòn giã:

_Hay thực! Quỷ kế gặp tinh kế! Hà hà!

Cụ già bên vệ đường chứng kiến từ đầu, run run lau nước mắt nói:

_Chưa bao giờ tôi thấy có cuộc biểu tình nào do VC tổ chức lại được kết thúc êm đẹp như thế! Quả thực cậu con người phúc hậu! Không đổ máu mà giải tán được đám đông quần chúng.

Cả bọn Linh lên xe về. Binh sĩ reo hò chiến thắng..một chiến thắng vô tiền khoáng hậu...một chiến thắng của lòng nhân!

Ngày hôm sau, Linh đang phân chia công tác tuần thám, bỗng thấy xe của ông quận Trưởng đến.

Gặp Linh với vẻ mặt hơi hải , ông bảo :

_Lại biểu tình ! Lần này hàng ngàn người !

Linh uể oải đứng dậy , không nói gì , gương mặt chàng rần lại , đầy vẻ cương nghị :

_Lên xe ! Lần này phải hết sức cẩn thận mới được !

Chàng quay sang ông Quận :

_Lần này ở đâu vậy xếp ?

_Ở Cây Đa !

Linh thở dài chán nản :

_Lại bọn VC ! Chúng không chịu thua trí ta . Đã vậy , ta cũng nhất quyết không chịu thua chúng ! Cuộc chiến này không những dùng võ lực , mà còn phải dùng trí đấu trí rất nhiều !

_Thuận ! Cậu cải trang cùng với một trung đội biến thành dân chúng . Từng ba người một , đón xe đò về Cựu Phú rồi đón xe khác trở lên Cây Đa, len lỏi vào đám biểu tình , cố tìm cho ra những tên đầu sỏ "mener" cuộc biểu tình . Khi tôi xuống giải tán , người mình sẽ bắt bọn húng lên xe về điều tra ngay . Đốn cây phải đốn tận rễ .

Thuận y lời .

Đợi nửa giờ sau , Linh dẫn đoàn quân lên đường theo ông Quận .

Nhìn sơ qua một lượt đoàn lũ dân chúng đang biểu tình , Linh yên tâm vì thấy người của chàng đang bố trí khắp nơi .

Ông Quận đang đàn , bị dân chúng ném cà chua , bực tức bỏ ra về . Linh cũng bực dọc không kém , vì hôm nay xem chừng bọn cán bộ VC tăng gia hoạt động nhiều hơn .

Giải tán dân chúng không được , Linh hẹn mười lăm phút trở lại , giả vờ cho lui quân như hoàn toàn thất bại khiến bọn cán bộ ra mặt thích chí .

Một tên đàn ông trong đám nông dân bước ra hầm hè :

_Nếu lát nữa quân đội đến , người nào bỏ ra về trước sẽ bị chặt đầu đêm nay làm gương .

Bên hàng phụ nữ ,Thuận ngạc nhiên khi thấy hai cô phụ nữ trẻ đẹp trong bộ bà ba đen đứng lên khuyến khích đám đàn bà con trẻ bằng một giọng chỉ huy đanh ác không kém gã đàn ông họ :

_Các bà các chị nhớ nhé ! Nếu hôm nay tên Đại Úy Linh ác ôn còn đồ tay sai Mỹ Diệm có ra lệnh cho binh sĩ bắt chúng ta , các chị cứ tự nhiên làm bộ sợ hãi . Thừa lúc lộn xộn , ba người giữ một anh binh , đẩy ra phía sau , sẽ có người của chúng ta thanh toán họ bằng dao găm ngay .

Trong lúc đó , nhóm phụ nữ hàng đầu che bít ngay hàng lối lại , để tránh tầm quan sát của địch . Với kế hoạch này ,hôm nay chúng nó sẽ chết ít nhất bốn mươi tên .

Thuận nghe thế , tuy vẫn đứng im , nhưng gương mặt chàng đã xám ngắt tự hồi nào . Chàng thầm ước hôm nay Linh đừng cho binh sĩ tay không túa vào bắt phụ nữ biểu tình nữa . Chàng sợ rằng hôm nay máu sẽ đổ nhiều . Tầm mắt quan sát của chàng đã ghi nhận năm tên cán bộ nam và ba cán bộ nữ . Chính bảy tên này là cán bộ nằm vùng điều khiển các vụ biểu tình phá hoại từ trước đến nay . Mười lăm phút sau đó , đoàn xe từ quận đã trở lại . Linh thất vọng vì thấy đám biểu tình vẫn còn đó .

Liếc nhìn Thuận , chàng bỗng nhú mày suy nghĩ khi thấy Thu65n và anh em cải trang thường dân mặt mày đều tái mét . Chàng đoán chừng có một việc quan trọng sắp xảy ra . Giác quan thứ sáu mách bảo , Linh suy nghĩ dè dặt từng lời nói , từngành động .

Nhiều anh em binh sĩ của ta cứ tưởng bở , đã vội nhờ anh em bạn giữ súng hộ :

_Phen này , Đại Úy có ra lệnh , tao quyết bắt con nhỏ áo hồng hàng thứ hai kia .

Vì có mặt ông Quận Trưởng , nên Linh nhường cho ông nói chuyện với dân chúng , còn Linh vẫn lặng yên quan sát , gương mặt đanh lại , tay để vào cò súng .

Bằng một giọng ôn tồn thiết yếu , ông Quận yêu cầu lần cuối dân chúng hãy giải tán ,kẻo làm rối loạn an ninh công cộng .

Dân hcúng vẫn ném cà chua , chưỡi rửa om lên . Ông Quận vẫn cắn răng chịu đựng .

Thuận liếc sang các tên cán bộ đang chưỡi rửa hăng say nhất , chỉ hai tên cán bộ phụ nữ là khôn ngoan liếc từng cô một , xem ai lơ là trong phận sự đấu tranh . Thấy vậy , các bà các chị em càng cố sức gào thét to hơn để khỏi bị ghi vào sổ đen .

Đợi cho vòng đai binh sĩ thắt chặt đám biểu tình , Linh rút súng lục bắn một phát chỉ thiên .

Lập tức từ các bụi cây ven đường , những hciến sĩ nháy ra , lưỡi lê vào đầu súng siết chặt vòng vây .

Linh quát lớn :

_Bây giờ tất cả mọi người hãy im lặng và ngồi xuống ! Ai chạy lộn xộn sẽ bị bắn ngay !

Đám biểu tình ngơ ngác . Nhìn chung quanh , họ đã hiểu số phận họ như cá nằm trên thớt , đành im lặng tuân theo .

Đợi cho mọi người im lặng , Linh dõng dạc :

_Hôm qua , tôi đã tránh đổ máu , sợ rằng đồng bào vô tội bị chết oan ! Nhưng đồng bào vẫn vô kỷ luật , gây rối loạn an ninh công cộng . Đồng bào nghe lời xúi giục của bọn Việt Cộng hèn nhát hơn nghe theo lời khuyên của tôi . Vậy , đây là lần cuối cùng , tôi khuyên đồng bào hãy ra về .

Dân chúng ngồi yên ,nhìn nhau sợ hãi .

Linh nhìn bọn Thuận , gật đầu .

Từ trong đám biểu tình Thuận đứng lên lần lượt chỉ vào mặt các tên cán bộ đang há hốc mồm ngạc nhiên tột độ .

Hia nữ cán bộ mặt mày tái mét , run như cày sầy , chối quanh :

_Tôi c ó làm chi đâu , các ông bắt tôi !

Mặc họ , tất cả bảy tên đã bị binh sĩ trói gô lại đưa lên xe .

Linh nói to :

_Bây giờ đồng bào có thể yên lòng ra về !

Dân chúng đứng dậy ra về chưa hết bàng hoàng . Tiếng ồn ào lại nổi lên như sấm . Một bà cụ chạy đến vỗ vai Linh :

_ Cậu thật là sáng suốt ! Bây giờ cậu đã hiểu , dân chúng có muốn thế đâu , chẳng qua là bị ép buộc đấy thôi .

Không cần bảo lần thứ hai , dân chúng vui vẻ lần lượt ra về , trước những cặp mắt oán hờn thất vọng của bọn cán bộ VC .

Thuận vuốt mồ hôi trán kể lại những điều tai nghe mắt thấy , rồi kết luận :

_Tớ cứ tưởng cậu ma 2 cho binh sĩ tay không túa ra như hôm qua thì ..lãnh sẹo ngay .

Linh gật gù :

_Chính tôi cũng nghi như thế . Ta không nên bao giờ tái diễn nhiều lần cách giải quyết của ta , vì địch sẽ có đủ thời giờ nghiên cứu để phản công mãnh khoé của ta .

Sáng hôm sau , sau khi Linh phân chia công tác tuần thám và tìm địch để đề phòng cuộc biểu tình tái diễn thì Phúc vào lều báo tin có người muốn gặp chàng .

_Ai vậy ?

_Dạ thưa cô Loan , con gái của ông cựu xã trưởng ở đây muốn gặp Đại úy .

_ "Lại chuyện đàn bà con gái ! " Linh lẩm bẩm vừa đi ra .

Gặp Linh , Loan nhoẻn miệng cười tươi , đưa tay ra bắt tay Linh như những cô gái " đọt sồng mới " .

Lịch sự , Linh đưa tay ra bắt :

_Cô Loan đến tìm tôi có việc chi vậy ?

Loan liếc đôi mắt đa tình như muốn thôi miên chàng , nhỏ nhẹ đáp :

_Ba má em mời anh trưa nay đến dùng cơm , nhân ngày giỗ của ông Nội em .

Linh gãi đầu về lương lự .

_Mong anh đừng từ chối , em giận anh đấy !

Linh phì cười :

_Ừ ! Thì đi !

Loan tát yêu vào má Linh :

_Có thể chớ ! Người như anh chắc có lắm cô mê mệt lắm nhỉ ! Em không chịu vậy đâu ... đại úy oai phong , đẹp trai , con nhà giàu , chưa vợ ...

Linh cười xòa :

_Chỉ có mỗi cái tội ...

_Tội gì đó anh ?

_Tội ..lỡ yêu em ...

Loan nguyệt dài Linh , ồm ờ :

_Cái anh này kỳ quá ! Em hổng chịu vậy đâu . Bắt đền anh đó !

Trông loan nũng nịu thật đáng yêu , nếu không có ai khác chắc chàng sẽ tặng một cái hôn nồng cháy trên đôi môi mọng đỏ trề ra một cách mời mọc đáng yêu .

Loan đi rồi còn ngoái lại nói với :

_Nhớ nhé ! Bái bai ! My darling !

Linh lắc đầu nhìn theo cười , lòng rộn ràng một niềm vui khó tả . Nhìn Loan hồn nhiên trong bộ jupe đầm , chàng thấy nàng còn trẻ quá , ngây thơ quá ! Cưới được một cô vợ trẻ , đẹp , có học thức , đời chàng còn mơ gì hơn .

Loan học một lớp với Điệp , em gái chàng . Những buổi nghỉ học Loan thường đến nhà Điệp chơi , và xem Linh như người anh đáng mến , vì Linh thường chỉ vẽ bài vở và dạy thêm tiếng Pháp cho cả hai cô em gái . Thuở ấy Loan chỉ mới 7, 8 tuổi , Linh vẫn xem Loan là một đứa trẻ .

Đến khi chàng bị động viên , với cuộc đời quân ngũ phiêu bạt đó đây , chàng dường như quên hẳn hình ảnh một đứa bé kháu khỉnh , bạn của em gái chàng .

Một hôm Linh dẫn một toán tuần tiễu đến Xã Mây Đẳng . Trong lúc chàng đang lục soát một ngôi nhà ngói ở đầu xóm , chàng bỗng ngạc nhiên há hốc mồm khi nhìn thấy hình ảnh đôi đứa bé gái mà chàng

nhận ra ngay một đứa là Mộng Điệp, em gái chàng. Cố moi trong trí óc, chàng không tài nào nhớ ra đứa bé kia.

Chàng hỏi ông bác chủ nhà :

_Dạ thưa bác ! Bác có thể cho con biết vì sao bác có được bức ảnh này ở đây ?

Hai ông bà đang run rẩy vì thấy quân đội xét nhà, nghe hỏi thế ngạc nhiên nhìn nhau. Ông ấy trạc 60 tuổi bước đến, đưa cặp kính lên khỏi sống mũi nhìn vào tấm ảnh.

_À ! À ! Đây là bức ảnh của con Loan nhà tôi chụp với chị em bạn gái của nó hồi học chung trường "Ma ri Củ ri" gì đó ở Sài Gòn. Tôi thấy nó thích tấm hình đó thì treo lên chơi. Hồi đó, hai đứa chúng nó là đôi bạn thiết nhất trường Đại Úy à.

Linh lẩm bẫm ;

_Loan ! .. Loan ! À ! Tôi nhớ ra rồi ! Có phải Loan sún răng đó không ?

_Ừ ! Ừ ! Đúng đấy ! Sao cậu ... ủa xin lỗi đại úy biết nó từ bé ..?

Linh mỉm cười thầm nghĩ :

_Lạ thật ! Quả đất xoay tròn ..lại có ngày gặp nhau . Phải chăng đây là duyên tiền định ...Thượng Đế đã an ủi lòng sầu của ta qua bao cuộc thất bại trên đường tình ái ..

Thấy Linh mỉm cười một mình, ông chủ nhà gọi to :

_Loan ơi ! Lên đây mau con !

Và một bóng giai nhân tuyệt đẹp hiện ra nơi khung cửa. Tuy nàng chỉ bận một chiếc quần "lãnh" đen với chiếc áo bà ba trắng nhưng bộ xiêm y đơn giản đó không làm giảm được vẻ đẹp rất "tây phương" của nàng. Liếc nhìn Linh như cố ý moi trong trí nhớ, người con gái bỗng kêu lên :

_A ! Anh Linh !

Rồi như chưa tin hẳn vào trí nhớ của mình, cô gái dè dặt hỏi lại :

_Có phải anh ..xin lỗi Đại Úy tên Linh ?

Linh cười sung sướng nghẹn ngào :

_Loan ! Người em gái bé nhỏ của tôi ! Có ngờ đâu ! Hơn 12 năm xa cách ..Loan sún răng đã biến thành một thiếu nữ tuyệt đẹp như thế !

Loan thẹn chín người, gương mặt nàng ửng hồng lên trông càng thêm đẹp ...lí nhí :

_Anh kỳ quá !

Nàng cười để lộ hàm răng trắng đều như hạt ngô :

_Anh xem Loan của anh còn sún nữa không ?

_Hết sún nữa rồi ! Không ngờ em tôi lại .. đẹp thế !

_Anh này kỳ quá ! Gì mà nhìn người ta chăm bẵm thế ! Em hồng chịu đâu !

Hai ông bà cũng vui lây với bọn trẻ :

_Em nó thế ! Lớn chổng ngồng cái đầu rồi mà tánh tình còn như con nít .

Loan lui ra sau một bước , ngắm nghía Linh từ đầu đến chân :

_Trông anh dạo này oai thật ! Tuy hơi già một tí ,nhưng cũng không sao , em vẫn nhìn ra được ngay . Sao lúc này Mộng Điệp thế nào ? Lâu quá em không gặp chị ấy .

_Còn anh ..anh không nhận ra em được nữa , em khác xa nhiều quá ! Lớn như thổi ! Mộng Điệp vẫn còn đó , ở với ba mẹ anh ,vẫn chưa chổng ..Hà ! Hà !

Thuận nãy giờ theo Linh , há hốc mồm ra khi thấy ảnh Mộng Điệp , người yêu của chàng nơi đây , càng ngạc nhiên hơn khi biết người con gái đang trò chuyện với Linh lại là bạn học của Mộng Điệp.

Tâm tình chàng trai trẻ sớm già đời vì khói lửa chiến chinh đã rộ lên một niềm vui khó tả không kém gì Linh . Chàng mãi mê ngắm nhìn người yêu khi còn bé nhỏ trong ảnh . Đến khi nghe Linh bảo với Loan là Mộng Điệp chưa chổng , Thuận vội vàng lên tiếng ngay :

_Dạ , còn tôi đây , Thuận , chổng chưa cưới của Điệp đây .

Loan ngạc nhiên nhìn Thuận mỉm cười :

__Rất hân hạnh được biết anh ! Mong anh đem lại nhiều hạnh phúc cho Mộng Điệp . Chị ấy hiền lành dễ thương lắm , lại mau nước mắt nữa .

Linh tiếp lời :

_ Chứ ai như em tối ngày cứ tinh nghịch như con trai ấy . Tuy không nhận ra em ngay ,nhưng nãy giờ tính tình vui vẻ và hay làm nũng của em đã khiến anh nhớ lại rồi , Loan sún rằng , người em gái bé nhỏ hồi còn tám tuổi ..mà ngày ngày đến bắt anh leo cây khế hái trái ngọt vàng chín cho em . Anh làm sao quên được câu bắt hủ của em " Em hồng chịu đâu ! Em hồng chịu đâu !..."

Loan hây hây đôi má khi nghe Linh nhắc lại chuyện xưa . Nàng e thẹn bảo :

_Anh ! Kỳ quá ! Em hồng chịu đâu ...!

Cả nhà lại cười rộ lên , vui vẻ vô cùng ! Ông bố Loan bảo :

_Thì ra Đại Úy chính là Linh , đã dạy nó học tiếng Pháp lúc bé à ! Tôi nhớ ra rồi , Loan nó thường hay nhắc nhở đến tên Linh mãi , tôi thật không ngờ lại chính là Đại Úy , chuyện đâu kỳ lạ quá ! Đại Úy nhỉ ?

_Đã chỗ quen biết thân tình , xin Bác cứ gọi là con hay cậu ..gì đó cho tiện , gọi Đại Úy nghe có vẻ khách sáo quá .

_Minh là dân thì phải biết kính trọng kẻ có quyền thế chứ ! Nhưng nếu Đại Úy bảo thế tôi xin vâng theo và xin phép Đại Úy cho tôi gọi bằng cậu em vậy .

_Dạ ! Cám ơn Bác !

Thế rồi từ đấy mỗi khi rỗi rảnh , sau các cuộc hành quân cực khổ , Linh lại đến thăm Loan và hầu cờ tướng với ông . Ông bác cao cờ lắm , Linh cũng không vừa gì . Ông bác đặc biệt sử dụng con Xe rất tài tình , đối thủ loay hoay thế nào cũng bị ông cho xe chiếu tướng . Ngược lại , Linh sử dụng con Mã cũng hay không kém .

Thường thì Linh đều thua , có lẽ chàng chơi kém , nhưng chỉ có Loan là hiểu lý do thua cuộc của Linh .

Trong lúc ông già khề khà vuốt râu rung đùi uống trà một cách đắc thắng , thì Loan và Linh dìu nhau ra sau hè nhà . Tay trong tay , hai người ngồi sát nhau dưới gốc cây mít cởi mở tâm tình .

Loan kể cho Linh nghe cuộc đời cha mẹ nàng bị sa sút vì chiến tranh đến nỗi Loan phải thôi học theo cha mẹ về quê mẹ nàng ở đấy .

Hiện giờ , Loan là một cô giáo lặng lẽ sống một cuộc đời trầm lặng bên cạnh cha mẹ già . Ngày ngày ngoài giờ dạy học ở trường làng , cô giáo Loan lẫn quần bên mẹ cha .

Loan đã đẹp lại vui tính nên nàng là mục tiêu thầm ước của bao thanh niên trong xã , mong được nàng nâng khăn sửa túi . Nhưng họ không dám tiến đến vì nàng học cao , giỏi hơn họ , và nếp sống của nàng quá văn minh .

Loan năm nay vừa đúng hai mươi tuổi , tuổi đẹp nhất của người con gái trước ngưỡng cửa cuộc đời .

Linh năm nay cũng vừa đúng 30 tuổi , tuổi lý tưởng của thanh niên . Chẳng thế ,Linh thường ngâm nga mỗi khi cao hứng :

_Lòng trai tuổi ba mươi !

Vui như tuổi lên mười .

Yêu như tuổi mười bảy .

Buồn như tuổi năm mươi !

Ấp ủ bàn tay thon thon trong bàn tay rắn chắc , Linh thầm thì :

_Có ai ngờ rằng ...sau 12 năm xa cách , Ông Trời dun rui cho đôi ta gặp nhau trong hoàn cảnh như thế này . Anh thực có phúc vô cùng mới được em yêu như thế .

Ngã đầu vào ngực Linh , Loan mê mê đặt một chiếc hôn trên gương mặtdày đặn phong sương của Linh , âu yếm :

_Em cũng thế ! Em cảm ơn Trời Phật đã cho em chờ anh , cũng như cho anh thất bại trên đường tình ái , để hôm nay gặp em sưởi ấm lại cõi lòng của anh .

Em mong ước cho lễ cưới chúng ta mau được thành tựu , để chúng ta phải nguyện cá nước , diu nhau trong cuộc đời .

Siết chặt nàng trong vòng tay ấm cúng , Linh mê mải , quên tất cả nỗi niềm đau thương trong cuộc đời . Những hình bóng Tuyết ..A Lan mờ dần trong quá khứ ..giờ đây Linh chỉ còn thấy hương thơm ngây ngất của ái tình .

Ái tình quả thực màu nhiệm , có sức xóa tan những nỗi đau đớn gặm nhấm của cuộc đời gió bụi . Ôm Loan trong lòng ,Linh cao tiếng hát bài "Besame Mucho " do chàng tự đặt lời :

_Em em ôi !

Đời như một giấc mơ !

Yêu nhau, ta say sưa trong câu ca , trong ánh mắt ngời .

Em em ơi !

Nhớ em không phai mờ !

Nói lên lời thiết tha , càng lắng sâu vào giấc mơ chiều tà .

Anh ôm em trong vòng tay .

Đôi môi trên làn môi .

Luôn luôn anh nhớ mãi !

Bao năm qua ,anh mơ ngày nay ,

ôm em trong vòng tay ,

khẽ nói với em ...

Em ! Em ôi !

-Hay tuyệt ! Không dè anh hát hay đến thế ! Em cảm động sung sướng vô cùng khi kề bên anh .

Ông bác chờ mãi không thấy Linh vào hầu tiếp ván cờ khác , ông đứng dậy , nhìn ra cửa sổ .

Qua ánh trăng vàng xuyên cành lá , nhìn đôi mái đầu dựa sát vào nhau , ông cười mãn nguyện :

_Mình mau đến xem bọn trẻ chúng nó yêu nhau đây nè !

Bà rón rén lại gần ông . Ông choàng tay qua vai bà thì thầm ;

_Bà xem ! Trông chúng nó yêu nhau, mình hồi tưởng lại thưở ban đầu ..cũng đậm đà say đắm như hôm nay . Tôi với bà cũng lên ông ngoại con Loan ra sau cây mít tình tự , chan hòa hạnh phúc .

Trên ba mươi năm rồi còn gì ! Thời gian đã cướp mất của chúng ta những giây phút êm ái nhất của cuộc đời , bà nhỉ !

Bà lặng yên , cảm động sụt sùi ...

Giây lâu , ông thở ra , bảo :

_Tôi chỉ buồn có thằng Minh , thằng con bất hiếu đua đòi chúng bạn , giờ đây theo bọn VC , không biết nó sống chết thế nào . Cũng lỗi tại chúng ta quá thương con , quá dễ dãi với nó , nên nó được lòng , nhập theo bọn du đảng , nghe lời bọn Cộng Sản , về làm tình làm tội cha mẹ nó . Tôi không ngờ bây giờ nó ác tâm đến thế , ăn trộm , ăn cướp , hãm hiếp phụ nữ , giết người không gớm tay . Ác giả ác báo ! Tôi e rằng có ngày nó sẽ ngã gục trước mũi súng công lý .

Bà oà khóc đi vào nhà trong . Nơi người đàn bà mộc mạc này , tình yêu con sâu rộng như biển cả , dù nó đã về chửi cha , mắng mẹ là đồ " cường hào ác bá " , " giai cấp tư sản " , dù là nó đã vơ vét một số tiền bạc gạo muối - mồ hôi nước mắt của bà và chồng gầy dựng - . Đối với đứa con bất hiếu này , bà chỉ biết cầu Trời Phật cho nó cải hối ăn năn , ước mong cuộc đời nó được hạnh phúc .

Nghe tiếng khóc của bà , Linh và Loan tỉnh giấc mơ hoa , vội chạy vào trong nhà . trong lúc Loan bẽn lẽn chạy đến bên mẹ nàng , ông bác buồn rầu kể lại chuyện của Minh cho Linh nghe , nhưng ông lại dấu chàng vụ Minh là cán bộ Cộng Sản .

Linh nghe qua câu chuyện , buồn lây cho gia đình vô phúc này , chàng chỉ biết lựa lời an ủi hai ông bà nhạc gia tương lai .

Thấy đã khuya , chàng vội kiếu từ ...

_ "Hôm nay bọn V C ngán rồi , không có biểu tình nữa . Chúng ta đã tổ chức chu đáo quá ! Tết " Chà Và " chúng mới dám về ." Thuận vừa tháo mũ sắt , vừa tháo dây lưng đeo súng vừa nói với Linh .

Linh giật mình quay về thực tại , đáp gọn :

_ Cũng chưa chắc ! Chúng chưa biểu tình là vì chúng chưa tìm ra mưu kế khác để hại ta và phản công lại những kế hoạch chống biểu tình của ta .

Tôi tin chắc rằng chúng sẽ tấn công ta nay mai để cướp tù binh hoặc sách động dân chúng biểu tình để đòi lại 7 tên cán bộ của chúng .

Thuận tháo đôi giày MAP cao cổ vừa nói :

_ Trông hai cô em Việt Cộng cũng xinh đáo để . Chuẩn úy Thành định xin cưới một cô đấy , cả thiếu úy Khàm cũng định cưới một bà vợ hai đấy , anh nghĩ sao ?

Linh cười :

_Lại " Mưa rơi trong lòng tôi " .

Thuận như ợng mắt chưa hiểu .

_ Nghĩa là ...cả bọn chúng ta lại ...tiếp tục khổ vì tình nữa rồi đấy !

Thuận cười xòa cởi áo :

_ "Nực quá ! Mình đi tắm một tí cho khoẻ " . Sực nhớ ra điều gì , Thuận nhìn Linh bảo khẽ :

_Lúc nãy tôi đi ngang nhà cô Loan ,thấy có đám giỗ bày tiệc tùng chi đó . Anh đi o được mời không ?

Linh vờ mặt nghiêm :

_Thế à ! Vậy mà tôi không biết chứ ! Tệ thật ! Nào chúng ta đến đó xem !

_Đại Úy nói thế chứ lúc sáng Cô Loan có đến mời Đại Úy rồi đấy .

Thuận nhìn Linh lắc đầu , Linh cười xòa :

_Thôi tắm lẹ đi cha nội , rồi đi với ta !

Thuận giả giọng con gái :

_Em chả .. em chả ...

Tích cười họa theo :

_Em mong sao Đại Úy mau thành hôn với cô Loan , cũng như Trung Úy mau cưới cô Điệp . Hai anh em sao lại hợp tính hợp tình nhau đến thế !

Linh gõ đầu Tích :

_Xạo hoài hủy ! Biết gì mà cũng xía vô ? Hỉ !

Trư đến , Linh và Thuận diện thật keng . Hai bộ treillis được ủi thẳng nếp , giày được đánh thật bóng . Hai anh em đến nhà Loan , (không quên đem theo hai quả " lựu đạn " để đề phòng mọi bất trắc) .

Cả hai ngạc nhiên vì không thấy có người khách nào khác mà mâm đã dọn sẵn trên bàn rất ư là thịnh soạn .

_ Chào bác ạ !

_A ! Chào hai cậu ! Xin cứ tự nhiên !

Rồi ông gọi với ra nhà sau :

_Loan ơi ! Anh con đã đến rồi kìa !

Loan trong chiếc áo dài thêu sặc sỡ chạy ra .

Thuận trở mắt khen :

_Chiếc áo chị mặc đẹp quá ! Chị mua ở đâu , mua hộ em một cái em gửi cho Điệp .

Linh cười xòa , kéo Thuận ngồi xuống :

_ Rõ khéo ninh đầm ! Kể Thuận nói cũng có lý ! Em mặc áo này , trông em đẹp như là ...

_ "Như là Chung Vô Diệm phải hôn anh " Loan hóm hỉnh .

_ Bậy nào ! Như là một.... Đại Úy phu nhân .

Loan nguyệt dài :

_ Anh kỳ quá ! em hỏng chịu đâu ...!

Thuận cười hề hà , ra điều đặc chí , Linh lườm Thuận :

_ Cậu cười vừa chứ ! cậu nên nhớ là tôi chưa ưng gả con Điệp cho cậu đấy .

- "Tôi nghiệp em mà anh ! " Thuận xuống nước nhỏ năn nỉ , khiến Linh và Loan cùng cười rộ lên .

Nhưng Linh bỗng ngưng bật khi nhìn nét mặt của cha Loan đầy vẻ dầu dàu , buồn bực hay đang suy nghĩ một chuyện gì . Trong suốt buổi cơm , tuy ông vẫn cố giữ vẻ lịch sự vui đón khách , nhưng cơn sầu lo của ông không qua khỏi đôi mắt quan sát nhạy bén của Linh . Chàng ngại ngùng , giác quan thứ sáu chàng giật lia nơi mí mắt , chàng đoán ông bà mời mình ra ăn giỗ hôm nay chỉ là cái cớ , ông sắp thổ lộ một điều gì quan trọng , mà sự có mặt của Thuận khiến ông ngại ngùng không dám nói . Cả Loan và bà cũng có vẻ lạ lùng kín đáo .

Hiểu ý , Linh bảo Thuận :

_ Cậu về trước xem hộ các toán tuần thám về có báo cáo chi lạ hay không !

Thuận ngơ ngác nhìn Linh , chợt nhìn thấy gương mặt mọi người , Thuận hiểu ra , nên vội đứng dậy kiếu lui .

Thuận đi về rồi ông mới nhìn bà , rồi nhìn Loan . Loan nhìn Linh , nghiêm trang lo lắng .

Linh vờ nhìn vào ly nước trà , tay xoay tròn những hình vẽ trên chiếc ly , nhưng chàng không bỏ sót một cử chỉ nào của mọi người trong nhà .

Ông bỗng nhiên khóc , bà cũng khóc , Loan sụt sùi lau nước mắt .

Linh thấy đau nhói con tim , tuy bề ngoài gương mặt chàng vẫn trầm lặng .

Thấy không ai mở lời , Linh nói trước :

_ Xin hai bác cứ xem con như con cháu trong nhà , có điều chi dạy bảo , con xin vâng lời chỉ dạy .

Được Linh mở lời , ông sụt sùi nói :

_ Chẳng dẫu gì con , hai bác đã già , ngoài con Loan ra , hai bác chỉ còn thằng Minh là anh của nó mà bác đã kể cho con nghe hôm nọ . Tuy nó là đứa con hoang đàng , lêu lổng theo đòi chúng bạn , lập bè kết đảng , mắng chửi mẹ cha , nhưng dù sao nó cũng là giọt máu của hai bác , và là anh ruột của con Loan .

Nếu cậu thật tình yêu con Loan và muốn gầy dựng cuộc đời với nó , hai bác vui mừng không cấm cản , trái lại hai bác rất muốn thấy hai đứa nên vợ chồng càng sớm càng tốt .

-Dạ ! Hai bác thương con , con hết lòng xúc động và biết ơn hai bác muôn đời . Con cũng đã biên thơ về cho ba má con và nhờ con Điệp em gái con nói giúp hộ . Cha mẹ con bằng lòng và nội nhật tuần sau sẽ lên thăm hai bác và hai chị em Điệp , Loan sẽ được gặp nhau sau bao năm trời xa cách .

Ông bác vẫn còn nét lo lắng , trong khi đôi mắt Loan sáng ngời lên vẻ sung sướng , nhìn về Linh với tất cả triu mến . Sau giây phút do dự , ông lại tiếp :

_Nhưng hai bác chỉ xin con một điều , hãy tha thứ cho Minh , nó còn nhỏ dại .

Linh ngạc nhiên nhìn họ đáp :

_Dĩ nhiên con muốn gặp Minh để khuyên răn ảnh điều hơn lẽ thiệt , chớ on với ảnh nào có thù hận chi mà bác bảo con hãy tha thứ cho ảnh ?

Ông già lắc đầu trong nước mắt :

_Cậu vẫn chưa hiểu . Chính cậu đã gặp thằng Minh từ buổi trưa qua , và hiện cậu đang giam giữ nó để điều tra đó .

"_Trời ! Có thể như vậy được sao ? "Linh quá sửng sốt kêu lên .

_Vậy chính Minh là tên cán bộ khát máu của VC , cả vùng ai nghe tên hắn đều run sợ , lại có thể là con của hai bác , là anh ruột của Loan yêu quý của con sao ?

Loan khóc sụt sùi , vội quỳ xuống ôm chân Linh ràn rụa :

_Xin anh vì mối tình trong sạch và cao thượng của chúng ta , vì thương cha mẹ em , hãy tha thứ cho anh Minh một phen .

Linh ngồi thừ người ra , tay gãi đầu , vò nát tóc , bàng hoàng . Chàng lặng yên quỳ xuống ôm Loan vào lòngnước mắt chàng mỗi lúc một trào ra .. đau đớn ..tuyệt vọng !

Chàng dẫn gia đình Loan đến thăm Minh .

Vừa thấy chàng , Minh hét lên :

_ Tao tiếc là không giết được mi cho hả dạ . Nếu mi hôm qua làm kế của tao , giờ đây mi và bọn lính của mi đâu còn sống nữa . Ta sẽ giết sạch bọn mi vì Bác, Đảng và Chính Phủ .

"_Đúng là một tên Cộng Sản, cuồng tín , khát máu ." Linh lẩm bẩm trong khi Minh cứ thao thao bất tuyệt .

_Mi đừng hòng lung lay ta bằng cách dụ dỗ gia đình ta đến thăm . Ta không có gia đình ! Những người này nếu ta không nghĩ công để ra ta , ta đã hành quyết từ lâu . Bọn họ là giai cấp tư sản . Ta rất hối hận và xấu hổ với Bác, Đảng và Chính Phủ vì đã lỡ sinh ra trong một gia đình cường hào ác bá .

Ông cụ bẽ bàng ... đau đớn. Loan vội úp mặt vào lòng bàn tay nước nỡ . Bà cụ chạy tới ôm Minh , hôn lên trán đứa con bất hiếu mà bà đã mang nặng đẻ đau và cực khổ nuôi nấng nó .

_Con Minh ! Con nói gì lạ vậy ! Má nè con ! Má đến thăm con đây ! Má xin ông Đại Úy tha chết cho con đây .

Hắn vẫn giữ bộ mặt khinh khỉnh bất cần . Không thềm nói nữa .

Bà cụ quay lại nhìn Linh , bỗng nhiên sụp lạy chàng . Linh hốt hoảng đỡ bà cụ dìu ra ngoài , trong khi đó Minh cười khẩy nhìn theo thô lỗ.

Ông cụ đã bỏ ra về . Ông hậm hực buồn bực vì đã sanh ra một thằng nghịch tử . Ông mất mặt với Linh , người con rể tương lai về tội không biết dạy dỗ con cái , ông quá xấu hổ vội bỏ ra về không dám ở lại nhìn mặt Linh nữa .

Linh nhìn quanh tìm Thuận để nhờ chàng dìu bà cụ về ,nhưng Phúc cho biết Thuận đã dẫn đại đội A đi phục kích đêm nay . Linh đành nhờ Phúc đưa về hộ .

Loan chờ Linh ngoài cổng với đôi mắt ướt lệ, Loan van lơn tha thiết .

Linh ôm người yêu vào lòng , vuốt tóc nàng nghẹn ngào . Nước mắt Loan đã nhuộm đẫm cả ngực áo Treillis Linh mặc . Gục đầu đau khổ vào Linh , Loan cứ ràn rụa ..khóc mãi . Bằng một giọng ôn tồn nhưng không kém cương quyết , Linh nói :

_Thú thực với Loan , anh yêu Loan với tất cả mối tình sâu đậm tận đáy lòng . Loan đã cho anh những giây phút êm đềm của cuộc sống . Loan đã tưới mát quả tim khô héo của anh . Loan đã đem lại cho anh hương ấm ngọt ngào của ái tình . Anh yêu Loan hơn tất cả mọi việc trên đời . Loan muốn gì dù cho thịt nát xương tan anh cũng không nệ hà , và dù sau này Loan có oán hận anh , anh vẫn yêu Loan mãi .

Nhưngviệc tha thứ cho Minh , anh không thể nào làm được , mong Loan hiểu cho lòng anh , anh khổ tâm lắm em ơi !

Minh là một cán bộ Cộng Sản , Minh phủ nhận gia đình ,cha mẹ , Minh phủ nhận tất cả lẽ sống của con người . Đời Minh chỉ biết chém giết làm lẽ sống , hãm hiếp phụ nữ là thú vui . Chính Minh đã tổ chức đốt nhà đồng bào , đã sát hại bao gia đình , đã khiến bao tr êthơ vô tội vì mồ côi không mẹ cha . Tội của hắn chất cao đầy sông núi . Máu vô tội đã đã kêu thấu Trời xanh đòi lại công lý .

Cũng chính Minh đã tổ chức giết anh em binh sĩ ta bằng cách chỉ thị bọn phụ nữ cán bộ dẫu dao để thừa cơ đâm lén anh em binh sĩ . Chính Minh đã tàn sát cha mẹ của Kim ,người hạ sĩ trung thành của anh , để cướp 60. 000 đồng bạc . Chính Kim đã hãm hiếp cô vợ sắp cưới của Kim trước ngày hôn lễ vì Minh muốn chiếm lòng cô ta không được . Rồi sau đó Minh đã đốt rụi nhà Kim , tàn sát luôn hai đứa em nhỏ của Kim chỉ mới vài ba tuổi đầu ngây thơ vô tội .

Anh muốn làm đẹp lòng em là tha thứ cho Minh , nhưng em ạ ! Không thể nào được ! Vì anh còn có Tổ Quốc và Dân Tộc mà suốt đời anh nguyện tôn thờ và cố gắng . Thôi em hãy về đi ! Và vĩnh biệt

! Kiếp này không được cùng nhau sum họp vợ chồng , chúng ta đành hi vọng kiếp sau , nếu quả thật có kiếp sau như anh mong ước .

Loan ngược đôi mắt đã dại đi, đôi môi nàng tìm quyền lấy đôi môi Linh ..rất lâu ...như muốn tan biến đi trước cảnh éo le của cuộc đời ...

Không ai muốn thả lỏng vòng tay ra trước , sợ rằng ..sẽ không bao giờ còn gặp lại nhau nữa !

Loan đã đi rồi !

Linh thờ thẩn vào trong , đến phòng giam Minh .

Bốn mắt nhìn nhau nẩy lửa như những con ác thú vờn nhau .

Cười chua cay ,Linh hỏi Minh :

_ Bây giờ chú mi muốn gì ?

_Ta muốn giết mi !

_Hà ! Hà ! Ý ta muốn hỏi mi ước muốn điều chi trước khi nhắm mắt ?

_À ! Vậy thì mi nên hỏi cho rõ ràng . Ta muốn ăn một tô bún bò , một đĩa bì cuốn , một đĩa nem rán , một tô mì và một chai bia lạnh .

_ Mi sẽ được như ý , vì ta suýt được là ..em rể của mi , nhưng bây giờ có mi phá đám .. đã hết rồi .

Minh khoái trá cười man rợ .

Linh đau đớn bỏ về lều . Đóng chặt cửa lều bằng những tấm phên do anh em binh sĩ làm tạm bợ để che mưa nắng , nhìn trước sau để chắc rằng không một thuộc hạ nào trông thấy , Linh mở hộc tủ , rút ra một tấm ảnh bán thân của Loan . Lật phía sau ảnh , Linh ràn rụa để mặc cho nước mắt tuôn tràn như không bao giờ cạn được , nghẹn ngào đọc lại những giòng thơ mà chàng đã đề tặng nàng :

Nhìn em Loan trong bức hình thơ mộng .

Anh gần em trong những giấc mơ say .

Anh yêu em trong những lúc đấng cay !

Anh nhớ em trong những giờ sầu thảm !

Em Loan hỡi ! Mong em đừng lãnh đạm !

Khiến lòng anh tan nát cũng vì ai ...

.....

Chàng không còn can đảm đọc tiếp nữa , mạnh tay ,nghiến răng , Linh xé vụn bức ảnh ra từng mảnh như chính xé nát cõi lòng đã bao lần bị thương vì ...tình ái !

Chàng rút giấy viết thư cho cha mẹ chàng , báo tin chấm dứt ngày cưới không bao giờ có . Chàng bực dọc đấm mạnh tay xuống bàn khiến ly tách vỡ tung ra .

_Chiến tranh bẩn thỉu ! Ta chán ghét mi ! Vì mi đã chia rẽ và phá tan nát biết bao gia đình ! Ôi Cộng Sản ! Ta thù mi muôn đời không bao giờ phai lạt được .

Rồi Linh mệt mỏi thiếp đi ngay trên bàn viết của chàng ! Một giấc ngủ cô đơn của người trai thế hệ.

Đến khi Thuận lay tỉnh , Linh uể oải mở mắt :

_Chuyện gì thế ?

Thuận cũng ngạc nhiên cùng hỏi một câu tương tự , Linh nhún vai đáp :

_Chả có gì cả !

Thuận thất vọng nói :

_Từ sáng sớm nay , các toán tuần tiễu khắp nơi về báo cáo , Việt Cộng đang lừa đồng bào bắt họ ra biểu tình yêu sách đòi chúng ta thả ngay 7 tên cán bộ hôm nọ . Anh có kế sách gì chưa ? Phen này gay cấn lắm !

_Tôi cũng tin thế !

_Ừa ! Trông anh hôm nay lạ thật ! Bơ phờ hết chỗ nói ! Thế ra suốt đêm nay anh ngủ gà ngủ gật trên bàn viết à ?

Linh gật đầu không đáp . Thuận gãi gãi đầu :

_Thôi tôi ra ngoài ăn sáng tí , rùi có biểu tình mình cũng no bụng rồi , anh đi không ?

Linhh lắc đầu . Thuận nhìn chàng ái ngại :

_Hay là tôi nhờ Hạ Sĩ Kim pha cà phê sữa cho anh nhé !

Linh gật đầu .

Thuận lẩm bẩm :

_Lạ thật ! Bỗng nhiên Linh bị câm .

Kim bưng cà phê lên hỏi :

_Đại Úy dùng sữa không ?

Linh lắc đầu :

_Em để đó tôi .

Kim ấp úng :

_Dạ thưa Đại Úy !

_Chuyện chi đó ?

_Em trình Đại Úy , trong 5 tên Việt Cộng bị bắt hôm qua, em đã nhìn ra tên đã hãm hiếp và giết vợ , cả gia đình em .

_Tôi đã biết !

-Vậy Đại Úy có biện pháp gì chưa ?

_Có !

_Đại Úy tính sao thì em không rõ. Nhưng riêng thằng Minh xin Đại Úy cho em lấy mặt nó để cúng tế vong linh cha mẹ em và vợ em cho họ khỏi tủi hờn nơi chín suối .

Linh ngược mắt nhìn Kim hồi lâu ...mắt Kim long lanh . Lần đầu tiên Kim khóc trước mặt chàng . Kim là một chiến sĩ làm li danh đá nhất đơn vị , không bao giờ biết cười hay khóc . Thế mà bây giờ đứng trước mặt Linh là một Kim đứng khóc như một đứa trẻ .

_Em khổ quá Đại Úy ạ ! Đời em chỉ có cha mẹ và Hồng , người em yêu hết lòng , thế mà nó nỡ giết tất cả . Hận hơn nữa là vợ em bị mất trinh với nó trước ngày lấy em . Sau khi thoả mãn thú tánh , nó còn đã man ấn sâu mũi dao găm vào chỗ kín của vợ em , tàn ác không thể nào tả hết được !

Đang uống dở ly cà phê đắng mà Linh không buồn pha đường , nghe thế , Linh dừng lại , nhìn Kim trĩu mến , đưa nửa ly còn lại cho Kim .

Kim ngại ngần , chùng như hiểu ý của Linh , Kim cầm lên uống một hơi cạn , nói một câu rất ư là triết lý .

_Đời cay đắng quá hả Đại Úy !

Linh cười buồn :

_Thôi cho chú lui .

Bổng Thuận hơi hải chạy vào :

_Nguy to ! Bọn biểu tình đi từ các ngã kéo đến đông nghẹt công trường , anh tính sao ?

Linh đáp một cách bình tĩnh như đã tiên liệu từ lâu ;

_Chính tôi đang mong muốn việc ấy .

Thuận há hốc mồm :

_ Hả ! Tại sao ?

Linh không trả lời câu hỏi của Thuận , ra lệnh :

-Anh tập hợp đơn vị , súng đạn đầy đủ , bố trí kỹ xung quanh công trường , đừng kể cho một kẻ nào lọt ra ngoài . Đồng thời anh cho dẫn 5 tên đàn ông và 2 phụ nữ Việt Cộng ra trói vào hàng rào trước rạp hát cho tôi rồi đợi lệnh tôi .

_Anh định làm gì ?

_Anh sẽ rõ , bây giờ cứ tuân lệnh !

_Anh đã suy nghĩ kỹ chưa ?

Linh mở tủ , lấy một công điện mã hóa đưa cho Thuận .

Thuận vội lấy đọc ngay ;

" Những tên VC nêu trong công điện tham chiếu đều đã bị Toà Án Quân Sự kết án tử hình khiếm diện / stop/ về tội phản quốc / stop / khủng bố và tàn sát lương dân vô tội / stop / hãm hiếp phụ nữ / stop / đốt nhà dân chúng / stop / vạ tùy nghi quý đơn vị cho thi hành / stop / để xoa dịu lòng dân / stop / Fin .

Thuận đi ra sau khi trao công điện lại cho Linh . Độ nửa giờ sau , Linh lên xe Jeep chạy ra công trường .

Quanh cảnh thật là hỗn loạn . Dân chúng trước áp lực của bọn VC reo hò inh ỏi .

_Hãy thả 7 người dân của chúng tôi ra ngay .

Linh đứng trên xe Jeep, đưa tay ra dấu cho mọi người yên lặng .

Chàng quan sát một lượt đám quần chúng đấu tranh . Đôi mắt chàng bỗng dừng lại một góc gần nơi trói 7 tên phản quốc .

Ông bà cụ và Loan đã đứng đấy tự hồi nào. Đôi mắt van lơn tha thiết của Loan đã khiến Linh xúc động không ít . Chàng khẽ gật đầu chào hai ông bà cụ , Loan bỗng dưng sụp xuống lạy chàng . Đau đớn , Linh quay sang chỗ khác , cố giữ vẻ bình tĩnh , Linh đồng dặc :

_Đồng bào thân mến ! Từ lâu bọn VC đã bắt ép đồng bào biểu tình , hăm dọa thủ tiêu khiến đồng bào bê trễ công việc đồng áng . Chúng đã dã man tàn sát lương dân vô tội , để đạt tới mục đích chánh trị , đặt lại gông cùm nô lệ của Cộng sản trên đầu cổ đồng bào .

Quân đội với sứ mạng bảo vệ an ninh cho đồng bào quyết sẽ tránh cho đồng bào từ nay về sau khỏi bị ép buộc đi biểu tình nữa , để đồng bào yên tâm làm ăn sinh sống .

Chúng tôi thề quyết bao lâu chúng tôi còn sống , là bấy lâu chúng tôi sẽ bảo vệ đồng bào an cư lạc nghiệp cho đến hơi thở cuối cùng . Vì Quân Đội Cộng Hoà do nhân dân mà ra , bởi dân mà

có . Hôm nay, trước sự hiện diện đông đủ của đồng bào , các kẻ phản dân hại nước sẽ đền tội xứng đáng .

Hôm qua , chúng tôi đã bắt đưa 7 tên cán bộ nòng cốt VC đã từng làm đồng bào điều đứng khổ sở từ mấy năm nay , trong số đó có 2 phụ nữ đã từng làm các bà các cô sợ hãi mất ăn mất ngủ .

Tội lỗi của bọn chúng quá nặng nề . Giờ đền tội của chúng đã điểm . Vậy xin mời quý vị đồng bào hãy im lặng , giữ gìn trật tự và chúng kiến cuộc hành quyết những kẻ thù của dân tộc .

Nói xong ,Linh quay ra phía nhà hát , dõng dạc ra lệnh :

_Trung đội hành quyết chuẩn bị !

Một toán 24 binh sĩ võ trang toàn súng Garant M1 bước ra và giàn thành hàng ngang .

_Thế bắn quỳ thủ thế !

Tất cả đồng thanh lặp lại , âm thanh lạnh lùng ghê rợn :

_Thế bắn quỳ thủ thế !

_Một viên nạc đạn !

_Chuẩn bị !

_Mở khóa an toàn !

Cả công trường im phăng phắc như tờ . Dân chúng có vẻ hài lòng ...hồi hộp ..nín thở ..chúng kiến một vụ xử bắn hiếm có .

Tình báo của ta được lệnh len lỏi vào hàng ngũ biểu tình và được mật lệnh hạ ngay những tên VC trà trộn định ném lựu đạn cướp pháp trường .

Thấy ta bố trí quá chặt chẽ, bọn VC quá ngỡ ngàng thúc thủ , không tên nào dám nhúc nhích , hi sinh cứu đồng bọn .

Trên hàng rào tử tội , nhiều tên dấy dựa trước tử thần . Tất cả đã được bịt mắt . Bọn đàn ông nhìn hai con phụ nữ VC với vẻ thèm thuồng tiếc rẻ .

Nói chung , tất cả đều ngạc nhiên vì quyết định cứng rắn cuối cùng của Linh .

Họ chờ đợi lệnh cuối cùng .

_BẮN !

Một loạt súng nổ rền trời , chát chúa ! Tiếng gọi của Tử Thần .

Bảy tên tử tội dấy lên làn chót và khụy xuống ...những giòng máu đỏ ối từ ngực bụng chảy ra thấm vào lòng đất của dân tộc .

_Nợ máu đã trả bằng máu !

Bao oan hồn đã được cởi mở và rửa sạch bởi máu của những kẻ phản bội dân tộc .

Dân chúng vẫn còn bàng hoàng đứng lạng , như chưa tin hẳn những điều đã thấy .

Sự việc xảy ra nhanh quá !

Nghe những tiếng nổ chát chúa , Linh có cảm tưởng như những viên đạn xuyên qua tim chàng . Kể từ đây , chàng đã mất Loan vĩnh viễn ! Nhưng lương tâm chàng bằng an vì đã làm tròn phận sự đối với Tổ Quốc : Vì Dân Diệt Cộng !

Nhìn ra pháp trường , Linh đã thấy Kim bên cạnh thi thể của Minh ..it1 giây sau , Kim mất dạng trong đám đông .

Chàng trầm nghĩ;

_ Có lẽ hẳn ta đã lấy xong mật của Minh đem về tế vong linh của cha mẹ và vợ hẳn .

Chàng thờ thẩn như mất hồn bách bộ đến pháp trường . Thân nhân các tử tội đang khóc la thảm thiết , ôm lấy các xác chết vô hồn .

Riêng hai thân phụ nữ không một ai đến nhận .

Linh thở dài ngao ngán cho tình đời .

Nếu hai cô này còn sống chắc sẽ khiến bọn đàn ông quỳ lụy để xin chút ái tình thừa . Giờ chết đi rồi ,không ai thèm nhận lãnh chiếc xác đã hôi thối , ngoại trừ bọn ruồi nhặng bu đặc những nơi có máu .

Đến gần xác của Minh , Linh đứng lại ngậm ngùi khi nhìn thấy cảnh cha mẹ của Loan và cả Loan đang ôm xác anh nàng khóc kể thảm thiết . Bất giác Loan ngước mặt lên , nhìn thấy Linh , đôi mắt nàng đỏ rục như máu , chất chứa đầy căm hờn .

Linh đã hiểu ... chút hi vọng mong manh nơi chàng vụt tắt lịm . Chàng đã thầm hi vọng là Loan sẽ hiểu hoàn cảnh bắt buộc của một chiến sĩ quân đội như chàng . Có lẽ bây giờ vì quá khổ đau nên nàng chưa kịp suy nghĩ chăng ? Nhưng đến khi nhìn cặp mắt dữ tợn rục lửa của Loan như muốn ăn tươi nuốt sống chàng , bao hi vọng đã tan tành mây khói .

_Vĩnh biệt Loan ! Vĩnh biệt !

Rồi Linh vội vã quay trở lại xe , nổ máy trở về đơn vị .

Thuận ngỡ ngác khi chứng kiến cảnh tượng ngang trái đau lòng trên, lí nhí :

_ Thì ra bây giờ tôi mới hiểu ! Con người Linh rất giàu tình cảm nhưng không yếu hèn ! Luôn luôn lý trí và phận sự thẳng tình yêu vị kỷ . Tựa tay anh trừ khử anh ruột của người yêu , để bảo vệ cho Chính Nghĩa Quốc Gia Dân tộc . Thật là một sự hi sinh cao đẹp không phải ai cũng thực hiện được .

Loan đứng lên , nước mắt tuôn tràn , tần ngần nhìn theo bóng Linh đã khuất sau lớp bụi mù mịt . Nàng không hiểu giờ đây Linh đáng thương hay đáng trách nữa , uc4ng như xác Minh anh ruột nàng , nay bất động , không còn biết đến buồn vui cuộc đời .

Nép vào lòng cha mẹ , nàng như con nai tơ ngỡ ngác ..không hiểu thực hư cuộc đời !

Văng vẳng bên tai Loan ,những lời chân thành của Linh :

" Dù sau này em ghét anh , thù oán anh , anh vẫn yêu em mãi mãi . Nhưng anh không thể dung tha cho Minh được vì anh còn Tổ Quốc và Dân Tộc mà suốt đời anh thề nguyện phụng sự và trung thành ."

CHƯƠNG 8

VỀ MIỀN TÂY

Sau vụ xử bắn bảy tên Việt Cộng , dân chúng không còn biểu tình yêu sách hay đấu tranh nữa . Những tên phản dân hại nước đã đền tội xứng đáng .

Cũng từ dạo ấy , Linh hầu như câm nín , chỉ mở miệng khi thực sự cần kíp , để ra lệnh hay trả lời thắc mắc của các sĩ quan phụ tá . Vết thương lòng hãy còn đang rướm máu yêu đương . Chàng đâm ra ngờ vực tình yêu của tất cả phụ nữ , không còn dám nghĩ tới những mối tình "vật vãn " .

Sau Tuyết , A Lan , Linh đã đặt tất cả vào tình yêu chân thật của Loan . Nhưng rồi cuộc chiến Bắc- Nam đã chia cách họ vĩnh viễn , Loan đã ra đi , gia đình nàng đã ra đi , không một lời từ biệt !

Mỗi chiều không bận công tác , chàng thờ thẩn bách bộ ngang qua nhà Loan nơi đó cửa đã đóng kín tự bao giờ . Chàng ngoái nhìn sau vườn lặng lẽ tán cây mít , nơi hò hẹn của đôi tâm hồn son trẻ vẫn còn đó , nhưng người yêu đã rũ cánh bay đi . Lỗi ấy không phải do Loan hay Linh , do chiến tranh bắn thủ đã lôi cuốn đi những mảnh tình thiên thu và uất hận ...

Loan đã đi rồi , cửa nhà khép kín . Linh trong một phút đốn đau rào rạt . đã mượn nàng thơ diễn tả tâm trạng nhẩn gửi người yêu :

_Chiều nay em đi vắng .
Lòng anh chợt nhớ thương ,
Ủ lòng trai chết hản ,
Cây lặng buồn vấn vương .
Mặt trời chìm tăm tối ,
Mây sầu hận nhớ mưa !
Trăng ngại ngừng không bước ,
Và gió buồn không đưa .
Nhìn nhà em khép kín .
Mà hồn anh bơ vơ !
Cớ gì sao ngăn cách ?
Để tàn một giấc mơ !
Ôi ! Chiều nay tìm vợ !
Khiến gửi em tình thơ !..

Muốn tránh những kỷ niệm đau thương , Linh đã đánh công điện xin chuyển qua Miền Tây hoạt động , với lý do đơn vị này đã đóng quân ròng rã ba tháng ở Miền Đông .

Linh cần có những trận đụng độ dữ dội . Mong khói súng biên thù có thể giúp chàng ngoai vết thương lòng , khuấy khỏa nỗi nhớ thương Loan . Miền Tây dạo này ngày nào cũng có giao tranh ác liệt . Từng tiểu đoàn Việt Cộng mượn biên giới nước bạn di chuyển từ Miền Bắc xa xôi vào phá rối Miền Nam .

Thượng cấp đã chấp thuận yêu cầu của chàng , muốn làm vừa lòng những chiến sĩ ưu tú của Tổ Quốc .

Một đơn vị khác đến thay thế cho đơn vị của Linh .

Trên đường xuống Hậu Giang , đoàn xe của Linh đã ghé qua nhiều tỉnh lỵ. Những cô gái miền Tây nồn nà trong chiếc áo bà ba , che nón lá duyên dáng mỉm cười vẫy chào đoàn quân . Binh sĩ trên xe reo hò , vui như ngày hội.

Đất đai miền nam màu mỡ phù sa , xứ sở của đủ loại cây trái thơm ngon . Ven theo Bắc Mỹ Thuận là những gian hàng trái cây nào nhãn nhục , ổi , cam , xá lị , xoài , măng cụt , dâu , chôm chôm náo nhiệt mua bán , những tiếng rao hàng mời mọc , những nụ cười hồn nhiên tươi tắn

,những cô gái nước da trắng trẻo mịn màng đã đem lại cho các chiến sĩ Miền Đông khô cằn rùng núi một cảm giác thích thú ngỡ ngàng trước không khí một chân trời mới lạ .

Đoàn xe tiếp tục lao đi . Quân sĩ reo hò ca hát . Dân chúng thân tình vẫy tay chào đón . Một ly nước dừa xiêm , một trái bưởi bồng cũng thấy đủ làm cho người chiến sĩ rơi lệ vì mùi lòng xa cách quê hương .

Xuyên qua Vĩnh Long , Cần Thơ , Ba Xuyên , Bạc Liêu . Đoàn xe vun vút hướng về Cà Mau , xứ của lúa gạo . Những con kênh chằng chịt , những cánh đồng bát ngát , những tiếng hò lanh lảnh bên sông , sắc thái đặc biệt của miền Tây sông nước đã xoa dịu tâm tư Linh , khiến chàng cảm thấy vui thích , cái cảm giác đã mất đi từ lâu ...

Người dân Miền Nam , ảnh hưởng của những cánh đồng bao la bát ngát tận chân trời , với mức sống dễ dãi , không phải quá vất vả cực nhọc như người miền núi cao nguyên nên tánh tình họ hồn nhiên , cởi mở chân tình . Buồn nói buồn , vui nói vui , không e dè dấu diếm giữ kẽ hay để trong bụng riêng tư .

Gái miền Nam dịu dàng như giòng sông Vàm Cỏ , Mê Kông , Bassac ; Ngọt lịm như trái bòn bon ; mát rượi như những trái dừa xiêm tươi tắn.

Số kiếp đào hoa đành chịu số phận dun rui . Trời sanh ra Linh với một tâm hồn văn nghệ sĩ , dễ xúc động , giàu tình cảm , ưa làm thi văn thơ phú . trời lại sanh ra chàng vào đúng thời kỳ khói lửa , lương tâm chàng kêu gọi lên đường làm nhiệm vụ của người trai thế hệ trong cơn quốc biến.

Chàng đã trốn tình yêu rào rạt để gặp lại những mảnh tình đau thương nhưng êm đẹp , sung sướng lẫn khổ đau . Có những mảnh tình vụn vặt ngang qua cuộc đời . Có những thú vui xác thịt ghi lại tâm tư những kỷ niệm êm đềm . Linh chán ngán tình yêu chân thật , chàng tìm giải sầu qua những đêm trăng bên những người kỹ nữ miền Nam thơm mát mùi bông lúa, những chị em vì hoàn cảnh phải làm vợ cho muôn người. Để rồi sáng ra Linh ra đi nhẹ nhõm sau khi để lại một số tiền cho chị em sinh sống , lòng không hề vương bận luyến thương .

Chàng đang đi dần đến chỗ truy lạc !

Có những người kỹ nữ rơi vào cánh tay Linh không chỉ vì tiền , mà còn chút biện minh khi hiến thân cho những người chiến sĩ anh hùng .

Mỗi tỉnh , mỗi người đẹp muôn vẻ . Những Hồng , Cúc , Loan , Tuyết , Mai , Hoa , Huệ lần lượt qua tay chàng một đêm, để rồi sáng hôm sau bay bổng đi chân trời xa lạ.

Trai giang hồ gặp gái thuyền quyên . Những tâm hồn đau khổ vì tình ái , vì cuộc đời đen bạc , đã gặp nhau trong đêm ân ái mặn nồng , vá víu cho nhau những mảnh tình nứt rạn . Linh cảm thương cho số kiếp lấy chồng chung của họ hơn là khinh rẻ họ. Linh tế nhị khéo léo để tiền vào túi vào ví họ để tránh cho họ mặc cảm phải đem thân làm đồ chơi cho mọi người .

Tình yêu phải chăng đã chết hẳn trong lòng Linh , sau bao việc đên trắng của cuộc đời . Chàng không còn có thể yêu một bóng hồng nào nữa , sợ rằng tình yêu sẽ lại phản bội chàng và khơi lại những vết thương lòng mà chàng d0anh cố gắng vá víu .

Linh đã tận hưởng hoàn toàn những ngày ngắn ngủi dừng chân tạm trú bước sông hồ nơi các tỉnh lỵ miền Nam .

Rồi đoàn quân lại lên đường đi dẹp loạn . Chàng đi sâu vào Đồng Tháp , rừng U Minh Thượng , U Minh Hạ . Ngày đêm sống với mùi ẩm mốc của sinh lầy nước đọng, làm bạn với muỗi mòng , vắt đĩa , bò cạp , rắn rít . Có những ngày ngủ trên nhánh cây như loài khỉ vượn , có những đêm trùm kín trong bao túi ngủ bí bưng , mà bầy muỗi đói vẫn len lỏi cố hút máu anh hùng .

Muối Cà Mau bay như sáo ! Đĩa Năm Căn ,Cái Nước lệt như bánh canh ! Quả không sai lời đồn !

Suốt bốn tháng trời , không khi nào chiếc quần treillis của chàng được khô ráo ! Sinh lấy luôn cao khỏi bụng , có khi phải lội nước đến ngang ngực . Phải có sức chịu đựng dẻo dai của một người đàn dạn phong sương , Linh mới khỏi ngã gục vì bệnh tật .

Sĩ quan tình báo cho chàng hay tin :Bọn Vc nay mai sẽ thử lửa với bọn chàng , quân số của chúng đông gấp mấy lần ta, với lợi thế quen thuộc địa hình , chúng định làm cỏ sạch bọn người từ Miền Đông đến Miền Tây phá rối chúng .

Linh đón nhận tin tình báo liên tiếp đến với một thái độ trầm tĩnh . Trước tiên muốn thắng địch , phải làm an lòng binh sĩ . Binh sĩ họ muốn gì ?

Nhìn những gương mặt đen sạm , râu ria xồm xoàm , quần áo tả tơi vì ngâm nước liên miên , Linh có một ý định táo bạo . Chàng liền họp các sĩ quan tham Mưu lại bàn kế hoạch .

Sáng hôm sau ,chàng dẫn đơn vị đến đóng quân một nơi cao ráo gần quận . Sau khi cho bố trí đầu vào đây ,Linh Thuận và một số sĩ quan lên xe đến tìm vị linh mục ở quận.

_Chúng con kính chào cha mạnh giỏi !

Vị linh mục hiền từ đón chào các sĩ quan .

Sau một hồi hàn huyên , Linh ngỏ ý mời vị linh mục đến chỗ đóng quân để ban phép giải tội và làm lễ cho các anh em binh sĩ Công giáo . Vị linh mục sốt sắng nhận lời , nhưng lại e ngại bị Vc thù tiêu .

_Mong Đại Úy và các sĩ quan thông cảm hoàn cảnh của tôi . Tôi không ngại ngừng chịu tử vì đạo, vì các con chiến . Nhưng ngại rằng vì linh mục ở đây rất hiếm , một cha phải coi sóc hằng mấy mươi xã , nếu bị V C giết đi vì tội thông đồng với lính Quốc Gia , thì hàng nghìn con chiến bốn đạo sẽ bơ vơ cô cút , không ai săn sóc khuyên nhủ họ , nhất là trong thời kỳ binh đao như thế này .

Linh có ý kiến :

_Hay là Cha vờ để chúng con trói Cha , bịt mắt dẫn lên xe đến chỗ hành lễ . Như vậy , nhất cử lưỡng tiện , Cha khỏi bị bọn chúng tố cáo Cha theo Quốc Gia , binh sĩ Công Giáo chúng con khỏi bị thiệt thòi về phần tâm hồn . Con muốn họ thanh thản tâm hồn trước khi ra trận , có thể họ mới hăng hái đánh giặc .

Vị linh mục gật gù ưng chịu .

Linh bèn trói gô vị linh mục lại , lấy khăn bịt mắt chở lên xe , vị linh mục cười ngất .

Chở được vị linh mục đến chỗ đóng quân , một số đồng binh sĩ Công Giáo mừng rỡ , họ xưng tội và rước lễ một cách sốt sắng .

Đưa vị linh mục về lại nhà thờ , Linh lái xe đến một ngôi chùa rước vị Hòa Thượng tụng kinh . Các anh em binh sĩ Phật Giáo cũng đã cung kính chấp tay niệm Phật một cách thành kính .

Lo về phần tâm linh cho những binh sĩ xong , Linh tập hợp phần còn lại:

_Còn những ai theo đạo " 12 Giờ " (tức chơi bời theo thần Bạch Mi) theo các toán trưởng hướng dẫn đến các động thiên thai . Nhớ thay quần áo dân sự và trả tiền sòng phẳng nhé.

_Hoan hô Đại Úy !

Một số anh em khác thì may vá , giặt giũ quần áo , mu sắm vật dụng cần thiết .

Chiều đến tất cả tề tựu về , mặt anh nào cũng tươi tỉnh hân hoan .

Linh tập hợp điểm danh và tuyên bố :

_Anh em đã được toại nguyện về phần hồn cũng như phần xác. Anh em Công giáo đã được xem lễ . Anh em Phật giáo đã được tụng kinh niệm Phật . Các anh em khác đã được giải quyết xong vấn đề sinh lý . Tất cả mọi người đều hài lòng chứ ?

Tất cả vang lên :

_Cám ơn Đại Úy ! Hài lòng !

-Thế thì được . Chúng ta là những người quân nhân sống trong đại gia đình quân đội . Tôi muốn rằng , anh em phải đối với nhau như anh em ruột thịt , yêu thương nhau như chính bản thân . Tôi có tội , có lỗi đối với vợ con các bạn , vì đã mở đường dẫn lối cho các bạn đi chơi bời . Nhưng tôi hi vọng khi họ biết chuyện và hiểu rõ hoàn cảnh luôn sống kề bên tử thần của chúng ta , họ sẽ tha thứ tôi . Vì chúng ta sống chết có nhau . Những khi trong chúng ta có kẻ bị thương , ai là người săn sóc chúng ta lúc ấy ? Có phải vợ con chúng ta hay là chính những đồng đội kề cận bên ta ?

_ "Chính đồng đội ta ." Tất cả đồng thanh trả lời .

-Đúng vậy ! Đó chính là tình đồng đội , chúng ta phải giữ gìn , bồi đắp cho càng ngày càng thêm đậm đà thắm thiết . Làm cho nó thành một khối cứng rắn , không sức mạnh nào, không một ai lay chuyển được , vì chúng ta buồn vui có nhau , cùng chia sẻ đồng đều những nỗi khổ cực với nhau .

Bây giờ , anh em có cùng tôi quyết một phen sống mái với bọn VC địa phương này không ?

Tất cả hô to :

_Sát ! Sát !

_Tốt ! Vậy anh em hãy chuẩn bị hành trang , vũ khí đạn dược đầy đủ . Sẽ có lệnh cho các cấp chỉ huy các anh sau . Tối nay ta sẽ đánh vào mặt khu bọn chúng . anh em quyết tận tình chiến đấu chưa ?

_Quyết chiến !

-Tôi khen ngợi lòng dũng cảm của anh em . Tổ quốc sẽ ghi ơn các anh ! Chúc anh em nhiều may mắn . Cuộc vui đã tàn , mọi người hãy đánh cho hăng cho bọn VC khiếp sợ chúng ta .

_Tất cả ! Nghiêm ! Tản hàng !

_Sát ! Sát !

Binh sĩ tan hàng , mỗi người chạy một nẻo về lều trại của mình , nhổ lều , gói ghém quân trang , lau súng ,kiểm soát các băng đạn .

Nhìn đám binh thuộc hạ , Linh hài lòng pha chút hãnh diện :

_Xin mời các sĩ quan theo tôi vào phòng họp để bàn kế hoạch đột kích đêm nay .

Thuận vỗ vai Linh :

_Cậu khá lắm ! Biết đánh vào tâm lý anh em binh sĩ . Như vậy họ sẽ chết lẫn xả vào địch , đem lại chiến thắng cho Quân Đội và Đơn Vị chúng ta .

Đợi cho các sĩ quan an vị ,Linh trình bày :

_Theo tin tức tình báo của ta , đêm nay bọn VC sẽ họp BCH Tiểu Đoàn 703 của chúng bàn kế hoạch đánh úp chúng ta . Lợi dụng yếu tố bất ngờ ra tay trước , ta sẽ đánh ngay vào Bộ Chỉ Huy của chúng .

_Trung Úy Thuận sẽ dẫn cánh A bọc phải theo sơ đồ trước đây .

Linh đứng lên ,lấy bút chì sáp gạch ngay một đường cong trên bản đồ .

_Tuyển xuất phát của anh ngay tại tọa độ này SX..co 1mặt tại tuyến xuất phát lúc 22:00 H.

Thuận hí hoáy chép lệnh . Không khí phòng họp trang nghiêm yên lặng .

Tuy là đôi bạn thiết ,nhưng khi ra lệnh hành quân , Linh rất phân minh và các sĩ quan đều tuân hành rất nghiêm chỉnh .

Thuận đáp :

_Đã nhận rõ lệnh !

Linh tiếp :

_Trung Úy Lạc ! Anh sẽ dẫn toán "blocking force " bọc trái đi lên cao hơn và rải quân án ngữ từ tọa độ này đến tọa độ này , sẵn sàng hạ gục những tên chạy thoát vòng vây .

_Tuân lệnh !

_Lệnh còn lại đã ghi rõ trong lệnh hành quân . Sĩ quan Ban 3 sẽ phát cho quý vị ngay sau buổi họp này . Mong quý vị nghiên cứu kỹ lưỡng để giờ giấc đều chính xác .

Bộ Chỉ Huy và thành phần Trừ Bị sẽ chuyển đến tọa độChúng ta áp dụng chiến thuật " Nhất điểm lưỡng diện " đêm nay . BCH do tôi chỉ huy sẽ đánh vào Điểm chính chữa địch . Khi ta làm tê liệt được bọn chúng , hai diện của Thuận và Lạc sẽ biến thành Điểm , và ngược lại , toán chỉ huy sẽ là Diện . Tất cả nghe rõ chứ ?

Các sĩ quan gật đầu : Rõ !

_Bây giờ là 19 :15 .Tất cả hãy vận đồng hồ theo tôi , và nhớ kiểm soát binh sĩ , vất lại hậu cứ những gì gây ánh sáng và tiếng động , trang bị nhẹ nhàng không vướng víu . Lấy lọ hay dầu đen thoa mặt mũi tay chân cho hợp với màn đêm . Xong tôi sẽ kiểm soát lại lần cuối trước khi xuất quân .

Các sĩ quan đứng lên đi ra , vẻ mặt nghiêm trọng . Sĩ quan Ban 3 đã phát xong lệnh hành quân với sơ đồ lược vẽ một cách tỉ mỉ trên giấy " Calque". Nhiều vị cẩn thận xem đi xem lại , đánh dấu gạch dưới những dòng quan trọng .

20:00 H . Đoàn quân ma lặng lẽ rời hậu cứ . Ba cánh quân tách rời nhau đi ba hướng .

Cánh quân do Linh dẫn đã đến tuyến xuất phát vào lúc 21: 30 H . Ban đêm nên lệnh im lặng vô tuyến được ban hành . Linh thắc mắc , không hiểu cánh quân của Thuận và Lạc đã đến tuyến xuất phát và án ngữ chưa .

22: 00 H đúng !

Một tiếng nổ chát chúa xé tan màn đêm tĩnh mịch khởi đầu cho một cuộc ác chiến mãnh liệt .

Những tiếng hô xung phong vang dậy từ bốn góc trời đêm .

Linh ra lệnh khai hỏa .

Trung đội súng nặng nã " một -chê " 81 ly và 61 ly vào mục tiêu .

Bọn địch bị tấn công bất ngờ ,ngơ ngác hoảng hốt chạy tuá ra .

Linh giật hoả hiệu trắng .

Ánh sáng lơ lửng giữa không trung chiếu rọi một dãy nhà lá hiện lên trong đêm sương mờ .

Lập tức những họng đại liên ,trung liên quạt vào đám địch quân đang chạy túa ra , tìm vị trí chiến đấu .

Sau phút ngỡ ngàng , địch quân chống trả mãnh liệt .

Súng bên Linh vẫn khạc ra như mưa . Từ ngược lại , những viên đạn từ họng súng địch đã xé tan màn đêm vẽ thành một làn lửa đỏ bay nhanh qua phòng tuyến của ta .

Súng địch yếu thế dần trước hoả lực của ta .

Linh gọi máy AN-PRC -10:

_Anh Dũng ! Đây Đại Bàng gọi !

_" Anh Dũng nghe đây ! " Tiếng Thuận trong máy .

_Bắt đầu cho xung phong vào hông địch !

_Tuân lệnh !

-May mắn !

_Cám ơn !

Những tiếng xung phong lại la hét vang trời ! Ghê rợn ! Lạnh lùng ! ...

Dưới ánh sáng của những chiếc hỏa pháo có dù bay lơ lửng bên trên ,Linh quan sát trận chiến .

Những toán chiến sĩ dũng cảm phóng lên bờ rào phòng tuyến thứ nhất của địch . Từng nhóm người ngã gục xuống . Toán khác tiến lên , lựu đạn nổ xé tan màn đêm , cắt ngang những tràng trung liên không bao giờ chịu im tiếng .

Linh gào lên trong máy ;

_Đổi hướng bích kích pháo 81 về tráo 300. Yếu tố cũ . Bắn liên tục !

-Cho bắn liên tục đạn chiếu sáng 60 ly !

_Hoả lực cộng đồng chuyển hướng về trái 400!

Đạn đôi bên nổ giòn càng lúc càng mãnh liệt !

Địch đã yếu thế! Tiếng súng họ thưa thớt dần . Quân của cánh A do Thuận chỉ huy đã tràn vào Bộ Chỉ Huy của địch .

Một cuộc xáp lá cà rùng rợn ,những ánh mã tấu vung lên .

Địch hô to :

_Chém về !

Chúng như bầy ong vỡ tổ ,chạy bất kể sống chết về hướng không có tiếng súng .

Linh gọi máy :

_Bắc Bình ! Đây Đại Bàng gọi !

_Bắc Bình sẵn sàng nghe lệnh !

_Chuẩn bị khai hỏa ! Địch chạy về phía anh ! Sẽ yểm trợ hỏa pháo .

_Tuân lệnh !

_Bích kích pháo 81 đổi hướng 3.400 ly giác .

_Súng cối 60 ly bắn liên tục chiếc sáng !

_M.T. 79 bắn thẳng vào địch !

_Thôi bắt ! Trừ đạn chiếu sáng !

Hỏa lực bên cánh Linh yên lặng . Phía trước ,Thuận đã chiếm xong BCH địch và đang thanh toán chiến trường còn lại . Dưới ánh sáng lơ lửng , xác địch nằm vắt ngổn ngang .

_Anh Dũng gọi Đại Bàng !

_Nghe đây !

_Đã chiếm xong mục tiêu !

_Kết quả ?

_Ta 5 chết , 7 bị thương! - Không mất súng !

_Địch ?

_Đang còn đếm,nhiều vô kể !

Bỗng những loạt đạn lớn nhỏ thi nhau nổ giòn từ hướng Tây Bắc .

_Bắc Bình gọi Đại Bàng !

_Nghe đây !

_Đã chạm địch ! Đang thanh toán ! Chúng đông quá ! Cố mở đường máu ! Xin tiếp viện !

_Sẽ cho Anh Dũng qua ! Anh Dũng ! Đây lệnh Đại Bàng ! Để yên mục tiêu 1 đây tôi sẽ đến chiếm ! Di chuyển ngay sang mục tiêu 2 , Bắc Bình đang chạm súng với bọn tàn quân còn lại .

_Tuân lệnh !

Linh quay sang cánh chàng chỉ huy :

_Tiến lên mục tiêu 1. Lọc soát cẩn thận các tử thi địch để tìm tài liệu hồ sơ và vũ khí .

Đoàn quân vụt đứng dậy từ bóng tối , như những con sóc , từng bóng người nhảy nhanh từ gốc cây này sang gốc cây khác .

BCH ta đã chiếm BCH địch lúc 23:10.

_Yểm trợ hỏa lực về bên phải .

_Bắc bình tránh ngộ nhận ANH Dũng , đến tiếp bạn đấy !

Đạn vẫn nổ như mưa bắc . Một đàng cố tiêu diệt địch càng sớm càng tốt . Một đàng cố vùng vẫy để mở vòng vây thoát hiểm .

_Anh Dũng báo cáo ! Địch đã lọt vào thế gọng kềm ! Chúng bắn rất quá ! Xin liên tục soi sáng !

_Thưa Đại Úy ,hết đạn sáng 60 ly rồi ạ !

-Bích kích pháo 81 ly ! Ngưng bắn đạn nổ ! Đổi sang đạn chiếu sáng 81 liên tục

_Tuân lệnh !

Những bông lửa lơ lửng trên trời chiếu giọi như ánh trăng rằm !

Lợi dụng ánh sáng , hai cánh Anh Dũng và Bắc Bình xiết nhanh gọng kềm .

_Địch đầu hàng đi ! Hết thời rồi !

Tiếng Thuận bắc ống loa kêu gọi đầu hàng có một tác động mãnh liệt bên hàng ngũ địch . Nhiều tên buông súng giơ hai tay lên trời ,nhưng liền đó chúng bị đồng bọn hạ sát ngay .

Thuận quát :

_ Cánh A ngưng bắn ! Lựu đạn cầm tay ! Ném !

Lạc tiếp :

_Cánh B đổi hướng hỏa lực qua trái .

Những tiếng súng cùng nổ long trời ! Địch ngã quỵ từng đợt ...lại từng đợt !

_ "Tất cả ngưng bắn ! ". Linh ra lệnh .

Chàng đã chạy theo và đang đứng sau lưng Thuận . Vỗ vai Thuận , Linh bảo :

_Khá lắm ! Đẹp sẽ hãnh diện về anh !

_Cám ơn Linh !

_Cánh A bố trí tại chỗ ! Cánh Ba thu dọn chiến trường ! Báo cáo kết quả sơ khởi !

Vị sĩ quan Ban Ba hỏi máy riú rít . Với nụ cười rộng mở ,nhe đôi hàm răng trắng phếu , anh báo cáo :

_Địch chết 52 tên ! Ta tịch thu 3 trung liên , Hai cây 24 x29, 1 FM bar , 12 Thompson, 5 K50 Tiểu liên Tiệp Khắc , 1 Mauser .

_Khá lắm ! Chuyển lời tôi nhiệt liệt khen ngợi toàn thể anh em binh sĩ , các cấp đã làm tròn nhiệm vụ . Báo cáo về Quân Đoàn và Sư Đoàn xin hủy bỏ cuộc hành quân " Non nước 213" vào sáng mai , lý do : BCH địch quân đã bị ta hoàn toàn tiêu diệt . Xin phi cơ HU 1 A đến ngay hậu cứ chờ ta di chuyển thương binh .

-Tuân lệnh

Đến điểm tập trung đúng 4 giờ sáng . Cánh A đã đến trước nửa giờ và bố trí chung quanh . Cánh B mãi đến 4:30 sáng vì phải di chuyển xa hơn và bọc hậu .

_ "Kiểm điểm quân số và khả năng tham chiến " . Linh ra lệnh .

Các cánh quân báo cáo đủ .

_Lui quân theo chiến thuật " Con Két " . Cánh B đi trước , thứ đến BCH , Sau cùng cánh A giữ phần tập hậu .

_Tuân lệnh !

Đoàn quân ma chiến thắng lại lặng lẽ trở về .

Đến 6 giờ sáng , về đến hậu cứ . Mọi người mệt nhoài !

Nhiều anh em để nguyên quần áo trận chui vào lều nằm sóng xoài .

Linh và các sĩ quan đến thăm từng thương binh một .

Chàng ngậm ngùi vuốt mắt những kẻ đã đền xong nợ nước một cách âm thầm nhưng oai dũng

7 Giờ Sáng !

Hai chiếc HU IA lù lù đáp xuống trước sân hậu cứ . Những binh sĩ tử trận được đưa lên riêng một chiếc trực thăng . Những thương binh được đưa lên riêng một chiếc .

Một toán quân nhân bằng súng theo nghi thức tiễn chào lần cuối các chiến sĩ đã đền xong nợ nước . Nhiều anh em nghiêm chào tiễn biệt mà nước mắt viền mi !

Rồi máy bay cất cánh .Linh đứng nhìn theo lưu luyến cho đến khi chỉ còn hai chấm đen trên nền trời buổi sớm mai .

10 Giờ ! Quan khách đến . Theo sau các vị tướng lĩnh là các nhà báo .

Linh cúi người hồi tưởng lại trận Long Cầu cũng y như trận Phước Hội hôm nay .

Những chiếc huy chương ANH DŨNG BỘI TINH được gắn lên ngực của những chiến sĩ hữu công . Tiếp theo là những gói quà tượng trưng của các chị em nữ Xã Hội duyên dáng trong đồng phục , miệng cười tươi như hoa .

Tích lĩnh huy chương một lượt với Kim , thúc cùi chỏ vào bạn đùa :

_Nhờ chơi bời mà có huy chương đấy !

_Suýt !

Nhiều anh em được tuyên dương , nói chuyện bô bô với các nhà báo về tất cả nỗi vui mừng chiến thắng . Anh em binh sĩ vui vẻ tươi cười được các phóng viên chụp hình .

Trong khi đó , các anh em khác lặng lẽ rút lui vào góc khuất , thổn thức nhớ tới những người bạn mà mới chiều qua còn ăn uống chơi đùa với nhau , nay đã ra đi trong bóng tối vĩnh viễn của cuộc đời .

Có binh sĩ Công Giáo đã được cứu rỗi vì đã xưng tội rước lễ trước khi ra đi, cũng có những binh sĩ Phật Giáo được siêu thoát sau khi tụng kinh niệm Phật trước cuộc hành quân , lại có những anh em thỏa mãn ra đi không còn vương vấn gì thú vui xác thịt .

Sau một hồi ủy lạo anh em , phái đoàn Thượng Cấp và báo chí lên máy bay về ... để lại đoàn quân ngỡ ngàng cô đơn ..hiu quạnh với những chuỗi ngày nối tiếp trong sinh lầy nước đọng .

Linh quay lại , đồng dục ra lệnh:

_Chuẩn bị rút quân !

Các sĩ quan la trời như bọng . Binh sĩ bất mãn càu nhàu .

Linh quát ;

_Ai cãi lệnh sẽ bị bắn tại chỗ !

Mọi người thất vọng , về xếp lều nhỏ trại .

Thuận cần nhần :

_Đi hành quân suốt đêm , mới về tới là đi liền . Độc tài bỏ mẹ ! Chả cho ngủ tí nào cả !

Linh ôn tồn :

_Bộ tôi ngủ suốt đêm hay sao ?

Linh uể oải xếp hàng như một đoàn quân bại trận . Từ sĩ quan đến binh sĩ đều lộ vẻ bất mãn ra mặt .

Linh nhận thấy thế chỉ mỉm cười . Chàng mở bản đồ , lấy địa bàn đo phương trắc từ , ra lệnh cho Thuận ;

_Cậu hướng dẫn toán quân xích hầu . Phương giác từ 6.200 ly giác .Bằng rừng lộ suối đến tọa độ XY ..cách xa đây 4 cây số và chờ lệnh tôi .

Thuận bực tức :

_Bố tiên sư ...cái đời tầm thường !

Tuy cần nhằn cho hả cơn bực tức , Thuận cũng vẫn đi đầu mở đường lộ suối , đi sâu vào những cánh rừng âm u bất tận.

3 giờ chiều ! Đến nơi địa điểm mới , mọi người mệt nhoài .

Linh ra lệnh đóng quân , bố trí kiểm soát phạm vi chung quanh .

Những chiếc lều bạt lại được dựng lên sơ sài , sợ rằng linh sẽ bốc đồng hạ lệnh nhổ trại đi nữa chẳng ?

Nhưng Linh đã nhanh chóng dựng xong chiếc poncho của chàng và đang vắt vẻo ngủ khò trên chiếc võng cá nhân mắc giữa hai thân cây .

Thấy vậy , anh em binh sĩ mới củng cố lều cá nhân lại và bắt đầu ngủ lấy sức , ngoại trừ một số anh em có bốn phận trực gác .

Bỗng từ đâu tiếng đạn pháo và súng cối nổ như bão táp khiến tất cả giật mình hoảng hốt nhả xuống các hố cá nhân bố trí .

Đạn thi nhau nổ giòn tan từ xa vọng lại .

Phúc hơ hải , mặt không còn chút máu , chạy đến báo cáo :

_May quá Đại Úy ! Nếu mình còn ở đó chắc chết cả lũ. Việt Cộng đang tấn công chỗ chúng ta hôm qua đấy . Chúng đốt sạch các dãy nhà lá quanh vùng chúng ta đóng . Lửa bốc lên cao ngất trời kia !

Linh cười hả hê :

_Đấy các cậu cứ tiếp tục chửi rửa tôi nữa đi . Bảo vệ mạng sống cho các cậu , lại trả ơn bằng cách trách móc cấp chỉ huy như thế thì hết chỗ nói rồi .

Thuận gãi gãi đầu , xuống nước nhỏ :

_ Tôi thật tình có lỗi với cậu nhiều . Thôi thôi thứ cho mình nhé ! Bố ! Lúc trưa vì quá mệt mỏi, mình cũng đâm ra phát cáu chửi cậu um lên . Thôi từ nay xin chừa ! Ai dạy cậu thế . Hồi học trường Võ Bị có học đâu mà biết !

Linh xuề xòa vò đầu Thuận :

_Xạo hoài ! Cái đó chả có trường mô dạy cả ! Tôi họ được bài này là do trường đời dạy đấy , cậu ạ !

Thuận nhìn Linh bằng cặp mắt thán phục :

_Vậy cậu mới là Đại Úy chứ lị !

Anh em binh sĩ sau khi hoàn hồn , lấm lét bò vào chiếc lều cá nhân của mình . Có cậu le lưỡi dài khi nhìn lên một vòm trời đầy khói lửa :

_Hú hồn hú vía ! Mình cứ tưởng bị thất bại , V C sợ trốn luôn , có dè đâu quân tiếp viện của chúng đến trả thù cách hèn nhát như ri .

Linh leo lên chiếc võng đong đưa , ra lệnh :

_Chiều ni cho binh sĩ ăn cơm khô , triệt để không đốt khói hun củi gì cả . Nếu tôi thấy một ngọn khói , a lê hấp , cả bọn di chuyển thêm 10 cây số nữa , thì đừng có trách là độc ác nhé !

Thuận cúi gập người như trong tuồng cải lương :

_Tâu vâng !

Lệnh Linh được anh em truyền miệng nhanh chóng :

_Ê ! Hổng có đốt khói nha ! 10 cây số lúc này chả ai lết nổi nữa đâu , coi chừng ổng nói là ổng làm đấy !

-Đưa nào đốt khói ổng đánh bỏ mẹ !

Thượng sĩ Minh thường vụ Đại Đội Chỉ Huy ra lệnh tổng quát và chánh thức .

Một anh binh sĩ đùa :

_Lúc sáng ,hồi Thượng sĩ đốt khói trong nhà..... bảo sanh, sao không đánh bỏ mẹ mấy chị em đi !
Tuần sau , mong Thượng Sĩ bị bệnh lậu chơi .

Cả bọn cười rộ lên . Khi Thượng Sĩ Minh trợn mắt tiến lại , anh binh sĩ đó chạy biến .

Quả thực , tuần sau đó , Linh nhận được lệnh phạt 20 ngày trọng cấm ! Lý do : xúi giục binh sĩ chơi bời trác táng , làm mất tác phong đạo đức

CHƯƠNG 9

CAO NGUYÊN SƯƠNG MÙ

Đoàn xe 45 chiếc GMC không kể Jeep và Dodge 4x4 đã rầm rộ rời khỏi căn cứ vào lúc 07 giờ sáng .

Xe băng qua các đường phố của tỉnh Kontum lúc ấy hãy còn ngái ngủ .

Mùa đông đêm dài ngày ngắn . Đã 7 giờ sáng ,nhưng sương mù vẫn dày đặc dưới cơn lạnh buốt người .

Kéo cao cổ áo Jacket , Linh ngồi bên tài xế , mắt đăm chiêu vào bản đồ 1/100.000, nghiên cứu kế hoạch hành quân sắp tới .

Anh em binh sĩ co rúm người dù đã lột chiếc áo Chandail bên trong ,cẩn thận choàng khăn quàng che kín cổ .

Xuyên qua các đường phố , nhiều cửa tiệm vừa mở cửa , khách bộ hành lác đác thưa thớt trên vỉa hè .

Xe sở vệ sinh chạy chậm chậm , theo sau xe , mấy anh phu hốt rác , nhanh nhẹn ném những thùng đầy rác lên xe rồi ném thùng rỗng xuống đất gây những tiếng ồn ào khô khan .

Qua cầu , đoàn xe dừng lại trạm kiểm soát trình sự vụ lệnh .

Linh trên chiếc Jeep chỉ huy , chạy ngược để kiểm điểm đoàn xe :

_Di chuyển hành quân , vũ khí hai bên hông xe , sẵn sàng chiến đấu . Khoảng cách an toàn 100 thước mỗi xe .

Đại đội 1 đi trước , kế đến Bộ Chỉ Huy Tiểu Đoàn . Tiếp theo Đại Đội 2 ,3 và 4 . Liên lạc truyền tin theo đặc lệnh . Áp dụng phản phục kích khi chạm địch .

Viên trưởng đoàn xe trở lại , tay cầm Sự Vụ Lệnh đã được đóng dấu khẩn .

Đoàn xe tiếp tục hướng về Pleiku. Đoạn đường tuy chỉ hơn 50 cây số nhưng phải qua nhiều đồi núi chập chùng . Những khúc quanh co khúc khuỷu thường bị Vc phục kích .

Ngày hôm trước Vc đã phục kích , giạt mìn và bắn xối xả vào xe Jeep dân sự khiến một cô giáo trẻ đẹp tử thương .

Trên trời hai chiếc OV 1 Mohawk bay lượn xuống yểm trợ đoàn xe . Tiếng động cơ máy bay rít lên , những giàn rocket được gắn dài theo hai cánh như sẵn sàng khạc xuống trên đầu địch .

Đoàn xe vẫn lắc lư , từng ánh đèn pha chiếu rọi sương mờ , trông từ xa như con trăn khổng lồ sáng rực đang uốn lượn quanh co.

Đến ngang làng Plei-huk , trời đã sáng hẳn , ánh nắng ban mai xuyên qua phá tan những màn sương mù dày đặc . Xa xa ló dạng đồi núi chập chùng .

Đến Pleiku , đoàn xe dừng lại ở ngoại ô thành phố .

Các anh em hỏa đầu vụ ra chợ mua thức ăn khô cho binh sĩ .

Còn Linh lái xe vào Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn nhận chỉ thị của thượng cấp .

Sau nửa giờ chuẩn bị cơm trưa gói ghém vào ba lô , Thuận dẫn đoàn xe đến phi trường Aréa .

Trên 40 chiếc trực thăng H 21 đã sẵn sàng trên bãi đất . Cuộc hành quân được chuẩn bị kỹ lưỡng và sử dụng cả hai đại đội trực thăng Phi Hồ .

Gió mỗi lúc một thổi mạnh , cát bụi quất mạnh vào mặt mũi từng người rất bỏng cả làn da .

Thuận lo lắng nhìn trời : tuy có nắng nhưng nhiều đám mây đang vần vũ .

Cơn bão Lucia từ Phi Luật Tân đã quạt vào biển Thái Bình Dương đến miền Nam Hải.

Các trường học đã được lệnh phòng thủ thụ động được ban hành trong tỉnh .

Gió càng lúc càng thổi mạnh .

Trên Bộ Tư Lệnh , các sĩ quan nhìn Linh lo lắng .

Linh nghiêm trang , nhúu mày nhăn trán , chàng cũng lo lắng không ít .

Nếu cơn bão kéo dài , làm thế nào nhảy xuống ngay mặt khu địch nơi chúng đang bàn kế hoạch mở Chiến Dịch Thu Đông phá hoại các tỉnh Miền Cao Nguyên và Duyên Hải của ta .

Trên phi trường quân sự , Thuận đã phân chia xong từng Tiểu Đội đứng xếp hàng dọc bên cửa phi cơ .

Nhiều binh sĩ đoán biết cơn gian nan sắp đến , lợi dụng lúc chờ đợi , đặt vội ba lô lên cỏ và đánh thẳng một giấc ngắn .

Từ Bộ Tư Lệnh , Linh gọi điện về phi trường nói chuyện với Thuận .

Hiện giờ đài khí tượng chưa thể xác định được giờ nào cơn bão chấm dứt hoặc giảm bớt.

Đang chờ lệnh . Bộ Tư Lệnh cũng đang áy náy vì các cánh quân Blocking Force đã nằm yên tại vị trí từ lúc 4 giờ .

Một cánh gồm Trung đoàn X di chuyển từ Ban Mê Thuật bọc lên . Một cánh từ An Khê do chiến đoàn Y kéo xuống.

Tiểu đoàn đặc biệt của Linh được lệnh nhảy xuống ngay hông địch và đánh ra theo vết dầu loang .

11 giờ !

Cơn bão dịu dần , gió vẫn rít lên một âm thanh man rợ , cát bụi bốt quất mạnh vào mặt các người con yêu tổ quốc ..

12 giờ trưa !

Lệnh di chuyển ban hành .

Linh cấp tốc rời Bộ Tư Lệnh , chạy nhanh về phi trường , ghé qua một tiệm bên chợ , Linh vội vàng mua hai chai " Black and White " đem theo .

Đến phi trường , hai sĩ quan Đơn vị Trưởng Không quân Phi Hồ và Thuận đã đứng sẵn chờ Linh . Tay siết chặt tay , họ chúc Linh và Đơn vị cảm tử quân của chàng được nhiều may mắn .

Linh cảm ơn và hứa đem quà Việt - Thương- Cộng về biếu .

Linh đưa tay làm hiệu . Các toán quân đứng sẵn bên cánh phi cơ đồng loạt từng người nhảy lên .

Trong phút chốc , các cánh quạt bay tít , những quầng cát bụi quyet tròn lấy nhau .

Binh sĩ trong tư thế sẵn sàng nhảy xuống , quỳ trên một chân và ngồi trên chân kia , tay vịn súng , tay vịn vào sợi dây móc dài theo hai bên sườn phi cơ .

Mũ sắt kết đầy hoa lá , ba lô nặng chũu trên vai , lưng nai nịt đạn dược , anh em lo âu nhìn ra ngoài ...mặt đất rung chuyển và nhỏ dần , nhỏ dần dưới chân họ .

Trên 40 con chim sắt lơ lửng trên không , hùng hậu như những con chuồn chuồn tập trung bay về những phương trời lạ.

Nhằm đánh lừa địch , đàn chim sắt đổi hướng tiến về phía làng Plei-rong , Tây Bắc Pleiku.

Thành phố Pleiku nhỏ mờ dần trong ánh sương mù .

Rồi bất thần phi cơ đổi hướng tiến về phía Đông Nam , hướng Tỉnh Phú Bổn .

Từng mảnh đất vuông vắn được thiên nhiên tô màu trông rất đẹp mắt .

13 Giờ !

Phú Bổn hiện ra trước mặt , lẻ loi giữa những dãy núi mênh mông , từng đám mây lơ lửng che khuất một phần tỉnh lỵ .

Chiếc địa bàn hình kính tròn trên phi cơ xoay dần qua hướng 2.600 ly giác Đông Đông Nam , tiếng động cơ vẫn nổ giòn . Những binh sĩ không quân đội mũ sắt có gắn vô tuyến đang liên lạc với phi công và hoa tiêu , tay họ lăm lăm để vào cò súng đại liên 50 xoay qua xoay lại ngoài khung cửa .

13:15 !

Đoàn phi cơ bay qua không phận LE BAC. Dưới mặt đất , nơi tiền đồn ven sông , những anh em Bảo An , pháo binh vẫy tay và đốt khói làm hiệu . Cạnh đó , con sông uốn lượn lấp lánh ánh nắng mặt trời như một con mãng xà khổng lồ .

Máy bay đổi hướng Nam 3.200 ly giác . Linh từ này gì ờ vẫn luôn dò theo đường bay trên bản đồ với chiếc địa bàn trên tay .

Máy bay xuống thấp dần , lướt qua những đồi núi , len giữa dãy Trường Sơn cao vút .

Đoàn Phi Hồ hùng dũng tiến sâu vào mặt khu địch .

Trên trời 4 chiếc khu trục cơ A.D 6 vằn vữa . Chiếc liên 19 thám thính, vẫn bay trên đầu đoàn phi cơ 2 chong hócng ,liên lạc thường xuyên và hướng dẫn toàn khu trục .

Máy bay rà trên các ngọn cây . Những con nai vàng hốt hoảng phóng nhanh vào rừng .

Bống có tiếng súng nổ giòn phía trước . Tiếng đại liên từ dưới đất nổ lên như mưa , đạn tua

tủa từ phi cơ bắn trả lại .

_Sao Mai gọi Yến Sơn !

_Yến Sơn nghe đây !

_Chạm địch ở tọa độ YS.. đang nhảy xuống truy kích . Tỉnh cầu cho khu trục bắn chặn ở phía Bắc .

_Yên tâm , sẽ cho Phi -Long nhảy xuống án ngữ ngay .

Nhìn ra phía trước , đoàn đầu 12 chiếc phi cơ đã đáp xuống trảng cỏ rộng , từng chiếc một nhả ra từng loạt người rời nhanh chóng vọt lên để chiếc khác đáp xuống .

Toán thứ nhì 8 chiếc đáp xuống cách đó 4 cây số . Toán thứ ba , thứ tư , thứ năm lần lượt đáp xuống cách xa nhau từ 700 đến 2.000 thước .

Máy ANPRC /10 làm việc không ngừng . Từng chiếc khu trục cơ đâm bổ xuống , những làn khói nhả ra từng chấm một , những tiếng đại liên nổ giòn long trời lở đất .

Khói lửa mịt mù ! Đạn bay tứ phía !

Bọn địch đang tập hợp , yên chí nơi đây bất khả xâm phạm , đường bộ từ bìa rừng vào giữa rừng già này phải mất 30 cây số vượt núi băng rừng. Ngày đi đêm nghỉ cũng phải mất 5 hôm .

Chúng không ngờ vào lúc giữa trưa hôm nay , từng đoàn chim sất lại nhả ra hàng trăm chiến sĩ từ trên trời rơi xuống , phá tan mật khu kiên cố của chúng .

Linh vừa chạm đất bỗng nghe tiếng vút bên tai , chàng vội lẩn ra xa mấy vòng , đạn chit chít xối đất quanh chỗ chàng vừa rời khỏi .

Tội nghiệp Tích nhảy ngay sau lưng Linh lãnh đủ một băng đạn của địch , máu trào ra miệng , Tích gục xuống thoi thóp !

Linh nhào phóng tới ôm lấy Tích , Tích đã chết , mắt trợn tròn không kịp một lời trần trối . Linh cúi người vuốt mắt cho Tích , gọi y tá đến nhanh để khiêng xác chàng ẩn dấu dưới tàn cây cổ thụ .

Linh cầm hờn cầm AR 15 - một loại trung liên mới , nhẹ như súng Carbine - quét một loạt vào các lùm cây . Nhiều tên địch ngã lả ra nằm sóng xoài . Quân ta hăng say xung phong vào địch .

Phong , Vinh , Hải , Còn , Phấn , Kim lẩn xả vào nơi có đại liên địch , đánh xáp lá cà , những chiếc mã tấu vung lên . Chiến sự thật vô cùng hỗn độn !

Máy ANPRC/10 bị bắn thủng , không liên lạc được . Linh không còn phân biệt đâu là bên bạn , đâu là bên thù , súng nổ tứ phía , tiếng lựu đạn chất chứa hoà lẫn những tràng trung liên BAR.

Linh tiến chiếm ngọn đồi bên trái . Cho lệnh bố trí và mở ngay máy ANPRC/78 liên lạc các đại đội được thả xuống phía Bắc , Nam , Đông , Tây .

Phúc vọt rừng ló ra , mặt mày tái nhợt , tay chàng vác một cái máy ANPRC/10 mới mượn của Trung đội súng cối 81 ly.

Liên lạc được với các cánh quân , Linh hài lòng bình tĩnh chỉ huy .

Địch trước hỏa lực bất ngờ và mãnh liệt của ta, chống cự yếu ớt dần , tan rã , lẩn trốn vào những vùng rừng núi dày đặc .

15 : 00 ! Tiếng súng đã im hẳn . Đồi bên như vờn nhau từng chút một . Nhạc thấy bụi cây lay động là anh em nổ súng ngay .

Linh cho lệnh lục soát vòng đai bốn cây số . Các cánh quân siết chặt vòng vây tiến dần vào Bộ Chỉ Huy . Phi cơ quan sát bay lượn tìm tàn quân địch , khó thấy dấu vết gì vì bọn địch quen thuộc rừng núi dày đặc âm u qua hàng chục cây số .

Độ 15 phút sau , hai chiếc H21 quay trở lại , chở thương binh và binh sĩ tử trận , cùng các chiến lợi phẩm như máy truyền tin Trung Cộng , vũ khí cộng đồng Tiệp Khắc ..về hậu cứ .

Bọn VC chạy về hướng Nam , chạm ngay lực lượng Bộ Binh án ngữ nơi đây , đã phải để lại thêm 20 tên và một số vũ khí mới - điều này xác nhận nguồn tin tình báo cho biết đêm đêm có những phi cơ lạ từ hướng Tây Bắc tiếp tế vũ khí đạn dược cho chúng .

Một giờ sau , chiếc trực thăng chở thương cấp đến thăm viếng anh em binh sĩ tại mặt trận còn nồng nặc mùi thuốc súng .

Linh mời thương cấp ngồi bệt xuống gốc cây cổ thụ đặt làm BCH của chàng , lật bản đồ trình bày diễn tiến cuộc hành quân đồng thời nhận chỉ thị mới . Trong lúc đó , anh em binh sĩ đào hố chôn các tử thi VC để tránh mùi hôi thối nồng nặc .

Linh đang trình bày thì phía cánh A có tiếng nổ súng . Máy gọi riu rít :

_Thêm 8 tên địch bị hạ . Tịch thu 2 rebel, 3 K50 Tiệp Khắc , 2 tổng Đài điện thoại Trung Cộng , một thùng đạn 60 ly bích kích pháo của địch vất bỏ lại .

Thương cấp chạy bộ với Linh đến chỗ chạm súng cách đó 3 cây số . Đại Tá bắt tay khen ngợi trung Úy Chính Đại đội A và thưởng một số hiện kim uỷ lạo anh em .

Xong xuôi , ông hài lòng lên phi cơ về , Linh cho lệnh truy kích tiếp .

Chiều xuống , hơi lạnh núi rừng toả ra lạnh buốt xương . Tuy đã mặc áo ấm , nhưng Linh và anh em binh sĩ đều run lập cập , hai hàm răng đập vào nhau .

Các binh sĩ chia nhau mấy bi -đông ba xi để , mỗi người một ngụm cho ấm lòng . Linh mời các sĩ quan lại , khui chai " Black and White " , chuyền tay nhau chai rượu quý .

Rượu thấm dần vào cơ thể , sức nóng thấm dần từ cổ xuống dạ , mọi người bốt đánh Morse hai hàm răng . Linh mở trong bọc ra ổ bánh mì , nhét trứng rán vào , rắc muối tiêu nhai ngon lành . Các sĩ quan cũng lần lượt dùng bữa tối .

Trời sụp tối nhanh chóng , cơn trùng rền rĩ não nuột , mới 6 giờ !

Trông thấy rừng âm u quá , Linh cho lệnh di chuyển để giữ an toàn cho đơn vị . Đồng thời , chàng tung các toán phục kích những chỗ khả nghi như ngã ba , đường mòn , ven các con suối , lạch ..

Đêm xuống , bày muỗi rừng có dịp đốt , chích . Vắt đĩa từ các bụi cây búng mạnh vào đầu cổ anh em tha hồ hút máu . Nhưng mọi người -sau khi trải qua một ngày đêm chiến đấu sống chết , tâm trí căng thẳng đến cực độ- ngủ say như chết bỏ mặc bọn giặc rừng tha hồ tung hoành .

9 giờ sáng hôm sau , mọi người đang dùng cơm thì nghe máy Thuận gọi :

_Gì đấy bồ ?

_ Vừa giải thoát được hơn 400 gia đình đồng bào Thượng bị VC ép buộc đưa vào núi để làm kinh tế cho chúng . Họ đang tập trung lại khoảng 800 người , xin yểm trợ đưa về Buôn Ma Léon và Buôn Marek sinh sống như cũ .

Linh mừng rỡ đáp :

_ Vậy thì còn gì bằng ! Giết được địch đâu bằng cảm hóa lòng dân . Tốt ! Cậu dẫn họ về BCH ngay đi !

Thuận ngập ngừng :

_ Dẫn con mẹ gì được ! Họ đem theo cả đàn trâu bò , gà vịt , heo chó . Cậu tính mỗi gia đình tị nạn Cộng Sản cũng có ít nhất một đôi bò , một đôi trâu , vài giỏ gà vịt . Đoàn này di chuyển ngang qua mình cũng ít nhất mất hai ngày vì tính ung dung thư thả của họ , vừa uống rượu chum vừa ngậm ống điếu tre dài tổ bố vừa nói chuyện , biết đời nào cho tới Buôn Marek được .

Linh nghiêm giọng :

_ Đây là mệnh lệnh! Cậu chỉ huy 2 Đại Đội A và B thành liên đội X, hướng dẫn, an ủi, ủy lạo số đồng bào Thượng và vui vẻ dẫn gia đình họ lẫn cả trâu bò gà vịt đến Buôn Marek. Bộ Chỉ Huy và 2 Đại Đội còn lại sẽ giúp cậu trong công tác di cư vĩ đại lần thứ hai này , nghe rõ lệnh chứ ?

Thuận thở dài :

_ Tuân lệnh Đại Úy !

Linh cười giòn trong máy :

_ Cái con khỉ ! Mau về đây ! Tớ để dành cho một chai " Black and White " .

_ OK ! Cám ơn nhiều ! Sẽ cố gắng làm tròn nhiệm vụ giao phó !

Quả thật hai ngày sau , Thuận dẫn dân húng già trẻ bé lớn gần 1.000 đồng bào thượng về đến .

Nhìn những gương mặt gầy còm trên những thân hình tiều tụy rách rưới của họ , Linh tưởng tượng chỉ cần một trận cuồng phong là họ sẽ ngã rạp xuống như cây cỏ vì thiếu ăn thiếu mặc .

Những cô thiếu nữ thiếu não để bộ ngực trần căng đầy nhựa sống , mà phần dưới chỉ có mảnh vải mục đen che hờ hững những nơi kín đáo .

Nhìn họ , lòng Linh dâng lên một niềm thương hại . Cùng là con người , sao họ phải chịu cảnh đói khổ , rách rưới cùng cực đến như thế.

Thấy một bà mẹ đang run rẩy cho con bú , đứa bé khóc thét lên vì bầu sữa đã cạn , Linh xúc động đem cho bà hộp sữa " Trái Núi " cuối cùng mà chàng đã mua trước khi lên trực thăng .

Không riêng gì Linh mà tất cả anh em binh sĩ , người ẵm các trẻ con , người dẫn trâu , kẻ gánh heo giúp đồng bào .

Linh nhìn cảnh ấy với bao triu mến ! Hình ảnh ấy vừa oai hùng vừa tang thương ! Cảm động và thấm thiết thay " Tình dân quân cá nước " !

Trên một cánh đồng bao la , Linh chỉ thị cho các đơn vị bố trí phạm vi rộng hơn cây số .

Dưới thung lũng , một toán binh sĩ vai đeo súng , tay giữ cương ngựa , đang lừa hàng trăm con bò vào một nơi .

Linh phì cười nhớ lại cảnh này giống như trong một phim cao bồi Viễn Tây .

Tất cả anh em tự nguyện nhường bớt khẩu phần cho đồng bào , vì cảm thông sự nghèo đói cực độ của họ , một phần , anh em cũng đã quá mệt mỏi nên muốn trút bớt những ruột tượng nặng trĩu gạo và túi dết đầy khô mẩm .

Khi đi máy bay chỉ tốn một giờ ba mươi phút để đến mật khu Chudleya của địch . Nhưng đường trở về , mọi người phải băng rừng lội suối , xẻ đường mới , len lỏi qua những cánh rừng già , leo qua những quả núi cao cùng với cả ngàn người , ngựa , trâu bò , thật là kỳ công vĩ đại .

Cứ thế ngày đi đêm nghỉ , qua trưa ngày thứ năm , đoàn người mới đến làng BuônMarek , một cánh đồng ven sông . Quay đầu nhìn lại những dãy núi cao tận chân trời xa thẳm , mọi người bàng hoàng tưởng như không bao giờ có thể về đến làng này .

Gặp lại nhau sau bao năm trời xa cách , dân làng túa ra mừng nhau , nước mắt vòng quanh mi .

Họ nói :

_ Đây là lần đầu tiên từ khi có Hiệp định Genève , mới có Quân Đội đến giải vây đồng bào khỏi ách gông cùm của bọn cán bộ Thượng Cộng .

Họ đốt lửa trại ăn mừng , ca hát say sưa . Tiếng kèn pha lẫn tiếng phèn la , trống trống bập bùng theo tiếng nhạc , họ hát lên những bài ca có vẻ man rợ huyền bí . Tuy Linh không hiểu lời bài hát , nhưng chàng cũng thấy vui lây .

Chàng hỏi các sĩ quan :

_ Các anh có biết vì sao chúng ta chiến thắng địch không ?

Nhiều câu trả lời được đưa ra , Linh xua tay lắc đầu :

_ Không phải ! Không phải ! Là vì chúng ta có lòng tin .

Nói rồi chàng đưa cần tre vào miệng , nướm một hơi dài . Rượu từ chum ừng ực chảy qua cổ , Linh lim dim tận hưởng những luồng máu nóng sôi trong huyết quản , làm giãn ra những thớ thịt săn cứng vì di chuyển quá nhiều .

Giây lâu chàng buông cần tre ra , một cô gái Thượng nhoén miệng cười , tay cầm dao nhọn đến bên đồng lửa trại , bên trên một con bò thui đã được yên vị giữa một thanh sắt dài gác qua hai chĩa ba bằng cây rừng . Người thiếu nữ nhanh tay cắt một mảnh thịt bò lớn , máu còn chảy giọt , rồi đem đến mời Linh .

Linh cười hề hà cầm lấy :

_ Cám ơn cô nàng !

Nàng đáp bằng giọng lơ lớ , đôi mắt ngời lên sự biết ơn :

_Chúng tôi cảm ơn các ông mới phải chứ ! Giải thoát đồng bào chúng tôi khỏi tay Cộng Sản . Ở trong núi lâu quá nên buồn lắm ..về đây có sôngnhà vui hơn ,nhất là có an ninh nữa . Ở trên khu , mỗi lần có con "chim ù ù " đi ngang là chúng tôi được lệnh chạy trốn kỹ , sợ con chim ù ù no 1bắn trúng tụi tui ..bây giờ ..

Nàng cười hồn nhiên tiếp :

_Hết sợ rồi !

Linh nhìn các sĩ quan mỉm cười .

Để hoà mình với dân làng , Linh ra giữa sân , tay cầm dao có dính miếng thịt bò thui , múa nhảy quanh ánh lửa chung vui với họ .

Ông TrưởngBảng cười xòa :

_Linh An Nam dễ thương quá há ! Ông " Đái Diến " !(họ ám chỉ Linh đại diện cho chính phủ Việt Nam ở đây).

_Dạ ! Cảm ơn ôngvà đồng bào cho dự một bữa tiệc vui chưa từng có !

_Ờ ! Tối nay ông Đái diến và các sĩ quan ở đây hử ! Để tôi bảo vợ con tôi ra ngủ chung với mấy ôngcho ..vui . Kính Thượng bạn nhau cả mà ! Hà ! Hà !

Linh hốt hoảng nhìn bà xã của ôngTrưởng Bảng . Bà to gấp ba Linh , da nhăn nheo !

Chàng kiểm chuyện thoái thác .

_Dạ ! Thôi để khi khác há ! Tôi còn phải coi an ninh cho đồng bào nữa !

ÔngTrưởng thất vọng :

_Thì tôi cho đứa con gái lúc này ngủ chung với các ông luôn thể , ông chịu há !

Linh chần chừ :

_Dạ thôi ! Tôi bận chỉ huy hàng trăm binh sĩ há ! Không có tôi họ không chịu gác . Không gác Việt Cộng nó vô nó bắt lại mấy ông mấy bà há ! Đem vô núi , cực khổ lắm há ! Vô núi phải trốn cái con chim ù ù đốt cháy mấy ông mấy bà há !

ÔngTrưởng Bảng gật gù cái đầu ra vẻ suy nghĩ lung lắm . Một lát sau ông nói với vẻ mặt buồn thảm :

_Tiếc quá há ! Tối nay tôi đã bảo mấy đứa con gái sửa soạn tắm rửa để ngủ chung với mấy ông đái diến , An Nam há ! Nhưng không ai ngủ há !

Linh cảm động vì những tấm lòng cởi mở rất chân thành mộc mạc của dân miền núi này . Theo phong tục họ , quý khách được mời ngủ chung với vợ con họ , uống rượu cầnvới họ , ở trần đóng khố như họ .

Linh làm được tất cả , ngoại trừ việc ngủ chung với các cô gái Thượng , vì phong tục nước ta không chấp nhận việc trên . Vả lại , chàng cũng thấy chướng tai gai mắt trước mặt binh sĩ thuộc hạ , khó chỉ huy được họ sau này .

Cuộc vui còn kéo dài cho đến sáng , Linh và các sĩ quan kiêu từ ra về . Để lại hai đơn vị bảo vệ dân chúng , còn Linh trở về BCH đóng ở đỉnh đồi đối diện .

Thiếu Úy Quân hôm nay trực nhật , chàng ta buồn xo , nằm trên võng nghe đài phát thanh .

Giữa đêm trường lạnh buốt , tiếng ca sĩ Thanh Thúy rên rỉ vang lại khiến mọi người mủi lòng hướng vọng về Thủ Đô xa hàng nghìn cây số để hoài niệm quá khứ xa xôi .

Quân khóc thật ! Bấm đèn pin lên gương mặt đau khổ của Quân , Linh chợt thấy long lanh những dòng lệ tuôn chảy . Linh vỗ vai Quân an ủi , Quân lặng thinh . Chàng ta nhớ tới cô vợ mới cưới ở Sài Gòn . Chưa xum họp trọn vẹn cho tình nghĩa mặn nồng , nay lại phân chia kẻ Nam người Bắc , bảo sao anh không buồn không khóc .

Trên chiến trường Quân gan lì không ai bằng , thế mà giờ đây , giữa đêm trường thanh vắng , tiếng hát Thanh Thúy nào nùng trong bản " Đêm cuối cùng " đã gợi lại nỗi nhớ nhung day dứt .

Thuận , Lạc , Cảnh , Dzu , Chính bao vây lấy Linh , hỏi tiếp :

-Lúc này , đại ca bảo lòng tin chiến thắng là như thế nào ?

Giật mình vì quên chưa giải thích , Linh cười xòa :

_Xin lỗi nhé ! Lo nháy nhót , ăn bò sống , uống rượu cần mà quên khuấy đi mất .

Rồi Linh ung dung ngồi xuống chiếc võng mắc giữa hai thân cây :

_Chúng ta đánh giặc nhiều , chúng ta thắng nhiều trận , đúng ! Nhưng chúng ta chưa tìm hiểu lý do vì sao ta chiến thắng địch cách dễ dàng như thế ! Tự rằng hè !

Theo lời giải đáp lúc này của Thiếu Úy Cảnh cũng có đôi phần đúng . Chúng ta chiến thắng vì cấp chỉ huy giỏi , binh sĩ gan dạ , liều lĩnh , xung phong mãnh liệt , tinh thần chiến đấu cao . Nhưng cho tôi nói cái này đã . Trên chiến trường , chưa chắc ai giỏi hơn ai . Tất cả đều là do định mệnh an bài , mà số phận con người phải nhận lấy .

Ai bảo tôi không từng run lấy bầy mỗi lần ra trận . Nhưng kẻ nào nói không sợ chết là kẻ đó giả dối , giả dối với chính mình hoặc kẻ đó chưa bao giờ ra trận mạc cả .

Mỗi lần chạm trán với địch , mà bao nhiêu kẻ thân yêu chung quanh mình lần lượt ngã gục trước viên đạn của kẻ thù , mình thấy có may được ơn trên đặc biệt phù hộ . Càng gặp may nhiều mình e ngại có ngày gặp rủi .

Đánh giặc như đánh bạc hay chơi cờ " Dominos" . Ta có 5 con Lục trong tay , địch cũng có 5 con Nhất lại đi "Cái " loay hoay thế nào mình cũng khó tới được với bảy con cờ , trừ khi đúng lúc "Triệt " may rủi .

Gặp thời vận hên , chiến thắng liên miên , gặp thời vận xui , chết chóc lu bù .

Không ai dám đứng lên vỗ ngực tự hào : " Tôi đánh giặc một cây !" . Đòi nhà binh thắng không kiêu , bại không nản ! Hãy ăn ở khiêm nhường và nhẫn nại chịu đựng . Khi được khen , chớ nên tự kiêu tự đại . Nếu có ai chê mình , thì cũng bình tĩnh mỉm cười , không khoe khoang , không dám giận .

Chúng ta đều là những con người , có điểm tốt và cũng có điểm xấu .

Sở dĩ chúng ta chiến thắng được Việt Cộng là vì chúng ta có Niềm Tin. Niềm tin nơi Thượng Đế mà ta thờ phụng . Niềm tin nơi Chính Nghĩa mà ta hằng đeo đuổi. Niềm tin nơi Quốc Gia Dân Tộc mà ta bảo vệ. Niềm tin chiến thắng thực hiện rõ rệt nhất hôm nay là thân dân , bảo vệ dân , giúp đỡ dân . Còn hình ảnh nào đẹp bằng một binh sĩ bằng một em bé vượt suối hay cõng một ông lão lên đỉnh dốc , diu dắt một bà lão khỏi vấp hố hầm . Còn hình ảnh đoàn kết nào bằng , khi những binh sĩ dựng lại mái nhà cho dân , một bát chè xanh , một nụ cười nơi khoé mắt.

Chúng ta thắng VC là ở chỗ đó . Họ xu nịnh Dân nhưng lại coi Dân như cỏ rác . Chúng ta không xu nịnh Dân , mà hoà đồng với Dân , giúp đỡ Dân bằng hành động thiết thực .

Tất cả ngàn thứ ấy đem lại cho cuộc chiến đấu của chúng ta một niềm tin tưởng mãnh liệt vào chiến thắng cuối cùng của dân tộc. Vì Dân mà chiến đấu , do Dân mà sống và bỏ Dân mà còn .

Niềm Tin đó đã lấn át những nỗi khổ đau tâm hồn cũng như cực khổ thân xác . Xa gia đình , xa những người thân yêu , chúng ta tự hỏi đang chiến đấu cho AI ?

Không cho cá nhân nào cả , mà cho dân tộc , trong đó có cha mẹ , vợ con anh em chúng ta và con cháu chúng ta . Thế hệ chúng ta coi như vất đi , chúng ta hi sinh cuộc đời gió bụi , để sau này con cháu được hưởng cuộc sống an cư lạc nghiệp.

Linh đứng lên nhìn xuống đồi , nơi những tiếng khèn , tiếng nhạc vang dội lên :

_Đó là niềm tin chiến thắng của chúng ta . dân chúng được no ấm , đoàn tụ , vui cười là chúng ta mãn nguyện .

Nhìn ra chân trời xa thẳm, Linh lững thững bách bộ ,ngâm :

Tay thì súng hướng đô thành hoa lệ .

Ánh đèn ai tỏa rực cả phương trời .

Người say sưa trong giấc mộng tuyệt vời !

Tôi canh gác ,cho người yên giấc ngủ !

CHƯƠNG 10

Sau chiến thắng mật khu Chudleya, Linh đã giao số gia đình tị nạn Cộng Sản cho ông Quận Trưởng quận Lebac .

Tại quận , một đoàn xe đã chờ sẵn đơn vị Linh từ hai hôm trước .

Qua đoạn đường khúc mắc , đoàn xe lắc lư đến cổng ngoại ô châu thành Kontum . Hai nhân viên quân cảnh đứng sẵn đón chàng với lệnh hành quân cấp tốc từ Quân Đoàn .

Trung Đoàn Quyết Tử 502 Việt Cộng từ biên giới thâm sơn trùng điệp của dãy Trường Sơn , xâm nhập dẫn vào Plei- Trong - Nong, một làng Thượng tận cùng biên giới Lào Việt

Để giữ bí mật cuộc hành quân và dò xét thực lực Địch có đúng như nguồn tin B2 của Phòng Nhì , tiểu đoàn đặc biệt của Linh được tung ra , phân tán mỏng len lỏi vào mật khu của địch .

Anh em binh sĩ chán nản tưởng sau trận Chudleya sẽ được nghỉ ngơi ít nhất năm ba hôm để lấy lại sức , nhưng phận sự trên hết . Việt Cộng còn đ1o ! Không có quyền nghỉ ngơi .

Vùng Plei -trong -Nong mà Việt Cộng thường tự hào là chiến khu " bất khả xâm phạm" đã khiến Linh lo lắng không ít .

Nhìn bản đồ 1/25.000, Linh công nhận địa thế có lợi cho Địch và nhiều bất lợi cho Ta . Nơi đây đã bao lần Quân Đoàn tung các đơn vị Bảo An và Bộ Binh vào . Nhưng có 1đơn vị chỉ mới tiến sâu vào khoảng vài cây số đã phải lui ra vì bị tổn thất nặng nề .

Họ tiến sâu vào rừng mà mỗi bước đi là mỗi tiếng gọi của Tử Thần . Cạm bẫy Thượng Cộng giăng mắc khắp nơi , vướng nhằm một sợi dây gai , sẽ có một chiến sĩ treo giò trên cao ngọn cây cổ thụ ngay , hay bước nhanh chân sẽ lọt xuống hố đầy chông sắt nhọn có móc . Ai rủi ro đạp nhằm chông chỉ còn có nước khiêng cả bàn chông về bệnh viện để bác sĩ cưa sắt và mổ chân ra . Ngoài ra , nếu chẳng may anh em nào đạp nhằm dây "Liên Hoàn " , tức khắc sẽ có hàng chục mũi tên tẩm thuốc độc chế từ phân cọp ,sâu tre , lá độc bắn tủa ra .

Chỉ trầy sơ chảy máu , chất độc cũng đủ cho người xấu số chết trợn tròng mắt ,sôi bọt mép ngay .

Chỉ nghe đến Plei - trong - Nong , mọi người đã rợn tóc gáy !

Mãi đến hôm nay ,chưa đơn vị nào tiến được nửa đoạn đường . Những cánh đồng đủ rộng để dùng trực thăng vận hay nhảy dù đều bị cắm hàng ngàn chiếc chông tre vuốt nhọn có tẩm thuốc độc . Bãi đáp đầy dẫy bom mìn gài sẵn .

Địa thế chiến khu phía Đông và Nam được dòng sông Yavrong Bơlah bao bọc với suối Khely cao vút , quanh năm nước chảy xiết là một thành trì kiên cố vì chưa ai qua được mà còn sống sót .

Phía Tây Và Bắc chiến khu là rừng núi chập chùng chạy dài mãi tới xứ Thượng Lào hàng trăm cây số . Đường biên giới chỉ là những ngọn núi cao vút từ 1.800 đến 2.600 thước , luôn luôn được bao bọc bởi những đám mây vần vũ , khiến ta có cảm tưởng là trời đất gặp nhau nơi đó.

Mưa phùn gió bắc như khí hậu miền Bắc . Gió rít lên quất bông da thịt , Linh cũng không ngại bằng cuộc hành quân mệnh danh là Phi Hùng này .

Giác quan thứ sáu báo cho hành biết chuyển đi này "lành ít , dữ nhiều " . Nhưng một cảm tử quân không có quyền lùi bước trước một trở ngại gian lao nào .

" Đường đi khó ! Không khó vì nản sông cách núi ! Mà khó vì lòng người ngại núi e sông !". _Nguyễn CôngTrứ .

Đến bến phà nơi tiền đồn cuối cùng , đoàn xe dừng lại , từng chiến sĩ nhảy xuống xe , ba lô nặng trĩu vì ngoài là đơn vị hỏa lực ,còn mang theo mười ngày lương khô .

Dưới bến sông , một số đàn bà con gái Thượng đang lỏa lồ vui đùa hồn nhiên dưới làn nước bạc . Cảnh e ngại , anh chàng vốn mê tín di đoan :

_Hồng ! Hồng to ! Mới ra đường gặp gái như ri , thì có chầu lãnh sọ !

Đại úy Trước , phụ trách hành quân , cũng nhảy xuống xe cười vui đưa máy ảnh lên chụp nhiều pha :

_Chuyển ni dữ nhiều lành ít ! Nhưng mặc kệ ! Chụp cho khoái chí đã ! Hà hà !

Đại Đội A đã qua bên tê sông , tìm chỗ bố trí nấu cơm trưa và vắt cơm chiều .

Bỗng có tiếng súng nổ giòn . Đạn veo sát bên tai , Linh nhoài người nhanh như cắt , lăn tròn hai vòng và ngồi vào vị trí chiến đấu .

Không có tiếng súng trả lời . Mọi người ngơ ngác nhìn nhau . Linh đưa mắt nhìn Phúc Truyền Tin dò hỏi .

Phúc có vẻ lo lắng :

_Đại Đội A cướp cò súng !

Thuận nhìn Linh e ngại :

_Đấy là hai điềm xui . Gặp gái lỏa lồ và cướp cò súng là những điều tối kỵ trước khi xuất quân .

Bên này sông , đại đội B bắt đầu xuống thuyền .

Một sĩ quan Điều Không tiền tuyến , chuẩn úy Mai loáy hoáy thế nào mà khẩu carbin bỗng nổ hai phát xuống sông .

-Lại cướp cò súng !

Binh sĩ hoang mang dao động , tuy không ai dám lên tiếng nhưng gương mặt họ đăm chiêu lo lắng .

Linh tuy không tin dị đoan , nhưng trước những sự bàn ra tán vào cũng thấy nao nao . Một nỗi lo sợ viễn vông theo ngọn gió lùa vào tâm tư , bắc giắc chàng rừng mình . Để trấn an thuộc hạ , Linh nghiêm giọng :

_Đừng có tin nhảm nhí ! Ai bàn ra tán vào cốt làm lung lạc tinh thần binh sĩ lúc tiến quân , có thể bị ghép vào tội gián tiếp đồng lõa với địch , tôi không bao giờ tha thứ những tội đó .

Tất cả im lặng ! Họ lấm lét nhìn Linh và nhìn vào khẩu AR15 của chàng.

Sau đó ,Linh mở ngay cuộc " Hành quân cánh Quạt " tìm dấu vết địch .

_Bộ Chỉ Huy Tiểu Đoàn đi với một Trung Đội ĐC- trừ . Phương giắc từ 2.400 ly giắc .

_Đại đội A do Đại Úy Trước chỉ huy sẽ đi phương giắc từ 3.000 ly giắc .

_Đại Đội B do trung úy Thuận chỉ huy sẽ dùng phương giắc từ 2.800 ly giắc .

_Đại đội C do đại úy Tính chỉ huy sẽ đi với góc độ 2.000 ly giắc .

_Đại đội D do Đại Úy Sang chỉ huy , tuần thám với phương giắc từ 1.800 ly giắc .

_Tất cả lục soát kỹ lưỡng và báo cáo những điểm khả nghi về ngay cho tôi . Các cánh quân tuần thám dài theo 3 cây số và lấy lại phương giắc hậu về Bộ Chỉ Huy hành quân . Tôi sẽ đóng tại đỉnh núi 1.630 cách đây 5 cây số .

Hẹn gặp nhau tại đây lúc 18:00 giờ chiều nay . Chúc mọi người may mắn .

Cách mỗi 15 phút ,mỗi đơn vị lên đường theo phương giác từ đã định .

Cánh BCH đi sau cùng . Càng đi sâu vào rừng núi dày đặc , đường càng thêm khó khăn .

Tiểu đội xích hầu tay mã tấu , vai đeo súng , mở đường chặt cây .

Các toán tiến rất chậm vì sợ cạm bẫy của địch .

_Ồi Trời ơi ! Chết tôi rồi !

- Gì đấy ?

Mọi người xôn xao lo lắng hỏi dồn về phía trước . Linh hốt hoảng chạy nhào lên .

_Coi chừng ! Đại Úy !

Đến nơi ,Linh bàng hoàng khi thấy mặt Phong tái nhợt , chân anh cắm chặt xuống hố sâu . Chông sắt nhọn dưới bàn chông đã xuyên qua bàn chân phải anh , qua cả đôi giày trận , ló đầu dính nhọn như lá cờ lên trên .

Viên y tá đang tiêm ngay cho anh một mũi thuốc Anti -tétanos để ngừa Phong Đòn Gánh , anh gượng đau đón ngòi yên ,nước mắt tuôn ròng .

Bực bội nhất là phải tham dự một trận tuyến không thấy địch ,mà quân ta bị hao mòn vì muôn ngàn cạm bẫy chết người .

Các binh sĩ đào sâu chung quanh chân Phong , y tá khiêng cả bàn chông lên cáng cùng với Phong . Di chuyển đem theo thương binh khiến cuộc tiến quân đã chậm lại càng thêm chậm .

-Á ! Cứu tôi !

_Gì thế nữa ?

_Thằng Lành đi mở đường bị con trăn to phóng xuống siết chặt người . anh em không dám nổ súng sợ trúngnhằm nó , Đại Úy .

Linh quát ;

_Rút ngay mã tấu chém mạnh vào đuôi con trăn ngay .

Con trăn bị đứt đuôi mở dần vòng vây bùng Lành ra , phóng vào rừng . Linh quét một loạt AR15 , con vật dấy lên , mình mẩy chi chít đạn , Linh bồi thêm hai phát vào đầu , con vật nằm im . Anh em kéo dài con vật ra cũng đến 5 thước .

Lành nghẹn thở đưa tay vuốt cổ , gương mặt tái nhợt chưa hết kinh hoàng . Y tá cho anh thuốc khoẻ và xoa bóp cổ anh . Gương mặt Lành hồng hào dần lại chứng tỏ máu đã chạy đều .

Linh véo má Lành bảo :

_Cũng may không có sao , em ra với toán quân sau , cho Còn thay thế vậy .

Linh lẩm bẩm :

_Một cuộc hành quân quái đản chưa từng có .

Đoàn quân tiếp tục thận trọng từng bước một . Giai đoạn mở đường lên núi thật gay go vì những dây gai chằng chịt mạng nhện . Còn khôn ngoan vừa chặt những dây gai xong vội nằm thụp xuống đất , chỉ kịp nghe những tiếng vút vút bên tai . Hai mũi tên độc từ thân cây bị dây giăng bẫy đứt phóng nhanh qua đầu của Còn cắm phập vào thân cây bên cạnh .

Còn lồm cồm ngồi dậy , cẩn thận rút hai mũi tên ra , bỏ vào ba lô làm kỷ niệm .

17:30 ! Cánh Bộ Chỉ Huy lên tới đỉnh . Sau khi ra lệnh bố trí vòng đai chung quanh , Linh cho lệnh thiết lập ngay bãi đáp trực thăng trên đỉnh , đủ rộng cho hai chiếc H21 đáp xuống .

Các cánh quân khác lục tục kéo về , đóng ngay các đồi bên cạnh . Thêm binh sĩ bị chông bên cánh D và A được khiêng vào trạm Y tá.

Vừa dựng xong chiếc lều , Thuận bỗng bực tức chưởi vang :

_Bố tiên sư cái đời tầm thường !

_ "Gì làm ồn lên thế ?" Linh gắt .

Thuận trao cho Linh bức công điện vừa nhận được .

" Yêu cầu Tiểu Đoàn báo cáo lý do tiến quân quá chậm trễ .Tự hậu nếu quý đoàn tiến quân không đến mục tiêu đã định , Tiểu Đoàn Trưởng sẽ bị khiển trách nặng . Báo cáo thi hành . Bộ Tham Mưu Hành quân , Phòng Ba ."

Linh xé vụn tờ công điện , buông rơi từng mảnh , nhún vai nhìn các sĩ quan mỉm cười , không nói gì .

Đại Úy Trước hần học :

_Mẹ kiếp ! Cho mấy me xừ ở Bộ Tham Mưu ấy đi hành quân với bọn mình ít trận . Họ có nếm gian lao nguy hiểm như mình , họ mới bỏ tánh vụ vợ để tăng công với vị Tư Lệnh .

Đại Úy Sang cũng chua chát xen vào :

_ Có gì lạ ! Muốn ngày đêm gần vợ đẹp con khôn . Muốn được ở thành thị chiều chiều đi bát phố o mèò , họ bắt buộc phải làm vậy để lấy code với Thượng Cấp chứ ! Có gì mà phải càu nhàu !

Cả bọn cười rộ lên .

Sau khi phân chia nhiệm vụ ngày mai cho từng đơn vị trưởng , các Đại Đội Trưởng chào Linh , trở về vị trí đóng quân .

Sáng hôm sau , các Đại đội lần lượt tiến quân về phía Đông Nam .

Mỗi đơn vị đi cách nhau hai cây số , lục soát kỹ càng theo đội hình chữ V.

Riêng hai ĐĐ C và D chờ một giờ sau , đi lại trên con đường mà hai đơn vị trước đã đi qua . Dịch quân sẽ nghỉ quân ta đã đi qua hết , nên có thể ung ung lãnh sẹo của các cánh quân sau . Bộ Chỉ Huy ở lại chờ trực thăng đáp xuống chở ba binh sĩ bị chông về bệnh viện .

Hơn 9 giờ sáng , hai chiếc H21 như hai con chuồn chuồn từ chân trời bay lại . Chiếc Panneau màu cam hình chữ thập được thiết lập giữa sân đáp . Một quả lựu đạn khói màu vàng đậm được thả ra đánh dấu bãi đáp cho một chiếc phi cơ lượn vòng đáp xuống , còn chiếc kia vẫn vũ trên trời , sẵn sàng yểm trợ .

Hậu cứ gửi cho Linh hai chai rượu "Old Grand" và một xấp thư đọng lại từ cuộc hành quân trước . Linh tần ngần đứng nhìn theo hai chiếc phi cơ mất hút tận chân trời , nhét bó thư vào ba lô rồi lên đường .

Ngày N 2 của cuộc hành quân không xảy ra việc gì đáng tiếc . Hai cánh A và B tìm được kho lúa địch và những dãy nhà cất ven theo triền núi , được khéo léo ngụy trang dưới các rặng cây rậm rạp khiến phi cơ không thể quan sát được . Bọn Việt Cộng đã rút êm vào sâu mật khu hơn . Đường như chúng đang âm mưu để tập trung lực lượng , dụ ta vào sâu sào huyệt để đánh ta một trận sống còn .

Ngày N 3 ta tiến thêm được 5 cây số sau khi vượt qua những dãy núi cao vút . Thêm một binh sĩ bị tên tẩm thuốc độc chết ngay tại chỗ .

Địch vẫn lẩn tránh không giao chiến .

Ngày N 5 , càng vào sâu rặng núi càng hiểm trở , rừng càng dày đặc , sương mù bao phủ suốt ngày không thấy ánh mặt trời .

Trừ khi lúc phải di chuyển quân , còn khi dừng chân nghỉ ngơi đoàn quân cảm thấy tay chân lạnh buốt , miệng thở ra khói . Cơn lạnh khủng khiếp của núi rừng không sao tả xiết . Để dưỡng binh , cứ mỗi đầu giờ Linh cho binh sĩ dừng quân nghỉ 10 phút .

Qua ngọn núi 1.702 m. mọi người đều thở dốc . Đường núi mới mở gặp mưa rừng lầy lội trơn trượt vô cùng . Anh em níu vào sợi dây thừng mắc trước dây nịt để di chuyển từ người này sang người khác lên cao , leo qua những vách đá cao thẳng đứng . Những chiếc mã tấu của những người lính mở đường thành những cuốc chim cắm vào vách núi làm móc kéo họ lên cao dần . Mọi người mồ hôi nhễ nhại , rón rức bám vào các rễ cây trên vách núi , phóng mình lên từng bước .

Đại Úy Trước đã lên tới đỉnh dốc , nhìn xuống đèo :

_Ê ! Những vị anh hùng của phim " Les Cannons de Navaronne " hãy cố gắng tiến lên !

Linh bỗng trượt chân , lăn tròn xuống , lòi theo hai binh sĩ Kim và Lành rơi theo chừng vài thước gặp gốc cây to chắn lại .

Mặt mày rướm máu lẫn bùn đất đỏ quạch , Linh cười gượng , đứng dậy phủi áo quần đủ màu sắc của bùn đen đỏ , bắt đầu leo lên lại , lẩm bẩm :

_Khổ dữ đa ! khổ dữ đa !

Khi đến đỉnh đã ba giờ chiều , Linh nhìn lại những binh sĩ còn xa tít dưới chân núi , ngao ngán !

-Núi chi mà lạ rứa ! Khởi hành từ 6 giờ sáng , bây chừ mới đến đỉnh . Thế mà trên bản đồ khoảng cách xa chỉ có 500 thước 1 Bảo sao mấy ông Tham Mưu chẳng bảo mình lười ! Đường núi phải khác với đường bằng chứ lị !

Trước đến gặp Linh , nheo mắt mỉm cười tinh nghịch :

_Đứng yên ! Tớ chụp cho một ảnh làm " kỹ nghệ" ..!

Hai đơn vị đầu đã xuống núi và bắt đầu leo qua quả núi thứ hai cũng cao không kém 1.886 thước ! Linh và BCH nán lại chờ hai ĐĐ C và D. Đến 17 giờ , họ mới lên tới đỉnh núi . Anh em binh sĩ mệt nhoài , tựa lưng vào gốc cây thở dốc .

Ngày N-6 lúc 9 giờ , ĐĐ B chạm súng dữ dội với địch , Trung liên và súng MT - 79 nổ như mưa. Theo chiến thuật " Giẫm chân lên vết cũ " Của ĐĐ A đi qua một giờ trước đó , ĐĐ B đã chạm địch khi chúng tưởng rằng quân ta đã qua khỏi vùng của chúng , nên ung dung trở lại các nhà lá dưới tàn cây cổ thụ .

Hai binh sĩ đi đầu bị trúng đạn bích kích pháo của địch từ bên kia đồi cao bắn sang . Lập tức đại đội C được lệnh bọc hông địch, còn ĐĐ A dừng quân xoay lại bố trí phía sau .

Bị ở thế ba bên bao bọc , bọc VC vừa bắn vừa rút lui qua đỉnh núi bên kia dòng suối .

Biết rằng nếu ta truy kích địch tận bên đó mất ít nhất nửa ngày , nên Linh ra lệnh dừng quân , lục soát kỹ càng vùng chiếm đóng . Đồng thời chàng gọi máy về T.O.C (Trung Tâm Hành Quân Chiến Thuật) xin phi điểm .

Nửa giờ sau ! Hai chiếc T 28 đã vờn vũ trên đầu bọn Linh . Chiếc L 19 điều khiển cuộc oanh kích , liên lạc chặt chẽ với BCH /HQ của Linh .

_Phi Hồ gọi Hồng Hà ! Phi Hồ gọi Hồng Hà !

__Đây Hồng Hà nghe đây !

_Cho binh sĩ nằm sát xuống ! Tôi cho khu trục bắn rà trên đầu các cậu qua khe núi bên kia . Địch đang chạy tản mác về hướng 2.800 ly giác đấy .

-Đã nghe rõ !

Những chiếc khu trục bay vút lên cao rồi bất thần đâm bổ xuống ngay đầu bọn Linh . Khi bay ngang BCH , họ bắt đầu lia dài theo sườn núi bên kia , đạn nổ long trời lở đất .

Có tiếng viên phi công quan sát trên máy :

_Báo cáo Đại Bàng Hồng Hà rõ : Có 14 tên địch nằm sóng xoài tại T / độ YB ..sau khi dứt oanh tạc , nhớ đến đó lục soát kiểm súng .

_Đã nghe rõ !

_Nhớ để dành cho mình chiếc kiếm Nhật của tên chỉ huy nhé !

_OK !

_Thôi gần hết xăng rồi . Mình về nhé ! Còn nhiều công tác khác . Chúc may mắn !

_Cám ơn ! Hẹn gặp nhau ở Pleiku ! Tớ sẽ đãi cậu một chầu nhẩy nhót !

_Tốt lắm ! Con Hồng nó gửi lời thăm cậu đấy ! Nó mê cậu ra rít . Gửi lời thăm Thuận !

_OK ! Cám ơn ! Bye bye !

Hai chiếc khu trục sà xuống sườn núi , có cánh tay vói ra vẫy chào rồi bay vút thẳng .

Tiếng phi cơ dứt rồi , Linh hợt buồn ngao ngán ... ngồi phệt trên tảng đá .

Đại đội C đã tiến hciếm ngọn đồi bên kia ngay sau tiếng súng phi cơ vừa dứt .

_Báo cáo Đại Bàng rõ : Vừa tìm ra kho lúa , kho đạn và Toà Án Quân Sự lộ thiên của địch , chắc chúng đang xử án ai đây .

_Tôi đến ngay !

Đội chiếc nón sắt hai lớp lênđầu , Linh gọi Kim đi theo xuống núi đến địa điểm vừa oanh tạc . Lửa đang bốc cháy ngợp trời , vì rocket đội xuống trúng ngay kho chứa dầu lửa của địch .

Những xác địch nằm ngổn ngang la liệt trên các bậc thềm bằng gỗ thành hình cánh cung bao quanh một bệ cao có lẽ dành cho tôi nhân bị đấu tố đứng .

Thấy một tên Thượng Cộng bị thương nặng , Linh quỳ xuống hỏi :

_Lực lượng anh có baonhiều người ? Nói đi ! Tôi sẽ cho con chim ù ù đưa về tỉnh săn sóc vết thương cho .

Tên kia bỗng sáng mắt lên khi nghe hứa được săn sóc chu đáo . Để chứng tỏ cho lời hứa , Linh gọi y tá đem cáng thương đến . Sĩ quan trợ y liền rửa các vết thương và băng bó lại ngay sau khi tiêm cho hắn một mũi thuốc cầm máu và ngừa phong đòn gánh .

Cảm động vì hành động nhân đạo của ta , hắn khai :

_Một tiểu đoàn Việt Thượng vừa mới đóng ở đây sáng hôm kia . Tên chỉ huy từ Bắc mới vào , có hai côngái Thượng đẹp đi theo hộ lý hắn . Hắn thấp lùn , để râu quai nón , mang một khẩu Mauser ..tên ... nhưng tên ThượngCộng không còn nói được nữa ..mắt hắn trợn ngược lên .Máu từ ngực hán lại phun ra , nhuộm ướt tấm băng trắng . Mảnh bom cháy đã xuyên qua ngực hắn , tàn phá cơ thể hắn . Hắn nghèo đói trên cánh tay Linh .

Linh cho chôn cất hắn tử tế .

Linh họp các sĩ quan đến bảo :

_Nếu vậy địch đang lẩn quẩn đâu đây , nhưng rừng dày mênh mông quá , ta khó tìm thấy dấu địch , mà địch thấy ta .

Trong lúc ĐĐ B lo bố trí tìm bãi đáp cho trực thăng tản thương , ĐĐ A do Đại Úy Trước tiến xa thêm 7 cây số dọc theo con đường từ toà án quân sự địch để truy tìm dấu vết của chúng .

Đại Đội C đi theo sau yểm trợ đơn vị trên hai tiếng đồng hồ sau . Đại đội B phục kích mật khu và kho lúa chúng đêm nay .

Ngày N-7

Đợt lúc 10 giờ sáng sương mù tan hết mới có phi cơ HUIA đến tản thương và chở xác hai binh sĩ xấu số về hậu cứ .

Ngày N-9!

Lần đầu tiên một đơn vị quân đội Việt Nam Cộng Hoà đã vượt được 2/3 mặt khu " bất khả xâm phạm " của địch .

Kinh tế hậu cần của địch tích trữ bao nhiêu năm nay cùng những hầm kiên cố đã bị ta phá hủy hoàn toàn . Hàng tấn lúa gạo của địch đã bị thiêu hủy . Bên ta thỉnh thoảng một vài binh sĩ bị chông , nhưng điều đó không thể tránh được , " muốn bắt cọp phải vào hang cọp' .

Ngày N-10 . Lương thực mọi người đã hết sạch . Trời vẫn vẫn vũ mưa , mưa rơi trong rừng , mưa rơi trong lòng người chiến sĩ .

Mọi người hốc hác , tóc tai nhuộm màu bạc vì thiếu chất bổ . Mưa như thế này có phi cơ nào dám bay để thả đồ tiếp tế .

Các cánh quân đã tập trung về điểm tiếp tế từ tối qua . Nơi đó là một cánh đồng khô cằn vài trăm thước , nằm giữa lòng núi . Các anh em binh sĩ mất suốt đêm để nhổ hàng ngàn chông vót nhọn chống ta nhảy dù và trực thăng vận . Số chông anh em dùng để nấu bếp .

Sau 11 ngày hành quân riêng lẻ , binh sĩ các đại đội hàn huyên tay bắt mặt mừng khi còn trông thấy nhau mạnh khỏe giữa lòng đất địch .

Các ĐĐ phân công đóng quanh các ngọn núi bao bọc trắng cỏ , chỉ để lại một số anh em cần thiết tại trắng để nhận tiếp tế khi có phi cơ đến .

Mưa vẫn không dứt hột . Đói , lạnh , mệt , các chiến sĩ bơ phờ xơ xác . Các đại đội trưởng gọi máy xin phép Linh cho anh em binh sĩ vừa tuần thám vừa săn bắn thú rừng để ăn cho đỡ đói .Linh chấp thuận và chia khu vực hoạt động cho các ĐĐ, đồng thời khuyên nên tiết kiệm đạn dược . Những cuộc hành quân cánh quạt được tung ra từ BCH ra xa bốn cây số , vừa tìm địch vừa săn bắn .

Có tiếng súng nổ : ĐĐ A báo cáo bắn được một con nai đang khiêng về . ĐĐ B tìm ra được một rừng tre dày đặc trên đỉnh núi ,anh em mỗi người mang về một nón sắt măng non . Cây lá trái trên rừng được tận dụng triệt để như lá tàu bay , ổi rừng , đu đủ .. ĐĐ C ném lựu đạn vớt được một số cá to nhỏ sống theo lòng suối . Còn một số binh sĩ đi bắt rắn , trăn , côn trùng : Một cuộc mưu sinh vĩ đại !

Trông người nào cũng râu ria xồm xoàm , tóc tai dài tua tủa như thủy tổ loài người !

Ngày thứ 12 . Mưa vẫn chưa dứt hạt , Trời và núi cùng chung một màu xám mờ đục . Sương mù dày đặc đến quá 10 thước không trông thấy nhau .

Linh phòng xa , cho đổi chỗ đóng quân luôn , mỗi nơi không quá 24 giờ.

Linh thầm ước:

_Nếu bây giờ ai bán cho mình một chén cơm một ngàn đồng , mình cũng dám mua ngay . Mọi người đều đói rã ruột , suốt hai ngày trời chỉ uống nước luộc măng non , ăn chút thịt voi , rắn , trăn cho đỡ đói .

Mọi người mệt lã , mắt sâu hoắm vì đói mà phải thức , canh chừng bọn địch tấn công không biết giờ nào . Tuy nhiên , không một ai dám xao lãng phận sự tuần thám , để địch không thể tập trung bất ngờ đánh vào cánh quân mình .

Bỗng có tiếng súng nổ chát chúa , cả bên ta lẫn bên địch rồi yên lặng .

Chụp ngay ống nghe liên hợp AN -PRC để vào tai , Linh chăm chú nhìn bản đồ .

-Anh Dũng báo cáo . Tiểu đội 111 tuần thám đã tao ngộ với một toán tuần tiểu địch . Bên ta vô sự . Địch bắn rất để cản đường cho hai con phụ nữ lại Thượng trốn mất dạng . Ta bắt được một tù binh . Hắn không biết nói tiếng Việt . Trong mình hắn có khẩu Colt 9 ly . Hiện đại đội A đang tập trung lục soát khu vực , sẽ giải tên cán bộ về BCH nội nhật chiều nay .

_Khá lắm ! Đúng như thế rồi ! Cần thận đấy ! Có hai đứa con gái hộ lý , tất nhiên có viên Tiểu Đoàn Trưởng ở đâu đây , tức là Tiểu Đoàn Sơn Cước số 7 của địch ở gần ta lắm rồi .

-Đói quá ! Lục soát hết rồi !

_Cố lên ! Xem thời tiết mai thế nào cũng nắng , sẽ có phi cơ tiếp tế đến . Tôi sẽ gửi thêm ĐĐ Đ đến tăng cường cho anh với sĩ quan Phòng Nhì của tôi .

Hai giờ sau có tiếng Đại Úy Trước gọi máy ;

_Khổ quá ! Tên cán bộ nói toàn tiếng Thượng , không ai hiểu gì cả . Gọi mấy anh lính Thượng đến thông ngôn , tên cán bộ nói nó không biết Việt Cộng là ai cả , nói nó đi làm củi . Hỏi tại sao đi làm củi có vũ khí , nó nói của một người bạn gửi mang hộ . Rồi nó không chịu khai thêm gì cả . Nó nói bắt được nó , bắn nó cho rồi , đừng hòng hỏi lời thôi .

_Cha! Tay tổ rồi đấy ! Đem về cho tôi !

Cả đêm ,Linh và sĩ quan an Ninh hỏi cung nhưng nó vẫn không khai một tí gì cả . Ta làm đủ cách , dỗ ngọt , đánh đập , tra tấn , hắn vẫn dửng dưng , tên cán bộ này lì lợm không tả nổi .

Đánh đòn tâm lý , Linh ra lệnh :

_Nó không chịu khai thì thôi . Đem nó ra bắn ngay !

Hắn vẫn yên lặng cho đến chừng bị trói ké vào gốc cây , một tiểu đội xếp hàng ngang giương súng lên tầm mắt nhắm hướng về hắn , hắn mới hoảng hốt nói bằng tiếng Việt sành sỏi :

_Xin đừng bắn ! Tôi sẽ nói hết !

_Tốt ! Vậy mi cứ nói .

_Nhưng nói xong bọn chúng sẽ giết tôi .

_Cam đoan bảo đảm an ninh và mạng sống cho anh , nếu những điều anh khai là sự thật . Trả lời câu hỏi của tôi , anh tên gì ?

_Kr' nol !

_Ở đơn vị nào ? Giữ chức vụ gì ?

_Tiểu đoàn 7 Sơn Cước ! Tôi là Liên Lạc Viên có nhiệm vụ hướng dẫn các toán quân từ biên giới sang .

_Tốt ! Hiện nay bọn Việt Cộng ngoài Tiểu Đoàn Sơn Cước ra , còn có đơn vị nào không ?

_Dạ ! Tôi không biết !

_Tiểu đoàn hiện ở đâu ?

_Cách đây ba ngày còn ở Polei - Trong - Nong .

__Còn bây giờ ?

_Tôi không biết !

_Anh làm gì lúc sáng nay ?

_Dẫn hai con gái Bắc lai Thượng xuống suối tắm và bảo vệ đưa các cô ấy trở về .

_Về đâu ?

_Về Polei - Trong - Nong .

_Họ làm gì trong quân đội các anh ?

__Dạ , hộ lý cho tiểu đoàn trưởng .

_Cả hai cô một lượt ?

_Dạ , cách ba tháng họ đổi một lần . Đại đội trưởng có một cô hộ lý . Tiểu đoàn trưởng có hai , trung đoàn trưởng có 3 . Huyện uỷ từ ba trở lên .

_Còn các anh ?

_Dạ không có .

Tuy biết Polei - Trong - Nong còn cách xa điểm tiếp tế 7 cây số Tây Bắc , nhưng Linh thử lòng tên cán bộ Thượng này .

_Polei - Trong - Nong cách đây bao xa ?

_Dạ , theo lối một rựa . Tôi không biết ước tính theo người Việt cây số gì đó , chúng tôi ước đoán theo rựa .

_Nghĩa là sao ?

_Dạ , chúng tôi đi rừng luôn mang theo cái rựa để đề phòng thú dữ , chúng tôi vác trên vai khi đi , khi nào mỗi chúng tôi đổi sang vai khác . Chúng tôi tính như thế là một rựa .

Linh gật gù . Tên K' nol nói tiếp :

_Xin ông Đái Diển cho tôi uống nước và hút thuốc , lạnh quá !

Linh gật đầu , đưa mắt cho viên sĩ quan An Ninh . Viên sĩ quan này dùng tất cả mảnh khoé nhà nghề để khai thác thêm . Tên cán bộ được thoả mãn nên bắt đầu nói chuyện ầm ĩ khiến Linh mấy lần nhắc hẳn nói khẽ .

Ngày 14 . Trời quang mây tạnh !

Phúc đến báo cho Linh :

_Dạ ! Phượng Hoàng muốn nói chuyện với Đại Úy .

Linh đến bên máy AN/GRC 87 :

_Dạ ! Đây là Hồng Hà kính chào Phượng Hoàng !

-Đây Phượng Hoàng ! Lúc 10 giờ sáng hôm nay sẽ có C47 thả dù lương thực và đạn dược tiếp tế cho các anh . Nhớ đánh dấu bãi thả dù . Phi cơ sẽ đến 4 lần , mỗi lần 7 chiếc . Tổ chức an ninh bãi thả kỹ lưỡng ! Chúc may mắn !

_Xin cảm ơn và tuân lệnh !

_Trưa nay nếu có phi cơ H.U .IB tôi sẽ đến thăm anh và đem tên cán bộ cao cấp ấy về . Nhớ đối xử tử tế . Mình còn nhờ cậy hẳn đấy . Tin tức của cậu xác đáng và quý lắm đấy !

_Cảm ơn Phượng Hoàng !

Khởi cần nhắc lại lệnh , mọi người hân hoan reo hò .

Toán làm Pannaeux chữ T đã xong ngay 15 phút sau khi nhận được lệnh . Các toán yểm trợ an ninh , thu lượm và quan sát cũng đã ở vị trí mình .

10:15 ! Có tiếng động cơ Dakota C47. Một chấm đen nhỏ xuất hiện từ chân trời to dần như một con cá khổng lồ . Phi cơ bay rà ngang bãi thả dù ,mọi người reo hò vỗ tay . Lựu đạn khói màu xanh lá cây được tung ra để chỉ hướng gió . Phi cơ lượn lại lần thứ nhì , trước khi đến bãi đáp ,những chiếc dù nhỏ đủ màu sắc tung ra lơ lửng trên không làm rộn ràng lòng anh em binh sĩ .

Qua bốn lần thả hết dù , phi cơ C47 ngoặt mục bay sát mặt đất chào Đơn Vị lần chót trước khi bay vút lên cao về hướng Kontum .

Các toán lượm dù đã tập trung đủ đồ đạc tại điểm giao hàng . Các đại diện đơn vị đã túc trực sẵn . Gạo , đường mắm muối , thịt thà được phân chia đồng đều cho mỗi khẩu phần .

Có phải sống những ngày ăn toàn măng non luộc với rau thịt rừng , mới cảm thấy những chất béo ngọt ngon lành của những hạt cơm quý giá . Mọi người nâng niu từng hạt gạo , còn Linh thích thú khui hộp bia lạnh ra tu từng ngụm , chờ cho men ngấm vào từng thớ thịt , đọc thư từ của cha mẹ từ Sài Gòn gửi ra .

Trong số những thư từ thân quen , Linh ngạc nhiên há hốc ngời nhồm dậy khi thấy tuồng chữ quen thuộc tuy nghèo nàn nhưng rất mềm mại dễ thương . Tuy chàng chưa thể nhớ rõ là ai , nhưng chắc chắn là từ một người con gái . Lật qua sau bì thư , chàng nín thở , tim đập mạnh .

_Lê Thị Hồng Tuyết , KCB ,4...

Linh reo lên như một đứa trẻ nhận quà :

_Chà lâu dữ ! Nàng mới gửi cho ta ! Kể cũng còn nhớ mình ! Tưởng quên rồi chứ !

Linh uống hết lon bia ,vắt vào một xó , tìm một góc rừng yên tĩnh để đọc đi đọc lại những lá thư nổi lên cuộc đời tăm tối khổ cực của chàng với thế giới văn minh bên ngoài .

" Sài Gòn ngày

Anh Linh yêu dấu của lòng em !

trước hết em xin lỗi anh vì đã đường đột viết thư thăm anh với lời lẽ âu yếm trên , biểu thị cho tình yêu của em đối với anh .

Xa anh , em mới biết mất những gì quý báu của đời em . Hình ảnh của anh vẫn ngự trị trong em tim mỗi giờ mỗi phút . Những cử chỉ cao thượng , những lời khuyên răn chỉ bảo chân thành của anh lúc chúng ta cùng chung đơn vị đã cảm hóa được lòng em và thay đổi cả nếp sống bề bộn phức tạp của em .

Em không còn là Tuyết ích kỷ như xưa nữa , mà từ đây em chỉ biết có Dân Tộc . Sao lâu quá anh không biên thư cho em , dù chỉ là một lời thăm hỏi , anh vô tình quá ,Linh ạ ! Sự vô tình đó đã nung nấu tim em , càng xa anh, em càng nhớ anh , những cử chỉ đáng điệu , đôi môi luôn nở nụ cười tươi .

Đời phức tạp quá anh nhỉ ! Có bao nhiêu đàn ông chạy theo em , nhưng em đứng vững . Để rồi đêm đêm chiếc bóng , em nhìn hình anh oai nghi trong bộ quân phục , rồi tưởng tượng giờ này anh đang làm gì , anh sung sướng bên vợ đẹp , quên em đang ở tận chân trời ,hay đang cô đơn sống những ngày gian lao nơi thâm sơn hieu quạnh ,mà mỗi phút giây là đùa giỡn với Tử Thần . Nghĩ đến đây ,em lại thấy lòng mình dâng lên một niềm cảm xúc vô biên thương anh vô hạn ,Linh ạ ! các anh phải chịu cực khổ ,hi sinh thân mình để cho muôn người hạnh phúc bình yên . Giờ này em đang ở trong một căn phòng ẩm cúng ,nghĩ đến anh có lẽ đang gác đầu trên phiến đá , giường là đất lầy lội của rừng hoang , em thấy lòng se thắt và ước ao có thể bay đến để cùng anh chia sẻ buồn vui đời lính .

Nhớ anh ! Yêu anh ! Giận anh ghê lắm ! Tại sao em lại yêu anh khi chưa chắc rằng anh có yêu em không , dù chỉ là một ít . Người ta sống vì hi vọng , phải không anh ?

Đã bao lần muốn viết thư thăm anh , nhưng anh như chim trời cá biển , biệt vô âm tín .

Sáng nay ,khi em đến thăm hỏi thương binh thu thập thêm tin tức , em mới nghe tin về anh .

Đêm nay em thao thức viết những giòng tâm sự , xuất phát tự đáy lòng , nhắn gửi đến anh , hi vọng được anh phúc đáp , dù chỉ là một dòng chữ cũng làm em yên lòng .

Mong được đến thăm anh một ngày nào đó , nếu anh cho phép .

Em nhớ anh ghê lắm .

Tâm tình em còn dài sâu đậm , em gửi tất cả hồn em cho anh , thề sẽ tôn thờ anh suốt đời em .

Hôn anh nhiều .

Hồng Tuyết ."

Đọc xong lá thư , Linh bần thần , cảm thấy mình có lỗi rất nhiều với Tuyết . Những lời chân thành yêu thương đượm vẻ trách móc khiến Linh cảm thấy thương Tuyết vô hạn .

Trở lại chiếc lều của mình , sợ rằng trực thăng của Thượng Cấp đến thành lính lỡ mất dịp gửi thư , Linh vội lấy giấy viết thư ngay cho Tuyết , chàng viết hết năm trang giấy rồi mà vẫn chưa thấy hài lòng . Chàng viết từng lá thư cho Ba mẹ , bạn hữu , để khỏi phụ lòng mọi người thân yêu. Chi 3riêng thư gửi Tuyết là chàng nói tất cả tấm lòng yêu thương thầm kín từ bấy lâu đối với nàng , còn lại các thư khác , Linh vẫn báo tin chàng khỏe mạnh , đang ở một nơi an nhàn sung sướng để gia đình yên lòng , đỡ buồn lo cho chàng .

Chẳng mấy chốc mà Linh đã viết xong 7 lá thư . Vừa lúc đó có tiếng phi cơ HUIB nổ " xành xạch " từ xa văng lại .

Các sĩ quan đơn vị tề tựu đủ mặt để đón Đại Tá Tư Lệnh .

Phi cơ lượn một vòng quanh cuộn khói màu vàng rồi đáp xuống trên trảng cỏ . Từ phi cơ bước xuống một vị Đại tá trẻ tuổi , ông thân mật xiết tay Linh và các sĩ quan , hỏi thăm tiến triển hành quân và tham khảo ý kiến , chỉ thị tại chỗ . Sau đó ông cùng các sĩ quan ngồi bệt xuống đất dùng cơm trưa thân mật , trò chuyện vui vẻ .

Quay sang Đại Úy Trước , vị Tư Lệnh nói :

_Sáng nay chị ở nhà có đến Bộ Tư Lệnh hỏi thăm sức khỏe của Đại Úy đấy . Gớm ! Được cô vợ đẹp cưng như thế còn gì hạnh phúc bằng . Chị có dẫn cháu trai đến nữa , thằng bé khá khinh lạ !

Trước mỉm cười hãnh diện :

_Cám ơn Đại Tá !

Rồi vị Tư Lệnh quay sang Linh :

_Còn cậu ? Vợ mấy con rồi ,chả nghe nói đến gia cảnh bao giờ ?

Linh mỉm cười :

_Dạ thưa , đời quân đội , súng là vợ , đạn là con ..

_Rồi gì nữa ?

_Dạ ! Còn đàn bà là lý tưởng. Nói chơi vậy chứ .Dạ thưa tôi có vợ mười mấy hai ba con rồi !

Cả bọn cười ồ lên vui vẻ .

Vị tư lệnh lên phi cơ về ,mang theo tên tù binh , Linh nhờ vị sĩ quan tùy viên gửi hộ những cánh thư về hậu phương .

Trước cười khoan khoái , xoa hai tay vào nhau :

-Thôi bây giờ chúng ta chia tay nhau đi làm phận sự . Tôi tình nguyện đi do thám ở Plei - trong - Nong cho .

Linh cười :

_Cậu không sợ sao ?

_Ồ ! Hề hấn gì ! Thầy bói bảo tôi có quý nhân phù hộ , sống lâu trăm tuổi đến bạc đầu ! Mười mấy hai ba vợ mà lị !

Linh véo bạn :

_Cấm phổ biến tổng quát cụm từ " mười mấy ..rồi hai ba đấy nhé !" Thôi chúc may mắn ! Tôi thường trực máy với anh , lúc nào cần cứ gọi . Trong số các sĩ quan ở đây ,anh là người tôi mến phục nhất , vì những kinh nghiệm chiến đấu hồi còn ở trong khu kháng chiến của anh đấy .

Trước siết chặt tay Linh , bùi ngùi :

_Anh nhớ bảo vợ tôi răn dạy các con nên người , nếu tôi có mệnh hệ nào .

Hốt hoảng , Linh vỗ vai Trước :

_Nói bậy hoài ! Cậu yên tâm !

Trước lại siết tay Linh lần nữa , bồi hồi chưa chịu buông tay .

Linh ngạc nhiên cảm động không kém :

_Ủa ! Sao hôm nay anh dở chứng kỳ lạ vậy há !

Trước cười gượng nói :

_Linh ạ ! Anh là người tôi mến phục nhất vì tánh anh hiền , cao thượng và thẳng thắn . Nếu anh cho phép , tôi hôn anh một cái nhé .

Không đợi Linh ưng chịu , Trước cúi sát mặt Linh , đặt lên má chàng một cái hôn rất kêu mà hai hàng nước mắt vòng quanh .

Linh cảm động vì tình bạn thắm thiết , bảo :

_Thôi anh ở lại coi hộ tiểu đoàn , tôi đi thế anh nhé !

Trước lắc đầu nói :

_Lâu lâu buồn , xa đàn bà , hôn anh cái chơi . Cứ yên tâm , tôi đã đem đủ 7 bức cấm nang của anh theo đây . Xin lỗi anh tôi mạn phép xé ra coi trước , dù anh ra lệnh chỉ được xé trong tình trạng nguy khốn , khi được lệnh anh , hoặc khi không liên lạc được . Tôi đã mở bức cấm nang thứ bảy , trong đó tôi đã đọc những dòng chí thiết sau đây :

"...nếu tôi , Đại Úy Linh , tiểu đoàn trưởng đặc biệt , phải đền xong nợ nước , thì người có khả năng thay thế tôi là Đại Úy Bùi Ngọc Trước để làm tròn sứ mạng mà Quân Đội và tôi đã giao phó lại ..."

Trước tiếp ;

_Chính những lời lẽ thắm thiết trong bức cấm nang đã khiến tôi khóc cả sáng nay , bây giờ tôi hôn anh vì sợ rằng sẽ không có dịp nào hôn anh nữa .

Linh cười mà mắt đỏ hoe .

Không tình bằng hữu nào sâu đậm cao quý bằng tình chiến hữu khi trải qua bao tháng ngày cùng nhau chia sẻ gian nguy cực khổ nơi chiến trường , xa quê hương , xa gia đình để lăn xả vào kẻ thù dành sự sống an lành cho toàn dân .

Linh ôm Trước , hôn lại trên má chàng :

_Xin Thượng Đế phù hộ anh muôn điều may mắn .

Trước bước ra huyết sáo , ca om lên :

_Anh về thủ đô chúng em chờ mong ...người dân nước Việt ghi ơn các anh .. đã hi sinh vì giống nòi .

Ngày N-15 lúc 13 :00

Máy vô tuyến báo cáo các cánh quân bình yên vô sự . Linh yên tâm khoan khoái .

13 :15

Đại Úy Trước gọi trong máy :

_Anh Dũng gọi Hồng Hà ! Cho tôi nói chuyện với Đại Bàng .

_Đại Bàng nghe .

_À ! Xin báo cáo với Đại Bàng . Đơn vị tôi đã đến lục soát làng Poley -Trong -Nong bình yên vô sự . Bọn Việt Thương Cộng đã rút lui năm ngày nay về bên kia biên giới Lào . Bộ Chỉ Huy Trung Đoàn địch đã lên vượt sông Ya-Krong -Bolar chạy thoát về hướng Plei - M- Rong rồi .

_Khá lắm ! Cám ơn bồ ! Nhưng phải cẩn thận . Đừng tuồn thám quá tầm yểm trợ bích kích pháo 81 ly của tôi nhé ! Tuy không còn bọn VC ở đấy ,nhưng bạn nhớ luôn đề phòng , đừng nên khinh địch đấy !

Tiếng Đại Úy vang trong máy :

_Làm như mình mới biết đánh giặc lần đầu vậy . Không ai dại gì vượt quá tầm súng yểm trợ đâu . Bây giờ tôi sang thám thính ngọn đồi 1.630 sau làng này rồi sẽ về ngay đêm nay .

_OK !

14 :00

Một tiếng nổ long trời lở đất khiến Linh bàng hoàng cả người . Tiếp theo đó những loạt súng lớn nhỏ thi nhau nổ chát chúa .

Trước gọi trong máy :

_Đã chạm địch ! Hay quá ! Không dè chúng nó cả gan núp trên đồi 1.630 này chứ . Độ một trung đội địch tấn công ta ngay vừa ra khỏi làng , không ai bị thương . Hiện quân ta đang truy kích chúng .

_ " Đừng đi quá lối ! Trở lại ngay đi !" Linh hét trong máy " Coi chừng húng dụ các anh vào ổ phục kích đấy !"!

Tiếng Trước cười xòa trong máy :

_Yên tâm ! Địch đang ngã gục trước làn đạn của ta . Chúng đang rút lên đỉnh . Tôi đã có Mọt -Chê 60 ly và MT -79 rồi .

_Có cần quân tiếp viện không?

_Yên chí ! Có một trung đội mà tiếp viện nỗi gì ! Chưa cần đâu !

Linh không an lòng bảo :

_Hãy cẩn thận ! Đ Đ C tiến lên bọc sườn phải ngay . Đ Đ D băng núi ,chạy lên phía trên địch . BCH cuốn lều chạy theo tôi .

Súng càng lúc càng nổ giòn .

_Đ Đ C đang chạm súng địch ở phía Đông , không thể tiếp viện cho A được . Bên ta một chết , một bị thương .

_Đ Đ D đang chạm súng ở phía Tây . Kết quả vô sự . Địch đã rút . Sẽ lên tiếp viện cho A ngay .

_ĐĐ B án ngữ dọc theo sông Yakrong Bơlah, sẵn sàng chờ lệnh .

Linh quát lên trong máy :

_Bình tĩnh chiến đấu , tất cả mở bức cấm nang thứ nhất và thứ hai ra !

_Tuân lệnh !

Súng nổ càng lúc càng ác liệt , chiến trường sôi sục !

Tiếng Đ U. Trước lạc giọng trong máy :

_Địch đông như kiến ! Xin tiếp viện gấp !

_Anh toàn quyền điều động Đại đội D đã lên giúp anh . Coi chừng ngộ nhận bạn phía trái . Tôi chạy gần đến anh rồi . Còn chừng hai cây số nữa thôi .

Đang chạy bỗng Phúc kêu giật giọng Linh lại :

_Đại Úy ơi ! Đứng lại nói chuyện với Đại Úy Trước !

Linh hốt hển dừng lại , chụp ống liên hợp , bỏ cả dang xưng thường dùng :

_Linh đây , Trước nói đi !

C ó tiếng người khác trong máy , Linh điếng người :

_Có phải Đại bàng đấy không ?

_Tôi đây ! Ai đấy ? Còn Trước đâu ?

-Đây tôi chuẩn úy Mạnh . Báo tin cho Đại Bàng rõ . Đại Úy Trước đã bị thương rồi .

_Trời ! Nặng không ?

_Dạ đang sẵn sóc . Hieên coò tih táo đang chỉ huy các cánh quân .

_Cho tôi nói chuyện đi .

_Đây , Trước đây .

_Sao bị thương nặng nhẹ thế nào ?

_Chả sao ! Xoàng thôi ! Thầy bói bảo tôi sống trăm tuổi mà ! Bực quá ! Mình đang xưng phong rượt húng lên ngọn đồi ,bỗng chúng quay ngược lại , tặng cho mình một tràng liên thanh .

_Được rồi 1 Thôi tạm chấm dứt . Tôi chạy lên anh đây .

Nửa giờ sau Linh đã chạy đến đại đội A .

Đại Đội D đã có mặt đang truy kích qua bên kia núi .

Thấy một số đồng sĩ quan Đại Đội A đứng túm chụm lại , Linh quát :

_Tản ra , chết cả bây giờ !

Chàng ngơ ngác hỏi :

_Đại Úy Trước đâu ?

Mọi người yên lặng dang ra , ở giữa là một cán thương .

Chuẩn Úy Mạnh nước mắt chảy vòng quanh thốn thức :

_Đại Úy Trước đã đền xong nợ nước rồi !

Linh như chưa tinh thần tiếng sét đánh bên tai ,quỳ xuống chiếc cán lay gọi :

_Trước ! Trước !

Nhưng Trước nằm đó trên chiếc cáng ...bất động , đôi mắt mở tròn ...uất hận ...nghe ngào ,,một giòng máu đỏ tuôn chảy trào ra từ miệng . Trước đã chết tức tưởi vì không thể tin rằng anh có thể chết được .

Linh vò đầu bứt tóc lay gọi người chiến hữu thân yêu .

Những giòng máu từ dưới bụng Trước tuôn ra thấm ướt chiếc cáng . Trước đã lãnh trọn băng đạn Trung Liên của địch vào bụng , ruột và bọng đại . Sở dĩ lúc này Trước còn có thể nói chuyện với Linh vì y tá đã tiêm ngay cho chàng một mũi thuốc hồi sinh và Morphin.

Nhưng rồi vết thương quá nặng , Trước đã thiếp dần đi ,vĩnh viễn đi vào bóng tối cuộc đời !

Linh ôm xấp bạn khóc rống lên thảm thiết . Toán binh sĩ bố trí vòng đại cũng mũi lòng rơi lệ .

Nghe ngào , Linh vuốt mắt cho Trước ! Đôi mắt Trước nhắm nghiền lại thỏa lòng vì đã chết thế cho một người bạn !

Linh bảo Phúc :

_Em đánh công điện hỏa tốc về Bộ Tư Lệnh như sau: Trân trọng báo cáo / Đại Úy Bùi Ngọc Trước / Đại Đội Trưởng Đại Đội A - Tiểu Đoàn 202 Đặc Biệt / Đã anh dũng chiến đấu và đền xong nợ nước lúc 16 giờ ngày ../ Tại ngọn đồi Polei -Trong -Nong / Tọa độ YS../Xin H.U . I. B tản thương đến ngay / Bãi đáp tọa độ Y S.. / Khói màu đỏ vì hết màu vàng rồi /Dấu hiệu bãi đáp / Chử thập đỏ ./

Nửa giờ sau phi cơ đến !

Tất cả đại đội im lặng đứng nghiêm tiễn đưa lần cuối người bạn mà mới lúc trưa còn vui đùa .

Linh , nước mắt trào ra như mưa , nhớ lại chiếc hôn đầu tiên và cuối cùng Trước gửi lại nơi má chàng .

Phi cơ từ từ cất cánh ..trang nghiêm , buồn bã !

Quân địch tổn thất nặng nề . Tàn quân đã chạy biến vào rừng sâu . Nhưng Linh còn lòng dạ nào nghĩ đến chiến thắng vinh quang khi bên chèo , Trước đã ra đi !...

Vừa lúc nhiệm vụ vô cùng khó khăn đã hoàn thành - chiếm được và phá tan mật khu Polei- Trong - Nong , đúng lúc chèo mất đi một người bạn quý nhất đời ! Trước mất đi trước ngày cuối cùng của cuộc hành quân . Suốt 16 ngày buồn vui cực khổ có nhau , nay hành quân đã gần chấm dứt , mục tiêu đã chiếm được cách vinh quang , thì người anh hùng vô danh đã không còn nữa !

Ức lòng vì người bạn đã chết , ngay chiều hôm đó , Linh ra lệnh cho Trung Úy Thường dẫn Đại đội B tiến ra bờ sông Ya-Krong Bơlah thám sát mực nước con sông mà Việt Cộng yên chí là " bất khả xâm phạm " ..

Tối hôm đó , Linh họp các sĩ quan lại , tuyên bố :

_Chúng ta đã đồng lao cộng khổ hơn nửa tháng nay mới chiếm được mục tiêu này . Nhiệm vụ của chúng ta là tìm VC tiêu diệt mật khu của chúng , để chúng không còn có thể tập trung đánh phá các tỉnh lỵ miền cao nguyên và đồng bằng duyên hải . Nay không lý nghe tin tàn quân chúng tập trung bên kia sông để bổ sung quân số , quân trang , đạn dược , ta lại làm ngư để yên cho chúng mọc lại vây cánh . Nhỏ cỏ phải nhổ tận gốc !

Tôi có ý định như thế này : Sáng mai Đại Đội B do Trung Úy Thường chỉ huy sẽ đi trước thám sát con sông ya-Krong - Bơlah một lần nữa , cho những tay bơi lội giỏi qua chiếm bờ bên kia làm đầu cầu , bố trí cho các cánh quân lần lượt vượt sông . Chúng ta chặt bè chuối , cột poncho , dùng dây để vượt sông .

Địch từ lâu yên chí dòng sông này bất khả xâm phạm . Chính là yếu tố bất ngờ đem đến thành công cho chúng ta, đánh thình lình vào hông địch , một nơi mà chúng yên tâm , ăn ngon ngủ kỹ để chuẩn bị đánh trung tâm Plei Me. Tôi đã xin Bộ Tư lệnh cho đoàn xe chở chúng ta vào sáng mốt ở Plei-M-Rong. Còn hai ngày nữa là chúng ta về hậu cứ , nghỉ ngơi sau bao ngày cực khổ , mong mọi cấp hãy cố gắng hết lòng để tiêu diệt kẻ thù , rửa hận cho Đại Úy Trước và các chiến sĩ đã ngã gục .

Điểm thứ hai có lợi cho chúng ta là địch không ngờ chúng ta sẽ vượt sông , chúng yên chí quân ta đã mệt mỏi bất buộc phải trở về đường cũ , chúng sẽ đợi lúc ta chán nản , phục kích tiêu diệt chúng ta .

Điểm thứ ba có lợi cho chúng ta : bằng cách vượt sông , chúng ta chỉ mất có hai ngày về đến căn cứ thay vì mất 16 ngày như bận đến đây .

Mọi người đồng ý hoan hoan về quyết định trên , chỉ còn chờ toán thám sát về là di chuyển ngay.

Trưa đến , đang lúc mọi người đang chờ đợi , một trung đội của đại đội B về để hướng dẫn BCH trở ra sông .

Trong máy Thường báo cáo :

_Đã thám sát sông xong . Nước chỉ quá đầu gối . Nhiều chỗ cạn, đã lội qua lại hai lần không sao.

Linh ra lệnh :

_Đại Đội B qua trước và bố trí . Đại Đội C yểm trợ cuộc vượt sông . Đại Đội A yểm trợ các núi phía sau , coi chừng địch từ sau đánh úp . Thời tiết hôm nay nắng tốt , hi vọng nước cạn hơn . Qua sông rồi hãy bố trí nấu cơm chiều , tối đến di chuyển về hướng Plei Me.

Đến bờ sông , nước lững lờ trôi nhẹ , Linh yên lòng ra lệnh cho binh sĩ cởi quần áo gói vào poncho , cột dây cẩn thận . Chàng ra lệnh cho trung đội đầu vượt sông thử . Chừng 15 phút sau Trung Đội và Đại Đội B đã qua sông .

Sang đề nghị :

_Đại Úy xem trên đỉnh núi kia ! Dường như trời bắt đầu vần vũ . Chi bằng ta chia bốn cánh quân qua một lượt , khoảng cách 500 thước mỗi đơn vị , hi vọng sẽ nhanh hơn , giữ được yếu tố bất ngờ . Quá chần chừ có ba điểm hại . Một là rủi mưa bất thần hết qua , hai là VC đủ thời giờ bố trí chờ ta . Ba là quân số bên này không đủ sức chống trả một cuộc phản công mãnh liệt của địch từ đằng sau đến , nếu chúng biết ta rút lui ngỗ này .

Linh gật gù đáp :

_Có lý ! Có lý !

Nhìn đồng hồ mới bốn giờ chiều , Linh ra lệnh mọi người làm poncho và vượt sông. Chàng bỏ đồ đạc vào một poncho , gói ghém cẩn thận ...

Chàng bắt đầu vượt sông ,nước lạnh buốt thấm dần vào da thịt . Đã lâu không tắm sông , nay gặp nước chàng tha hồ vẩy vũng . Sông rộng khoảng 250 thước , bằng sông Bình Lợi ở Sài Gòn .

Hai bên bờ sông , núi cao vút xanh thẳm .Mây lững lờ trôi đầy vẻ bí hiểm !

Mới lội được một phần tư ngang sông , bỗng mọi người lo lắng vì mưa đã bắt đầu lấm tẩm rơi.

Linh vừa bơi vừa kéo poncho vừa quất :

_Mọi người cố gắng qua nhanh ! Mưa rồi !

Mưa bỗng nặng hạt ! Thiên Tai bất ngờ ! Mọi người ở thế tiến thoái lưỡng nan , trở lại bờ cũng không còn kịp nữa !

Nước sông cuồn cuộn đổ về mạnh mẽ. Từ trên các ngọn núi ,mưa rừng thác lũ bắt đầu tuôn xuống , lòi những thân cây to tróc gốc cuốn theo .

Nguy hiểm trước mắt !

Sợi dây thừng nối qua sông không chịu nổi dòng nước xiết , vụt đứt ..một số anh em binh sĩ chới với giữa dòng . Nước sông nhanh chóng dâng lên trong tích tắc .

Linh đã bở hơi tai , tay chân chàng rã rời , mắt mờ dần ...bờ sông càng lúc càng phai mờ trong mưa lũ . Rồi Linh chới với , ngập nước , nước trào vào miệng , mũi ,mắt ..Linh buông tay thả rơi poncho .

Trong cơn nguy hiểm , Linh cảm thấy có một bàn tay cứng rắn nắm lấy cánh tay chàng và diu đi ..bừng lên hi vọng , Linh cố bơi cánh tay còn lại , đôi chân cố vung vẩy đạp nước , dù thân thể đã mỏi rời .

Đến khi đuối sức vừa lúc chân chàng đã dẫm lên đá nhọn của một cồn cỏ nhỏ trên sông .

Nhiều bóng người đến làm hô hấp nhân tạo , xoa bóp dầu cho Linh , Linh từ từ mở mắt ra . Hơi thở dần dập dập nhọc . Chừng đó Linh mới chắc mình đã được may mắn cứu thoát . Ngồi dậy nhìn dòng nước

chảy xiết , lòng Linh quặn thắt thấy một số anh em binh sĩ đang bám sát rễ cây cổ chống chọi với Tử Thần .

Chuẩn Úy Mạnh nói :

_Ở đây lạnh quá ! Nước cuốn kinh khủng ! Để em lội vào bờ trước .

Linh ngăn lại :

_Đừng ! Hãy cẩn thận !

N hưng Mạnh đã buông tay . lội như con rái ngược dòng nướcvà Mạnh đã lội mãi mãi tuổi hai mươi trong lòng sông ác độc !

Thuận tiến đến bên Linh , đưa bidong rượu để cho chàng . Đang lạnh buốt người , Linh đưa bidong tu một hơi , máu nóng chạy rần khắp cơ thể .

Nhiều binh sĩ lội giỏi đã ra dìu những người yếu vào bờ .

Mưa vẫn trút hột ! Sấm sét bão bùng ! Nước lũ mưa rừng vẫn cuộn cuộn chảy . Thiên tai khốc liệt đã phá vỡ tan tành kế hoạch hành quân của Linh .

Chàng vội kiểm điểm quân số : trên 2/3 đã vượt sông an toàn , còn sót lại 200 anh em đã kịp trở lại bờ bên kia khi mưa bắt đầu đổ xuống .

Tội nghiệp cho 70 binh sĩ còn kẹt giữa dòng sông , đang bám vào các rễ cây cổ thụ mắc vào tảng đá ngầm giữa sông . Bao nhiêu cứu vớt đều vô hiệu . Trời tối nhanh , mưa còn tiếp tục nặng hột .

Linh cho tháo tất cả dây dù tiếp tế hôm họ thành những sợi rằn chắt cột vào mình các binh sĩ bơi ra cứu hộ . Nhưng chỉ cứu thêm được một ít anh em , số còn lại bị nước cuốn mất dạng !

Niềm hi vọng cuối cùng lịm tắt trong lòng Linh . Nghe tiếng kêu réo đau thương của những binh sĩ mà chàng thương yêu như anh em ruột , Linh mím chặt môi đến rướm máu

Những công điện gửi tới tập về Quân Đoàn xin tiếp cứu ..

Nhưng núi cao , sông rộng , địa thế hiểm trở , sa mù dày đặc , không phi cơ nào có thể tiếp cứu giữa đêm khuya , đành chờ trời sáng . Thỉnh thoảng có một chiếc C47 bay thật cao , thả bom soi sáng để nung lòng hi vọng cho anh em .

Mọi người thức trắng đêm !

Kẻ cố gắng tiếp cứu , người leo lên đồi cao bố trí phục kích phòng địch lợi dụng thiên tai tấn công bất ngờ .

Có binh sĩ đuối tay vì rét lạnh , đành cột vũ khí vào nhánh cây trên sông , hét to :

_Em chịu không nổi ! Em cột súng vào nhánh cây ! Vĩnh biệt Đại Úy và anh em ! Nhấn vợ em ráng nuôi con !

_Thằng Còn buông tay rồi Đại Úy ạ !

Giọng Linh lạc đi . Chàng nãy giờ vẫn đứng bên bờ sông , hai tay làm loa gào lên an ủi , động viên anh em , nuôi hi vọng tin tưởng cho những người xấu số .

Nay , quá đau khổ trước những cái chết thảm khốc của những người em yêu từng chia sẻ cuộc đời buồn vui với mình , Linh tuyệt vọng rút súng lục kê vào mang tai bóp cò .

Một tiếng " cách " khô khan , Linh còn đang ngờ ngác thì Thuận đã từ sau bổ tới, đá hất khẩu súng văng ra xa. Thuận rần rụa nước mắt :

_Đừng anh Linh ! Đừng điên ! Đừng tự tử ! Giữa giờ phút đau thương này , anh là linh hồn và hi vọng cuối cùng của binh sĩ . Anh chết đi , đơn vị từ lâu nổi tiếng bách chiến bách thắng sẽ tan rã không còn manh giáp . Tôi van anh đừng có ý nghĩ điên rồ ấy nữa .

Rồi Thuận quát ;

_Kim đâu ?

Kim hơi hãi chạy đến , mình mẩy ướt như chuột lột , run lấy bầy .

_Từ nay chú không được rời Đại Úy một phút đấy nhé ! Ông vừa định tự tử đấy !

Kim hốt hoảng cúi xuống lượm khẩu súng của Linh , cất vào mình .

Suốt từ đó đến sáng , Linh và các anh em binh sĩ lợi giỏi đã lần lượt cứu thêm hơn 40 binh sĩ nữa đưa vào bờ .

Qua ánh đèn soi sáng hoả châu do C47 liên tục thả xuống , dòng sông vẫn cuồn cuộn chảy , những bóng binh sĩ trên sông vắng dần ...mặc cho mọi người tận hết sức lực chống chọi với thiên tai , giành giật từng sinh mạng thoát khỏi tay Hà Bá và Tử Thần .

Sáng ra ! Giữa vùng sương mù còn dày đặc , một đoàn trực thăng cảm tử đã liều mọi nguy hiểm rầm rộ bay đến địa điểm. Vì có tru khục cơ A D 6 yểm trợ , bắn dài theo các núi ven sông khiến bọn Việt Cộng im lặng , tìm đường ẩn núp trốn tránh , dù chúng định mấy lần lợi dụng thời cơ đánh úp quân ta . Bao lần bọn địch tập trung liền chạm trán ngay với toán tiền thám của ta . Thấy cơ mưu và yếu tố bất ngờ khó thành chúng bèn rút lui êm thấm .

Linh ngậm ngùi nhìn ra giữa dòng sông , ngoài kia là 15 khẩu súng cá nhân đã được cột chặt vào các nhánh cây , nhưng người còn đâu nữa ...

Hành động trên chứng tỏ cho dù đến phút cuối cùng trước khi sang bên kia thế giới , những chiến sĩ dũng cảm vẫn quyết tâm bảo vệ vũ khí đến cùng , không để lọt vào tay địch .

Mười lăm chiến sĩ đã chết đi cách tức tưởi , trong đó có một sĩ quan , bốn hạ sĩ quan , 10 binh sĩ phần đông là những người từng sống chết với Đại Úy Trước .

Có người tin di đoan bảo Trước chết đi còn muốn mang theo một Tiểu Đội cùng về Diêm Vương để làm bạn , nếu vậy thì tại sao Trước không mang Linh theo và tha mạng cho 15 kẻ vô tội kia , có phải ổn thỏa hơn không .

Linh thầm nghĩ thế và không tin , nhưng anh em yếu bóng vía , xì xào bàn tán lập miếu thờ Trước và 15 vị binh sĩ để xin họ phù hộ đừng bắt thêm người về Hà Bá nữa .

Khi con người đứng trước Tử Thần , họ bám víu vào những điều thiêng liêng để hi vọng và xóa bớt lo âu cho cuộc đời đầy chông gai nguy hiểm .

Linh còn đang bâng khuâng suy nghĩ thì có 1 bàn tay ai đó đặt nhẹ lên vai chàng. Khi quay lại Linh sửng sốt nhận ra vị Đại tá tư lệnh hôm nọ .

Ông nhìn Linh trù mến , thở dài không nói gì , gương mặt buồn rười rượi , thiếu não làm sao Ông trao cho Linh một ly trà nóng , rót từ trong bình thủy ông đem theo .

Bằng một giọng trầm ấm , ông nói :

_ Tôi đến đây để cùng chia buồn với anh trong cái tang chung này do thiên tai xui khiến . Thiếu tướng và tôi hết sức che chở cho anh và chúng tôi hoàn toàn nhận lấy trách nhiệm cuộc hành quân này . Anh hãy yên tâm phụng sự cho Tổ quốc . Đời nhà binh ai thắng mãi mà không lấy một lần thất bại . Lúc trận Hoà Bình ở Bắc , tôi mất hết một Tiểu Đoàn trước áp lực mãnh lực của đối phương . Huống hồ nay anh chỉ huy gần ngàn người mà chỉ mất 15 người ngoài ý muốn của . Đó là định mệnh xui khiến . Biết làm sao .

Linh sửng sờ . Một cái gì cảm xúc , dâng nghẹn lên cổ . Tuy biết Thượng Cấp nói thế để an ủi mình , nhưng một mạng sống binh sĩ dễ dàng tạo ra được . Họ là những người trao phó mạng sống và đời họ cho mình . Là một cấp chỉ huy tức phải nhận lãnh trách nhiệm .

Linh nghiêm nét mặt lại , cương quyết :

_ Thiếu tướng và Đại tá không có lỗi gì , vì cuộc hành quân " Phi Hùng " 21 này do tôi chỉ huy . Tôi xin hoàn toàn chịu trách nhiệm và nhận lãnh trách nhiệm về mọi việc đã xảy ra ngoài ý muốn của tôi . Tôi xin démission vì nhận thấy tôi là kẻ bất tài không kham nổi việc giữ mạng sống toàn vẹn cho anh em binh sĩ thuộc hạ .

Vị Đại Tá bùi ngùi vỗ vai Linh .

-Những kẻ cho mình bất tài là những kẻ có tài thật . Chỉ sợ những kẻ vô tài bất hạnh lại cứ tưởng trên đời này không ai tài ba bằng mình mới là nguy cho xã tắc .

Linh gượng cười , gương mặt chàng xanh xao , râu tua tủa , đầu tóc bạc phơ sau một đêm lo lắng căng thẳng tột độ , vị Đại tá nhìn chàng ái ngại :

_ Mới 30 tuổi đầu mà trông cậu đầu tóc bạc phơ như những ông già 60 , chắc cuộc đời cậu cũng sóng gió tơi bời . Tuổi 30 là tuổi tươi đẹp nhất của đời thanh niên . Vào tuổi này có kẻ chỉ biết vui mình trong các điệu nhạc cuồng loạn trong các phòng trà , hay say sưa trong giấc mộng tình yêu ...một cách ích kỷ vô trách nhiệm ,chớ đâu ..

Ông bỏ dở câu nói , nhìn Linh , Linh cảm động :

_ Cám ơn Đại tá đã đến an ủi tôi .

Ông vỗ đầu Linh như một người cha an ủi đứa con ngoan , như một người anh cả vỗ về đứa em út đã lỡ tay làm bể chiếc lọ quý gia bảo của gia đình , đang lo sợ bị cha mẹ đánh phạt rầy la .

Ông chần chừ giây lát rồi nhẹ giọng :

_ Chúng tôi vừa nhận được lệnh của Tổng Thống khiển trách cậu nặng nề.

Linh cười cay đắng , một nỗi chua xót gặm nhấm tận đáy lòng :

_Tổng thống là một vị nguyên thủ quốc gia . Ông ở trên cao quá ! Làm sao hiểu nỗi khổ tâm của người chiến sĩ ngày đêm dẹp loạn . Ông quá tin cẩn những cận thần xung quanh luôn che dấu những cái dở và tán dương những cái hay , tàu rổi hay đâm thọt đủ điều , có ngày ..

Linh bỏ dở câu nói , sợ rằng nói thêm cũng vô ích mà còn có hại cho mình .

Vị Đại Tá nhìn chàng dò xét ;

_Cậu bạo phổi dữ !

Linh uất ức , phẫn nộ thật sự :

_Đại tá không thấy sao . Còn gì chán nản bằng mình ngày đêm nằm gai nếm mật lại chẳng ăn thua mẹ gì . Trong khi đó những kẻ khéo xua nịnh bợ đỡ lại thăng quan tiến chức vùn vụt , ngày đêm được gần vợ đẹp con khôn ở Sài Gòn hoa lệ . Còn mình suốt năm , tháng ở biên giới mà có thắng trận thì họ bảo đó là chuyện đương nhiên , mà thất bại thì bị an ninh , mật vụ điều tra , đêm nào cũng rọi đèn vào mặt như muốn đốt cháy cả gan tim , hỏi cung đi hỏi cung lại , coi mình không hơn một tên Việt Cộng !

Sợ phải nghe thêm hay sợ bị liên lụy , vị Đại Tá hiền hậu ấy liền giả từ Linh :

_Thôi tôi về đây ! Yên tâm ! Tôi sẽ cố gắng bênh vực cậu đến cùng !

_Cám ơn Đại tá !

Chiếc phi cơ cuối cùng rời khỏi chiến khu . Còn lại Linh bơ vơ ..chán chường hơn bao giờ hết , can đảm lắm chàng mới không bật ra tiếng khóc .

Quả thật ! Cuộc hành quân vừa chấm dứt ! Năm hôm sau , khi đoàn xe rầm rộ về hậu cứ là Linh đã thấy một số 1sĩ quan vừa An Ninh , vừa Mật Vụ ở Sài Gòn đã ra đến đang chờ chàng từ hồi nào . Họ lịch sự nghiêm nghị mời chàng lên xe công vụ trước bao cặp mắt uất hờn của anh em binh sĩ .

Binh sĩ xôn xao , chạy theo xe nói :

_Đại Úy yên tâm ! Đã có chúng em sẽ nói hết sự thật và bảo vệ Đại Úy đến cùng !

.Linh dừng lại , quay đầu âu yếm nhìn họ , trấn an họ trước khi leo lên xe . Dù sao , nơi thâm tâm Linh lúc này còn được một niềm an ủi lớn lao : Đó là lòng tin yêu của thuộc cấp , những người đã sống chết với chàng qua bao cuộc hành quân gian khổ , họ hiểu chàng hơn ai hết .

Thuận nhất định xin đi theo nhưng không được . Kim lắm lì không nói gì.

Qua cửa văn phòng của Tiểu Đoàn , người vợ trẻ đẹp của Đại Úy Trước đứng đó , vành khăn tang vấn ngang đầu , ghen ngào , thốn thức :

_Khổ nỗi ! Ông nhà tôi chết yên thân yên phận rồi , còn làm khổ người này người kia làm gì thế !

Linh nói với lại :

_Không nên thế chị ạ ! Đừng bao giờ trách móc người đã khuất . Tất cả đều là mơ hồ dị đoan cả ! Chúc chị đủ nghị lực dạy dỗ và nuôi dưỡng bầy con của Trước .

Vợ của Hạ Sĩ Luyến nhào đầu ra trước xe an ninh , khóc kể thảm thiết :

_Ồi Trời ơi ! Sao Đại Úy không chết phứt đi cho rảnh , lại bắt chồng tôi chết thế , ông phải nuôi mẹ con tôi suốt đời đấy , nếu không tôi sẽ nguyện rửa ông suốt đời .

Hạ sĩ Luyến chết vào ngày N-6 của cuộc hành quân .

Nhiều binh sĩ chạy ra kéo chị vào . Thuận an ủi :

_Chị quá đau khổ vì mất chồng nên chị nó bậy rồi . Lẽ ra chị nên hãnh diện vì gia đình chị có một vị Anh Hùng chiến đấu cho quốc gia dân tộc , đã anh dũng đền nợ nước cho toàn dân được an lành , cho chị và các con chị được yên vui sau này. Đại Úy đây cũng hơn ba lần bị thương ,cũng cực khổ như anh nhà , chứ phải sung sướng gì đâu khi bảo anh em đi vào chỗ chết mà mình ở lại hậu cứ sung sướng cho cam .

Linh chán chường lắc đầu .

Vị sĩ quan mật vụ nở một nụ cười nham hiểm , mỉa mai :

_Thảo nào mà Tổng Thống chẳng ra lệnh cho tôi giam Đại Úy .

Linh uất ức ..ngheñ ngào .. mắt long lên :

_Anh có bao giờ chỉ huy nổi một tiểu đội chưa ? Anh biết gì về trận mạc mà làm như ông tướng ấy . Tôi nói thật , tôi không phải là tên hèn nhát mới nghe đến tên Tổng Thống đã run bắn người lên vì sợ hãi đâu .

Vị sĩ quan mật vụ tức giận đỏ mặt ..im lặng ..rú ga ..chiếc xe chồm lên lao vút đi .

CHƯƠNG 11

ĐỘT NHẬP SÀO HUYỆT

Linh chấp hai tay sau lưng , đi tới đi lui trong văn phòng , gương mặt đầy vẻ đăm chiêu lo lắng .

Thuận vừa hút tàn một điếu thuốc , lơ đãng rút trong túi áo ra một điếu khác đưa lên môi bật lửa . Khói thuốc toả ra tràn ngập cả văn phòng hành quân chật hẹp .

Dừng chân lại nhìn Thuận ,Linh băn khoăn :

_Mà anh có chắc hạ sĩ Kim thành công hay không ? Sao tôi lo sốt cả ruột !

Thuận đưa đẩy ;

_Tôi cũng hi vọng thế ! Nếu việc này được , đơn vị chúng ta sẽ ghi được điểm son trong công tác chiêu hồi .

Linh trầm ngâm ,gật gù :

_ Phải ! Giết được địch đã tài , bắt sống được địch lại càng tài hơn , nhưng nếu chúng ta dụ được Trung Đội của Vân về với ta cùng với vũ khí và khả năng tham chiến của hắn mới thật là một kỳ công vĩ đại.

Thuận do dự giây lát rồi quả quyết :

_ Theo tôi , tôi tin Kim thành công . Vì Vân và Kim đã từng ở chung một đơn vị trong chiến khu . Sau Kim vì bị tên Minh phản bội , tàn sát cả gia đình anh ta , anh ta mới căm thù bọn VC bắt cộng đái thiên . Nay biết được hoàn cảnh khốn khổ của Vân , bạn thiết của anh , thế nào Kim cũng tìm cách nâng đỡ dẫn dắt Vân về với chính nghĩa .

Linh đồng tình :

_ Tôi cũng nghĩ vậy , nhất là Vân thấy Kim được chúng ta đối xử đàng hoàng , tin cậy còn hơn binh sĩ thuộc hạ của ta . Thế nào hắn cũng trở về . Mình chỉ ngại thằng Đại Đội Trưởng của hắn nghi ngờ kiếm chuyện khó dễ hắn , hoặc có khi chính hắn ngấm ngầm ra lệnh cho Vân giả vờ quy chánh để dụ ta vào ổ phục kích thì nguy .

Thuận nhìn Linh yên lặng , trán chằng nhú lại suy nghĩ giây lâu , rồi thở ra một hơi dài :

_ Muốn bắt được cọp phải vào hang cọp ! Để tôi đi cho !

Linh giã nảy ;

_ Bậy nào ! việc này phải đích thân tôi đi mới được , có thể họ mới tin cậy ta . Lần đầu gặp nhau họ bờ ngờ e dè , nếu tôi không đi làm sao khuyến dụ họ vào đàng chánh được .

Thấy Thuận làm thỉnh , Linh tiếp :

_ Tuy nhiên , đề phòng vẫn hơn . Anh chọn cho tôi bảy tay thiện xạ , nhanh và chính xác . Cơm chiều xong sẽ cải trang thành Việt Cộng đi theo tôi . Phần anh dẫn một đại đội phục kích và bao vây sẵn bên ngoài , khi có tiếng lựu đạn nổ , anh cho xông vào ngay . Người của ta lúc ấy sẽ đội bê rê nâu để tránh ngộ nhận , đồng ý chứ ?

Thuận gật đầu đi vội ra .

Một binh sĩ chạy vào báo cáo :

_ Trình đại úy , toán tuần thám ta bắt được một tên tình nghi đang giải về , hắn chưởi trưởng toán om lên , còn say sưa ca hát náo loạn ngoài xóm .

_ Giải hắn vào đây gặp tôi .

Năm phút sau , viên trung sĩ Trưởng toán dẫn một gã dân quê , mặc quần đùi đen , áo trắng đã ngả màu vàng ố , vá víu đùm tụp , gương mặt gầy choắt , hai mắt sâu hoắm . râu mép lún phún , cử chỉ ấp úng sợ hãi cho thấy hắn ta hoàn toàn là một gã nông dân quê mùa .

Thấy thế ,Linh bật cười , hỏi viên trưởng toán :

_ Gì đấy Trung sĩ Toàn ?

_Trình Đại Úy ! Ban này tôi đi tuần tiểu qua xóm ,gặp tên này la cà ở quán , say rượu be bét . Thấy tôi , hấn trở tay mắng chưởi thậm tệ , bực quá tôi cho hấn mấy tát tay và giải về đây . Tùy Đại Úy định tội công xức nhân viên tuần tiểu quân đội .

Toàn vừa nói xong , bỗng nhiên cười to , vỗ vai tên nông dân :

_Tôi phục cậu thật , cãi tranh khéo quá ! Bỏ qua mấy cái tát ngoài xóm nhé , chẳng qua tôi làm thế để tránh con mắt của địch đấy thôi .

Linh cười :

_THôi cho Trung sĩ Toàn lui nhé !

Còn lại hai người , Linh nói :

_Tôi chờ Kim sốt cả ruột ! Sao việc thế nào ? Hi vọng thành công chứ ?

Kim gỡ bộ ria mép giả ra, chùi những vết đen trên mặt , đáp :

_Dạ ! Em hi vọng sẽ thành công trăm phần trăm ! Khi trước em ở chung với Vân nên hiểu rất nhiều về anh ta .Quả thật khi được biết rõ cha mẹ anh , bị Việt Cộng thủ tiêu và đổ lỗi cho lính Quốc Gia để gây thêm lòng căm thù nơi Quân Đội ta , vì bọn cán bộ nghi ngờ anh là phần tử lưng chừng , cần làm thế để lôi kéo anh ngã hẳn theo Việt Cộng , anh đâm ra chán nản , mới nhờ người tâm phúc gửi thư cho tôi hẹn chỗ gặp nhau .

Đêm nay ,bọn chúng tập trung trên ngọn đồi ở giữa rừng già . Vào lúc hai giờ đến phiên trực canh của Vân . Vân bằng lòng làm nội gián cho ta , đã cho tôi biết mật khẩu và chỗ canh gác đêm nay của bọn chúng .

Chúng ta cần một tiểu đội , mệnh danh là Tiểu Đội A thuộc Trung Đội Giao Liên Khu IV. Tôi có ý kiến như vậy ...như vậy ..trình đại úy chấp thuận .

Kim hạ giọng trình kế hoạch tấn công vị trí địch cho Linh nghe . Hai thầy trò bàn tới tính lui độ nửa giờ, cả hai có vẻ đắc chí cười xòa , Linh bảo:

_Như vậy là ổn thỏa lắm rồi . rán thành công sẽ có thưởng . Luôn dịp này , để thưởng công cậu đã cố gắng luôn hoàn thành sứ mạng đã giao phó , tôi báo cho cậu một tin mừng , tôi đã đề nghị tư thăng cho cậu lên trungSĩ cho bỏ những ngày cực nhọc .

Kim ngẩn người , yên lặng giây lâu , đôi mắt chời lia vì cảm động , hồi lâu ,anh lí nhí :

_Tôi thật tình không xứng đáng . D ù sao , xin thành thật cám ơn Đại Úy đã c ó lòng thương tưởng đến tôi , một cán bộ VC hồi chánh , Đại Úy đã không khinh rẻ phân biệt , lại dùng tôi làm cận vệ tin cẩn , coi tôi như một đứa em ruột . Ân này biết bao giờ tôi trả được ..

Linh vỗ vai Kim an ủi :

_Đừng khách sáo ! Thấy cậu trở về đảng ngay nẻo chánh , hăng say chiến đấu chống kẻ thù chung của dân tộc , luôn trung thành với tổ quốc là tôi mãi nguyện , đừng nói chi chuyện ân nghĩa . Thôi bây giờ cậu đi tắm rửa nghỉ ngơi ,nhớ chiều nay sau bữa cơm đến gặp tôi và anh em ... Tiểu Đội Giao Liên Khu IV nhé !

Kim cười rồi chào Linh, sức nhớ việc gì, Linh gọi lại:

_Này! Cậu Kim!

_Dạ! Đại Úy?

_Còn tiền xài không?

Kim gãi đầu, Linh hiểu ý, móc bóp trao cho Kim 500 \$:

_Tôi biết lương Hạ Sĩ không đủ cho cậu xài, thỉnh thoảng cần dùng chi, cậu cứ nói cho tôi biết.

Kim ngần ngừ, không dám lấy, Linh bước đến gần, vỗ vai Kim thân mật:

_Cậu còn nhớ ly cà phê đắng mà hai thầy trò mình chia nhau hôm nào không?

Kim tần ngần, chớp mau đôi mắt:

_Dạ! Hôm cô Loan bỏ Đại Úy đi!

Linh mơ màng xa xôi trong ít giây để thoáng nhớ tới một bóng người, một mối tình ngang trái!

_Như thế cậu đã hiểu lòng tôi đối với cậu như thế nào rồi! Hãy cầm lấy nếu cậu coi tôi như một người anh và bạn thân nữa.

Kim cầm lấy, mắt anh đỏ hoe, ấp úng:

_Đại Úy..thật tốt với em quá..!

Kim đi rồi, Linh xem lại bản đồ, nghiên cứu lại kế hoạch đêm nay đột nhập vào sào huyệt địch. Cơm chiều xong, Thuận dẫn người vào trình diện Linh.

Vừa trông thấy họ, Linh phá ra cười sặc sụa, đập bàn la to;

_Hào a! Hào a! Đúng là bảy kiện tướng, quý phá nhà chùa đây!

Quay sang Thuận lúc ấy cũng đang cười ngặt nghẽo, Linh nói:

_Cây chọn người vừa ý ta.

Tuy Linh đã quen biết tất cả anh em, nhưng Thuận theo phép lịch sự, vẫn giới thiệu từng người một với Linh.

_Dạ! Trình Đại Úy, đây là 7 kiện tướng anh hùng của đơn vị ta được chọn đặc biệt đi với Đại Úy và hạ sĩ Kim đêm nay vào sào huyệt địch.

-Thứ nhất: Thượng sĩ Minh "Ba xi đế".

-Thứ nhì: Trung sĩ Ohúc "Vừa đủ nghe".

-Thứ ba: Trung sĩ Liêu Sên "Mồm mạp mi".

-Thứ tư: Trung sĩ Tiết "Ồn".

-Thứ năm: Hạ sĩ I Hoà "Ba thẳng Việt Cộng".

-Thứ sáu : Hạ sĩ Nghĩa " OK thôi " .

-Thứ bảy : Hạ sĩ Hay " Cãi nhau " .

Linh thân mật bắt tay từng người và mời họp bàn kế hoạch đêm nay .

Thấy thiếu Kim , Linh bảo Thuận :

_Anh cho gọi hạ sĩ Kim đến họp luôn thể .

_Tôi đã gọi rồi . Tôi nghiệp Kim đi suốt đêm qua , mới về tới ăn ba hột cơm xong , ngã lãn ra ngủ ngay .

Kim gõ cửa bước vào , mặt còn ngái ngủ , lí nhí :

_Xin lỗi Đại Úy và anh em .

Linh nhìn Kim , thương hại anh thêm . Chàng thầm nghĩ , nếu như đơn vị có chừng 20 người tình báo giỏi và tận tâm như Kim , chắc chắn sẽ khó có thất bại .

_Hạ sĩ ngồi xuống đó đi .

Chàng nghiêm trang tuyên bố :

_Tôi rất hãnh diện khi Trung Úy Thuận chọn anh em đi với tôi đêm nay . Tuy các anh được nổi tiếng là những cây cưỡi của đơn vị , trừ hạ sĩ Kim dĩ nhiên , nhưng tôi hi vọng nơi tài chiến đấu và khéo léo của anh em cũng bằng hoặc hơn tài chọc cười thiên hạ .

Ngừng lời , nhìn từng người một đang tùm tùm cười khoái trá , Linh vẫn nghiêm giọng :

_Vì đêm nay , chúng ta sẽ thi hành một công tác đặc biệt bất thường hơn bao giờ hết . Tôi xin nhắc lại câu tôi vừa nói với Trung Úy Thuận ban trưa để anh em hiểu rõ tầm quan trọng trong công tác đêm nay . Giết được địch đã tài , bắt sống địch lại càng tài hơn , nhưng nếu chúng ta dụ được địch trở về với chúng ta thì thật là cả một kỳ công vĩ đại .

Tin vào tài chọc cười , vui tánh , mau làm quen với khách lạ cộng thêm tài thiện xạ bách phát bách trúng của anh em , tôi đặt tất cả lòng tin tưởng nơi anh em sẽ hoàn thành sứ mạng

Tiếp đó , Linh đem kế hoạch đã soạn thảo ra cho từng người một phải thi hành khi vào sào huyệt địch .

Khi mọi người đã hiểu rõ nhiệm vụ của mình , Linh trao chìa khóa cho Thuận mở kho súng riêng của đơn vị , trong đó Linh đã xin phép Thượng Cấp lưu giữ lại một số súng tịch thu của địch quân trong các trận đánh trước , để dành dùng khi cần cải trang Việt Cộng .

Lúc sau , Thuận khệ nệ đem ra hai cây " Oánh Tầm Sào " , thứ súng nòng rất dài , anh em " Dân Vệ " lúc trước hay thường dùng . Cả bên Việt Cộng , bọn cán bộ địa phương cũng dùng thứ súng này . Thuận trao hai vũ khí trên cho Liêu Sân " Mồm Mạ Mi " và Hoà " Ba Thằng V C " . Thuận lấy thêm bốn khẩu tiểu liênTiệp Khắc K.50 trao cho Minh " Ba Xi Đế " , Nghĩa " OK thôi " , Tiết " Ôn " và Phúc " Vừa đủ Nghe " , còn Hay " Cãi Nhau " thuận trao cây M.36 .

Riêng Linh vẫn giữ cây carbin , Kim giữ cây Thompson vì anh có biệt tài dùng súng trên khi cầm ngang băng đạn . Hai loại súng này bọn VC vẫn có nhưng ít hơn các loại kia nên cũng khó lộ tẩy được .

Khi mọi người đã có vũ khí VC xong , Linh trở vào đóng dép Bình-Trị-Thiên , bảo mọi người lựa một đôi vừa chân . Thuận đem ra một số mũ , bọc nilong nâu , giữa mũ có dán một Sao Vàng .

Trông mọi người đội lốt Cán Bộ Việt Cộng , Linh gật gù hài lòng , xong đầu đấy , Linh xem đồng hồ bảo :

_Còn bốn tiếng đồng hồ nữa chúng ta sẽ khởi hành . Để giữ yếu tố bí mật và bất ngờ , kể từ giờ phút này , tất cả anh em " Tiểu đội Giao Liên khu IV " không được đi đâu nữa , mọi người nên nghỉ ngơi dưỡng sức ở phòng bên . Tôi đã cho lệnh không ai được vào đấy .

Tất cả chào Linh , lui ra . Còn Thuận ở lại bàn kế hoạch tiếp ứng và tấn công .

Chu toàn xong công việc , Linh ngã người ra ghế , hai chân duỗi thẳng lên bàn . Chàng rút điều thuốc Salem mời Thuận , Thuận bật lửa mời Linh .

Nhìn làn khói tỏa lên trần , Linh bắt đầu hỏi chuyện :

_Này ,lúc này cậu đặt tên cho các " Cậu Ấm " nhà ta nhiều tên lạ quá ,tớ đếch hiểu gì cả .

Thuận vừa phà thuốc ,vừa cười ngặt nghẻo kể chuyện :

_Thứ nhất : Anh chàng Thượng Sĩ có cái tên " Minh Ba -Xi- Đế " . Anh ta chuyên nói Ba -Xi-Đế,mỗi lần uống hơi ngà ngà, chàng Minh nhà ta cao hứng hát to :

-"Toàn dân Việt Nam nhớ ơn ..B a-Xi- Đế! Ba -Xi -Đế! Ba -Xi - Đế ! Ba - Xi -Đế muôn năm ! Ba - Xi -Đế ban phước lành cho người ." Đã mấy lần vào tù cũng chỉ vì hát ngông . Chắc anh còn nhớ cuộc hành quân bằng đồng chó ngáp cách đây hơn bốn năm về trước , lúc cậu Báu chết vì khát cộng thêm cơn sốt và mệt , Minh đã quỳ xuống cầu nguyện xin Trời mưa đấy , sau chàng hứa không bao giờ hát phạm thượng nữa , nhưng rồi tánh nào tật nấy , hể nhậu vào lại hát ngông . Vì thế , binh sĩ trong đơn vị đặt tên Ba -Xi -Đế cho Minh , lâu ngày thói quen thành Minh Ba-Xi- Đế .

Minh mỉm cười , lại nhớ tới Báu , chàng cau mặt ..luyến tiếc .Hình bóng người nữ y tá Phượng năm nào sẵn sóc chàng lúc chàng bị thương lại hiện ra , Linh vụt hỏi :

_À ! Còn vợ thằng Báu lúc sau này thế nào ,Thuận nhỉ ? Mới đây mà nhanh quá ! Bốn năm rồi , không biết sống chết thế nào, còn làm việc ở bệnh viện Cộng Hòa không ?

Thuận nhú mày cố nhớ lại :

_Nghe đầu cô Phượng bây giờ đã lấy chồng rồi . À ! Phải rồi ! Cô ta lấy một ông Đại Úy Không Quân ở sát cạnh nhà Báu . Bây giờ có hai tí nhau rồi !.

_Nếu vậy cũng mừng giùm cho Phượng có một tấm chồng xứng đáng . Bấy lâu nay cứ phập phồng không biết nàng sống chết thế nào .

_Cậu gàn bỏ mẹ ! Ngày đêm hành quân cực như chó lác , cứ thương mây khóc gió cho những người giờ đây nệm ấm chăn êm , chán cậu hết nấc !

Mời thêm điều thuốc , Thuận ngả người lên chiếc ghế bố xếp Linh đặt ngay văn phòng :

_Nào ! Cậu buồn ngủ chưa ? Nếu chưa tôi xin kể tiếp thân thế sự nghiệp của 7 vị anh hùng đơn vị .

Tuy đã nhiều lần xông pha nơi trận địa mà Tử Thần trong gang tấc , Linh vẫn chưa bỏ được tật nôn nao mỗi lần sắp xuất trận .

Chàng rời khỏi bàn , lại ghé bố gát đầu lên đùi Thuận như đôi nhân tình :

_Thì cậu cứ kể tiếp đi ! Đếch ngủ được !

_Đây là giai thoại của " Phúc Vừa Đủ Nghe ". Anh chàng này chuyên giữ máy AN-PRC 10 ,nên miệng của anh ta lúc nào cũng lải nhải như đàn bà đa chuyện . Lúc 22 giờ đêm , Đài Phát Thanh Quốc Gia có mục như sau : " Yêu cầu quý vị sử dụng máy thu thanh xin vui lòng vặn vừa đủ nghe , kéo làm phiền hàng xóm đang cần sự yên lặng nghỉ ngơi ."

Một anh binh sĩ nghe vậy mới trở Phúc đang thao thao bất tuyệt nói :

_Đấy ! Cái cô nương ở Đài Phát Thanh Xè -Gòn nhắn tin đặc biệt gửi cho cậu đấy !

Phúc đỏ mặt , cụt hứng ! Anh ta tức lắm chờ dịp để phục thù .

Một hôm Phúc thấy anh binh sĩ nọ đang nhìn Hạ sĩ Bảy ăn đòn bánh tét một cách thèm thuồng rõ dãi, Phúc bèn tiến lại cúi đầu chào Hạ Sĩ B3y một cách rất ư là đều đặn ..cốt để cho anh binh kia nghe :

_Yêu cầu Hạ Sĩ Bảy chú ý ! Yêu cầu Hạ sĩ có ăn bánh tét thì " nhai vừa đủ nghe", kéo làm phiền chiếc bao tử hàng xóm đang cần sự yên lặng nghỉ ngơi . Xin cảm ơn Hạ Sĩ Bảy !

Tất cả mọi người cười rộ lên , có binh sĩ lợi dụng lúc cười rũ rượi đấm mạnh vào bắp vế non của Phúc khiến chàng ta trợn mắt.

Từ đấy Phúc có biệt danh " Phúc Vừa Đủ Nghe".

Linh thích chí cười sảng sặc , văng cả điếu thuốc đang hút dở .

_ Mẹ kiếp ! Chịu thôi ! Chịu thôi ! Kể tiếp giai thoại thứ ba đi , tự rằng có tên " Liêu Sên Mồm Mạ Mi " ?

_Tục lắm ! Không kể đâu !

_Ừ ! Chóng ngoan kể đi nào !

Thuận cười một mình năm ba lần để lấy hứng trước khi bắt đầu kể tiếp :

_Trung Sĩ Liêu Sên có một thời để bộ râu quai nón và râu mép rậm rịt . Mỗi buổi sáng dù bận cách nào , anh cũng để ra 15 phút đồng hồ dùng kéo tỉa rất tỉ mỉ bộ râu xồm xoàm của anh .

Một hôm anh ra phố ăn sáng , lúc trở về trại ,anh em binh sĩ ngạc nhiên thấy mặt anh hằm hằm , đi thẳng vào buồng lấy kéo cắt sạch trơn bộ râu quý ,vừa chưỡi đồng :

_Bọn trẻ quý yêu thời bây giờ loạn quá chừng . Đ...mạ chúng nó ! Tao có tiền tao đi ăn bún bò Huế , mặc tao , mắc mớ gì chúng kéo cả bày trêu tao . Chúng nọ nọ :

_Ê ! Ôn ni khôn cọ mồm tê ! Mần rằng ôn ăn hả ôn ?

Tức quá tao mới vạch râu , bảo chúng :

_Vậy chứ cái mồm mạ mi ,mi đui hỉ ?

Bọn trẻ vỗ tay hoan hô nhiệt liệt . Chúng chạy theo Sên rao to " Cái mồm mạ mi ! Cái mồm mạ mi " Từ đấy lâu ngày thành thói quen , anh em binh sĩ gọi Trung Sĩ với danh từ mới lạ " Liều Sên Mồm Mạ Mi " .

Linh cười té sấp xuống ghế bố .

_Chịu thôi ! Chịu thôi ! Không ngờ binh sĩ mình có óc trào phúng đến thế . Còn anh hùng thứ tư với giai thoại " Tiết Ôn " là thế nào ?

Bây giờ đến lượt Thuận lại cười lẫn lóc , cười ràn rụa .

Linh sốt ruột lẫn bực mình chưa hiểu đầu đuôi câu chuyện ra sao , quát :

_Ơ kìa !. Lạ nhỉ ! Điền chắc ! Kể mau !

Thuận vẫn còn cười , cười mà nước mắt nước mũi chảy ròng ròng . Một lát sau bớt cơn cười , Thuận đằng hắng lấy giọng :

_Mà đây là giai thoại thứ tư về Trung Sĩ Tiết y tá của chúng ta . Cậu còn nhớ cách đây hai năm , khi chúng ta còn ở Bàu Phụng với A Lan đấy . Chúng ta đã phát và tiêm thuốc rất nhiều cho đồng bào thiếu số . Trong số thân chủ của Tiết có một chị nổi danh là chua ngoa đanh đá , người Tàu lai .

Một hôm dân chúng đến xin thuốc rất đông , chị ta chờ mãi chưa đến phiên mình nên phàn nàn to tiếng . Tiết đứng ra giải thích nhưng chị nọ vẫn oang oang không chịu nín .

Tức quá , Tiết hét ;

_Có im đi không nào !

Chị nọ nhại lại :

_Im , blim , sim !

_Đi chỗ khác đi !

_I , bli ,si !

_Cút !

_Út , blút ,sút !

Một ý nghĩ thoáng qua , Tiết nói :

_Ồn !

Chị ta đỏ mặt , nín thình , xấu hổ bỏ đi nơi khác , không dám ngoảnh lại .

Cả bọn cười rộ lên . Từ đấy , Tiết được anh em ghép thêm vào tên anh nên lâu ngày anh thành " Tiết Ôn " .

Đợi cho Linh dứt cười , Thuận đỡ đầu bạn dậy , nhìn mặt :

_Cậu nặng thấy mẹ !

_Chao ôi ! Phải chi người đẹp dựa đầu vào đùi cậu thì bao lâu cậu cũng cho là nhẹ .

_Chớ sao ! Nào bây giờ hãy ngồi yên , tớ sẽ kể giai thoại về vị anh hùng thứ năm của chúng ta .

_Được rồi ! Nhà người cứ tiếp tục :

_Hạ sĩ Hoà có tật nói ngọng . Một hôm nọ trong cuộc hành quân biên giới , cách cánh quân đang lục soát địch hết sức căng thẳng , bỗng Hoà hơ hải báo cáo ;

_Báo cáo Đại Úy : có ba thằng Việt Cộng , một đưa đi ,hai đưa bò .

_Vị chỉ huy vội cho dừng quân lại và ra lệnh cho hai tiểu đội sẵn sàng bọc lên bắt sống .

Sau khi đặt ống nhòm theo dõi , vị chỉ huy hốt hoảng ra lệnh bãi bỏ cuộc truy kích . Mọi người còn đang ngỡ ngàng , lần lượt các sĩ quan ôm bụng cười lăn , sau khi xem qua ống viễn kính .

Thì ra chẳng có ba thằng Việt Cộng nào ráo , chỉ có một chị phụ nữ " đi đồng " , dẫn theo hai con chó mực ! Từ đấy ,Hòa được mệnh danh là " Hoà Ba Thằng Việt Cộng " .

_Kể đến , giai thoại của vị anh hùng thứ sáu của chúng ta : Hạ Sĩ Nghĩa. Mà thôi! Không có bia ! Không kể tiếp !

Linh tát yêu vào má Thuận :

_Chào ôi ! Hôm ni tự rằng em tui vùi vãnh như ri hè ? Cũng được ! Để tôi bảo Kim ra ngoài lấy thêm hai chai bia lạnh cho cậu uống ..sướng cái lỗ miệng !

Thuận cười toét toát :

_Hoan hô Đại ca ! Ngự đệ sẵn sàng kể tiếp .

Hạ sĩ Nghĩa có một " con mèo " bán BAR cho Mỹ . Tuy hồi còn nhỏ gánh nước mượn tên Tèo , theo với thời gian , Tèo phát triển nảy nở , mặc áo dài " trông cũng ra gì " lắm ! Một ngày nọ có một chàng tiến cử nàng bán BAR , tiền ' diều ' hơn đi gánh nước thuê . Ả đổi tên thành Bạch Liên , càng lớn càng đẹp , có tiền , cô nàng tha hồ tiêu pha , mua sắm , chưng diện . Duy chỉ có một tội , Bạch Liên chỉ biết nói độc có một chữ "O K" để trả lời với người khách ngoại quốc mua vui . Có một anh Mễ mê tít em ra gì , cho em một 'ghim ' , em bảo OK . Hai người vào phòng , sau đó không biết cả hai đi đâu trong bóng tối như thế nào mà em bỗng la lên :

_O K đau quá ! Ok , Ok thôi !

Câu chuyện được Nghĩa truyền miệng trong khi rảnh rỗi ,mua vui cho anh em ,từ đấy " Nghĩa O K Thôi " chết tên luôn .

Kim đã đem bia về . Linh rút súng lục kéo cơ bả ra sau , khóa an toàn rồi dùng đầu súng để khui bia . Ly bia sủi bọt trắng trào ra . Thuận le lưỡi liếm , xem chừng như đang khát dữ dội nên không ngần ngại bùng ly lên môi uống một hơi cạn sạch .

Thuận khoan khoái kể tiếp :

_Còn đây là giai thoại cuối cùng của vị anh hùng thứ bảy của chúng ta : Hạ Sĩ Hay .

Hay vừa có óc trào phúng vừa lanh trí đối đáp . Một hôm anh đi sau lưng hai chị em trong làng . Người chị dắt em đi học . Chợt người em thấy hai con chó " đang làm động tác muôn đời của thể nhân " bèn lấy làm kỳ , hỏi chị :

_ " Hai con chó làm chi rủa chị ? " Người chị nắm tay em cố lời đi nói :

_ Chao ôi ! Em tôi học hành không lo lại hỏi vu vơ . Tau về tau về tau méc mạ bây chừ !

Người em cãi lại :

_ Thì tại em không biết mới hỏi chị chứ ?

Người chị bực mình đáp cho xong :

_ Ủ ! Thì chúng nó đang cãi nhau đấy !

Hạ sĩ Hay nghe trái tai bèn vọt miệng :

_ Hai con chó mần rủa mà O dám bảo là đang " cãi nhau " à ! Hay quá tê !

Người chị trừng mắt nhìn thẳng Hay , nổi nóng :

_ Ô hay ! Cái Ôn ni ! Người ta bảo em người ta , can chi tới Ôn mà Ôn can thiệp rủa ?

Hay cũng nổi gân cổ , đáp :

_ " Thế bây giờ cô định " cãi nhau " với tôi à ? " . Anh nhấn mạnh chữ " Cãi Nhau " đầy ngụ ý .

Người con gái đỏ mặt , nắm tay em đi thẳng một lèo , sau khi ném cho Hay một cái liếc sắc như dao !

_ Ô Hay ! Đúng là nhất quỷ , nhì ma , thứ ba binh sĩ !

Từ câu chuyện đấy , anh em suy tôn " Hay Cãi Nhau " để kỷ niệm buổi sơ giao với người đẹp .

Đấy bảy vị yên hùng của chúng ta mỗi người có 1 thành tích đáng kể . Đại đầu Lĩnh cho họ đột kích đêm nay là điều ...chí phải .

Đệ nhất ca Thượng Sĩ Minh Ba - Xi - Đế !

Đệ nhị ca Trung sĩ Phúc Vừa Đủ Nghe !

Đệ Tam Ca Trung Sĩ Liêu Sân Mồm Mạ Mi !

Đệ Tứ Ca Trung Sĩ Tiết Ôn !

Đệ Ngũ Ca Hạ Sĩ Hòa Ba Thăng Việt Cộng !

Đệ Lục Ca Hạ Sĩ NGHĩa O K Thôi !

Đệ Thất Ca Hạ Sĩ Hay Cãi Nhau !

Bảy vị chiến sĩ yên hùng có thua chi " Seven Samurai " của Nhật thời Trung Cổ .

!2:00 nửa đêm ! Thuận đánh thức 7 người .

Sau 15 phút hoá trang , họ biến thành 9 tên VC chính cống kể cả Linh và Kim.

Chín người lặng lẽ rời doanh trại , len lỏi giữa những bờ bụi rồi biến mất trong đêm tối . Càng đi càng dò dẫm vì rừng và bóng tối càng dày đặc .

Độ 1 giờ sau , tiểu đội 9 người đến mật khu địch .

Họ đang lần mò lên đỉnh đồi , bỗng nghe eco 1tiếng quát to trong đêm :

_Ai ? Đứng lại ! Mật khẩu ?

_Chị Năm !

__Anh Tám !

_Trời không muốn sáng !

_Hoàng hôn chưa tắt !

Đúng mật khẩu , người lính canh hỏi khẽ :

_Đơn vị nào đấy các đồng chí ?

_Giao liên khu IV.

_Được rồi ! Các đồng chí tiếp tục , phúc cho các đồng chí đấy , hôm nay Chủ Tịch đang có liên hoan .

_À ! Thế thì sướng chán ! Phúc thật ! Cảm ơn đồng chí !

Người lính canh gật đầu , lẩn vào bóng tối .

Đi được một khoảng bỗng có nhiều họng súng ghim vào lưng tiểu đội của Linh .

_Đứng im ! Mật khẩu !

_Chị Năm !

_Anh Tám !

_Trời không muốn sáng !

_Hoàng hôn chưa tắt !

Những họng súng ma quái biết mất !

Từ trên cao co 1tiếng người hỏi :

_Các đồng chí từ đâu đến ?

_Giao liên ,liên khu IV.

_Hay quá ! Các đồng chí đến vừa đúng lúc để liên hoan với chúng tôi .

_Cảm ơn đồng chí chủ tịch .

Lên đến một khoảng trống , một quang cảnh vui chơi thác loạn hiện ra trước mặt Linh . Khắp đó đây từng cặp trai gái ôm nhau trên những chiếc võng bên đống lửa gần tàn . Họ say sưa ca hát om lên ,bất cần mọi sự chung quanh .

Toán 9 người liếc những khẩu súng mắc bừa bãi trên các nhánh cây mà nôn nao .

Vân xuất hiện từ trong bọn họ , niềm nở tiến đến bắt tay Kim :

_A! Chào đồng chí giao liên khu IV !

Viên chủ tịch mỉm cười hài lòng :

_Thế ra hai đồng chí quen nhau từ trước à ?

_Vâng đúng thế ! Giới thiệu với đồng chí chủ tịch , đây là đồng chí Thành , cán bộ trung kiên nhất của đảng ta đấy ạ .

Viên chủ tịch tươi cười bước đến bắt tay Kim :

_Hân hạnh biết đồng chí Thành , còn tôi là Bân , chủ tịch khu III kháng chiến

Sau khi được biết nhau rõ ràng , mọi nghi kỵ bên kia không còn nữa , Linh và đồng bọn phải đóng vai những cán bộ cực khổ thèm thường vô hạn khi nhìn thấy nữ hộ lý địch .

Thế là mỗi người tìm một cô hộ lý , ôm nhau ra vẻ say sưa vui vẻ, dù Linh đã cho mỗi anh uống trước 2 viên Aspirin .

Cuộc vui đã tàn . Chờ cho mọi người ngủ say , Linh đưa mắt nhìn Vân , Vân gật đầu , mở ngay chốt lưu đạn tung vào lều tên Bân .

Một tiếng nổ kinh hồn xétan màn đêm .

Tên Bân và cô nữ hộ lý đẹp nhất đã ra người thiên cổ .

Bọn Linh chia nhau bắn giết và sử dụng lưu đạn tối đa.

Bọn địch bị đánh bất ngờ trở tay không kịp , một số kháng cự đã ngã gục , số còn lại theo lệnh của Linh , buông súng đầu hàng . Số người theo Vân quy thuận lần lượt tước khí giới đồng bọn và trói gô họ lại .

Tất cả thu dọn chiến trường nhanh chóng rồi lạng lẽ hạ san về trại . Linh giao cả bọn họ cho Trung Tâm Chiêu Hồi .

Vô tình , chàng có thêm 40 chiến hữu thay vì cừu địch như trước .

Nhắc đến Trung Tâm Chiêu Hồi , Linh nhớ lại hôm được lệnh gọi đi ngay vào Suối LỒ Ồ , Trung Tâm Nhân Trí Dững .

Hồi thưở nào , quân sĩ trong tay chàng đến hằng nghìn , đưa tay ra , hàng trăm kẻ vâng dạ , giờ đây , thời oanh liệt nay còn đâu !

Hai tay xách hai vali nặng trĩu , Linh đón xe đò chật ních người từ Sài Gòn đi Biên Hòa . Lần đầu Linh đi xe đò bị chèn giữa hai chị bán cá mà miệng lúc nào cũng toé toét nhai trầu . Dưới sàn xe chỗ chân chàng , hai ổ cá còn tươi đang quẫy tung lên , nước cá bắn vào cả chiếc quần Dacron mới toanh của

chàng . Thỉnh thoảng , ào ào theo ngọn gió qua khe cửa sổ , hai chị đàn bà cố ép Linh để nhòai đầu ra ngoài , phun mạnh bã trầu xuống đường . Than ôi ! Bã trầu còn lại theo ngọn gió đông ào ào bắn tung toé lên chiếc áo chemise trắng tinh của chàng một màu đom đóm đỏ sậm . Bà chị quay lại nhìn Linh , cười rất tươi , nói gọn lỏn :

_A ! Xin lỗi nghen thầy Hai ! Hồng sao ! Dính chút xíu , giặt một chút là hết liền nghen .

Hồi nào bản quân phục oai phong lẫm liệt , giờ đây súng sính trong bộ đồ civil , trông Linh y hệt chú Ba Tàu Chợ Lớn !

Từ miền Trung về ,chưa biết Trung Tâm ở mô , Linh bèn hỏi chú tài xế , chú nhanh nhẩu :

_Ừ ! Tui biết mà ! Thầy cứ lên xe , tui sẽ chỉ cho và ngừng xe đúng chỗ .

Đến gần một ngôi nhà hai tầng giống như trường học , chú tài xế quay lại nói với Linh :

_Đó , nhà đó đó ! Thầy xuống đi vài bước là tới liền.

Linh khệ nệ 2 vali bước xuống , thở phào nhẹ nhõm khi thoát khỏi sức ép của hai mụ bán cá to như voi .

Đến trước cổng , Linh ngạc nhiên thấy một bà to béo áo dài trắng hoàng vui vẻ bước ra chào lễ phép :

_Kính chào thầy Hai ! Chắc thầy đến xin trẻ về nuôi . Dạ mời thầy ngồi ! Thủ tục giấy tờ lúc này cũng dễ dàng cho những cặp vợ chồng hiếm con muốn xin trẻ . dạ thưa thầy , thầy muốn nuôi con trai hay con gái để tôi tiện làm giấy ?

Từ nãy giờ bà hỏi lia lịa khiến Linh không kịp trả lời . Tội nghiệp cho bà quá sốt sắng trong việc nuôi giữ trẻ , lo lắng cho những gia đình hiếm muộn . Linh thầm nghĩ chắc đã có nhiều trẻ em mồ côi đã được hạnh phúc bên những cha mẹ giàu lòng từ thiện . Linh ấp úng :

_Thưa bà ,bà có biết Trung Tâm ...

_Dạ phải ! _ Bà nhanh nhẩu cướp lời _Dạ đây là trung Tâm Trẻ mồ côi , viện tôi còn có 1ngày hôm nay là nhờ lòng hảo tâm của bá tánh bốn phương đấy ạ !

Linh gật đầu ...Bằng một cử chỉ trịnh trọng chàng rút bóp lấy tờ giấy bạc 500\$ đưa cho bà ;

_Dạ thưa bà ! Tôi sở dĩ đến đây là chỉ muốn giúp trong muôn một trong việc từ thiện lớn lao của bà , chứ không có ý định xin nuôi trẻ . Xin bà nhận nơi đây số bạc không đáng kể để đóng góp đôi chút vào việc đem tình thương cho các trẻ lạc loài .

Bà tần ngần có vẻ cảm động , vội lấy cuốn sổ ra :

_Xin ân nhân vui lòng cho biết tên ?

Linh mỉm cười khoát tay :

_Thôi xin bà miễn cho . Tôi là kẻ vô danh phiêu bạt khắp đó đây , tên tuổi không đáng cho bà và hội phước thiện quan tâm .

Chẳng phải Linh tốt lành gì, nhưng vì trót đặt chân lên viện mồ côi nên Linh phải nhập gia tùy tục, đóng vai cho khéo để dễ bề rút lui, kéo bà tổng cho một bé trẻ về, còn có nước khi đi hành quân mua cái "đai" như Xẩm đeo thắt bé sau ba lô!

Mặc bà nghĩ ngợi suy đoán xa xôi, Linh vẫn hai tay nặng trĩu hai vali, gồm tất cả thân thế sự nghiệp của chàng góm ghém trong đó, nhể nhại mồ hôi dưới ánh nắng thiêu đốt, hỏi đường vào Trung Tâm Ấp Chiến Lược.

Một em bé chỉ vào một đám cây xa xa;

_Thầy Hai cứ việc theo ngã này đến ngã ba đường, thầy quẹo phải đi chừng ba cây số thì tới.

Linh lăm bắm:

_Lệnh hành quân đã ban hành. Nào một, hai, ba, bốn....

Tới cổng trại có chú cảnh sát gác, Linh trình giấy tờ rồi vào văn phòng.

Họ xếp chàng vào toán C. Từ xa chàng thấy một dãy lều hình chữ T được dựng lên. Trong lều những chiếc giường đôi kê sát đất, cứ sáu người chia nhau một lều.

Nơi đây thật là "Tả Pín Lù"! Thầy, thợ, công chức, giáo sư, sĩ quan đều được gửi lên để tu chỉnh tư tưởng, cùng trải qua những ngày picnic êm đềm với những lá cờ "đen, đỏ"!

Ngày nào bị cờ đen chiếu cố, hai bác Trạch và Minh nhà ta than thở, vô vọng cố;

_Chuyên môn cờ đen...hờ..hờ..hờ!

Cuối cùng, sau hai tuần mọi người nghe "thuyết pháp" do các chức sắc trong chánh quyền giảng giải, các vị Bộ Trưởng trong Liên Bộ đến để làm lễ chung kết khóa tu học.

Linh nhớ rõ trưa hôm ấy, vào cuối buổi hội thảo, chàng đã đứng lên xin được chất vấn khiến mọi người ò lên phản đối phần vì đã đến giờ cơm trưa, phần vì không khí ngột ngạt oi bức của hội trường.

Với bản tính gan lì của con nhà võ, Linh vẫn bình tĩnh đăng đàn mặc cho thiên hạ la ó:

_Ê! Xuống đi! Dân nhà binh biết gì mà nói!

Cầm micro trên tay, đứng giữa các vị liên bộ uy nghiêm như quan toà, Linh bình tĩnh đợi cho tiếng la ó phản đối lắng dịu xuống sau một hồi không kết quả.

Linh bắt đầu giọng trầm đõng dạc:

_Kính thưa...tôi tuy là một quân nhân suốt đời nằm gai nếm mật trong rừng, tầm hiểu biết của tôi đối với quý vị như giọt nước biển sánh với đại dương, vì thế tôi cần phải học và hỏi nhiều mới theo kịp quý vị. Nhưng nếu quý vị đói vì đã đến giờ cơm trưa, và quý vị thỉnh giả ở đây đặt giá trị vật chất hơn tinh thần, tôi xin mạn phép rút lui để làm vừa lòng quý vị đó.

Cả hội trường bỗng nhiên vỗ tay vang dậy, hoan hô lời nói của một người lính, người chiến sĩ đứng nghĩa.

Chủ tịch phiên hội thảo - một vị bộ trưởng thâm niên - ra hiệu cho mọi người yên lặng, nhỏ nhẹ:

_Xin mời Đại Úy phát biểu ý kiến ! Nếu câu nào giải đáp được chúng tôi sẽ cố gắng làm thỏa mãn Đại Úy . Nếu câu nào chưa thể trả lời ngay được ,xin vui lòng chờ cho liên bộ họp xong sẽ có giải đáp sau . Vậy xin cứ tự nhiên .

Cả hội trường im phăng phắc , nghe rõ tiếng quạt máy quay vù vù trên hàng ghế các bộ trưởng .Linh nhìn mọi người xong đồng dục nói :

_Cám ơn Bộ Trưởng Chủ Tịch cho phép tôi đem những điều ngu dốt chưa thông hiểu những chánh sách chiến lược của chính phủ nơi thượng tầng kiến trúc , và chánh sách chiến thuật của các giai cấp trong hạ tầng cơ sở .

Để khỏi mất thì giờ của quý vị , tôi chỉ xin nêu ra năm câu hỏi thôi . Nếu lời nói có vụng về thô thiển , kính mong quý vị cao minh vui lòng miễn thứ cho .

Câu hỏi thứ nhất : Vấn đề Du Đảng lộng hành các đô thị và Đạo đức Học Đường .

Kính thưa quý vị ,

Trong khi có những người trai thế hệ đã từ bỏ tất cả mọi thứ mà họ có quyền hưởng - gia đình , sự nghiệp , sinh mạng - để lăn xả vào làn tên mũi đạn nơi tuyến tuyến , thì ..trong lúc đó có những thanh niên , ý mình là con ông cháu cha , lập bè kết đảng , chơi bời trác táng , bắt cóc gái tơ . Các bằng chứng cụ thể chắc quý vị biết rõ hơn tôi qua báo chí tường thuật . Vậy xin hỏi chính phủ có biện pháp nào ngăn chặn các vụ trên và có đưa vào chương trình Đạo Đức Học Đường chưa ? Nếu quý vị im lặng làm ngơ - vì sợ đụng chạm đến quyền lực của thượng cấp , là vô tình chúng ta dẫm chân vào chế độ phong kiến cũ , vô tình khuyến khích thêm những băng đảng gây thêm tội ác . Muốn lành mạnh hóa xã hội phải lành mạnh từ gia đình trước .

Cả hội trường vỗ tay gần vỡ rạp vì đã có người can đảm nói ra những điều mà ai cũng vì miếng cơm manh áo mà không dám nói .

Viên thư ký ghi ghi chép chép .

Bây giờ không ai còn thấy đối nữa , vì Linh đã hỏi những điều hợp lý . các vị Bộ Trưởng lúng túng nhìn nhau . Vị Chủ Tịch lên tiếng :

_Xin mời Đại Úy tiếp tục chất vấn chính phủ !

Linh cười :

_Thật tình tôi không dám có ý nghĩ chất vấn chính phủ , vì tôi chỉ là một quân nhân không màng đến chính trị , chẳng qua là vì trí óc ngu dốt của tôi nghĩ giúp ích trong muôn một những việc làm của chính phủ đấy thôi . Tôi xin tiếp .

Câu hỏi thứ hai :Vụ lộ đề thi Tú Tài và Trung Học .

Khiến cho bao bạn trẻ thi hỏng vì kém tiền , hay kém quyền thế phải tự tử chết oan vì bao năm đèn sách không bằng một kẻ chỉ rong chơi rồi vung tiền ra mua đề thi . Như thế người ngoại quốc sẽ đánh giá trị cấp bằng của Chính Phủ ta ra sao nếu việc này vẫn được giấu diếm và nâng đỡ ?

Ngồi trên hàng ghế quan tòa , các vị thẩm phán đại diện cho ngành giáo dục nhìn nhau ái ngại trong lúc phía sau họ , ở hàng ghế thính giả tiếng vỗ tay kéo dài chưa dứt .

Linh đồng dạc tiếp :

Câu hỏi thứ ba : Việc cất làng Đại Học ở Thủ Đức và việc những gia đình Quân Nhân nheo nhóc không nơi nương tựa trong lúc chồng họ ở tiền tuyến chiến đấu cho Quốc Gia Dân Tộc .

Kính thưa quý vị : Trong lúc quý vị than " cán cân chi phó " tức Balance de Paiement không được đồng đều trong vấn đề Kinh Tế nước nhà , cho phép tôi hỏi tại sao Chính Phủ cất hàng dãy nhà hoặc cho mượn tiền cất nhà ở Làng Đại Học Thủ Đức trong lúc phần đông các giáo sư đã có sẵn nhà cửa ở Sài Gòn , để bây giờ ,sau khi bọn Việt Cộng xuất hiện một vài chú , bắn một vài phát là làng Đại Học bị bỏ trống , chi phí hàng bao nhiêu triệu bị đọng lại đó một các phung phí . Với số tiền trên , thiết tưởng Chính Phủ có thể cất thêm bệnh viện , trường học hoặc nếu chính phủ có nghĩ đến những người ở tiền tuyến ngày đêm chiến đấu gian lao để đem an ninh cho toàn dân mà vợ con họ nheo nhóc không có được một mái nhà để vợ họ yên tâm ,con cái họ học hành tử tế . Sở dĩ phần đông con em quân nhân học kém vì quân nhân di chuyển luôn , gia đình bơ vơ , con cái học hành lờ dờ . Sao chính phủ không xây cất nhà rẻ tiền cho quân nhân các cấp mua trả góp như những công chức " bự" ?

Người chiến sĩ tiền tuyến sẽ an tâm chiến đấu cho Quốc Gia Dân Tộc khi họ tin chắc rằng vợ con họ có nơi yên vị khỏi bị nay đuổi mai xô ,bơ vơ cô độc .Nếu một mai họ có ngã gục trên chiến trường " đền xong nợ nước " họ cũng yên lòng nơi chín suối khi vợ con họ có một mái nhà che trú nắng mưa . Nếu họ chết đi , chính phủ sẵn lòng cho luôn vợ con họ căn nhà đó ,dù họ trả góp đủ hay chưa . Thật ra họ có muốn chết đâu !

Được như vậy , tôi tin chắc rằng toàn thể chiến sĩ sẽ ghi ơn chính phủ , đồng thời chính phủ cũng san bằng mọi bất công xã hội mà chính phủ trước vấp phải .

Linh dứt lời , hội trường vẫn yên lặng , suy tư , gật gù vì những lý lẽ xác đáng và thực tế đi vào đời sống .

Linh lại tiếp tục :

_Và câu hỏi cuối cùng là vấn đề kinh tế quốc gia.

Vấn đề kinh tế tương trợ . Lấy ví dụ cụ thể của người Tàu , khi có một tiệm tạp hoá mới mở , họ giúp nhau như thế nào .

Một món hàng ví dụ lọ dầu thơm giá 90 \$, các nơi khác muốn giúp bạn , họ đồng ý tăng giá lên 110\$, chỉ riêng tiệm mới mở bán 90\$. Tất cả mọi người đổ xô đến mua , người này nhấn gọi kẻ kia ,vô tình quảng cáo không công cho tiệm tạp hoá nọ . Một thời gian sau ,khi thấy tiệm nọ đã có lượng khách hàng quen , các tiệm khác bấy giờ mới hạ giá xuống bằng giá . Biết bao giờ người Việt mình có tinh thần tương trợ như thế , hay là mạnh ai nấy sống , dẫm chân lên nhau , đồng đều đại hạ giá , để rồi bán tháo bán đổ đi hết chỗ phá sản .

Vấn đề giúp đỡ các Công Kỹ Nghệ Gia ? Việc thiết lập một công ty chứa hàng .

Tôi xin mạn phép đưa ra một ví dụ cụ thể : Từ lâu chánh phủ khuyến khích việc trồng cây gai " KINAP" năm đầu các nhà trồng trọt loại trên đã thu được một số lợi đáng kể, có nơi bán được 17 \$ một kí . Họ có biết đâu rằng , thị trường Ki -Náp phải đi đôi với việc xuất cảng sang ngoại quốc ..năm nào ta xuất cảng gạo nhiều ,năm đó ta đồng xuất cảng bao bố do cây KI -Náp làm ra . Vì chỗ đó , đầu đầu cũng trồng trọt Ki -náp, đến nỗi nhiều quá đâm ra dư thừa phải dồn nhau hạ giá xuống 12\$, 13 \$ một kí lô mà ngoại quốc chưa cần mua , nhiều nhà trồng trọt vì không có sự đoàn kết đành ngậm ngùi phá sản , kiệt quệ.

Tại sao chánh phủ không thiết lập một trung tâm chứa hàng lúc Ki- Náp suy giá , ngoại quốc không mua .
Chánh phủ hãy mua của các nhà trồng trọt với một giá ấn định giả sử trung bình 15\$ mỗi kí lô chẳng hạn , để dành khi thị trường Ki -Náp thịnh lên , ngoại quốc cần dùng thì chánh phủ cho xuất cảng . Như thế , chánh phủ vẫn giữ được " cán cân chi phó " đồng đều , mà các nhà trồng trọt khỏi bị phá sản .

Đấy là những ý kiến thô thiển của tôi , mong quý vị cao minh học rộng vui lòng giải đáp hộ những thắc mắc ngu kém của tôi .

Linh vừa dứt lời , hội trường lại vỗ tay lâu hơn bao giờ hết .

Các vị Bộ Trưởng toát mồ hôi vì phải ngồi lâu giữa khí trời oi bức hay vì những câu hỏi đề nghị hóc búa của Linh .

Sau cùng vị chủ tịch tuyên bố bế mạc và hẹn sẽ họp liên bộ giải đáp thắc mắc trong một công văn gần đây .

Từ đó Linh trông mãi chả bao giờ thấy công văn trả lời .

Bạn bè thương hại nhìn Linh nói :

_Cậu can đảm lắm ! Nhưng tôi sợ rằng cậu sẽ không ở được lâu tại Sài Gòn .

Linh mỉm cười không nói ,siết chặt tay bạn .

Hai hôm sau , Linh nhận được lệnh thuyền chuyển đi xa thành đô mãi ...

CHƯƠNG 12

SA BÃY

Linh và Thuận đang dùng cơm chiều trong một quán bình dân gần chợ Cà Mau , một em bán báo đến gần :

_Đại Úy mua báo đây , tin sốt dẻo đây ...!

Linh nhìn em lắc đầu :

_Cám ơn em ! Qua mua rồi !

Nhưng đưa bé vẫn nhanh nhẩu để cả xấp báo trên bàn , vừa lựa báo vừa nói to :

_Đại Úy mua tờ " Mây Mưa " nhé !

Bỗng em hạ giọng , mắt lác liêu nhìn quanh dò xét . Linh và Thuận cũng ngạc nhiên , ngừng đưa nhìn em ... ngờ vực :

_ Mà có phải chính Đại Úy tên Linh không ?

_Ừ ! Chính qua đây !

Vẫn bằng một giọng rất khẽ , em bé tiếp trong khi tay nó vẫn thoăn thoắt xếp các tờ báo :

_ Có người nhờ em trao tờ báo này cho Đại Úy đó !

Rồi em nhanh nhẹn lẩn vào đám đông , rao to :

_Báo mới đây !

Linh tò mò , mở tờ báo ra xem , từ trang trong , một tờ giấy nhỏ gấp tư rơi trên mình chàng , nhanh tay , Linh giữ kịp bức thư trên đùi , khăn bàn phủ lên trên .

Linh nhìn chung quanh , khách hàng đông đúc tuyệt nhiên không ai để ý đến hai chàng .

Linh liếc nhanh qua bức thư . Mắt chàng bỗng sáng lên , hai trán nhú lại , chàng lo lắng bảo Thuận :

_Chúng ta đi thôi ! Quan trọng lắm !

Thuận gọi tửu bảo :

_Hà ! Tửu bảo ! " Thảy xu hà " !

Trả tiền xong , hai chàng thoăn thoát lên xe Jeep, lái nhanh về đồn . Xe vượt qua chợ , lách qua các con đường chật hẹp của tỉnh Cà Mau , nhìn từ trên xuống như hình chữ U nằm hai bên bờ sông chen chúc những thuyền bè , ghe xuồng .

Về tới đồn , Linh cho tập hợp ngay các sĩ quan . Thuận lo lắng nhìn Linh dò hỏi , Linh móc túi đưa cho Thuận , nhanh chân vào phòng Hành Quân nghiên cứu bản đồ . Thuận mở lá thư đọc ngấu nghiến mấy dòng chữ nguệch ngoạc .

" Anh Linh .

Em sợ ý bị chúng bắt , mau đến cứu em . Tám giờ tối nay , chúng sẽ họp tại ngã ba Rạch vào Năm Căn . BCH của TĐ 506 mới đến từ trưa . Gặp Y 15, em nhờ nhắn tin này cho anh . Lọt vào tay địch , em e khó sống , chúc anh thành công , mong anh . L T H Tuyết .

Thuận tái mặt ,lắm bầm :

_Thảo nào mà anh chàng Linh chẳng hốt hoảng đi cứu người yêu .

Trong phòng hành quân , các sĩ quan nai nịt gọn gàng sẵn sàng . Chờ cho nhân viên văn phòng rời hết , Linh cẩn thận đóng cánh cửa lại , mời tất cả an tọa xong chàng nhìn vào bản đồ trên tường :

_Xin thông báo quý vị rõ, Tuyết , người nữ tình báo đặc lực nhất của chúng ta , vừa bị bọn Việt Cộng bắt được !

Có nhiều tiếng Ò vang lên trong phòng .

_Mạng sống nàng hiện nay như mảnh treo sợi chỉ , nếu không cứu được nàng ngay , chúng ta khó trả lời với Trung Ương Tình Báo Cục .

Thứ đến , nàng cho tin Tiểu Đoàn 506 của Việt Cộng mà cách đây 2 năm đã bị chúng ta đánh bại ở Tho Mo Đức Huệ, Long An , nay đã tập trung lại d0ến đây lúc trưa .

Vừa nói , Linh vừa vạch bút chì vào bản đồ , và đọc tọa độ cho các sĩ quan ghi chép.

Linh nhìn một lượt các sĩ quan đang chăm chú theo dõi bản đồ :

_Kế hoạch điều quân như sau :

Thứ nhất : Trung Úy Thuận dẫn Đại Đội 342 theo đường bộ băng ruộng bọc phải , đến tuyến án ngữ từ tọa độ này .. đến tọa độ này ..làm lực lượng blocking- force.

Thuận đáp :

_Đã nghe rõ !

_Thiếu Úy Thái dẫn Đại Đội 353 dùng thuyền đến phía Bắc con sông , đổ bộ và bọc lại từ hướng Tây Bắc đổ xuống Đông Nam mục tiêu , án ngữ từ tọa độ này .. đến tọa độ này ..

Một làn bút chì màu được gạch lên đường tiến quân bên tả.

Thái đáp :

_Xin tuân lệnh !

_Trung Úy Quang dẫn Đại Đội 326 chia làm ba cánh quân xuất phát ba nơi khác nhau và có mặt tại điểm tập trung lúc 19 giờ 30 .Ba toán này sẽ mặc đồ đen , cải trang Việt Cộng , giấy tờ bỏ lại hậu cứ , trang bị nhẹ.

Bộ Chỉ Huy Tiểu Đoàn sẽ đi theo cánh giữa .

Trung Úy Quang đáp :

_Đã nghe rõ lệnh !

_Thiếu Úy Thao dẫn Đại Đội 355 và thành phần súng nặng của Bộ Chỉ Huy đến điểm tập trung , biến thành phần đón rước và tiếp ứng khi cần .

Một vòng bút chì đen được ghi trên bản đồ .

Thao vội ghi ghi chép chép xong đáp :

_Đã rõ lệnh !

_Việc này gấp như cứu hỏa . Mong toàn thể quý vị cố gắng đạt nhiều chiến công . Dân thôn quê miền Cà Mau , Năm Căn , Cái Nước này sẽ nhớ ơn chúng ta khi chúng ta đánh tan Tiểu đoàn loạn quân trên .

Bây giờ là 18giờ 20 phút !

Khởi hành đúng 19 :00 !

Tất cả phải có mặt tại vị trí án ngữ lúc 19 :40 ! Riêng các toán xung kích phải có mặt tại tuyến xung phong lúc 20 :00. Giờ tấn công , nếu không có gì thay đổi, được ấn định là 20 : 15 ! Lệnh tấn công : Một quả pháo màu trắng ! Xin tiếp viện : Giật quả pháo màu đỏ ! Lệnh rút lui về điểm tập trung và điểm phân tán bằng quả pháo màu xanh lá cây . Khẩu lệnh nhận nhau :

Hỏi : Vì Dân !

Đáp : Diệt Cộng !

Thủ lệnh : Đền - Hỏi : Bấm 2 ngắn 1 dài . Đáp : 1 dài 2 ngắn .

Dấu hiệu nhận bạn ; Tay áo trái sấn lên cao . Tất cả nghe rõ chứ ?

Mọi người ghi chép xong , đáp :

_Đã nghe rõ lệnh !

Linh mỉm cười tự hào ,nhìn từng sĩ quan một , tiếp :

_Chúc các bạn thành công ! Và nhớ đem Tuyết về nguyên vẹn cho tôi nhé ! Tất cả sĩ quan đứng lên , giải tán !

Thuận dí dỏm nói khẽ:

_Yên chí ! Đại đầu lĩnh ! Ngự đệ sẽ đem áp trại phu nhân về cho hiền huynh không bị sút mẻ tí xíu nào !

Linh vỗ vai chàng đáp :

_Hiền đệ nhớ khá chu toàn . Huynh sẽ trọng thưởng 15 ngày phép về cưới vợ .

Thuận cười tít mắt :

_Nhớ nhé một lời hứa ghi tạc vào đá . Quân tử , bậc trượng phu không được sai lời ! Mong Diệp ơi ! Anh được phép của hiền huynh rồi đấy nhé ! Sau trận này , tha hồ kim phụng hòa minh , sắc cầm hoà hiệp , dây Cát Đằng tha hồ núp bóng Tòng .

Linh phì cười :

_Đừng nói dóc máĩ đố khỏi trễ giờ ! Lệnh bất nghiêm , nhà ngươi nhớ để thủ cấp lại đây nhá !

Thuận le lưỡi vội vào nai nịt gọn gàng .

Để đủ hỏa lực lúc gặp địch quân , Linh ra lệnh cho các Đại Đội Trưởng , ngoài được quyền mang theo Colt PA 45 để phòng thân , mỗi người phải mang theo một cây A.R 15 hay Cac-Bin để phòng khi lâm trận có thể bắn xa hơn và chính xác .

18:55 ! Tất cả Tiểu Đoàn đã tập hợp xong . Mọi người nôn nao về cuộc đột kích đêm nay vào sào huyệt địch . Sau khi kiểm điểm lại quân trang nhẹ nhàng , không gây ánh sáng và tiếng động , Linh cho lệnh tiến quân .

Thuận đi đầu , vui vẻ hồn nhiên . Chàng mơ đến ngày cưới vợ gần kề ,nên nhái theo giọng cô phát thanh viên lúc 22 giờ đêm bảo các bạn sĩ quan Đại Đội Trưởng :

" Yêu cầu quý vị có đi , thì đi vừa đủ nghe , kéo làm phiền hàng xóm Việt Cộng đang cần sự yên tĩnh nghỉ ngơi . Xin cảm ơn quý vị "

Thấy Thuận còn nhai kẹo Chewing Gum , Linh đùa thêm :

_Còn cậu , có nhai thì nhai vừa đủ nghe

Thuận cười ngật nghẻo .

Mặt trời đã ngã sang màu xám tro trên nền trời , những tàu lá dừa nước nổi lên như những cánh tay dài ma quái phất phơ trên đầu đoàn quân ma ẩn hiện đang lướt nhẹ nhàng vào sào huyệt địch .

Cánh giừa do Linh đích thân chỉ huy Trung Đội Biệt Kích và Bộ Chỉ Huy đi sau dọc theo bờ sông .

Những khẩu lệnh của viên Tiểu Đội Trưởng khế vọng lại đều đặn :

_Một - Hai lên thuyền !

_Súng máy lên đầu !

_Ba - Bốn lên thuyền !

Từng đôi binh sĩ đứng tả hữu mạn thuyền tuần tự leo lên nhẹ nhàng .

_Năm - Sáu lên thuyền !

_Bảy - Tám lên thuyền !

_Chín - Mười lên thuyền !

_Hết ! Quân số Tiểu Đội 1 đủ !

_Tiểu Đội 2 , đủ !

Hạ sĩ Hoành , người miền Trung , báo cáo :

_Tiểu Đội 3 , quân số , đủ !

Đâu đó có tiếng cười không thành tiếng .

Linh lừ mắt trừng , họ nín thính . Linh xuống thuyền đầu tiên , ngồi bên mạn thuyền , đưa cao địa bàn có dạ quang dọi lại phía sau .

Các chiếc thuyền liền theo đội hình chữ nhất lù lù len lỏi giữa các bụi lau sậy cao ngất đầu người . Mái chèo khoan nhặt lướt nhẹ trên các bụi lau . Cánh vào sâu càng rậm rậm khó đi .

Đến tuyến xuất phát , Linh đưa ngang chiếc địa bàn . Đoàn thuyền tách ra dàn hàng ngang , các mái chèo chia thẳng lên trời .

Cảnh vật yên lặng hoàn toàn ngoại trừ tiếng ừng ơng của bầy ểnh ương cóc nhái rền rĩ đình tai nhức óc . Thỉnh thoảng có tiếng búng nước của côn trùng giật mình vì bị phá tan yên tĩnh của chúng .

Trong khoảnh khắc trước trận chiến ấy , Linh lặng yên ngắm nhìn trời đầy sao , nhớ tới những chuỗi ngày thanh bình theo cha về miền quê , đêm đêm thả đò câu cá , rung đùi , ngâm thơ . Chàng luyện tiếc và ao ước được sống lại cuộc đời của bậc hiền sĩ , tu tiên xa lánh bao cám dỗ phú quý vinh hoa , bao đua tranh phiến toái , một cuộc đời quanh năm bốn mùa như ;

_Xuân du phương thảo địa .

_Hạ thưởng lộc hà trì .

-Thu ẩm Huỳnh Bá tửu

_Đông ngâm Bạch Tuyết thi .

Cuộc đời êm đềm như thế , đôn giản và mộc mạc như thế, sao trời lại không cho người Dân Việt yêu chuộng hoà bình được hưởng , lại phải luôn hồi hộp lo âu vì ngọn lửa chiến tranh ?

Có tiếng động ! Lau sậy ngã rạp ! Sóng nước vỗ nhẹ vào mạn thuyền bì bọp . Mọi người căng thẳng đưa súng lên tầm , tay để vào cơ bả , nghe ngóng .

_Vì Dân !

_Diệt Cộng !

_Ai ?

_Y 15 !

_Xong chứ ?

_Xin theo tôi .

_Thuyền hay bộ ?

_Tuỳ ý !

_cách đây bao xa ?

_Độ 500 thước !

_Vậy đi thuyền lướt nhẹ , tránh được tiếng lộ nước bì bõm , giữ được yếu tố bất ngờ .

_Tuân lệnh !

Linh đưa cao địa bàn dạ quang , xoay tay từ tả sang hữu rồi từ trước ra sau . Những chiếc thuyền lướt nhẹ ...rất nhẹ ... chạm vào mô đất .

Vạch lau Linh nhìn lên . Một khoảng đất nền cứng chạy dài hun hút . Những dãy nhà lá hiện ra lờ mờ, ánh sáng chập chờn từ các vách phân đan tre lờ mờ chiếu giọi ta ngoài . Nhiều bóng người rù rì to nhỏ qua ánh sáng tù mù . Trên nền trời xanh xám , in rõ bóng hai tên du kích đang canh gác .

Móc chiếc đồng hồ trong túi ra , Linh nhìn kim dạ quang chỉ 20:10 , chàng lẩm bẫm : 5 phút nữa !

Bỗng có tiếng người con gái thét lên đau đớn ...nghe ngào . Tiếp theo là tiếng đấm đá huỳnh huých :

_Ông đã bảo tử tế , không chịu khai , lì lợm thì ốm đòn đấy con ạ !

Bằng giọng "rặc " miền nam , tiếng người con gái van lơn :

_Tui " dan " lạy các ông ! Tui hông biết gì hết trọn hết trọn ! Tui nhà quê nghèo nàn buôn bán trên sông, có biết làm gián điệp là gì đâu . Xin các ông tha cho làm phước !

_Này tha ! Tha !

Tiếng đánh đập lại vang lên . Linh mím môi nhận ra giọng của Tuyết . Tuyết giả giọng miền nam thật hay , nhưng tên VC vẫn hùng hổ tiếp tục tra tấn .

_A ! Con này láo thật ! Mà chính là cái dĩ Tuyết hộ lý dạo nào cho thằng Wòng Xám . Tao không ngờ mà còn sống đến ngày nay, theo bọn Quốc Gia phản Đảng . Khai mau thì được chết toàn thân con ạ ! Không thì ông cho bọn cán bộ làm nhục , chết dần mòn con ạ ! Nào mà liên lạc với ai , khai mau . Có phải mà cho người liên lạc với thằng ác ôn tên Linh để vào đây không ?

Tiếng người con gái vẫn van lơn , khóc thét lên vì những trận đòn tàn bạo :

_Ôi ! Tui lạy các ông tha cho làm phước ! Tui hông biết ông Linh nào hết á ! Ông đánh tui đau biểu khai , biết gì khai bây giờ . Tui sanh để ở đây mở , co 1biết con Tuyết gì gì đâu ! tội nghiệp tui ! Tui tên Mận mà !

_A ! Con này to gan thật lại còn lẻo mép ! Cho dù mà có gọi thằng Linh ba đầu sáu tay vào hang cộp hùm này ,tao cũng đéch sợ nữa là !

Linh sôi máu , mấy lần định xung phong vào cứu Tuyết , nhưng vì chưa đến giờ , sợ một phút nông nổi của mình phá tan cả kế hoạch tỉ mỉ . Chàng nén lòng đợi cho các toán quân bố trí xong , lúc ấy chàng mới trong trong túi áo chiếc quả pháo trắng , đập mạnh vào mạn thuyền .

Chiếc quả pháo vút lên trời đêm , chiếu sáng cả một vùng như đêm rằm , soi rõ từng mái tranh , từng cụm tre bụi cỏ .

Lập tức những tiếng nổ long trời , hoà cùng tiếng hô xung phong mãnh liệt rợn người .

Súng máy , đại liên ,tiểu liên , cá nhân , cộng đồng ...thay phiên nhau nổ giòn giã .

Địch bị tấn công bất ngờ , hốt hoảng chạy túa ra để rồi từng tên ôm ngực quy xuống trước những viên đạn chánh nghĩa . Các toán đột kích đã lăn xả vào xấp lá cà dữ dội với bọn Việt Cộng từ trong túa ra mỗi lúc một đông .

Một đảng cố tiêu diệt kẻ thù càng nahnh càng tốt ! Một đảng cố tử thủ quyết chiến bảo vệ mật khu !

Trận chiến hỗn loạn càng lúc càng ác liệt . Những căn nhà lần lượt bốc cháy . Lửa cao ngất trời , soi sáng cả một vùng hỗn chiến .

Ngay phút đầu ,Linh dẫn Trung Đội Biệt Kích xung phong lăn xả vào căn nhà tra khảo Tuyết . Vừa bắn vừa chạy ,Linh gào :

_Tuyết ơi ! Tuyết ở đâu ? Anh đến đây !

Không một tiếng trả lời , ngoại trừ những ngọn mã tấu vun vút bổ xuống đầu chàng , Linh tránh né , tấn công như hổ đói vồ mồi .

Những tên địch lần lượt ngã quy , những tên khác nhào tới đâm chém chàng , ngăn chàng không cho tiến vào cứu Tuyết .

Nhiều anh em binh sĩ ngã gục ! Súng đạn đôi bên vẫn nổ ráo riết , mã tấu ,dao găm vung lên trong ánh lửa man dại .

Máu nhuộm đỏ thắm đất quê hương ! Máu chánh nghĩa hoà chung máu vong bản .

Bỗng một tiếng nổ long trời từ trong căn phòng giam Tuyết . Một tiếng thét hãi hùng của người con gái . Nhiều bóng đen ngã xuống , một cánh tay bị bắn ra ngoài ! Khói súng mịt mù !

Linh nóng ruột lẫn xả vào , trong khi Trung Đội quyết tử của chàng mở một đường máu bao phủ quang chàng .

Linh đứng sững lại trước cảnh tượng sáu thân người la liệt trong phòng , kẻ mất đầu , người vỡ sọ , kẻ mất cánh tay , người đổ ruột lòng thòng . Trong góc phòng , Tuyết nằm im lìm , thân thể lỏa lồ , cơ thể ghim đầy mảnh lựu đạn lẫn vết bầm tím . Những dòng máu nơi ngực ,bụng , và d0ầu nòng tuôn chảy thắm vào lòng đất , mặt nàng tái nhợt .

Linh chết lặng trong giây phút rồi lẫn xả vào quỳ sụp bên cạnh Tuyết . Chàng nâng nhẹ người Tuyết , ôm gọn trong vòng tay cứng rắn của chàng , máu nàng nhuộm đỏ áo treillis , Linh gào như điên dại :

_Tuyết ! Tuyết ! Trời ! Em tôi làm sao ra nông nỗi này , em tỉnh lại đi ! Anh đây này ! Linh của em đây này !

Tuyết mặt nhợt hé đôi mắt lờ mờ nhìn Linh . Bỗng nhiên nàng mở to mắt khi nhận ra Linh , hai dòng lệ tuôn trào , nàng mấp má :

_Linh ! Anh yêu của em ! Em đã đền xong nợ nước ! Vĩnh biệt anh ! Em ... đã rút chốt lựu đạn ..bên mình tên cán bộ .. Ôi ! Trời ơi ! Đau quá ! Chết mất đi thôi !

Viên y tá quỳ bên nàng , tiêm cho nàng một mũi Morphine .

Bớt đau , mở đôi mắt lạc thần nhìn Linh mờ lẹ , Tuyết cố gượng cười , thều thào :

_Linh.. yêu ..Tuyết ...không ?

Linh oà khóc như một đứa trẻ , hôn tới tấp vào mặt mũi Tuyết , ghen ngào ,mếu máo :

_Tuyết ! Anh yêu Tuyết hơn tất cả trên đời! Anh nhớ Tuyết lắm ! Đừng bỏ anh tội nghiệp nghe Tuyết !

Tuyết gắng nở một nụ cười cuối cùng , thều thào :

_Em ..mãn nguyện ... được chết trong tay anh ...em đã đền xong tội lỗi em đối với Tổ Quốc ..em chết đi ..hồn em sẽ quyện theo bên anh ph ù hộ cho anh chiến thắng ...

Chất Morphine gần hết công hiệu . Như ngọn đèn bùng lên trước khi tắt , Tuyết mở to mắt nhìn Linh âu yếm ;

_Anh hôn ..em đi !

Linh cúi xuống , đặt lên hciếc môi xinh đẹp chiếc hôn đầu tiên cũng ài chiếc hôn ..vĩnh biệt ..cho đến khi Tuyết nấc lên.. và gục đầu vào ngực Linh mềm nhũn ...

Tuyết đã chết ! Gương mặt thanh thản .. đi sâu vào bóng tối cuộc đời ..khiêm nhường ..lặng lẽ ..nàng đi vào lòng Dân Tộc .

Linh để mặc cho giòng lệ tuôn trào , cho vơi đi bao nỗi nhớ nhung luyến tiếc từ lâu chôn chặt nơi đáy lòng . Cuộc đời giang hồ phiêu bạt của người trai thế hệ khắp đ1o dây ,không cho chàng dừng chân lại để nghe tiếng đập của con tim , đang khao khát một tình yêu chân thật ấp ủ . Mất Tuyết , Linh cơ hồ mất tất cả nguồn sống .

Có bàn tay ai lau nước mắt cho chàng , Linh quay lại , Thuận đang quỳ cạnh Linh , đưa chiếc khăn tay lau mắt cho Linh trong khi hai hàng nước mắt của Thuận cứ tuôn trào .

Chính Thuận là người đầu tiên khám phá ra Tuyết , và đã bao lần ,nàng đã bênh vực Thuận mà chống đối Linh , dù nàng yêu Linh mà không yêu Thuận .

Thuận lấy chiếc mền , choàng qua vai Linh , che đậy thân thể lỏa lồ của kẻ bạc mệnh !

Đối với Quốc Gia Dân Tộc , trận này hoàn toàn thắng lợi về vang , nhưng đối với Linh là một sự sụp đổ thất bại chua cay ,vì từ nay bên chàng người bạn chung tình không còn nữa .

Chàng vuốt mắt người yêu , quay lại bảo Thuận :

_Gửi công điện về Trung Ương Tình Báo Cục ..

Độ khẩn ! Z Nơi gửi : X13

Độ Mật : T Nơi nhận : Trung Ương Cục Tình Báo

Trân trọng báo cáo L 15 đã anh dũng chiến đấu và đền xong nợ nước lúc 22 giờ 10 phút / Ngày ..tháng ..năm

Trên nền trời đen thẳm , thêm một vì sao rơi vào cõi hư vô

CHƯƠNG 13

DỤC MỸ - LÒ LUYỆN THÉP

Sau hai tháng hành quân liên tục trên các đỉnh núi Việt Nam, đơn vị của Linh vừa về tới doanh trại ở Kontum thì Thượng Sĩ Phúc Chỉ Huy Hậu Cứ Tiểu Đoàn hơ hải đem trình chàng một công điện khẩn, nội dung như sau :

_" Để theo kịp những chiến thuật mới mẻ của bọn Việt Cộng hầu tránh tổn thất cho các Tiểu Đoàn và Đại Đội, lần lượt các đơn vị trưởng cấp Tiểu đoàn và Đại đội sẽ được ưu tiên gửi đi thụ huấn khóa đặc biệt tại Trung Tâm Huấn Luyện Biệt Động Quân Dục Mỹ trong thời gian 7 tuần theo danh sách đính hậu ."

Linh lần lượt đọc tên các vị sĩ quan, trong đó chàng thấy tên mình trong danh sách được gửi đi thụ huấn khóa Biệt Động Quân sắp tới .

Thượng sĩ Phúc vò đầu :

_Thực không ngờ Đại Úy bị gửi đi học khóa này . Dù sao, Đại Úy cũng tác chiến nhiều lại là Tiểu Đoàn Trưởng Biệt Động Quân đầu tiên . Đáng lẽ khóa đó dành ưu tiên cho các binh chủng khác về chiến thuật Biệt Động quân mới phải . Hay là có kẻ nào tâu rối gì chăng ?

Linh trừng mắt nhìn thượng sĩ Phúc :

_Cậu biết đêch gì mà nói ! Chính vì thế, mình lại càng nên xung phong đầu tiên, để thu thập những cái hay về chiến thuật phản xạ du kích mới chứ ! Cậu này nói lạ, hể ai được gửi đi học đều là bị trừ dập hết sao .

Thượng sĩ Phúc phân bua :

_Thế thì Đại Úy không biết đấy thôi, chứ các ông thiếu úy và chuẩn úy đã học qua khóa " Hành quân Biệt Động Rừng Núi Sinh Lầy " rồi đều le lười mỗi khi nhắc đến . vào đó mất hết nhân phẩm, bị lột cấp bậc xuống binh nhì, gặp hạ sĩ, trung sĩ huấn luyện viên đều phải chào kính, mỗi đêm chỉ ngủ được có 4 tiếng đồng hồ, còn lại 20 giờ là chạy, bò, hít đất, nhảy xồm, đúng là lò luyện thép của Gestapo đấy !

Linh ngạc nhiên :

_Thế à ! Đâu có tệ như vậy, dù sao mình cũng là tiểu đoàn trưởng, họ cũng phải nể đôi phần nào chứ !

_Để rồi Đại Úy sẽ thấy những lời tôi nói có đúng không . Chứ bây giờ có nói Đại Úy cũng chả nghe đâu . Tại sao Đại Úy không xin đi tu nghiệp bên Mỹ hay bên Nhật có phải hơn không ?

Linh cười :

_Tại mình dốt và không thân thế . Đòi là thế đấy, bạn hiểu rõ chưa ? Mình không đi Mỹ vì nhu cầu chiến trường liên tục đấy ! Không đi được thì đã có những kẻ đi trước về chỉ bảo lại . Nhân vô thập

toàn mà . Đời càng học càng thấy mình còn dốt ! Kho văn học của Trời thật vô tận . Cậu không thấy những người càng học nhiều càng khiêm nhường đó sao ." Hoả thử Kim , Gian nan thử đức " ! Ta cũng mong có dịp này để thử lại đức tính của ta đã tu luyện đến mức nào , có thể " hạ san " xuống núi được chưa ?

Phúc lắc đầu vì cái tính gàn bướng , phớt tỉnh của Linh . Có nhiều người khi vừa nghe tin được gửi đi " Lò luyện thép Dục Mỹ " đều " chạy chọt " xin cho bằng được mẫu giấy " Số Tám " để được thoát khỏi đi học .

Đại Úy Trạng , phụ tá chàng , e ngại lo lắng giùm chàng . Trong khi bữa cơm trưa với các sĩ quan tham mưu tiểu đoàn , Trạng nói :

_Tôi nghe khóa này "dur " ghê lắm . Mỗi khoá có quyền " mất toi " 10 % khóa sinh mà khỏi báo cáo lời thôi , y như khoá huấn luyện cảm tử bên Nhật , khoá Ranger Aitbone hay Special Force bên Mỹ vậy , Đại Úy khá đề phòng .

Linh xua tay trấn an thuộc cấp :

_Các cậu yên chí đi ! Trời sanh voi sanh cỏ . Ra trận mạc hằng mười mấy năm trời có sao đâu . Ba lần bị thương , ta vẫn thoát tay Tử Thần . Bao trận dữ dội tưởng đã phải bỏ thân lại hóa lành , chiến thắng liên miên , mề đay đầy ngực . Ý tôi cũng muốn đi một khóa cho biết sức chịu đựng của mình tới bực nào . Các cậu chớ lo ! Đùng vội nhát dọa ta mà làm nản lòng chiến sĩ !

Ngày anh em bụi ngùi tiễn đưa Linh ra phi trường , gió bắc miền sơn cước thổi vùn vụt qua tai , một cơn lạnh thốc vào tận tâm can chàng trai . Đã quen cảnh sinh ly tử biệt rồi , nhưng Linh không khỏi bụi ngùi chia tay những chiến hữu thân tín đã m cùng vào sanh ra tử trên khắp mặt trận .

Chiếc phi cơ của Hàng Không Việt Nam xuất hiện như một chấm đen trên nền trời vẩn vũ mấy đen , nó chao liệng một vòng rồi nhẹ nhàng đáp xuống .

Linh thân mật bắt tay từng người , linh cảm mình sẽ chẳng về lại nơi ấy sau khi mãn khóa học .

Không phải Linh tin dị đoan , nhưng phần lớn các cấp chỉ huy lớn nhỏ đều có giác quan thứ sáu , bén nhạy nhiều ít còn tùy từng cá nhân , nhưng thông thường trực giác đúng gần 90%.

Con chim sắt chở Linh gầm lên , bỏ lại phi trường Kontum nhỏ dần bên dưới ...

_Nha Trang ! Mười năm qua ta không thấy mi !

Linh lẩm bẩm khi rời phi cơ sau gần hai giờ đồng hồ vất vả vì bay trong thời tiết xấu .

Không một chiếc xe Jeep quen thuộc , không một gương mặt quen biết khiến trong một phút ngỡ ngàng Linh tần ngần như lạc lối vào chốn u minh xa lạ .

Chàng lên chiếc xe Car của hãng hàng không . Xe chạy qua các phố chợ Nha Trang . Dây Xóm Mới - trước đây hoang vu những bãi cát dài - nay đã biến thành những dãy nhà xinh xắn như những bàn cờ

vuông vắn khéo sắp xếp . Nhà thờ Đá Nha Trang vẫn ngạo nghễ sừng sững trên đồi , sau nhà Ga Nha Trang Hotel Terminus , rồi Phoenix .

Phố Độc Lập vẫn đông đúc dân cư nhộn nhịp . Ngắm nhìn những tà áo nữ sinh tan trường bay phất phới trong nắng , trong gió , Linh lan man liên tưởng đến những ngày êm đềm hạnh phúc cạnh Lệ Hồng , một mối tình êm đềm như làn nước biển trong xanh . Gái Nha Thành muôn đời thơ mộng như bãi biển Đại Lãnh , mơ màng như Hòn Nứa , mặn nồng như nước biển và khó hiểu như dòng đại dương với tất cả yêu , ghét , giận , buồn , tương tư , đau khổ và khoái lạc .

Những chiếc L 19 , AD , T.28 , Skyraider lượn liên tục trên bầu trời khiến Linh chợt nhớ lại Nha Thành còn là lò đào tạo Không Quân , Hải Quân . Ngoài đường phố , chen lẫn những tà áo dài tung bay của các cô là những bộ quân phục trắng tinh hay đồng phục áo liền quần xanh lam , đính huy hiệu chim Đại Bàng hay Đầu Cọp với những mã số đơn vị .

Trong khi chờ đợi lấy hành lý của hãng máy bay gần rạp chiếu bóng Tân Tân , Linh gọi xích lô đi dạo một vòng quanh phố biển . Phố xá vẫn tấp nập , đông đúc , rộn rịp nhưng những gương mặt thân yêu đã không còn nữa .

Thằng Mẹo đi lính Không Quân , thằng Cang đi Hải Quân , con Liên , con Mai nghe đâu đã lấy chồng . Linh thất vọng khi vòng quanh vẫn không tìm ra được gương mặt quen biết nào . Tiếng thở hồng hộc của chú xích lô từ sai lưng thở dồn lên hòa với tiếng kêu cọt -két của sợi dây " sên " thiếu dầu , khiến Linh nhớ lại là chú đã đạp từ lâu . Thương hại chú , Linh ra dấu dừng lại . tiếng két của chiếc gỗ mòn chà sát vào bánh sau rít lên đau đớn , chiếc xe còn trớn lao lên và chỉ chịu dừng lại sau tiếng rít thê thảm thứ nhì dội lại . Linh đứng dậy liếc nhìn người phu xe có gương mặt sạm nắng , gân guốc ,mồ hôi đang nhỏ giọt . Linh cảm thương những kẻ lao động chân tay , đổ mồ hôi xót con mắt mới kiếm vài chục bạc đổi lấy chén cơm manh áo . Chàng liên tưởng tới những nụ cười giả tạo , những điệu nháy dâm dật trong vũ trường , những khoé mắt lả lơi gạ tình tiền , những gã nai tơ đại gái híp mắt dám bỏ ra mỗi lần hàng vạn bạc cho các em Cava được hài lòng ..một sự tương phản chua cay .

Linh móc ví đưa tờ giấy bạc 50đ cho chú xích lô . Chú đưa tay quạt mồ hôi trên trán , run run đưa hai tay đỡ lấy , đáp :

_Dạ thưa cậu , tôi không có tiền lẻ thối .

Nhìn vào gương mặt phong sương ê chề của chú ,Linh vụt hỏi :

_Chú mấy con rồi ? Nghề này có khá không ?

Chú lắc đầu , uể oải :

_Ế lắm cậu à , cũng đủ nuôi sáu con dại .

Linh mỉm cười thông cảm :

_Chú cứ giữ lấy .

Chú xích lô sáng mắt , bỡ ngỡ như chưa nghe rõ ,miệng lắp bắp hai tiếng cảm ơn trong khi Linh đã quay đi nhanh như không có gì xảy ra . Bách bộ trên con đường nhỏ dẫn ra biển, chàng dừng chân nơi có ba căn nhà xây liền một dãy nơi cách đây 10 năm trước , có treo một tấm biển Hồng Thập Tự . Căn nhà đã đổi chủ từ lâu , Linh băng khuâng luyến tiếc một kỷ niệm từ lâu chàng đã cố chôn chặt trong lòng .

Con đường vẫn không thay đổi mấy với lá vàng rơi mà khi chiều đến , sau giờ làm việc , chàng đã phải bách bộ đi ngang qua một lần , chỉ một lần thôi mỗi ngày , để ra biển , để mơ mộng ấp ủ xây dựng một cuộc đời êm đềm cho tương lai , rốt cuộc chỉ là Ảo Ảnh Cuộc Đời ! Cảnh vật nay còn đó ! Nhưng hình bóng người xưa nay đã không còn nữa ! Tim chàng đau nhói khi nghĩ tới một mối tình câm lặng , thắm thía tận đáy lòng chỉ vì lúc đó mình nghèo xơ xác , không có chút địa vị gì trong xã hội khả dĩ có thể gọi được là môn đăng hộ đối .

Biển Nha Trang vẫn bao la bát ngát , vẫn êm đềm một màu xanh biếc mà nào ai biết được trong lòng đại dương đã chôn chứa muôn điều ngổn ngang như lòng chàng trai hiện tại : Một cánh chim phiêu bạt giang hồ đã hầu như mỗi một vĩ kiếp sống lang thang trong một cuộc chiến tang thương kéo dài từ đời ông , đời cha đến đời con , đời cháu !

Theo thuyết luân hồi , phải chăng dân tộc Việt Nam đang trả lại cái Quả của cái Nhân mà Tổ Tiên ta đã bình địa và tiêu diệt trọn cả Giồng Nòi Chiêm Quốc , nay chỉ còn lại hình ảnh Chế Bồng Nga qua cái Tháp Chàm cổ kính Ponagar bên kia cày Hà Ra Xóm Bống .

Linh thở dài quay trở lại con đường cũ một lần chót ..cô độc hơn kẻ cô độc ...man mác buồn như đã buồn từ mười mấy năm về trước mỗi khi có dịp đếm những bước chân âm thầm đếm là vàng rơi trên con đường bé nhỏ này .Tất cả đã phai mờ trong quá khứ xa xôi

Chàng len lỏi vào các gian hàng trong khu chợ , Linh tần ngần tiến đến một gian hàng bán đồ chơi trẻ con , ngơ ngác tìm hình bóng người thiếu nữ năm xưa , một bé gái thấy chàng gật đầu chào mời :

_Ông mua chi cho cháu ông ạ !

Linh mỉm cười nhìn đứa bé có đôi mắt nai tơ ngơ ngác .

_Trời ! Đôi mắt này , gương mặt này , sao giống thế ..mẹ nó có tiếng là Hoa khôi một thời ở đất Nha Thành .

Linh ôn tồn vuốt đầu đứa bé hỏi :

_Mẹ cháu hôm nay không đi bán à ?

_ Dạ thưa mẹ con hôm nay đi lễ với Ngoại và dì con ạ .

Mỗi khi rỗi rảnh , nàng đều đi lễ . Nếp sống văn minh và sức quyến rũ của thế gian , bạc tiền vẫn không lay chuyển nổi tâm hồn trong trắng . Nàng như một thiên thần trong lúc ta chỉ là một kẻ đầy tội lỗi .

Linh khẽ thở ra , móc tờ giấy bạc 5 đồng trao cho đứa bé :

_ Cho cháu mua quà bánh đấy !

Đứa bé ngạc nhiên trả lại tờ giấy bạc :

_Dạ, con cảm ơn ông , con không dám nhận ạ !

_Tại sao vậy bé ?

-Dạ ,mẹ con dạy thế !

-Linh gật đầu xoa tóc đứa bé :

_Cháu ngoan quá !

Quả thật nàng đã khéo dạy con . Ở tuổi ấy những đứa trẻ khác đã mừng rỡ nhận tiền chạy đi mua quà ngay . Cô hàng kể bên nhìn chàng dò xét , Linh mỉm cười rút lui sau khi quay sang trêu nàng :

_Lúc này hàng cô có bán khá không ?

Bị cô nàng nguyệt dài , Linh nhún vai , huýt sáo bỏ đi . Đâu đó trong chợ tiếng hát từ radio " Nha Trang , là miền quê hương cát trắng"

Trở lại Air Việt Nam , Linh trình phiếu nhận hành lý rồi đón một chiếc xích lô ra bến xe Ninh Hòa .

Chàng lại được nhồi nhét giữa những gánh hàng , chịu trận những tiếng ồn ào của các bạn hàng , tiếng mời mọc của các chú lơ xe muôn đời lặp đi lặp lại . Linh chợt nhận ra mình quả thật bơ vơ lạc lõng khi xa rời cuộc sống quân ngũ , dù chỉ trong một ngày , một buổi thôi .

Chiếc xe đồ nổ máy như sắp chạy khiến các bà buôn gánh hối hả cố trèo lên xe vốn đã chật nức , nhưng rồi chú tài lại tắt máy, như chưa vừa lòng với số người quá ít đối với chú và quá đông đối với hành khách . Sau một lát , xem chừng chú tài thấy đủ khi nhạc thấy bóng thầy cảnh sát ở đầu trạm xăng , chú mở máy và chú lơ xe thi thố đôi cánh tay quay " ma- ni - quên " . Chiếc xe tr ù trừ , hẳn hộc một hồi rồi lăn bánh .

Linh thoáng thấy dễ chịu trong hộp cá mè này khi xe chạy qua cầu Hà -Ra hứng một cơn gió sông thoáng lên . trường Hạ Sĩ Quan Đổng Đế hiện ra bên phải gần biển . Kia trường Dòng Sư Huynh vẫn ngạo nghễ trên một ngọn đồi . Trong thoáng chốc Linh nhớ đến ngưỡng ngày chủ nhật đẹp trời , chàng dẫn người yêu lên đó làm quen với các Thầy Tu , để thăm vườn nho , hái trộm những quả nho đầu tiên được trồng ở Việt Nam , xin một con chó Berger về nuôi . Con vật trung thành đã rống lên thảm thiết khi tiễn chàng lên đường sang đơn vị khác , về sau nghe nói nó đã chết khi vướng mìn quanh sân bay khi lang thang tìm hơi hướng chàng . Con chó thì vậy , còn người xưa đâu ?

Xe qua đèo Rù Rì , đèo Rọ Tượng và đậu xa ở ngã ba Ban Mê Thuộc - Quy Nhơn .

Linh ngơ ngác bước xuống xe , các trẻ em chạy lại giành nhau bán hàng :

_Thầy mua nem Ninh Hoà , thầy ! Nem Ninh Hoà ngon lắm !

Tâm tư Linh còn thấy thích thú gì nữa với bao kỷ niệm buồn vui đời lính đang ngổn ngang trong lòng như tơ vò trăm mối .

Chàng lên một chiếc xích lô và gọi một chiếc khác chở đồ đạc . Linh ngạc nhiên khi thấy chú xích lô đạp thoăn thoắt không đầy ba phút đã đến bến xe Lambretta Ninh Hoà - Dục Mỹ cách đó không đầy 100 thước ! Chú dừng xe , hăng hái chạy xuống đỡ hành lý trên tay Linh bỏ vào một chiếc Lambretta ba bánh đậu gần đấy . Xong chú gã đầu nói :

_Xin thầy cho 50 đ ạ !

_Trời ! Chú cắt cổ người ta quá vậy !

_Tôi nghiệp nghèo mà thầy !

Linh thở dài , móc ví tiền . Trên cũi đời ô trọc này , có những người phu xe thiệt thà cặm cụi suốt ngày để kiếm tiền lương thiện , lại cũng có những kẻ bóc lột khách hàng như cướp ngày như vậy .

Linh trợn mắt , quát :

_Chú nhìn kỹ mặt này có phải dễ dàng cho chú bóc lột không ?

Chú ta thấy Linh trong bộ quân phục tác chiến tướng tá dữ dằn , vội bỏ nước nhỏ ;

_Thì tôi nói thế chứ thầy muốn cho bao nhiêu cũng được .

Linh trả tiền rồi lên xe Lam chờ cho đủ 5 người nữa xe mới chạy .

Những đời núi chập chùng hiện ra . xa xa Hòn Vọng Phu vẫn ngạo nghễ thách thức với thời gian mỗi tình kiên trinh chung thủy của người vợ bé con trông chồng mãi mãi suốt đời này sang đời khác .

Linh lại cười thầm khi nghĩ đến hoàn cảnh của hai chú xích lô . Một người không tham lam thì bất ngờ khi được chàng cho thêm tiền , còn người kia nài ép năn nỉ thì lại chẳng được như ý . Đời là thế đấy ! Linh suy nghiệm và rút ra được bài học cuộc sống , tuy thực tế cũng có kẻ quàn quật lam lũ lại chẳng được gì trong khi những kẻ khôn khéo thì ăn sung mặc sướng .

Xe dừng lại ở cổng trại .

Một bức tượng đồng đen đập vào mắt mọi người , biểu thị một sự cố gắng không ngừng khi bước chân vào "lò luyện thép " Dục Mỹ này .

Người lính gác súng cầm tay , vai mang balô nặng trĩu nghiêm trang bắt súng chào Linh . Linh đưa tay lên trán chào lại rất kỹ luật và đúng quân cách hơn bao giờ hết vì chàng biết đây là lần duy nhất trong thời gian ở trại huấn luyện này chàng được lính chào nghiêm chỉnh như thế .

Linh bình tĩnh đến Phòng Quân Huấn trình diện . Một tấm bảng đập vào mắt chàng :

"Cấm tất cả khóa sinh không được trò chuyện thân mật với các huấn luyện viên " .

Làm xong thù tục giấy y tờ, Linh đến trình diện Thiếu Úy Sĩ quan Kỷ Luật của khóa sinh. Thiếu úy trông rất trẻ, gương mặt đen sạm, giữ vẻ mặt nghiêm nghị đứng nghiêm chào Linh. Cũng như cái chào của người lính gác cổng, cái chào này cũng là lần đầu tiên và là lần cuối cùng, vì chẳng bao lâu sau đó, ba Hoa Mai Vàng trên cổ áo của Linh sẽ được tháo xuống, cất vào đáy va li cho đến ngày mãn khóa.

_Kính chào Đại Úy, có phải Đại Úy từ Kontum mới đến và là "Anh Hùng Vượt Sông" không?

"Anh Hùng Vượt Sông"! Bốn tiếng ấy khiến Linh tái mặt, mất hẳn tự tin. Nếu ở một nơi nào khác, vị sĩ quan này chắc sẽ lãnh đủ một cái tát nẩy lửa và bị truy tố ra tòa án quân sự vì tội "nhục mạ thượng cấp", nhưng Linh kịp dẫn lại, điềm tĩnh đáp;

_Vâng! Thưa chính tôi!

Linh không nói gì thêm, yên lặng điền vào giấy tờ. Chàng biết rằng từ đây mọi tự do cá nhân, lòng tự trọng, tự ái phải vất ra ngoài cổng trại. Mọi cử chỉ, lời nói hành động của chàng sẽ được mọi người để ý, ghi chép và báo cáo hàng tuần về Bộ Tư Lệnh, đánh giá tính nhẫn nại, tự tin, sức chịu đựng của tinh thần cũng như thể lực.

Linh uất người lên, nghẹn ngào khi nghĩ đến bao công trạng, những lần vào sinh ra tử, những lần vinh quang đón nhận những chiếc huy chương kết tinh bao mồ hôi, máu và nước mắt, mà tình huynh đệ chi binh vẫn đậm đà giữa các cấp binh sĩ như ruột thịt. Còn nơi đây, chàng cảm thấy như lạc loài vào một thế giới xa lạ của người máy lạnh lùng không tình cảm, không còn cá tính riêng biệt, không đẳng cấp: Chỉ còn hai chữ TẬP THỂ. Tất cả vì TẬP THỂ và KỶ LUẬT.

Chàng mỉm cười chua cay, tự nhủ:

_Trò đời là thế! Nhân vô thập toàn! Có ai bao giờ ra trận 10 lần mà thắng đủ 10 trận đâu, thế mà khi thắng vinh quang thì thượng cấp sẽ bảo đó là chuyện đương nhiên vì kế hoạch tốt, binh sĩ giỏi, vũ khí dồi dào. Rủi ro thất trận, mọi người đều chú ý và sẵn sàng dè bủ chê bai. Trong trận đó, thiên tai và giông nước lũ ác độc đã cuốn trôi tất cả poncho, dây vượt sông, phao cứu sinh. Gần cả ngàn quân mà chỉ tổn thất 14 binh sĩ cũng là còn may mắn. Thế mà hôm nay chàng được gửi vào đây, cùng ngang hàng học tập với một số sĩ quan đàn em mới ra trường võ bị, mặt còn non choẹt búng ra sữa, cùng với một số Hạ sĩ quan mà nếu họ ở đơn vị chàng thì hẳn phải là thuộc cấp dưới chàng, tuân phục mọi quyết định sinh tử của chàng.

'Anh Hùng Vượt Sông', Linh đau đớn mỉm cười chua chát, ngao ngán cho trò đời đen bạc. NHỤC!

Có tiếng còi tập hợp. Các khóa sinh vội vàng chạy nhanh ra sân. Linh ra trễ sau tiếng đếm thứ mười!

Vị Sĩ quan kỷ luật nghiêm giọng:

_Biệt động Quân số 30! Hai mươi hít đất! Hai mươi nhảy xồm!

Linh lặng lẽ cúi xuống.

Vị sĩ quan hét to:

_Phải đáp to : " Tuân lệnh " và đếm thật rõ . Xong phải báo cáo " Biệt Động quân số mấy đã thi hành lệnh phạt xong " .

Linh hét máy móc :

_Tuân lệnh !

_Phải la to : " Hít đất vào thế ! " . Giọng vị sĩ quan kỷ luật gay gắt .

_Hít đất vào thế ! Một ...lên ! Hai ..lên 1 Ba ..lên !

Đến cái đếm thứ 17 , Linh đã bỏ hơi tai vì nóng , vì mệt và vì căm tức , mặt chàng nóng bừng , mồ hôi chảy từng giọt lãn dài . Những hình ảnh ẩn hiện lộn xộn trong đầu ..Tuyết nữ tình báo ..! Alan Bàu Phụng ! Loan Mây Đẳng ..! Lệ Hồng ..! chàng lấm bầm ;

_Thôi mấy em đi chỗ khác giùm cho , đến làm gì lúc này .

Bỗng tiếng sĩ quan kỷ luật quát lên khiến chàng giật nảy mình trở về thực tại .

_Biệt động quân 30 , lấm bầm gì đó ! Thêm 20 hít đất nữa !

-Một .. lên ! Hai..lên ! Ba ..lên .

Linh đứng dậy hét to :

_Biệt Động quân 30 đã thi hành lệnh phạt xong !

_Tiếp tục 20 nhảy xồm !

_Tuân lệnh ! Nhảy xồm vào thế ! Một ..Hai ..Ba ..

Một chất chua cay trào lên miệng , thấm sâu tận đáy lòng . Chàng ghiến răng ..yên lặng chịu đựng .

_Biệt động quân 30 đã thi hành xong !

_Cho về chỗ ! Nhanh lên ! Quý vị làm mất thì giờ của tôi quá nhiều rồi !

Hàng ngũ đứng im phăng phắc !

Linh đang chạy vào hàng thì bị gọi giật ngược :

_Biệt Động quân 30 ! Nhớ chào khi thi hành xong lệnh phạt .

Linh đứng phắt lại , đưa tay nghiêm chào ông Thiếu Úy , ông dừng dưng chào lại :

_Cho về hàng !

_Đợi cho tất cả yên lặng , vị sĩ quan kỷ luật oai nghiêm đồng dục tuyên bố :

_ Xin nói rõ cho quý vị biết . Đây là "Lò Luyện Thép " . Ban huấn luyện viên chúng tôi được lệnh Bộ Tổng Tham Mưu để đào tạo quý vị trở thành một người lính gương mẫu , kỷ luật sắt đá , đồng thời huấn luyện thể xác quý vị đến mức chịu đựng tối đa với chiến tranh hiện tại .

Vì thế , quý vị sẽ chịu nhọc mệt rất nhiều , tôi nói có thể là quá sức chịu đựng của quý vị cả tinh thần lẫn thể xác . Quý vị có thể ghét tôi . Tôi sẽ cố gắng làm cho quý vị ghét thêm để sau khi mãn khóa học , quý vị có một sức chịu đựng dẻo dai của thể xác trong bất cứ trường hợp nào, bất cứ cuộc hành quân nào, bất cứ ngọn núi cao nhất nào , bất cứ đám sinh lầy nào , bất cứ đám rừng nào . Về đức tính , chúng tôi sẽ huấn luyện quý vị một tinh thần nhẫn nhục tối đa, sự chịu đựng của tâm hồn khi đau khổ, nhẫn nại dẹp lòng tự ái cá nhân vì nghiệp lớn để khi ra đơn vị, quý vị tự tin đủ sức đảm nhiệm những công tác có khi là gián điệp bên kia vĩ tuyến , nằm trong lòng địch , chịu mọi người khinh bỉ , nhục nhằn và vẫn hoàn thành công tác mà toàn dân và thượng cấp giao phó hầu mau đem lại thanh bình cho đất nước .

Ngừng lời , yên lặng quan sát từng gương mặt đang thay đổi của khóa sinh , vị sĩ quan kỷ luật tiếp ;

_ Vì thế , quý vị sẽ không ngạc nhiên nữa khi bị phạt những lỗi nhỏ mọn , có khi rất là vô lý . Xin quý vị hãy dẹp bỏ lòng tự ái cá nhân của quý vị ra ngoài cổng trường , khi mãn khóa sẽ ra lấy lại . Chúc quý vị có một thể xác cường tráng , một tâm hồn trong sạch , một đức tính cương quyết và tinh thần kỷ luật sắt khi rời khỏi Trung Tâm Huấn Luyện này . Xin chúc quý vị thu thập được kết quả khả quan và nhận được bằng cấp ra trường . Nếu không trung tâm chúng tôi sẽ giữ quý vị cho học khóa kế tiếp . Quý vị nghe rõ chưa ?

Tất cả la to : Rõ !

_ Tôi muốn rằng , chiều nay tất cả quý vị sẽ bỏ cả cấp bậc và quên mình đã là một cấp chỉ huy . Túi áo bên phải sẽ mang bảng số thứ tự mà phòng quân huấn cho quý vị lúc vào đây . Không tên tuổi gì nữa ! Quý vị sẽ đặt mình như một anh lính mới nhập ngũ . Khi ra khỏi phòng , dù ăn uống , học , huấn luyện hay đi việc cần điều phải mang súng cầm tay và chạy nhanh . Việc đi bộ ở trường này cấm hẳn , quý vị nhớ rõ chưa ?

Tất cả la to : Rõ !

_ Quý vị sẽ bị hít đất và nhảy xồm nhiều , có khi tới mức tối đa vì những lỗi rất nhỏ mọn , để sau những tuần ôn luyện căn bản quân sự quý vị có những đôi tay , đôi chân cứng rắn để thực hành những bài tự tin như đu dây tử thần , trèo dây kinh dị , tuột núi thẳng dốc 90 độ , cao trên 20 thước ! Hay những cầu khí bắc vòng qua các đỉnh núi ! Nếu quý vị không cố gắng , quý vị sẽ phải trả một giá rất đắt chính là ..mạng sống của quý vị , mà không có quyền khiếu nại lời thôi ! Khóa nào cũng có đôi ba người chết trong những bài tự tin trên . Tôi mong rằng khóa này sẽ không ai đại gì tự tử cách vô lối như thế . Quý vị nghe rõ chưa ?

_ Rõ !

_ Tan hàng !

_Sát !

_Nhanh lên !

Tất cả chạy nhanh khuất dạng vào những căn nhà lá .

Một tiếng còi rú lên !

Linh chưa kịp cởi hết dây giày , vội chạy ra nhanh - nhục một lần là quá đủ - nhưng liền đó có tiếng hét :

_Biệt động quân 30 ! Hai mươi hít đất ! Dây giày không cho vào ống quần đang hoang !

_Tuân lệnh ! Hít đất vào thế !...Biệt động quân 30 thi hành lệnh phạt xong !

_Biệt động quân 210 ! Hai mươi hít đất : So hàng không ngay ! Biệt động quân 70 ! Hai mươi nhảy xồm : Cười trong hàng ! Biệt động quân 32 ! Hai mươi hít đất ! Hai mươi nhày xồm :Tội không cạo râu ! Biệt động quân 83 ! Hai mươi hít đất : Giày không đánh bóng !

Thôi thì đủ mọi tội mọi hình phạt . Hở ra là hít đất - nhảy xồm - ba vòng súng cầm tay chạy đều quanh sân .

Chỗ này hô " Tuân lệnh " ; chỗ kia báo cáo "Thi hành lệnh phạt xong " .

Lúc này , lòng tự ái , lòng nhân vị của Linh quả thật đã bỏ cả ngoài cổng trường , chàng như một cái máy, như một bánh răng cửa chạy đều trong guồng máy huấn nhục . Chàng như muôn người khác và muôn người khác như chàng - Chàng là đoàn thể và đoàn thể là chàng . Giờ này , Linh mới nghiệm thấy lời Thượng Sĩ Phúc ở Kontum là thối thối .

Mãi đến 10 giờ đêm , toán của Linh mới được thả về trại . Mọi người đều rã rời xương cốt trong ngày đầu tiên . Linh lấm nhấm ..còn 39 ngày nữa ! Cả 39 thế kỷ ! "Nhất nhật tạitrường , thiên thu tại ngoại !

Vì quá căng thẳng mệt nhọc , nên vừa đặt lưng xuống là chàng đã ngáy ngay . Trong cơn chập chờn nửa tỉnh nửa mê, Linh mơ hồ nghe tiếng hét của vị sĩ quan kỷ luật bên tai - như tiếng hét của tử thần .

.....Quý vị nên nhớ, mỗi ngày quý vị chỉ ngủ được có 4 tiếng đồng hồ thôi nhá ! Còn 20 giờ là phải làm việc đấy ...

Rồi chàng mơ thấy mình được về Sài Gòn , được ăn những tô phở nạm gầu béo ngậy nóng hổi , uống những chai bia lạnh , được và được đủ thứ . Chính những giấc mơ êm ái đó là cán cân thăng bằng cho kiếp sống hiện tại của Linh , như liều thuốc bồi bổ cho tinh thần thể xác tăng thêm sức chịu đựng cho những ngày gian lao khổ nhọc .

Đèn bật sáng ! Linh dụi mắt bàng hoàng chưa nhận thức mình đang ở đâu thì có tiếng còi .. đúng hơn là tiếng gọi của Tử Thần ré lên xé tan màn đêm cô tịch ! Như một lò xo , chàng bật dậy tỉnh táo ngay , không phải vì chàng sốt sắng tuân kỷ luật mà vì những cái hít đất , nhảy xồm ngày hôm trước đã khiến chàng bỏ hơi tai , lòa con mắt rồi .Nhìn xem đồng hồ : Đứng bốn giờ sáng !

Linh nhăn mặt :

_Mới có bốn giờ sáng !

Có tiếng khóa sinh liên đội trưởng quát to :

_Ê ! Dậy nhanh ! Bộ mấy người muốn tôi bị phạt sao ? Bốn giờ dậy là phải rồi ! Còn súc miệng đánh răng rửa mặt , đi vệ sinh , mặt quần áo , đánh giày ,lau súng . Bốn giờ ba mươi tập hợp điểm danh trình diện khóa sinh cho sĩ quan kỷ luật . 4 : 45 trình diện sĩ quan huấn luyện nhu đạo và thể dục đấy . Chần chừ ngủ nướng thì có chầu lãnh sẹo .

Mọi người uể oải tung chăn mền , rùng mình vì khí rét miền núi đã phá giấc ngủ ngon nhất đời .

Tiếng còi tập hợp ré lên khi mọi người vừa kịp rửa mặt xong và mặc đồng phục thể dục quần cụt xanh , áo thun trắng mang những con số to để huấn luyện viên dễ kiểm soát , hoặc lột áo của khóa sinh phạm lỗi đem về trình phòng quân huấn .

Ngày đầu đoàn khoá sinh được ra mắt sơ sơ với 2 cây số chạy bộ từ trại ra khỏi cổng trường , qua phố Dục Mỹ, ngang chợ đang đông đúc ồn ào kẻ mua người bán .

Đoàn người vẫn chạy giữa cơn mưa phùn lấm tấm , áo mọi người ướt đẫm nước mưa lấm mồ hôi .Các bắp thịt tay chân cơ thể được xiết lại mỗi giong . Nhìn sang hai bên đường thấy những ngôi nhà còn ngái ngủ êm ấm khiến Linh có những ý nghĩ chua cay so sánh .

Buổi thể dục ra mắt đầu tiên chấm dứt lúc 6: 30 sáng . Còn nửa giờ nữa để chạy ngược về trường , ăn điểm tâm bằng một ổ bánh mì nhỏ với đường bơ hay chả , ai chạy về trễ sẽ bị mất phần ăn sáng hết sức cần thiết này , sẽ không kịp thay quân phục để trình diện sĩ quan kỷ luật lúc 7: 00. Mỗi phút qua đi đều có giá trị tuyệt đối của nó .

Ngày đầu tiên Linh đói lả vì quá mệt không kịp chạy về trường ăn sáng . Không phải Linh không kham nổi sự cực nhọc này , nhưng khi đi hành quân Linh đi bộ nhiều hơn chạy , nên bây giờ dợt lại cặp giò đã hơn một lần bị đạnVC xuyên qua , Linh cảm thấy nhức nhối dữ mà không dám hé môi than vãn.

Trước khi cho học viên tan hàng vào phòng ăn ,vị sĩ quan huấn luyện còn tập hợp tuyên bố nẩy lửa :

_Hôm nay quý vị chạy tệ quá ! Có ..2 cây số mà nhiều vị chạy không kịp đoàn thể ! Tôi long trọng báo tin cho quý vị rõ : Ở trung tâm này mỗi môn đều phải cố gắng hết sức trên điểm trung bình . Nếu một môn nào kém , quý vị sẽ được ở lại khóa sau, cho dù các môn khác trội hơn . Ngày mai chúng ta sẽ chạy 4 cây số , và cứ như thế .. đến đầu tuần lễ thứ ba ...nghĩa là còn 14 ngày nữa quý vị có thể chạy bộ một mạch 15 cây số từ Dục Mỹ đến Ninh Hòa trước khi lên căn cứ Sinh Lầy .

Sở dĩ trong các trận đánh , quân ta ít bắt được tù binh Việt Cộng chỉ vì khi chúng bị thảm bại , chúng nhanh chân chạy trốn xa . Chúng ta phải làm thế nào luyện bộ giò cứng hơn chúng , chạy nhanh hơn chúng mới bắt chúng được , quý vị nghe rõ chưa ?

Tất cả thở hổn hển - vì cơn mệt chưa dứt - d8ồng thanh la to :

_Rõ !

-Quý vị có mệt không ?

Tất cả la to : " Có ! ".

_ Vậy thì quý vị hãy làm theo tôi : 20 hít đất ! 20 nhảy xồm ! 5 cái đu " Barefixe " cho khoẻ và tỉnh táo người trước khi lót dạ .

Tất cả ngơ ngác , tiu ngưỡu nhưng sau tiếng hét : " Hít đất vào thế " tất cả làm theo như một cái máy , vì kim đồng hồ đã chỉ 7 giờ kém ! Chần chừ sẽ bị ông khác phạt nữa thì khốn !

Vào phòng ăn ,không ai còn nuốt được mẩu bánh mì nào vì khát khô cổ và thở hào hển , tuy vậy , họ cũng cầm theo ổ bánh mì chạy về phòng , vừa ăn vừa sắp xếp lại giường chiếu mềm mùng theo khuôn mẫu ấn định .

Có người vừ mặc xong chiếc áo Treillis là tiếng còi tập hợp đã ré lên , họ vội vàng mặc quần , xỏ giày mà miệng chưa kịp nuốt trôi mẩu bánh mì cuối .

Hôm đó có 40 khóa sinh bị hít đất , nhảy xồm vì chạy ra sau tiếng đếm thứ 10 - kể từ khi tiếng còi ré lên cho đến khi tất cả đã đứng nghiêm tại hàng .

Tiếng sĩ quan kỷ luật vang lên :

_Quý vị tập hợp mất 60 giây !Tôi muốn rằng lần sau chỉ 30 giây sau tiếng còi quý vị đã nhắm hàng xong .Bây giờ quý vị có 2 phút để lau sơ lại khẩu súng , các huấn luyện viên sẽ đến khám súng từng vị một . Giá biểu chót hôm nay là 40 hít đất , 20 nhảy xồm đấy ! Súng vị nào còn bẩn , chỉ cần huấn luyện viên chỉ tay xuống đất là vị đó sẽ thi hành lệnh phạt theo giá biểu đó ngay . Ai chần chừ hoặc cãi lại sẽ bị nhân lên gấp ba .

Ai nấy đều rút khăn mù - xoa ra lau đi lau lại kẹt súng , bá súng , mặc dù có nhiều vị đã suốt đêm lau đi chùi lại mĩ súng , nhưng vẫn còn sợ súng mình chưa sạch .

_Tất cả vào hàng ! Đội hình khám súng . Bước !

Tất cả hàng lẻ đứng yên , hàng chắn một bước bên trái rồi lùi sau một bước dong hàng. Súng cầm tay , mở cơ bấm , khóa an toàn hời hộp đợi chờ như phạm nhân trước vành móng ngựa .

7 giờ kém 5 phút . Các vị sĩ quan , hạ sĩ quan đến từng hàng , bắt đầu khám súng .

Họ khám kỹ từng nòng súng đến các bộ phận cơ bấm , lỗ châu mai , đỉnh đầu rùa , những góc kẹt hóc búa nhất đều được các vị dùng kính "lúp" sẫm soi : Vô phúc cho vị khóa sinh nào bị "chiếu tướng"! Kết quả cuộc khám súng hôm nay : Tất cả khóa sinh đều bị hít đất , nhảy xồm . Chỗ này hô to " Tuân lệnh "; chỗ khác "báo cáo thi hành " , náo loạn khắp sân trường !

Các vị đi rồi ,khóa sinh thở phào nhẹ nhõm .

_Liên đội A chú ý ! Liên đội B chú ý ! Nghiêm ! Súng cầm tay ! Bắt ! Chạy đều ..bước ! Một hai ba bốn...
Biệt Động ! Biệt Động ! Sát ! Hàng ngang hàng dọc chạy đều !...

Chạy càng al6u ..sùng nơi tay càng nặng . Linh được " ưu ái " vác khẩu trung liên BAR theo thể súng
cầm tay như Garant, đeo 12 băng đạn chạy trước đoàn khóa sinh .

Ra khỏi cổng trường , đoàn khóa sinh hùng dũng chạy giữa phố phường tấp nập . Nhiều cô gái chiêu
đãi viên sỏi rảnh đứng trước quán Bar ,chỉ trỏ vào đoàn của Linh cười ngặt nghẽo .

Linh bực mình , chửi đổng ;

_ĐM ! Đứng đó mà cười !

Lập tức có tiếng sĩ quan kỷ luật quát to :

_Biệt động quân 30 ! 20 hít đất ! Nói chuyện trong hàng !

Linh bực tức gầm lên :

_Tuân lệnh !

Nhìn cặp mắt đỏ ngầu tóe lửa của Linh , các cô sợ hãi thụt vào quán ngay .

Đền sân chiến thuật , mọi người rã rời ..dù mới chạy bộ ..5 ngàn thước . Tập hợp . Trình diện các huấn
luyện viên về chiến thuật , địa hình , nhu đạo v.v..không một môn học thuộc về quân sự nào dù lớn
dù bé mà nhà trường bỏ qua cả .

Sau mỗi giờ học , khóa sinh được 10 phút giải lao . Ngay cả giải lao cũng được tính từng giây từng phút
.Sĩ quan kỷ luật suốt khóa theo dõi sát học viên như bóng với hình , ngoại trừ giờ huấn luyện của các
môn , còn lại là giờ của sĩ quan kỷ luật .

Vị này nói :

_Đi mệt uống nước nhiều sẽ bị tức ách bụng . Quý vị ngay từ bây giờ hãy tập nhịn khát cho quen . Khi
tôi ra lệnh mở bi- đông nước , tất cả mở nắp đưa lên cao ,không ai có quyền uống trước . Khi tôi bắt đầu
đếm ..một ..hai ..ba , quý vị tu nước vào miệng ngay đến tiếng thứ 5 thì dừng lại , đóng bi- đông .Vị nào
ráng uống sẽ thi hành lệnh phạt đúng quy định .

Nào một ..hai ..ba ..bốn ..năm !

Lại có tiếng " Hít đất vào thế " và " Thi hành lệnh phạt xong "...

Trong những trường hợp nghiêm ngặt như thế , Linh nảy ra những sáng kiến " ma mãnh " : chàng xin
phép đi tiểu tiện . Vào chỗ khuất rồi , chàng khoan khoái mở bi - đông cho từng ngụm nước mát rượi
vào cổ họng , sung sướng lim dim tận hưởng từng thớ thịt trong cuống họng khô đặc được giãn nở ra
, khoái trá .vì .qua mặt được sĩ quan kỷ luật .

Đến giờ trưa ,khoá sinh lại ..súng cầm tay ,chạy đều bước ..trở về trường .

Mấy cô gái lại có dịp đổ ra nhìn chàng , một cô mạnh dạn trêu :

_Ê ! Cái ông Đại Úy Linh nhà ta vừa bị ông Thiếu Úy cho hít đất đấy ,mấy chị ơi ! Tối rảnh nhớ chuồn ra uống bia , ăn bún bò nha ,anh Hai !

Linh thở hào hển , trừng mắt nhìn bọn con gái không biết giữ mồm giữ miệng . Còn vị sĩ quan kỷ luật thì nở nụ cười thâm trầm , thích thú khi phám phá ra việc trên , Linh đoán chắc trong đầu ông đang tìm cách đối phó với Linh , chàng tự nhủ " Vô quýt dày có móng tay nhọn , lo chi ! " .

Quả nhiên , về tới trường , lệnh "giá súng" được ban hành trước nhà cơm .

Vị sĩ quan kỷ luật tuyên bố :

_ Theo tôi vừa được biết , tối qua trong giờ ngủ, có vài vị khóa sinh lẻn ra ngoài vào quán Bar ăn uống . Như thế là trái kỷ luật khóa sinh , và chứng tỏ quý vị vẫn chưa " ghét " tôi lắm ! Thành thật cảm ơn quý vị ! Vì thế , tất cả hãy tặng tôi 40 hít đất , 20 nhảy xỏm . Các bạn từ đây là một đoàn thể, một người ba gai là đoàn thể phải hứng chịu .

Nào bắt đầu thi hành ngay

_Hít đất vào thế !...

Xong hình phạt , sĩ quan kỷ luật thỏ thẻ :

_Bây giờ , quý vị hãy cùng tôi làm 20 hít đất để cảm ơn Trời Đất đã cho Hạt Gạo nuôi nấng chúng ta .

Tất cả nhìn nhau , khẽ thở dài ..cúi xuống , hai tay chống trên đất , gót chân thẳng với thân mình ...hít !

_Bây giờ , quý vị hãy cùng tôi làm 20 nhảy xỏm ... để ghi ân những người đổ mồ hôi cày cấy , vun tưới hạt lúa thành món ăn cho chúng ta hôm nay . !..

Linh nghĩ thầm : " Bỏ mẹ rồi ! Cứ cái đà này , nào cảm ơn nhà trường , cảm ơn huấn luyện viên , cảm ơn nhà bếp , ghi ân các con nhỏ nấu cơm nữa thì tới khuya mới được ăn " . Thoáng một phút , Linh nghĩ đến những bữa ăn thịnh soạn nơi tửu lâu Đồng Khánh Chợ Lớn , những ả xẩm trẻ đẹp , luôn nhoẻn miệng cười ép chàng ăn uống cho đến khi bụng căng no tròn mới chịu thôi .

Tiếng nói của vị sĩ quan kỷ luật vang lên kéo Linh trở về thực tại :

_Bây giờ quý vị hãy xếp hàng một vào phòng ăn . Trước khi ăn , mỗi người hãy làm cho tôi 5 cái hít tay để khoẻ khoắn ăn cơm cho ngon miệng . Nhớ yên lặng đứng sau ghế trước chỗ ngồi , đợi mọi người vào đủ có lệnh ngồi xuống mới được chuyện trò ăn uống đấy..

Bữa cơm đơn giản nhưng mọi người đều cảm thấy ngon lành vì hoạt động quá nhiều .

Khóa sinh 33 ngồi bên cạnh Linh thì thầm :

_Ở nhà tôi bà xã cho ăn như ri là ốm đòn đấy , nhưng ở đây những món ăn bình thường cũng là cao lương mỹ vị, ăn ngon kinh khủng !

Mọi người vừa ăn vừa trò chuyện như ong vỡ tổ thì có tiếng của sĩ quan kỷ luật :

-Xin nhắc quý vị nhớ rõ ! Quý vị chỉ có nửa giờ dùng cơm thôi đấy nhé ! Qu yếm đã mất 10 phút hít đất nhảy xồm rồi ! Chỉ còn 20 phút là đến phần huấn luyện địa hình rồi đấy !

Tiếng đấy cuối câu khiến mọi cuộc trò chuyện ngưng bật , mọi người cố nuốt vội , uống nhanh bát nước chè nóng .

Tiếng còi lại ré lên và có khóa sinh lại hít đất , nhảy xồm vì chậm chân .

Đến giờ lý thuyết Địa Hình trong lớp, nhiều vị lại ..hít đất vì ngủ gục . Mọi con mắt đều sẵn sàng híp lại vì quá mệt mỏi thiếu ngủ . Cái nắng trưa hè khiến không khí ngột ngạt khó thở thêm . Thỉnh thoảng có vài bánh pháo được ném ra giữa buổi học , đánh thức mọi người kinh hoàng trở về với bài học .

Đến giờ cơm chiều ! Lại cảm ơn Trời Đất , Nhà Nông ! Buổi tối học tại các phòng . Các môn quân sự được kéo dài tận 22 giờ đêm , ngoại trừ những buổi học địa hình đêm , tác chiến hay thực hành bắn đêm .

Mỗi khi về đến phòng ngủ , mọi người thở ra , nhẩm tính những ngày còn lại : Còn những ...38 ngày nữa !

Nhưng rồi tiếng còi tai ác ré lên : " 12 giờ đêm nay sẽ có khám súng !"

Ai nấy vội vàng thay quần áo , tắm rửa , lau súng . Xong việc , họ có thể đến câu lạc bộ kế cận để uống bia hoặc dùng thêm tô phở . Nhà trường canh gác quá nghiêm ngặt nên việc chuồn ra ngoài khó thực hiện được .

12 giờ đêm , các huấn luyện viên lại sốt sắng thăm doanh trại . Vị nào thoát nạn thở phào nhẹ nhõm , có thể đánh một giấc ngủ ngon lành , vị nào vô phúc bị hít đất phải lau chùi súng lại và đến trình diện sĩ quan trực nhật lúc 1 giờ sáng !

Ngày hôm sau , lại bắt đầu một ngày mới khi chiếc kim nhỏ đồng hồ lạnh lùng chỉ đúng 4 giờ sáng và tiếng ré còi lạnh lạnh vang lên trong tờ mờ sương mù , dựng phắt dậy những anh em ngủ như ..chết !

Sau hai tuần thụ huấn ôn tập lại tất cả những môn học quân sự, mọi người trở nên rắn chắc , gân guốc , sạm đen vì nắng , gió biển , sương và mồ hôi . Khẩu súng cầm tay , quân trang không còn nặng chũu như ngày đầu mới vào . Bây giờ họ đã quen thuộc với kỷ luật thép và không còn thấy áp lực dữ dội nữa . Nơi đây không có giờ nghỉ ngơi trừ 4 tiếng ban đêm , không có ngày Chúa Nhật , Thứ Bảy , lễ lạc ...nơi đây không cần biết không gian và thời gian , nơi đây chỉ cần biết chạy , bò , chiến đấu , hít đất , nhảy xồm và ..ngủ gật trong các phòng học !

Hai tuần lễ đầu làm quen rồi cũng trôi qua , đến giai đoạn ..Sinh Lầy ! Các khóa sinh mang ba lô , mặc treillis , mang giày MAP, với một đơn vị hỏa lực đầy đủ chuẩn bị lên đường từ 2 giờ sáng để thực hiện đoạn đường chạy bộ 15 cây số mang đầy đủ vũ khí quân trang .

Đoàn xe trống không chạy trước đến ngã ba Ninh Hòa chờ đợi các khóa sinh .

3 giờ sáng ! Sau khi điểm danh tập hợp , các khóa sinh sủng cầm tay ...chạy đều bước ..ra cổng trường .

4 giờ sáng ! Đoàn người vẫn chạy đều , qua những con đèo ngoằn ngoèo , qua dốc núi cao mù sương , qua các cánh đồng mênh mông , xuyên qua các Ấp Chiến Lược yên bình say ngủ .

4 giờ rưỡi sáng ! Toán đầu chạy đến Ngã Ba Ninh Hòa , ngã quay ra đất thờ hào hển trong cơn gió mát lạnh của sớm mai dịu dàng dễ chịu .

Nơi sân Ga xe lửa Ninh Hòa , chiếc đầu máy khổng lồ bắt đầu nhả ra một làn khói trắng trên nền trời xanh thẫm tờ mờ sáng .

Tốp khóa sinh rơi rớt chạy lác đác lần lượt đến sau , người chạy cuối cùng là Linh đến Ninh Hòa lúc 6 giờ sáng ! Tuy vậy , Linh cũng hài lòng vì đã hoàn thành một đoạn đường gay go nhất trong 15 cây số đường chạy bộ . Có người nhìn Linh thương hại vì trông chàng như già đi với mái tóc trở nên bạc phơ sau bao ngày cực nhọc vất vả . Nhưng chỉ có chàng tự biết mình hơn ai hết , đứng ra còn Biệt Động Quân số 6 biết rõ chàng khi chàng gọi anh chàng này - vốn là thuộc cấp của chàng trước đây -vào một góc khuất chìa cho anh ta một cái bánh bao nóng hổi thơm phức !

Anh ta tròn mắt ngạc nhiên mừng rỡ vội lấy nhai ngấu nghiến , mắt láo liên nhìn quanh như sợ bị bắt gặp.

_Ở đâu sắp ðào ra hay thế ?

_Thực ra ta đến đây lúc 5 giờ hơn , ta chuồn vào quán đập cửa gọi chú Ba Tàu . Chú ta vừa mở hé cửa , ta vào trong mở hàng 2 tô hủ tiếu , ăn hết 2 cái bánh bao , 2 đĩa xiu mại , thêm ly để cho ấm bụng và lấy sức . Nhớ đến chú mày , ta đem luôn cái bánh bao này , ta còn 2 cái để dành trưa nay lội bùn .. ăn đỡ dạ !

Cũng còn may khi ta đang ăn uống thì Me xử sĩ quan kỷ luật đi xe Jeep từ Dục Mỹ đến ghé quán hỏi café, ta vội chuồn ra cửa sau thẳng một lèo ra đây mới gặp được chú mày .

Anh chàng cười lẩn ra trên cỏ :

_Tớ phục lẫn đại ca ra !

-Suyt ! Im mồm kéo ."40 hít đất , 20 nhảy xồm " thì ói hết hủ tiếu lẫn bánh bao thì khốn !

Có tập hợp ré lên : Tất cả lên xe !

.....Khi mới nhập học , số khóa sinh có trên 300 người , giờ đây chỉ còn 180 người còn đeo đuổi nổi , số còn lại hoặc bị thương gãy tay chân hoặc bệnh vào bệnh viện chờ học lại khóa sau . Có hai khóa sinh chết vì tai nạn , trong số đó có Trung Sĩ I Phùng .

Phùng là Hạ Sĩ Quan cùng đơn vị cũ của Linh khi Linhh dẫn đơn vị đến Bàu Phụng và gặp Alan ở đây . Lúc ấy Phùng là một Hạ sĩ quan luôn chèn chén say sưa , bị Linh khiển trách nhiều lần đâm ra oán hận chàng . Vào một đêm Linhh đến thăm Trưởng Bản Thái Trắng - cha của Alan - Phùng tưởng chàng còn

trong lều ,nên đã ném lựu đạn vào lều của Linh và còn bồi thêm một loạt trung liên cho chắc ăn . Khi Linh trở về trại , họp các sĩ quan Bộ Tham Mưu Tiểu Đoàn . Tất cả đồng ý xử bắn Phùng sáng hôm sau để làm gương cho kẻ khác . Sau một đêm suy nghĩ , Linh cho lệnh dẫn Phùng ra pháp trường . Tuy nhiên ,chàng mật lệnh cho Thuận , viên sĩ quan phụ tá chỉ thị cho Khâm , trung đội trưởng hành quyết chỉ cho lệnh bắn lên trời , tha chết cho Phùng . Từ đó ,Phùng thay đổi , lo chí thú làm ăn , không la cà say sưa như trước nữa .

Hai năm trôi qua ,Linh rất bất ngờ gặp lại Phùng trên đất Dục Mỹ này . Cả hai thoát đầu ngạc nhiên ngỡ ngàng , nhất là Phùng , nhưng sau khi biết Linh sẵn sàng bỏ qua chuyện cũ , Phùng tỏ vẻ ân hận và sẵn sàng giúp đỡ Linh mọi việc có thể , như phụ lau chùi vũ khí ,mua giùm bánh mì hoặc chai bia lạnh ở câu lạc bộ .

Một hôm vào cuối tuần lễ thứ hai , Linh đuối sức lẻo đẻo vác súng máy chạy theo sau đoàn , Phùng đã tự ý chạy lùi chạy chờ và vác hộ khẩu BAR nặng chịu giùm Linh từ đoạn đường gần năm cây số từ trường đến bãi tập chiến thuật . Trong khi hai anh em chạy song song với nhau , Phùng cho biết anh ta đã bị đưa ra Toà Án Quân Sự, nhưng nhờ dựa vào báo cáo của Linh - Theo đó thì do Phùng quá chén , xách súng bắn lên trời , chẳng may lạc đạn vào lều của Linh - nên Phùng được miễn trọng án ,chỉ phạt 40 ngày trọng cấm , năm năm không được thăng cấp . Phùng bây giờ đã có 7 con . Anh chàng thổ lộ với Linh vợ anh vừa gửi điện tín báo cho biết vừa sanh đứa thứ tám ,mà anh không thể xin phép về thăm .

Mãi lo trò chuyện nên cả hai đến bãi tập trễ mất vài phút và lãnh 40 hít đất , 40 nhảy xồm . Tuy nhiên cả hai đều bằng lòng . Phùng vẫn muốn cho Linh biết anh rất mến phục Linh và luôn tìm mọi cách trợ ơn cứu tử .

Sau đó , khi tới bãi tập các thể phóng lựu đạn khi tấn công địch trong làng mạc hay nơi thành phố đông đúc . Các khóa sinh được thực tập bằng lựu đạn thật trong khung cảnh dựng lên như thật . Có các thành tường cao , khung cửa sổ để học viên từ dưới ném lên . Để bảo vệ các khóa sinh , các bao cát được bao bọc quanh chỗ tập ném . Trước khi học viên được sử dụng lựu đạn thật , họ phải trải qua các thể tập ném quỳ , đứng , nằm , bò bằng lựu đạn giả .

Linh đã qua xong các cửa và đến lượt chàng thực tập : Quả lựu đạn M26 đã lọt qua khỏi khung cửa sổ , nổ toang bên kia cột trụ . Chàng khoan khoái trở về chỗ để giá súng , tìm gốc cây nương bóng mát chớ các khoá sinh kế tiếp thực hành .

Khi Linh đảo mắt qua nhìn Phùng , Phùng có vẻ e ngại nhìn chàng . Linh có cảm tưởng Phùng đang bị ám ảnh lung lăm khi cầm trái lựu đạn trên tay anh , hình ảnh hai năm về trước tại Bàu Phụng tái diễn khi Phùng cũng cầm quả lựu đạn M26 tiến nhẹ vào lều của Linh .

Phùng lại gần Linh , nói khẽ :

_Tại sao em bỗng nhiên thấy sợ hãi lo lắng lạ ! Sợ em không còn dịp thấy mặt vợ con em quá !

Linh thương hại Phùng , an ủi :

_Anh can đảm lên chứ ! Cả trăm người ném lựu đạn có sao đâu ! Làm xong rồi lại đây ngồi nghỉ với tôi , tâm sự cho vui . Mau kéo hít đất nhảy xồm nữa bây giờ !

Phùng lặng nhìn Linh , cố gượng cười :

_Vâng ! Em đi đây !

Linh ái ngại nhìn theo dáng Phùng . Quái ! Sao hôm nay Phùng nói gở như vậy ! Chàng bỗng sợ hãi bâng quơ !

Phùng đến gần viên Thượng Sĩ phụ trách việc giao lựu đạn M26 thật, bỏ quả giả xuống đất, nhận trái thật lên, mở chốt an toàn, lấy đà phóng lên cửa sổ ...

Bỗng ... Ầm ! Một tiếng nổ rùng rợn vang lên ! Tiếp theo một đám khói đen nghệt ngay nơi thềm ném lựu đạn .

Mọi người chạy lại . Ông Thượng Sĩ phụ trách chết ngay tại chỗ , mình mẩy nát bét . Xa đó ba thước , thân Phùng nát ngừu , mất cả tay chân , Linh không nhìn đâu ra mặt Phùng được nữa , nhầy nhựa máu me cháy nám , đôi mắt trợn tròn đầy uất hận !

Phùng đã chết trước mặt Linh , vì quả lựu đạn M26 , thứ lựu đạn Phùng đã dùng để ám sát Linh khi ở Bàu Phụng . Một sự tình cờ ngẫu nhiên nào đó xui khiến cho Linh và Phùng gặp nhau nơi đây , cách xa hai năm trời , cách chỗ cũ hàng trăm cây số !

Có người bảo đó là cái "Quả" của cái "Nhân" mà Phùng đã gây ra hai năm trước . Linh không muốn tin như vậy , kẻ tử vong linh người quá cố . Linh tin đó chỉ là sự rủi ro trong một hoàn cảnh ngẫu nhiên . Nhưng câu " Lưới Trời lồng lộng , tuy thưa nhưng khó lọt " lại đến trong đầu Linh lúc ấy .

.....

_Ê ! Xe đến Đèo Rọ Tượng rồi , sao đại ca chưa chịu xuống xe nhanh cho rồi , không khéo lại hít đất nữa bây giờ .

Tiếng nói của Biệt Động quân số 6 khiến Linh giật mình trở về thực tại . Chàng ôm súng và ba lô nhảy xuống đường tập hợp .

Đại Úy Chử- trưởng ban Sinh Lầy- đã chờ sẵn , ông huấn luyện các khóa sinh về bài học vượt sông , trước khi các khóa sinh sẽ tự mình thực tập lấy để đổ bộ lên căn cứ sinh lấy bên kia ngọn đèo .

Chử ngừng lại khi nhận ra Linh trong số khóa sinh , mỉm cười hóm hỉnh nhìn Linh :

_Đáng lẽ tôi không nên thuyết trình bài này tại đây , sợ "múa riu qua mắt thợ" vì có ông " Tư Lệnh Vượt Sông " tại đây rồi !

Câu nói đùa đầy ác ý khiến Linh cảm thấy đau nhói ! Linh nhìn Chử cười gượng cười không nói gì, Chử vô tư cười hề hề và tiếp tục bài giảng . Các khóa sinh ngơ ngác hết nhìn Chử lại nhìn Linh không hiểu gì.

Trưa đến , thừa dịp các khóa sinh được nghỉ giải lao nửa giờ chờ đến phiên toán mình vượt sông , Linh lặng lẽ chèo vào xóm chài lưới dưới chân Đèo Rọ Tượng , nhanh chóng làm quen với cô giáo trường làng ở đấy .

Sau nửa giờ " đấu hót " ra gì với cô giáo về các luận đề thi văn , cả hai có vẻ tâm đầu ý hiệp khi bàn về Nguyễn Du Tiên Sinh , về Thúy Kiều , Thúy Vân , Kim Trọng , Từ Hải , phân tích tâm trạng nhân vật trong Kiều rồi bàn luận đến Lục Vân Tiên .

Cao hứng , Linh rung đùi ngâm thơ , tay cầm quạt phe phẩy :

_Hà ơi .. Ừ À.. Vân Tiên cũng mẹ trở vô .. đụng phải cột nhà cũng mẹ trở ra ... Ừ À ..Vân Tiên cũng mẹ trở ra .. đụng phải cột nhà cũng mẹ trở vô ..Hà Ơi ...

Cô giáo cùng bà mẹ cô ôm bụng cười nắc nẻ . Lúc đó ,Linh mới móc trong túi áo Treillis ra một gói gồm hai cái bánh bao đã bị móp méo, trang trọng đặt lên bàn mời mẹ con cô giáo .

Bà cụ mỉm cười từ chối khiến lòng dạ Linh khắp khởi mừng thầm . Còn cô giáo Hoa cũng lễ phép từ chối . Linh không dám nài ép nữa , miễn cưỡng bỏ vào mồm hai cái bánh bao mà vẫn còn thấy .. đói . Gớm ! Học hành gì mà mau đói tợn ! Ăn mãi ăn hoài mà không thấy no !

Cô Hoa cẩn thận rót nước chè xanh tươi vào ly mời Linh ;

_Chắc anh học xong khóa này rồi làm lễ ra trường võ bị luôn chứ , thiếu úy ..

_ Dạ thưa cô, tôi là thiếu úy Linh ạ !

_Vâng ! Sau này có dịp , kính mời thiếu úy đến làng em chơi ! Quê em ở Vạn Giã, gần Phá ,phí phải Đèo Cổ Mã . Nhà em gần bên Quốc Lộ 1. Thiếu Úy cứ hỏi nhà cô giáo Hoa là ai cũng chỉ đúng nhà em ngay ạ . !

_Vâng khi rồi rảnh tôi sẽ cố gắng , chứ đời nhà binh tôi phiêu bạt giang hồ , lấy giang san làm nhà , dân chúng làm gia đình thì không chắc sau khi mãn khóa ở đây có dịp về lại miền Duyên Hải này không .

Hoa bùi ngùi chớp mắt .. nhìn Linh . Né tránh đôi mắt quyến rũ chứa đựng cả mùa thu ấy , Linh nhìn ra mái hiên nhà ..bỗng thấy Biệt Động quân 70 hốt hải chạy đến la lối :

_Thôi ! Trời ơi ! Cha nội nhanh lên giùm con ! Điểm danh thiếu cha nội ông Đại Úy Chử la om sòm lên kia !

Hốt hoảng , Linh vội đội nón sắt lên đầu , nai nịt gọn gàng ;

_Bỏ mẹ rồi ! Thế mà tôi quên mất ! Đến phiên toán mình vượt sông rồi hả ?

Chàng quay nhanh về phía bà cụ và cô giáo còn đang ngơ ngác ..lưu luyến .

_Thôi ! Thưa cụ và cô Hoa , tôi xin phép rút lui ạ !

Bà cụ đã ngủ khò trên bộ ván gỗ, còn Hoa lí nhí tiễn đưa ;

_vâng ! Thiếu Úy về ạ !

Bốn mắt nhìn nhau . Một mối cảm tình thoáng nhanh nhưng mặn mà lưu luyến ..

Linh lẩm bẩm :

_Lạy Trời cho mau thanh bình để những đôi mắt và gương mặt kia không còn héo sầu vì chinh chiến .!

Cả hai vừa đi vừa chạy , Biệt động quân 70 hỏi nhỏ :

_ Bộ Đại Úy bảo với cô ta là mình thiếu úy à ?

Linh gật đầu :

_Ừ ! Thì.. cô ta hỏi mình có phải chừng nào mẫn khóa sẽ làm lẽ ra trường võ bị luôn không , cô ta tưởng mình là sinh viên sĩ quan thì mình cứ nhận bừa kẻo làm phiền lòng người đẹp ! Và lại , biết bao giờ có dịp trở lại đây gặp nàng mà sợ . Đồi nhà binh phiêu bạt giang hồ, không chừng mẫn khóa xong , mỏa bị tống ra tận Huế , Đà Nẵng nữa là khác .

Nơi bãi tập , mọi khóa sinh đã cởi trần trùng trục , đang xếp nhanh đóng áo quần , gói giày vớ , đồng hồ đeo tay vào Poncho cùng với vũ khí đạn dược . Có người đang loay hoay vừa đổ bỏ bi -đông nước vừa a tiếc rẻ, vừa cột dây ny-lon vào đầu bi- đon để khi ra sông nó sẽ nổi lên làm phao . Đầu dây kia , anh ta cẩn thận cột vào chiếc pon-cho đã được xếp lại vuông vắn , sẵn sàng để tuôn ra " Phá " .

_Biệt Động Quân 30 ! Làm gì giờ này chưa làm bè Pon cho để vượt sông ? 40 hít đất ! 40 nhảy xồm !

Thi hành xong lệnh phạt , Linh cởi quần áo , giày vớ , hối hả làm bè poncho. Khi hoàn tất, chàng và Biệt Động quân 70 đẩy xuống bờ sông , bắt đầu lội nước .

Nước biển mẩn mẩn ! Càng ra xa càng sâu dần ...bờ bên kia còn xa tít ! Những âm thanh kêu la gào thét vang lên trong ký ức Linh cùng dòng nước sông Yakrong -Bơlah chảy xiết ! Linh mím chặt môi nhớ tới những hình ảnh thoáng qua trong trí ! Mới đây đã ba năm trời trôi qua nhanh chóng ! Hình ảnh Đại Úy Trước , Chuẩn Úy Mạnh phớt qua lộn xộn , và sau cùng dừng lại trước nụ cười tươi tắn như hoa phượng nở mùa hè của cô giáo làng ngây thơ trong trắng , như chưa hề vương bụi trần của thành phố , của xa hoa , của cạm bẫy trường đời .

Nước lạnh buốt xương ! Linh vẫn một tay lội , tay đẩy chiếc bè Poncho , chiếc phao bi-dong vẫn nổi lều bều trên mặt sóng .

Nước lần lần lên quá ngực, có chỗ chỉ còn thấy chiếc đầu , nước lên tới cổ , bùn ngập bắp vế. Mệt mỏi ! Khổ nhọc ! Linh cắn răng chịu đựng như mọi người .

Nơi căn cứ sinh lầy đâu đâu cũng là nước . Lội dưới bùn lầy , vạch các bụi lùm thấp mọc san sát , Linh lại nhớ tới anh chàng sinh viên luật Báú đã chết khát trong trường hợp tương tự . Trước khi Báú chết , còn có ý muốn đổi Phượng ,vợ chàng , chỉ để đánh đổi một ngụm nước mát giữa vòm trời gay gắt như thiêu đốt của vùng biên giới Miên - Việt .

Nơi căn cứ sinh lầy này, Linh được ôn lại tất cả chiến thuật tấn công ban đêm , tấn công dưới nước , dưới sinh bùn lầy lội mà mỗi bước chân lún xuống đến ngập đầu gối . Những buổi tập bắn ngày và đêm dưới sinh . Nhà trường đã tiên liệu tất cả mọi trường hợp hoàn cảnh đã và có thể xảy ra trên mọi chiến trường .

Có những bài tập tấn công hải đảo, khóa sinh phải chèo xuồng lấy suốt ngày đêm , rồi giả dạng đi dò thám bên địch . Linh tình nguyện đi trước để qua bên kia bờ đất liền có giờ nghỉ ngơi tắm rửa sớm .Chàng đi cùng hai cậu khác , mặc bộ quần áo nâu , đi dép Bình Trị Thiên qua "Phá " rộng trước . Sau

khi chèo độ ba giờ , họ đổ bộ xuống chân một ngọn núi hoang vu . Xa xa vọng lại tiếng chuông chùa ngân nga , Linh nháy mắt cùng hai đồng đội đến xin Sư Cụ bát cơm chay rồi kéo nhau ra trước những hòn đá ngổn ngang .. đánh một giấc khoẻ khoắn ! Sau đó , toán của chàng bò vào khu địch quan sát , ghi chú địa thế , ghi tọa độ trên bản đồ , tìm chỗ khuất mở máy liên lạc với bên kia Phá về địa điểm tập trung quân địch .

Ba giờ khuya hôm sau , khi trời hãy còn tối đen , bọn Linh bò ra bờ Phá , bấm đèn ra hiệu . Từ ngoài Phá xa xôi , những ánh đèn nhấp nháy chớp lại . Linh đã chỉ vị trí cho đoàn Thủy Quân Lục Chiến đến , đón rước họ , bố trí án ngữ chờ đến 5 giờ sáng đồng loạt tấn công mục tiêu địch .

Thấm thoát thời gian tập huấn Sinh Lầy cũng qua ! Các khóa sinh trở về lại Trung Tâm . Trên đường trên xe về , Linh bỗng trở mắt sững sờ khi bất chợt thấy Thiếu Úy Hành đang đèo Vespa chở cô giáo Hoa đang chạy ngược chiều . Cả hai đang cười nói vui vẻ thân mật . Chàng nghe người ta nói lại hai người đó sắp nên vợ chồng . Chàng cười thầm mong cho đôi uyên ương đẹp duyên cầm sắt mãi mãi .

Rồi chàng lại khẽ thở dài . Con đường trước mặt quanh co , nhưng lạ này , xe không chạy về trường lại đổ ngay Khu Mưu Sinh !

Mọi người nhảy xuống xe , tập họp và trình diện huấn luyện viên xong , họ mới biết họ sắp phải thực hành các bài tập Tự Tin mà mấy tuần trước họ được nghe nói đến nhiều lần : Dây Tử Thần ! Dây Kinh Dị ! Cầu Dây !

Anh em cảm thấy hồi hộp lo sợ vì sắp sửa trải qua đoạn đường nguy hiểm nhất , vắng vắng i lời vị sĩ quan lúc mo81i nhập trường :

" Quý vị sẽ bị hit đất và nhảy xồm nhiều to81i mức tối đa vì những lỗi rất nhỏ nhặt , sau những tuần ôn luyện căn bản quân sự , quý vị sẽ có được những đôi tay chân rắn chắc mạnh mẽ để thực hành những bài Tự Tin như đu dây Tử Thần , trèo dây Kinh Dị v.v..nếu quý vị không cố gắng , chính quý vị sẽ phải trả bằng một giá rất đắt : Mạng sống của quý vị !

Mọi người hồi hộp thêm lên khi người khóa sinh đầu tiên bắt đầu qua cầu khi để leo lên chót vót một cây cột to : nơi đầu dây tử thần ...

Linh kiểm soát lại chiếc " Ròng Rọc " , nhìn lại khoen an toàn lần chót , nhìn lại con sông xa thẳm dưới chân , Linh nhắm mắt , hét :

_Biệt động quân 30 ! Xuống dây tử thần !

La xong , Linh lấy đà , hai tay nắm chặt chiếc Ròng Rọc , đu người ra khoảng không với một tốc độ kinh hồn ..

Gió ào ào bên tai , Linh chú ý đến một chấm đen bên kia bờ sông , anh ta đang giơ cao một ngọn cờ đỏ . Hình bóng anh ta nhanh chóng to dần theo tốc độ của chiếc róc rách càng lúc càng rít lên dữ dội trên sợi dây cable thoa đầy mỡ dầu . Con sông dần dần to lớn ra , cây cối hai bên bờ vụt cao lớn lên .

Khi gần tới anh huấn luyện viên cầm cờ đỏ , Linh rướn người lên , hơi ngã về phía sau , hai chân co lên phía trước !

Cờ đỏ phất xuống ! Linh buông tay, để rơi người vào khoảng không trung bao la ...

Gió ào ào bên tai. Linh nhắm mắt ... một tiếng ầm tung tóe nước bắn lên cao . Linh đã thành công ! Chàng lộn vào bờ , xiêu vẹo vì sức nước ép quá mạnh , hãnh diện vì đã vượt qua một chặng đường phiêu lưu nguy hiểm nhất đời , mà nếu buông tay chỉ trước hoặc sau một tích tắc , là có thể đập mình trên gành đá nhọn của dòng sông đang tuôn chảy .

Khóa trước đã có 2 khóa sinh chết đuối vì dây tử thần này trong mùa nước lụt khiến cả khóa đổ xô đi tìm . Khi vớt được họ lên chỉ còn là hai cái xác tím bầm đầy nước và máu !..

Linh nhớ lại hình ảnh những tay xiếc đu dây lộn nhào hai vòng để kịp nắm tay bạn diễn đu từ dây kia qua ,sơ hở một tích tắc là mất mạng ngay .

Đúng là những kẻ đang đùa với tử thần.

Linh lên trình diện huấn luyện viên trước những tràng vỗ tay tán thưởng của khóa sinh sắp đu dây , nhiều vị chạy đến hỏi cảm tưởng lúc tung mình lên qua không khí có thấy sợ không . Trăm người như một nói như nhau khi qua đoạn đường nguy hiểm đều bĩu môi đáp : " Chỉ là trò chơi con nít " , trong khi trên gương mặt họ còn phảng phất nét kinh hoàng sợ hãi , tim còn đập thình thịch vì quá hồi hộp sợ hãi .

Để cho mình không có thì giờ nghĩ ngợi lôi thôi , sợ rằng mình sẽ nản lòng thối chí , Linh tình nguyện sang trạm " Dây Kinh Dị " .

Thoản thoắt như một con mèo trèo cây cao , Linh đã đứng trên tấm ván cao , nhìn sợi dây cable căng thẳng qua bên kia sông , nhìn dòng nước đang cuộn cuộn chảy dưới chân chàng độ 20 mét , tay chàng nắm chặt sợi cable , miệng lâm râm cầu kinh (!) Phải ! Lúc con người gần kề tử thần là lúc họ mới thấy cần đến Chúa , đến Phật , đến Đấng Thiêng Liêng mình tin tưởng hơn bao giờ hết . Lòng tin giúp con người cả quyết , nhắm mắt đưa chân đùa với tử thần! Hai chân chàng rút lên , bắt tréo lại trên sợi cable như trói heo , vì thế dây này còn được gọi là Dây Heo , lần lần buông tay trèo ra giữa sông . Lúc này chàng mới thấy hiệu quả của những cái hít đất , nháy xồm . Tay chân chàng như siết chặt lại , từng thớ thịt dần ra , kêu răng rắc khi chịu sức nặng của thân mình . Linh nhắm mắt từ từ trườn tới , cho đến khi nghe tiếng huấn luyện viên hét to từ phía dưới lên :

_Biệt Động Quân 30 khá lắm ! Tới giữa sông rồi đấy ! Từ từ đổi tay ..Buông hai chân xuống trước !

Câu nói tuy có vẻ cổ vũ khích lệ bình thường nhưng vào lúc này lại có công hiệu mãnh liệt làm mát lòng mát dạ Linh , xoa dịu lòng tự ái của chàng . Thì ra , dù con người cố tình giữ vẻ lạnh lùng đứng đắn đến mấy , cũng có lúc cần thụ hưởng khoái cảm ,và sung sướng được người ta khen tặng vuốt ve. Ai cũng tỏ ra mình trong sạch ngay thẳng , đến khi có kẻ nói thẳng với mình , tự ái bị tổn thương , đâm ra cáu kỉnh , ghét người dám chỉ trích xây dựng mình .

_Đừng ngó xuống mà bị xâm bây giờ ! Giữ chặt lấy sợi dây ! Mặt ngược thẳng ! Miệng la to : " Biệt động ! Biệt động ! Sát !" ...Buông tay ra !.

Nhưng Linh đã ba lần " Biệt Động ! Sát !" mà hai tay chàng vẫn bám chặt vào sợi dây cable không sao gỡ nổi ! Vì chàng vừa nhìn xuống đáy vực thẳm, và bản năng sinh tồn tự nhiên từ trong tiềm thức buộc chàng nắm cứng sợi dây , dù chàng không muốn thế.

Linh mạnh dạn nhắm ghiền mắt lại, bình tĩnh la to lại ba lần khẩu hiệu trên trong lúc mọi người tử dưới đất ...nín lặng ..lo lắng cho tánh mạng chàng..mà lúc bấy giờ dù có muốn cứu ..cũng quá chậm ..!

Linh mím môi . Hai tay buông sợi dây: Thả người lao xuống khoảng không ..ngột ngạt ...gió ù ù rít dữ dội bên tai ! Trời ! Sao lâu tới nước quá ! Thời gian ngừng trôi ! Tai mắt chàng ù lên ! Tim gần như bị bóp nghẹt ! Ruột gan chực trào ra họng !

Ầm ! Tiếng nước tung tóe lên cao kéo chàng trở lại dương thế. Đà lao quá mạnh như mũi tên nhấn Linh chìm sâu dưới đáy sông . Hai chân chàng xoáy bùn , lấy đà tung người lên , hai tay quơ quào cào cấu dòng nước . Ngộp thở quá rồi !

Khi đầu chàng vừa nhô lên khỏi mặt nước , có tiếng vỗ tay reo hò, cổ võ. Linh hồn hểnh bơi ngược dòng nước chảy xiết vào bờ , mệt lã người , tay chân rã rời .

_Biệt động Quân 30 ! 30 hít đất ! Buông tay quá chậm !

Linh mỉm cười ! Bây giờ khi biết chắc mình còn sống thì dù có cả trăm hít đất cũng chẳng ăn nhằm gì nữa .

Biệt động quân 70 đến gần hỏi :

_Có sao không , bạn ?

Linh trề môi khua mỏ :

_Có gì đâu ! Trò con nít chơi ! Chẳng qua tớ làm thế cho có vẻ hồi hộp đấy ! Ăn chung gì mà sợ !

Miệng thì nói thế , trong lúc tay chân và môi chàng còn run lập cập vì rét và cơn sợ chưa dứt hẳn .

Đoàn khoá sinh chạy về đến cổng trường , các cô gái bán Bar bên ngoài cổng trông thấy Linh , gheo :

_Chà ! Bữa nay Đại Úy nhà ta trông đẹp trai ra phết ! Mặt sắt đen sì lại có "co" nữa chứ !

Linh cười toe toét :

_Vậy chứ sao bồ ! Yên chí ! Còn 24 ngày nữa bản chức sẽ ra trường , tha hồ ăn nhậu đớp hít ! Chuẩn bị tắm rửa là vừa đi em ạ !

Cô gái nguýt chàng , thụt vào nhà trong sau khi mắng yêu :

_Rõ đồ khi ! Cục bắt chết lại còn đùa được !

_Biệt động quân 30 ! 60 hít đất ! 40 nhảy xồm ! Cười giỡn trong hàng !

_Tuân lệnh !

Có tiếng cười khúc khích . Linh chẳng còn biết thẹn là gì nữa . Tự ái cá nhân và nhân vị chàng đã bỏ quên ngoài cổng trường . Chàng trở nên bé nhỏ lại hòa mình với mọi lớp người , rần vui cười chung sống , cười to hơn ai hết , sợ rằng khi tiếng cười chấm dứt là những giòng nước mắt tuôn trào .!

Chàng cố đùa những lúc rỗi rảnh , nói trây , nói tục để quên đi nếp sống khắc khổ hiện tại .

Chạy ngang Bộ Chỉ Huy Trung Tâm , Linh kịp thấy cô ca sĩ Kim Phi thuộc Phòng 5 Trung tâm vừa bước ra nhìn chàng thương hại ..Linh nhìn trước nhìn sau ..sĩ quan kỷ luật còn đang chạy với toán sau , Linh nói nhanh :

_Rần sửa soạn đi cương ! Rồi ta sẽ mai mối cho một ông Trung Úy , Thiếu Úy chưa vợ " thành hiệu con nai vàng ".

Nàng cười e lệ . Linh chưa hài lòng vì chưa chọc cho nàng giận dữ được . Mà chưa giận , tức chưa ghét được , chưa ghét được tức chưa để ý . Chưa để ý tức chưa yêu ..phải làm cho nàng khóc thét lên mới được .

Linh đánh ván bài cuối cùng . tay vẫn vác trung liên chạy trước cờ , Linh nói nhanh :

_Còn nếu có ai chê em thì còn có ta đây ! Hi hi !

Quả thật có kết quả tốt > Nàng mím môi , mắt quắc lên hét :

_Rồi tôi sẽ báo cáo lên sĩ quan kỷ luật ! Biệt động quân 30 ạ !

Về đến sân khóa sinh , Sĩ quan kỷ luật mặt hầm hầm :

_Lúc nãy vị nào trêu nữ ca sĩ Kim Phi , mau ra khỏi hàng .

Linh uể oải lau mồ hôi trán , bước ra .

_À ! Cũng lại Biệt động quân 30 ! Tốt ! 20 hít đất ! 20 nhảy xồm !

Linh thi hành lệnh phạt xong , như chưa vừa ý , vị sĩ quan kỷ luật :

_Thêm 20 hít đất ! 20 nhảy xồm nữa !

Linh bở hơi tai..hơi thở dồn dập gần muốn ngã quỵ xuống đất thì nghe tiếng hét tiếp ...thêm 20 hít đất ..20 nhảy xồm nữa ! Trời ! Tất cả 120 cái , chết thôi !

Đến thứ 96 , Linh hoa mắt , hai tay khụy xuống ,có tiếng tàn nhẫn ;

_Làm nhanh lên ! Mất thời giờ quá rồi !

110 ! 115! ..Linh bỗng ngược nhìn lên : Nơi gốc cây khuất sau câu lạc bộ một tà áo đỏ.. đang đưa khăn lên chặm mắt ...hài lòng hay hối hận ?! Nàng khóc sụt sướt !

Linh nhoẻn miệng cười ! Một vị mằn mặn nơi họng ! Một dòng máu từ mũi chàng chảy ra đỏ thắm đất .
Linh vội lau nhanh , tiếp tục hít đất .

Có lẽ thấy quá đáng , vị sĩ quan kỷ luật đổi giọng ôn tồn :

_Thôi đủ rồi ! Biệt động quân 30 có thể về hàng !

Linh khụy hai chân xuốnghẳn. Có tiếng tản hàng nhanh . Linh thờ thẩn lê bước vào trại . Chàng lại mỉm cười , rút điếu thuốc lá xé ra vo tròn đút vào mũi , máu được cầm ngay .

Anh em trongg phòng xúm xít lại lấy dầu nóng thoa bóp tay chân Linh đã bị cồng . Hồi lâu chàng tỉnh lại , từ bên ngoài có tiếng gọi lớn :

_Biệt động quân 30 đâu ? Lên trình diện sĩ quan kỷ luật ngay !

Linh uể oải đứng dậy bước ra , chàng xây xẩm phải nhắm ghiền mắt lại dựa cột nhà một chút , rồi định thần chạy vụt ra ngoài .

Đến văn phòng , chàng đứng nghiêm chào . Vào giờ đó ,mọi người mtrong văn phòng đã ra về hết , chỉ còn lại Thiếu Úy sĩ quan kỷ luật , anh ta ôn tồn kéo ghế mời Linh :

_Đại Úy thấy thế nào ? Có mệt lắm không ?

Linh cười gượng không đáp .

_Khổ thật ! Mong đại Úy tha lỗi và thông cảm cho ! Nghề này bạc bẽo lắm ! Kẻ thương thì ít , kẻ ghét thì nhiều . Không làm thế tôi sẽ bị Thượng cấp khiển trách ngay . Khóa vừa rồi , vị sĩ quan kỷ luật trước bị ở lại thànhh khóa sinh , vì đã dễ dãi với khóa sinh thuộc quyền . Mong Đại Úy hiểu cho lòng tôi !

Linh gật gù :

_Thiếu úy yên tâm ! Thiếu úy đã làm đúng bốn phận . Còn tôi vì buồn và cực quá , nên hay nói bông đùa để cười chút chơi thôi . Nếu chỉ có thế ,xin Thiếu úy an lòng đừng thắc mắc chi cả .

Linh đứng dậy bắt tay vị nọ . Ông ta ngần ngừ ,nói tiếp :

_Bộ tư lệnh vừa đánh công điện khen ngợi Đại úy đã cố gắng chịu đựng cho đến hôm nay và mong Đại úy sẽ đỗ cao khi mãn khóa .

Linh nhoẻn miệng cười ,một nụ cười đầy chua cay mà giọng lệ chực trào ra khóe mắt.

_Cám ơn Thiếu Úy cho tôi tin đó ! Thật ra ông Tư Lệnh là người tốt, nhưng những kẻ chung quanh ông ấy lại ghét tôi nên hàng ngày tâu rối khiến ông hiểu lầm tôi . Tôi tin rồi có ngày ông sẽ hiểu và thương tôi khi thấy tôi cam chịu mọi hình phạt oan ức của ông mà không than van hay trách móc . Thiếu úy

khá lắm ! Còn trẻ mà cương trực hơn tôi ! Tôi mong đơn vị tôi saunày có những sĩ quan "dur" như Thiếu úy để duy trì kỷ luật đơn vị . À ! Mà Thiếu Úy đã lần nào ra trận chưa nhỉ ?

Vị sĩ quan ấp úng :

_Dạ ..thưa sơ sơ. Ra trường võ bị đã được đi học khóa Ranger bên Mỹ ngay , xong là về bổ sung vào trường huấn luyện viên này .

Linh gật gù :

_Thế cũng được , Thiếu úy sướng hơn tôi . Đánh giặc suốt đời mà chẳng bao giờ được đi du học gì cả vì công vụ chiến trường liên tục . Ra tác chiến , có sống có chết với nhau trước lần tên mũi đạn , có bị sỉ nhục , bị khinh rẻ , có gặmnhấm cuộc đời ô trọc này Thiếu Úy sẽ thay đổi cách cư xử với thuộc cấp . Đường đời còn dài , nào ai biết được ngày sau sẽ ra sao .

Như thắm lời Linh , vị sĩ quan gật gù suy nghĩ, Linh thấy vậy thương hại nói:

_Tôi để tôi ra , kéo Thiếu úy bị học khóa sau về tội thân mật với khóa sinh đấy , chào Thiếu Úy !

Khi Linh về trại, Biệt Động Quân số 6 đưa cho chàng một gói giấy màu hồng gói rất khéo mà ngoài bàn tay người con gái ra khó có ai xếp khéo như thế được !

Linh cảm ơn anh bạn rồi mở gói quà ra : một cái khăn mù xoa , một cái thư, một bao bánh ngọt và một gói kẹo mè xừng Huế. Đọc thư xong , Linh mỉm cười , châm lửa đốt ngay . Chàng tế nhị giữ ý tứ cho tất cả những người bạn gái quen chàng . Có lẽ vì vậy mà chàng tiếp tục có số " Đào Hoa " chẳng ?

Chàng lẩm bẩm :

_Kể ra 120 cái hít đất nhày xồm không đất là bao ! Hì Hì !

Sáng sớm hôm sau , mọi người đang mơ màng giấc điệp thì tiếng còi lại ré lên:

_Tất cả chuẩn bị tập họp lên Căn Cứ Núi !

Đó không phải là một cuộc di chuyển thông thường mà là một cuộc di chuyển thần tốc trên đoạn đường mười mấy cây số hướng về phía Ban Mê Thuộc .

Hai giờ sau ,tất cả tề tựu tại căn cứ . Bài vở chiến thuật cũng như bài Căn Cứ Sinh lầy , đây chỉ khác là Căn Cứ Núi .

Đã từng leo những quả núi trên 2.000 thước ở Kontum , Banhet, Mangbuk, Dakto , Pleime, Chudleya nên đối với Linh , căn cứ này quả thực là khỏe cho chàng , dù rất cực nhọc , nhất là những bài tuột dốc núi thẳng đứng cao trên 30 thước .

Sau 10 ngày ở Căn Cứ Núi , các khóa sinh di chuyển qua núi Chu -Dung đến Căn Cứ Rừng . Nơi đây họ được học tất cả mọi chiến thuật tác chiến trong rừng .

Thời gian thắm thoát trôi qua ! Bốn mươi hai ngày gian lao trong lò luyện thép rồi cũng trôi qua !

Trên đường về từ Căn Cứ Rừng , Linh ghé qua nhà thuốc tây cân thử . Lúc mới đến , chính cái cân này xoay quanh ..79 kí lô .Bây giờ , kim chỉ nằm im ở số 60 , không lên xuống nữa !

Linh khẽ thở dài , mặt mày chàng hốc hác , da mặt đen sạm , bụng thót sâu . Chàng huyết sáo , thấy trong người nhẹ nhàng bay bổng .

Mãn khóa Linh đỗ hạng 6 trong số trên 200 khóa sinh . Vị sĩ quan kỷ luật tiến lại mừng chàng , đưa công điện nói Bộ Tư Lệnh rất hài lòng về thành quả chàng thu lượm được và khen chàng có "co " rất đẹp .

Linh mỉm cười cảm ơn , không quên nói đùa một câu chết người :

_Ấy ! Được như thế cũng nhờ Thiếu Úy đấy ! Nếu tôi còn 50 kí chắc đỗ hạng 5 chẳng sai! Hi ! Hi !

Thiếu Úy cười như mếu ! Linh hối hận thầm trách mình sao quá ích kỷ nhỏ nhen , kém độ lượng , bèn vỗ vai anh ta nói :

_Bây giờ mãn khóa , tôi mời bạn ra quán cô Hoa dùng với tôi ít tô phở " tái nạm gầu giòn "nhé !

Thiếu úy hân hoan mặt tươi tỉnh lên ngay , không vì bát phở mà mừng vì có người hiểu mình , thông cảm nhiệm vụ khó khăn của mình và sẵn lòng quên hết chuyện cũ xảy ra trong khóa .

Quán ăn chật nít người . Thấy Linh vào , cô Hằng lùi trốn mất dạng khi nhớ tới câu của Linh " tắm rửa sạch sẽ " lúc Linh vừa rời căn cứ Sinh Lầy >

Bên ngoài quán , nữ ca sĩ Kim Phi đi qua đi lại trước quán mấy bận , không biết có chuyện gì , muốn tìm ai , có vẻ sốt ruột lắm .

Thấy thương hại , Linh niềm nở chạy ra mời vào , cô ta mừng ra mặt ...lí nhí ...

_Chắc Đại Úy còn giận còn ghét tôi lắm thì phải ? Tôi ..bậy quá ! Bữa hôm thấy Đại úy bị phạt ..mà đứt từng đoạn ruột gan .

Linh mỉm cười dễ dãi nói :

_Suyt ! Coi chừng có người nghe mà cô bị mang tiếng !

Kim Phi cãi ngay :

_Tôi không cần . Nếu tôi sợ bị mang tiếng tôi đã không làm nghề ca sĩ này để kiếm tiền nuôi mẹ và em tôi .

Linh gật gù:

_Cô can đảm lắm ! Tôi xin bái phục ! Thôi ta vào quán đi ! Thú thực với cô và Thiếu Úy đây , khi tôi nuốt xong bát phở này , tôi sẽ quên tất cả nỗi buồn vui đời lính !

Mọi người cười vui vẻ!

Tối đến , câu lạc bộ sĩ quan của trường tung bừng náo nhiệt với kèn trống inh ỏi , đèn đuốc sáng choang , hoa đủ màu sắc . Kê ra người vào rộn rịp . Có phải sống cực khổ đến mức hết chịu đựng nổi mới thấy những giây phút này thật huy hoàng tráng lệ.

Mọi người đã lột xác khoá sinh ! Thôi thì chuyện trò nổ ra như bắp rang ! Hết rồi thời kỳ hít đất nhảy xồm ! Hết rồi thời gian phải nghe tiếng còi ác ôn rít lên lúc 4 giờ sáng khi bên ngoài mưa , sương mù lạnh lẽo lả tả trên mái hiên !

Những bộ Treillis khóa sinh biến mất để lộ ra những ông đại úy , trung úy , thiếu úy , thượng sĩ , trung sĩ đủ các ngành , đủ các binh chủng , Thủy Quân Lục Chiến , Nhày Dù , Biệt Động Quân , các đầu hiệu Sư Đoàn 1, 5 , 7, 21, 22, 23 cùng với dây biểu chương đủ màu Anh Dũng Bội Tinh , Quân Công Bội Tinh hoặc đỏ chói Biểu Chương Bảo Quốc của những anh em Nhảy Dù .

Các huấn luyện viên có vẻ ngưỡng mộ những hàng huy chương đủ màu sắc ghim trên túi áo . Có vị thân mật hỏi từng huy chương một , từng trận đánh . Tất cả đều hoà mình trong tình Huynh Đệ Chi Binh .

Linh lấy từ dưới đáy túi " Sac au Dos" ra cặp lon vàng đã ngã màu xanh mốc . Chàng lau chùi kỹ lưỡng , mua dầu đánh bóng từ chiều đến tối , bỗng thấy màu hoa mai ngã ra bạc , chạy nhanh ra phố mua cặp lon khác sợ rằng ...bị o83 lại học thêm khoá nữa thì khốn !

Tất cả khóa sinh đều diện keng cho một buổi tối mà nguồn tin hành lang thổi rất nhanh là Bác Sĩ Đá đã bay về Sài Gòn mời mấy cô ca sĩ thượng hạng như Thanh Thúy , Phương Dung , Trúc Mai , Thanh Lan , Minh Hiếu , Hoàng Oanh , Hà Thanh . Có kẻ đồn có cả Ban Nhạc Thăng Long , Ban AVT, Vũ Bộ Lý Cẩm Bình , Cẩm Hương gì đó . Tin càng đồn mọi người càng nôn nao muốn thấy mặt Sài Gòn qua các cô ca sĩ trẻ đẹp tài danh kia .

Biệt Động quân số 6 tuyên bố oang lên là chàng ta có quen và mời được Duy Khánh , Hùng Cường và Việt Ấn đến nữa .

Biệt Động quân số 28 khoe ầm lên là thân với Trần văn Trạch , Tùng Lâm , Tiểu Phi Toàn , Bảy Xê .

Biệt động Quân số 35 (số tiền định) khoe đã biết rõ Thanh Nga hồi còn bé . Anh ta "xe" với Ba Vân , Năm Châu , Bảy Quới , Tư Bé ! Ai cũng cười khi anh ta còn non choẹt , đáng hàng con cháu của mấy vị lão thành trong làng cải lương mà làm như già dặn lắm .

Linh háy anh ta :

_Hứ ! Sao cậu không xe (Cher) luôn với Phùng Há hay Phước George luôn thể ! Hi hi !Này ! Tất cả im lặng nghe ta tuyên bố đây , cam đoan quý " dì " chắc phải phục tài mỗa ngay . Mấy cậu mới thể đã vợ khoe ầm lên , ăn thua chi mà đã vợ khoe khoe làm tàng ! Tớ thì phải biết , tớ mời bốn người thôi là các cậu phải té sắp chết giặc ngay , hi hi !

Mọi người nhao nhao :

_Vậy Đại Úy mời được ai , nói nghe " coa " ?

_Đại Úy cái con khỉ ! Bộ đang trong giờ làm việc rằng chú mi vội xưng danh tánh , số quân cùng cấp bậc ! Hèm ! Tất cả yên lặng và đứng cho vững kéo té sắp nhé ...Mỏ quen thứ nhất là Quý Ông có tên là Ngô Đình Diệm nè ! Thứ nhì là Cố Ngô Đình Nhu! Thứ ba là bà Phàn Lê Huê à quên Bà Cố ! Và thứ tư là ..hì hì ..vợ tao sắp cưới , tức cô Ngô Đình Lệ Thủy , xếp bọn Thanh Nữ Cộng Hòa đấy ! Hì hì !

_Trời ! Coi chừng ! .. Ấu ! Liễu ! Bạo phổi ! Ở tù rục xương ! Mật vụ biết được thì toa có đường ở lại học thêm ..5 khóa nữa quá !

Mọi người nhao nhao khiến Linh thích chí cười nắc nẻ. Thấy đám khoá sinh lột xác cười đùa , vị sĩ quan kỷ luật mon men đến , mong hoà mình để xóa tan mọi oán hờn . Tuy nhiên mọi người tự động im lặng và tản mác ra làm anh chàng Thiếu Úy thất vọng buồn xo trông thảm não tẻ .

Liếc mắt thấy vậy , Linh tế nhị đến vỗ vai kéo anh ta vào câu lạc bộ thân mật chuyện trò :

_Cậu đừng buồn ! Có lẽ họ còn mặc cảm khi phải sống dưới quyền sĩ quan kỷ luật suốt 42 ngày qua đấy thôi ! Chưa thể họ quên ngay được những ngày cực khổ. Họ cười nói là cốt để quên những chuỗi ngày lao lực mà . Toa thành linh hiện ra như vô tình nhắc lại họ những niềm tủi cực mà họ đã nhẫn nại cắn răng chịu đựng bấy lâu ! Cậu yên chí rồi tớ sẽ giải thích cho họ rõ !

Vị sĩ quan kỷ luật ngồi im không nói gì , buồn !

Có xe Bác sĩ Đá đến . Mọi người reo lên !

Quả thật ! Có Thanh Thúy bước xuống xe , lộng lẫy như một bà hoàng trong chiếc áo bông trắng đất tiền , lóng lánh trên ngực là chuỗi hạt kim cương . TrôngThúy mảnh mai vì quá lao lực của kiếp cầm ca , mặt dù son phấn không dấu được đôi mắt quầng thâm chứa đựng cả một trời thu buồn man mác .

Thanh Thúy đi vào giữa những tràng pháo tay và tiếng reo hò của bầy " quý " vừa lột xác !

Biệt Động quân số 86 kè tai Linh nói nhỏ bằng giọng đặc sệt miền Trung :

_Trông O ni đẹp quá tề ! Đẹp dút buổi dạ hội ni ! Cọ mà quen được với O thì sượng biết mấy !

Linh nhìn nàng . Chàng côngnhận anh bạn miền Trung nói đúng ! Quả thật Thanh Thúy là Nữ Hoàng Dạ Hội đêm nay . Nhưng cũng một phần vì có lẽ đám khoá sinh này lâu quá sống khổ cực không thấy bóng đàn bà đẹp , nên chi nay bỗng thấy một bông hồng tuyệt đẹp hiện ra mà tưởng là trong giấc mơ .

Linh quay sang Biệt Động Quân số 35 hỏi :

_Còn em bé Thanh Nga của cậu đâu ?

Anh ta tiu nghỉu :

_Thôi cậu đừng đùa nữa ! Đừng nên giẫm lên sự đau khổ của người khác !

Quay sang Biệt Động Quân số 70 , Linh cắc cớ hỏi :

_Còn Phương Dung của cậu đâu ?

Anh ta gãi đầu nói bướng :

_Ừ ! Hà ! Mình đã đánh điện tín dặn dò kỹ càng rồi mà em cũng không chịu đến . Gái Gò Công có khác , phải đợi mình đến lạy ba lạy ! Bà mới chịu dờn gót ngọc ! Khổ thật !

_Còn Biệt Động Quân 180 (thứ Mercedes) thế nào ? Em bé MinhHiếu mà cậu từng oang oang cái mồm là tại cậu bỏ cô ta , đến nỗi cô ta buồn bực đâm ra tự tử đạo nào , sao không thấy đến ?

Biệt Động Quân 180 vò đầu vò cổ nói :

_Lại giận nhau nữa rồi ! Khổ lắm ! Nói mãi !

Quay sang Biệt Động Quân số 82 , Linh hất hàm :

_Còn cậu ? Trúc Mai của cậu thế nào ? Vẫn ở Thủ Đức chứ ? Cậu đã từng khoe là chính cậu hướng dẫn nàng đầu tiên đến Bộ Tư Lệnh Quân Khu 1 ở Thủ Đức , nhờ thế mà nàng nổi danh là chim Họa Mi lá lướt nhất Thủ Đức, sao cậu không " dõ " mời đến " coa " ?

Biệt Động quân 82 làm vẻ mặt đau khổ , thở dài tiếc rẻ ;

-Nàng bỏ tao đi lấy chồng rồi ! Từ ngày ấy , tao buồn bã rầu rĩ râu ria ra rậm rạp ! Chồngnàng là một cựu đại úy , bi chừ anh ta xin giải ngũ làm thương mãi giàu sụ .

Mọi người phá lên cười rũ rượi ! vì lúc nọ anh em kể chuyện tào lao chơi , chứ thật ra chẳng vị nào biết rõ mặt mũi các cô ca sĩ nổi tiếng một thời bao giờ cả . Có chăng là các vị đó ngồi trên đỉnh núi , đêm đêm mở radio nghe giọng ca họa mi mà tưởng tượng ra gương mặt thế này thế kia thôi , chứ có bao giờ được hân hạnh về Thủ Đức mà chiêm ngưỡng dung nhan các nàng !

Đến phiên các cậu hỏi vặn lại Linh :

-Còn cậu ? Vợ cậu đâu ? Còn hai ông bà nhạc phụ tương lai sao chưa thấy đến ?

Linh nghiêm giọng có vẻ bí mật :

_Suyt ! Nói khế chứ ! Các cậu nói to tai vách mạch rừng , có chầu đi thăm Diêm Chúa !Vo85 ta đangbận công tác bắn súng và huấn luyện Thanh Nữ Cộng Hòa đấy . Chớ rảnh rang mà như bát phở như các cậu nghĩ đâu .

Tất cả có dịp rũ ra cười , co 1tiếng nói :

_Đúng là thằng liều ! Ở lại học thêm 3 khóa nữa mới xứng cái tội phạm thượng .

Linh nghe nói chột dạ ;

_Nói chơi vậy cho vui chớ mấy bồ giữ kín tiếng giùm , kéo nói ra chắc ta còn có nước lên xứ Thượng mà ở !

Mấy ông bạn nhao nhao lên :

_Mai phải đãi cho chúng tớ một chầu phở trước khi lên đường chia tay , bọn tớ mới chịu im cho .

_OK !

Vừa lúc đó tiếng nhạc nổi lên . Các ca sĩ lần lượt lên sân khấu , gieo tiếng hát của mình xoa dịu những tâm hồn chai đá cô quạnh , cần cỗi vì gió bụi phong sương .

Đi ngang Thanh Thúy ,Linh khẽ nghiêng người gật đầu , nàng nhoẻn miệng cười .

_Chào chị ! Chị vẫn mạnh chứ ! Đạo này thấy chị gầy đi nhiều . Chị còn nhớ em không ?

-Chào anh ! Cám ơn anh ! Tôi vẫn mạnh . Á ! Xin lỗi anh , tôi đã gặp anh ở đâu nhỉ ?

Linh tinh nghịch nheo mắt :

_Ở mọi nẻo đường đất nước ! Tôi gặp chị luôn mà chị không biết đấy chứ !

Thanh Thúy có vẻ suy nghĩ , xem chừng nàng cố moi óc .. hình ảnh thằng cha lạ hoắc này đã ga95p nàng ở đâu mà dám nói bướng thế , không sợ chông người ta ghen à !

Linh tiếp :

_Có gì lạ ! Mỗi lần trên đỉnh núi Kontum hay ở miền Cà Mau hay ở Ba Lòng Quảng Trị mà mở radio ra là em nghe chị ca náo nức , khiến em nhớ nhà ghê , tức là em đã gặp chị rồi đấy ! Hì Hì !

Thanh Thúy cười nhẹ không đáp , Linh hỏi tiếp :

_nghe người ta đồn rằng chị sắp núp dưới một bóng cây Tùng nào trồng ở Đà Nẵng phải không chị ? Nói đúng r a là " Con Chim Đại Bàng quạt cánh đổ trên Ngũ Hoành Sơn phải không chị ?

Thúy cười , nụ cười tươi nhất của nàng , lắc đầu đáp ;

_Quả thật ! Các anh đa sự tò mò quá !

Linh thích chí cười " Hì ! Hì " bỏ đi không quên chúc nàng " Loan Phụng Hoà Minh , Sắt Cầm Hoà Hợp " với chàng trai tài hoa nào đó ở Đà Nẵng .

Đêm dần tàn , tiếng cười nói bắt đầu rời rạc , trên bàn chỉ còn lại những chiếc xương gà khăng khiu , những ly cốc đã cạn . Mọi người hài lòng với dạ hội chia tay này khi Đại Tá Chỉ Huy trưởng đứng lên tuyên bố bế mạc cuộc vui .

Xe cộ rầm rộ nổ máy . Phút chốc , quang cảnh câu lạc bộ lại buồn tênh hơn lúc nào hết , khi máy phát điện ngừng chạy và trăng non bắt đầu ló dạng trên đỉnh núi xa mờ.

CHƯƠNG 14

VỀ THỦ ĐÔ

Rời văn phòng của vị Tư Lệnh Phó Bộ Tư Lệnh Thủ Đô , Linh nói với Hùng , anh tài xế thân tín :

_Đưa ' qua " về nhà chút em !

Hùng gật đầu rú ga , chiếc xe lao nhanh ra khỏi cổng doanh trại trước con mắt dò xét của binh sĩ quân cảnh gác cổng trại . Anh ta nhìn bộ đồ rằn ri của Linh , lắc đầu ngao ngán .

Đã hơn một năm rồi Linh chưa về nhà .

Sài Gòn thay đổi nhiều . Nhà cửa mọc lên san sát . Mỹ Tây đi đầy đường . Các bà các cô ăn mặc áo Blue -Jean , miệng mồm líu lo tiếng Anh . Những Mari-sén trước kia bây giờ cũng diện ra trò , những "ổ quạ " mọc nhan nhản trên đầu các cô trông đẹp ra phết khi khoát tay với "Mẻo".

Trái ngược với nếp sống lai căng Mỹ -Việt đề huề , những ôngg sư , ni cô vẻ mặt trầmngâm khắc khổ nhưng cương nghị biểu tình đi ngang chợ Bến Thành để yêu sách 5 điều . Xe cảnh sát chạy loanh quanh , không biết để bảo vệ hay để đàn áp ? Các phóng viên quốc tế chạy lăng xăng chụp ảnh săn tin .

Quốc hội họp khẩn cấp . Hiến binh , Quân cảnh đứng đầy đường , chặn xét các ngõ ngách .

Một toán người đang thổi tu huyết rượt bắt một ông sư áo vàng .

Kế bên những quang cảnh náo nhiệt của thời cuộc chính trị , những chiếc xe hơi Huê Kỳ bóng nhoáng vẫn nhởn nhơ chờ đào khắp phố chẳng màng thế sự .

Các rạp hát bóng Rex , Eden , Casino Saigon , Majestic ,Lê Lợi ...vẫn đông nghẹt khán giả . Tất cả hỗn độn của Sài Gòn là ở đấy !

Vòng qua thành phố " Tả Pí Lù " , Linh cho xe chạy thẳng về nhà chàng .

Nói về nhà cho oai , thực ra , từ ngày Linh cưới vợ đến nay , chàng ít khi được diễm phúc ở nhà bên cạnh vợ đẹp con khôn , vì cuộc đời giang hồ phiêu bạt khắp các mặt trận .

Chàng đã tiêu hết số tiền dành dụm mấy năm ở chiến trường để sang lại một căn phố nhỏ , rồi mỗi tháng phải đóng thêm tiền nhà . Lâu ngày không về nhà , nhà cửa trong hẻm cất lộn xộn nên Linh quên số nhà , chỉ nhớ mừng tượng căn nhà sơn xanh , và đưa con mà chàng chưa biết mặt bây giờ có lẽ đã biết đi .

Căn nhà cửa xanh đây rồi . Tuy mái nhà đơn sơ nhỏ bé nhưng khi trở về tổ ấm sau bao ngày lặn lội nơi chiến trường , vật lộn với tử thần , Linh bỗng thấy hồi hộp lạ , một cảm xúc khó tả dâng lên tràn ngập trong lòng chàng .

Bọn trẻ con lối xóm đang chơi trò "U bắt mọi " trước nhà chàng . Xe Jeep ngừng , chàng vội nhảy xuống , bọn trẻ ngạc nhiên , dừng chơi bu quanh lại . Linh đuổi bọn chúng đi cho bớt ồn ào ,có một đứa bé chập chững chạy theo các bạn không kịp , Linh bắt lấy nó hỏi ;

_Nhà cô Lệ Hồng ở đâu ? Bé ngoan chỉ giới "qua " cho tiền .

Đứa bé thấy tướng tá dữ dằn của Linh , sợ hãi khóc ré lên . Linh hết hoảng cố dỗ dành nó ,nhưng nó càng khóc già . Có tiếng hét từ nhà trong :

_Ai đánh con tôi ? Ủa ! Anh Linh ! Trời ! Anh mới về ! Sao anh đánh con Thu ,con anh đó !

Lệ Hồng chạy ra bế bé Thu , nó nín ngay . Nàng nhìn chàng , mừng rỡ mỉm cười mà nước mắt tuôn trào.

Linh đứng sữngchàng chười đồng để trấn tĩnh dòng lệ chực rơi :

_ĐM! Cái đời nhà binh chó má ! Con ruột mình mà mình chẳng biết , khổ nạn thiệt !

Chàng ngậm ngùi nhìn Lệ Hồng lảng xảng dưới bếp , vợ chàng gầy đi nhiều . Làm vợ chàng , làm vợ một người lính mà cuộc đời gió bụi luôn khiến đức lang quân phải xa nhà thường xuyên , quả thật nàng là người hùng , phải nghị lực lắm mới thể chịu đựng cực khổ thay chồng nuôi con một mình .

Đứa bé bớt sợ hãi không khóc nữa , nhưng đôi mắt nó vẫn lấm lét nhìn chùng chàng , dù chàng ngồi xa không dám nói gì với nó , sợ làm nó khóc nữa .

Bé Thu giống mẹ như đúc , nhất là đôi mắt trong to và ngơ ngác như nai tơ trước ngưỡng cửa cuộc đời .

Chính đôi mắt đó đã thu hút Linh trong cuộc đời gió bụi , nó an ủi , theo dõi khuyến khích anh trên mọi nẻo đường đất nước .

Linh mỉm cười nhớ lại cả một cuốn phim dĩ vãng

Trong một thoáng ..hình ảnh Tuyết đã hi sinh cho Quốc Gia DânTộc phớt qua nhanh trong ký ức , kể đến Loan Mây Đẳng ,Alan Bàu Phụng ..những bóng dáng yêu kiều lướt qua đã dày vò tuổi xuân chàng không ít .

Bây giờ Linh đã có vợ ,c ócon như bao người khác , những kỷ niệm của những mảnh tình tan vỡ đã trôi theo thời gian , khiến chàng rất thận trọng trong việc tìm người bạn đường suốt đời .

Quan niệm tìm vợ của chàng rất độc đáo . Theo chàng tìm vợ phải tìm một người hiểu mình , thương yêu mình , hòa hợp với mình , hiểu rõ cuộc sống của mình hầu giúp đỡ ủi an .Ngoài ar vợ mình phải là một nội trợ can đảm nhất là đối với một quân nhân mà cuộc sống chết chỉ trong gang tấc , không phải vì mình là sĩ quan có chức vị ,hoặc vì giàu sang . Nhưng phải là người vợ biết hi sinh cho chồng , thay chồng lo lắng gầy dựng gia đình , đào tạo cho những đứa con của chàng trở nên những con người hữu ích cho xã hội .

Theo những điều kiện đó , tuy khó thực hiện , nhưng Linh kiên nhẫn đi tìm trong muôn vàn người con gái đất Sài Gòn , tin tưởng nơi câu " Nồi nào úp vung nấy " và "Duyên Số" đã định trước . Linh mỉm cười nhớ lại ngày đi hỏi vợ , một ngày đặc biệt khôngbao giờ Linh quên được .

Lần đó , Linh được phép thường niên 10 ngày để đi hỏi vợ.

Lâu ngày xa nhà , nay được đi theo mẹ chàng lại những nhà bạn thân của bà có con gái lớn , Linh bỗng thấy mình bé nhỏ lại như lúc chập chững bước ra trường đời cần nhờ bàn tay âu yếm dìu dắt của mẹ hiền .

Vì muốn thử lòng các cô gái đời nay nên Linh bảo mẹ chàng dấu kín việc chàng là một sĩ quan , mà chỉ bảo chàng là Hạ sĩ lương tháng 1.628\$!

Sau khi cùng cha mẹ chàng có một buổi " hội nghị " đặc biệt , cha mẹ chàng cho biết tên tuổi , học vấn , tánh nết của các cô con gái các nhà quen biết của ông bà , Linh gom được danh sách ứng cử viên là 18 cô .

Cha mẹ Linh là người hiểu biết , để cho con cái tự do tìm hiểu bạn đời ,nên rất ngạc nhiên khi Linh nhờ cha mẹ mai mối giùm .

Cha chàng nói :

_Ừa ! Sao tao thấy tụi bây thời nay tự chọn lấy ý trung nhân mà . Cưới hỏi ở với nhau suốt đời phải biết nhau , thương yêu nhau trước chứ ?

_Thì con cũng tính vậy nhưng khổ nỗi , bạngái đẹp thì nhiều mà chọn được một người vợ vừa ý mình , không cần đẹp lắm như tiên nga , mà cũng không phải xấu xí ra đường mất mặt với chúng bạn cũng hơi khó . Vì thế con mới hỏi ý kiến ba má là những người đi trước con đường tình ái mấy chục năm trước , chứ bây giờ con gái bạn trai đây ai dám rước !

Mẹ Linh nhở bã trầu cười xòa :

_Ồi ! Bây giờ bontrẻ lộn xộn yêu đương lằng nhằng . Đợi mang bầu bì , nói theo tiếng nhà binh tụi bây , đợi" mang nón sắt " rồi mới cưới thì loạn . Hồi trước , tao đi may cho mấy con đầm , ba mầy là lính thủy chạy theo tán tỉnh , gờì đồ từ Sanh - ga Po , bên Tây ,Tàu , Nhật về cho bà ngoại mầy mà tao ngu quá .. có biết gì đâu . Thế rồi ..bây giờ có mày đó nghe !

Cả nhà cười rộ lên .

Cha Linh rất vui tính , đùa :

_Tại bà , chứ nào phải lỗi tôi, mới trở sanh được cái ông sĩ quan ba gai đó . Đi đâu biền biệt cả năm , mới ló đầu về nhà lại biến mất ngay .

Bà nguyệt ông ;

_Nó giống tánh ông đó ! Đi Hải quân sáu , bảy tháng mới về ít hôm lại đi ngay . Ông kém :

_May là tui đi cả năm mới về một lần mà bà còn sanh "cả chục đũ đầu" . Nếu tui ở nhà chắc bà " đầu năm con trai ,cuối năm con gái "quá !

Bà lườm ông :

_ Chúa tôi ơi ! Trời ngó xuống coi ông nhà tôi nói " trây " nè !

Trước sự vui vẻ hồn nhiên của cha mẹ Linh , chàng cảm thấy gia đìnhbé nhỏ nghèo nàn này ấm cúng thật , hạnh phúc thật đâu cần Sang ,Giàu , Vinh Hoa . Linh ước gì gia đình chàng sau này được như vậy thì chàng lấy làm quý giá lắm rồi , không dám mơ ước gì hơn .

Thế rồi suốt mười hôm nghỉ phép , Linh khi thì theo Cha đi thăm mấy ông bạn thân có con gái lớn , khi theo mẹ thăm mấy bà bạn chơi " hụi " với nhau .

Linh thấy buồn cười khi vào nhà một bà quý phái , có cô con gái có "co" rất đẹp , mũi dọc dừa da trắng như bông bưởi , hàm răng trắng ngà xinh xắn . Bà ra vẻ kiêu cách , còn cô gái khinh khỉnh trề môi ra mặt khi thấy Linh trong bộ Treillis cũ kỹ, đeo cái lon " Chú Cai " vàng chói , cái mũ Gurka vàng giống anh lính Partisan thời Pháp .

Bà quý phái bảo :

_À ! Cậu Linh làm chức gì trong nhà binh đó !

_Dạ ! Bẩm thưa cụ ! Con làm "cai" ạ !

_Có phải cai ngục như trong mấy tuồng cải lương không ?

_Dạ thưa cụ , chắc cụ thích xem cải lương lắm ạ!

_À ! Cái đó cậu hỏi , lương tháng cậu "bao nhiêu" ?

_"Dạ ! Khá lắm ạ !" _ Linh trêu _" Dạ 1.628 \$ ạ !" _

_Ồi trời ơi ! Lương vậy sao đủ sống ! Vậy mà còn đèo bồng vợ con nọ kia !

Rồi bà không thèm ngó tới cái bản mặt " hình hình " của Linh nữa , quay sang bảo mẹ Linh :

_Xin lỗi chị , thằng con chị trông cũng khá đẫy chớ ! Nhưng tiếc rằng con Linh Anh nhà tôi có người đi hỏi rồi , mà là một sĩ quan lận ! Ông ấy làm Thiếu Úy dạy ở trường Thủ Đức , oai ra phết . Tuy nhiên , nó còn chưa thèm vì nghe đâu Bác sĩ Tân ở Pháp mới về đã mê nó rồi đấy .chị ạ ! Nó nhảy đầm một cây !

Tội nghiệp mẹ Linh nhìn chàng ấm ức muốn nói trắng ra rằng chàng là một sĩ quan trẻ tuổi nhất để hả dạ, Linh nhìn mẹ thông cảm nổi tức tối của bà khi bị bè bạn chê bai .

Linh sợ mẹ dẫn không được , nói toạt móng heo ra , nên chàng vội đứng dậy kiêu từ :

_Dạ thưa xin lỗi đã làm phiền cụ , con cũng biết phận con tôi đòi , phường rú rừng , làm sao sánh đặng hạng tiên nga như cô Anh ở nhà đây . Con biết thân phận con lắm , ngại vì mẹ con bảo bà là người nhân đức , biết trọng người tài , biết coi trọng người nên con mới miễn cưỡng vâng theo đến thăm cụ đây chứ ! Thôi thưa cụ , hỏi không được vợ , con xin đi ạ !

Bà già đứng dậy quắc mắt nhìn Linh khi chàng khuất nhanh ra cửa ,giữa tiếng cười ngạo nghễ của cô con gái cứng và đẹp của bà .

Đợi cho mẹ chàng ra , Linh cười ngất :

_Má đừng lo ! Có vậy mới biết cô nào thiệt tình thương mình . Hỏa thử Kim , Gian nan thử Đức mà má . Chớ mang cấp bậc sĩ quan đi hỏi vợ là chuyện thường tình của người trần mắt thịt mà .

Bà già há hốc miệng ra :

_Cha mày ! Còn con má là bậc tiên thánh à !

_Con là Thiên Tử ! Là con Trời , con Chúa mà ! Má quên sao ?

Bà già có dịp trợn dọc đôi mắt , ngó lên Trời thành khẩn :

_Lạy Chúa ! Xin tha tội lỗi ngôn của nó !

_Con nói không phải sao ? Chúng mình là con Chúa mà ! Tiếng Tàu là Thiên Tử đó chứ !.

Mẹ Linh mới gật gù như tìm ra lý do câu nói ngông cuồng của cậu con , để trấn an lương tâm vì bà là người rất mộ đạo Thiên Chúa , mọi cử chỉ lời nói đều sợ phật ý Ngài .

Thế rồi năm ngày trôi qua ! Linh đã lê gót chân từ Nha Trang đến Sài Gòn với lon Cai đeo vai trái, đầu đầu các bà mệnh phụ phu nhân đều từ chối i đuổi khéo, vì 2kính khi cha mẹ Linh nghèo và chàng không có địa vị gì trong xã hội .

Linh cười đau thấm thía tình đời hơn bao giờ hết . Các cô thời nay chạy theo tiền tài vật chất , xem cái hào hoa phong nhã bên ngoài làm trọng , xem cái văn bằng cái chức tước làm thước đo , để nở mày nở mặt với hàng xóm láng giềng .

Chả trách sau đó khi chán chê các cô dễ dàng rơi vào tay một chàng công tử sở khanh với chiếc ô tô bóng loáng , hay một chàng mũi lõ tóc nâu .

Các sò tay đoạn trường của Linh đem theo đã gạch đổ hết tên 17 tiểu thư đài các . Còn lại ngày cuối , đi thăm cô chót nữa là xong nhiệm vụ tìm vợ .

Linh thầm nhủ :

_Nếu ngày mai thất bại , ta sẽ về lại đơn vị sống với mối tình quân ngũ bằng bình thì "sua " nhất .

Mẹ Linh thấy con bị đời khinh bạc thì khuyên nhủ :

_Chúa dạy " Kẻ sau hết sẽ trở nên trước hết ". Ngày mai , má tin chắc sẽ thành công . Con nên thay bộ đồ khác cho sạch .

bà than với ông :

_Con cái gì đi hỏi vợ kỳ đời hơn ai hết ! Bọn vô học thức khi đi hỏi vợ còn ăn mặc bảnh bao , chưng diện khoe khoang làm ông này ông kia , con mình thì lại ngược đời . Thuở đời nào một sĩ quan lại mang lon hạ sĩ đi hỏi vợ thì có chết người ta không ! Tôi tiếc con Anh , con Phụng , con Lân , con Mai ,con Thúy . Tụi nào gặp tui cũng kêu má má , đến chừng thấy cái mặt mo của nó , cũng đủ nghèo ba năm thì ưng sao nổi ! Đã vậy rầy la nó , nó bảo tình yêu chân thật không dựa vào bề ngoài . Sao hồi đó ông đi hỏi tôi dễ dàng quá vậy. Bây giờ tốn hết cả ngàn bạc tiền xe mà chẳng có kết quả gì !

Ông lắc đầu rầu rĩ ;

_Ối ! Nó lớn rồi , nó có quyền định đoạt tương lai cho nó . Khôn thì nhờ ,dại thì chịu . Hơi đâu bà lo cho buồn cho mệt . Cái thằng coi hiền vậy mà tính tình kỳ cục hơn ai cả !

Tiếng bà mẹ :

_Hèn chi lúc nhỏ đi học trường "TA-BE" , thấy nó bị chúng bạn ănhiếp đánh nó máu me đầy , nó dẫu tôi , đến chừng lúc tắm nó mới thấy dấu bầm , tôi đếngặp ông đốc học . Tôi nghiệp thầy "De " (Piere) nói tội có linh hồn ông làmchứng , thầy nói :

_Ý ! Bà nói thẳng Linh mà hiền à ! Sau này bà sẽ thấy nó "bán trời không cần văn tự " mà ! Tương nó sau này lận đận lúc đầu nhưng sau ngon lành lắm !

Linh nằm trênchiếc Di -văng thờ dài , nghe cha mẹ chàng kể chuyện đời xưa đến khuya , trong lúc chàng cố tưởng tượng hình ảnh cô vợ tương lai của chàng .

Ba chàng anủi ;

_Coi vậy chứ bà đừng lo ! Trời sanh voi ,sanh cỏ . Tôi thấy nó là người có chí đó. Bà có nhớ những năm lộn xộn kháng Pháp , nó cũng vác dao găm ra đứng gác Cầu Kiệu như ai , chỉ huy bọnThanh Niên Tiền Phong cùng lứa tuổi với nó , cũng hò hét ra gì đó chứ . Thế mà khi thấy tôi và bà vác mía từ chợ Đất Hộ về bán , nó đã bỏ tất cả không sợ xấu hổ , ghé vai vác mấy bó mía đemra chợ cho bà bán đó sao .

Mẹ chàng cảmđộng kể lễ :

_Nghĩ cũng tội nghiệp cho con ! Nhà mình nghèo , ông thì đi xa theo Thùỵ Quân biênbiệt , còn mình tui với bầy em dại của nó . Tôi còn nhớ mỗi sáng trước khi đi học , trong lúc tôi còn ngủ , nó đã dậy sớm bắt nôi cơm sẵn rồi mới đi học . Trưa về , bỏ bài vở đó vội đạp chiếc xe chạy qua Bà Chiểu chở mía về cho tôi cả buổi trưa , xong lại tắm rửa cho cho mấy em nó rồi mới đi học . Ông nghĩ coi , con trai mà làm việc nội trợ giỏi hơn con gái. Nó có chí , tự tạo cuộc đời , thế nào cũng thành người có tài có đức cho xem . Nó cũng bương chải làm đủ nghề kể cả bán sách , bưu điện , placeur trong xi nê để kiếm tiền trả tiểnhoc để đậu Diplom Tú tài .

Vừa đúng lúc mình nhờ cậy được thì nó đi lính rồi . Lúc hai mươi tuổi làm trung úy rồi , ôngcoi đường sự nghiệp nó có nhanh không !

Nghe mẹ nhắc lại , Linh bồi hồi nhớ lại tuổi thơ ấu đầy nước mắt gian truân của mình , chàng khẽ thờ dài và ngủ thiếp đi trong giấc ngủ muộn phiền .

Sáng ra , chàng dậy sớm , tắm rửa thay bộ đồ nhà binh khác , tháo cấp bậc bỏ vào túi , mang lon Hạ Sĩ lên vai , đi theo mẹ chàng mà lòng không một chút hi vọng .

Đến một ngôi nhà đơn sơ trong một ngõ hẻm của một bà góa phụ đạo đức , làm chủ hãng xe đồ. Linh lẻo đẹo theo mẹ không biết nói gì , định bụng nhà này mà từ chối thì chàng mua vé xe lửa về Nha Trang , đơn vị của chàng ngay .

_À ! Chào chị Hai ! Chị đi đâu đó ! À ! Ông lính nào giống cậu Linh quá vậy ?

Mẹ Linh mỉmcười khen ;

_Chào chị Sáu ! Chị thiệt tài ! Xa nhau mười mấy năm mà chị nhìn biết nó ngay ,hay thiệt đa !

_Nó đi lính lâu mau rồi chị ?

_Dạ ,cũng kha khá ..

_Chèn ơi ! Làm tới chức gì mà oai quá vậy ?

_Dạ ,nó làm sĩ .. À ! Cai gì đó , tôi biết đâu !

Bà Sáu nhìn Linh từ đầu đến chân , Linh ấp úng vội khoanh tay ;

_Con chào bác ! Được bác còn nhớ đến con thì thiệt là vạn hạnh quá !

_À ! Chào cậu Linh , cậu giống chị Hai quá nên mới nhìn là tôi đoán là cậu ngay . sao bây giờ cậu làm thầy Cai rồi hả ? Chừng nào lên Thượng Sĩ đây

_Dạ ,nếu Trời thương lập được nhiều chiến công thì không đến nổi lâu đâu thưa bác .

_À ! Mà lương cậu khá không ?

_Dạ , lổi 1.682 \$ mỗi tháng .

_Trời ! làm sao đủ sống . Nội người làm tôi mà mỗi tháng tôi trả hơn 3.000 đồng mỗi tháng rồi . Hay là nếu cậu không chê chỗ làm của tôi , cậu xin giải ngũ về chạy xe cho tôi ,mỗi tháng tôi trả cậu ba ngàn chứ lương cậu ít quá không đủ hút thuốc nữa .

_Dạ , cảm ơn bác đã dũ lòng thương cho làm , nhưng tánh con thích đời lính đi đây đó hơn ạ .

Bà nhún vai ;

-Tùy cậu thôi ! Tôi thật tình muốn giúp đỡ cậu chứ không có ý gì cả . Người lạ đến tôi còn giúp đỡ được , huống hồ chị Hai đây quen thân với tôi . Vậy chớ cậu tới đây ...

Bà ngừng nhìn mẹ Linh dò hỏi .

Mẹ Linh lúng túng đáp gọn ;

_Dạ , thằng Linh nó đi lính mấy năm nay . Bây giờ nó làm ở Nha Trang , nó được nghỉ phép, định theo tôi ra chợ chơi , sẵn luôn tiện tôi dẫn nó ghé thăm chị vậy thôi .

Như sực nhớ điều gì , bà Sáu nói vọng ra sau nhà :

_Hồng ơi ! Đem nước ra mời Bác Hai con uống .

Có tiếng dạ trong trẻo từ nhà sau . Linh sốt ruột muốn xem mặt cô con gái nhà này ,.Trông bà có vẻ bình dân chớ không kiêu cách cao kỳ nhưng những bà khác . Nghĩ đến sự từ chối khéo của mấy bà trước , Linh thối chí đứng dậy :

_Dạ thôi xin lỗi bác ,con đi có chút việc .

Nhưng bà đã ôn tồn bảo :

_Việc gì mà cậu gấp thế ,chờ con nhỏ tôi đem nước lên mời cậu .

Bức màn cửa buồng vén lên : một gương mặt thanh tú trắng trẻo hiện ra nơi khung cửa . Nàng nhìn sững chàng giây lát ! Ôi ! Đôi mắt trong biếc ngơ ngác như nai tơ trước ngưỡng cửa cuộc đời làm Linh ngơ ngẩn vì đôi mắt đó . nàng rung rung mắt cả tự nhiên , linh tính nàng báo sắp có điều lạ , chàng cũng thấy rung động , một tiếng sét vô hình : Tiếng Sét Ái Tình !

Nàng dâng nước cho chàng , không phải nước trà mà là ly thốt nốt ngọt mát .

Nàng ấp úng , đôi má đỏ bừng lên vì e thẹn :

_Dạ , mời ông dùng nước dừa Thốt Nốt .

_Cám ơn cô ..

_Dạ ,em tên Lệ Hồng .

_Lệ Hồng ! Có phải Lệ Hồng hoa khôi của trường Bà Sơ năm nào không ?

E lẽ lẫn sung sướng , nàng ngược đôi mắt mùa thu ấp úng ;

_Dạ ! Em không dám nhận ạ ! Nhưng sao ông lại biết ?

_À ! Thì ..hồi đó tôi đạp xe theo táncô mãi , ráo cả nước bọt đó mà ! Nàng bỗng phì cười để lộ hàm răng trắng đều và đôi má lún đồng tiền .

Chợt có tiếng đằng hắng của mẹ nàng , nàng hốt hoảng giữ nét mặt nghiêm lại, nói khẽ vừa đủ cho Linh nghe :

_ Chắc ông thành công không ít với chiếc xe đạp dạo đó ,, thảo nào tôi thấy ông quen quen . Mấy năm rồi không thấy ông ở Sài Gòn .

_Thưa cô , tôi bận đi hành quân ạ !

_Có xa và cực lắm không ông ?

_Dạ cũng quen đi kiếp phong sương rồi , còn xa thì cũng chẳng xa gì mấy , cách đây sơ sơ độ 450 cây số thôi .

Nàng phá lên cười khiến mẹ nàng đang trò chuyện với mẹ Linh phải gắt lên :

_Hồng ! Con vào nhà trong ngay để mẹ nói chuyện , con gái lớn chồng ngồng còn đùa giỡn như con nít .

Hồng phụng phịu :

_Ông Linh này nói chuyện vui quá mẹ ạ ! Khiến con cười muốn chết !

Thấy con gái của bà vui vẻ lạ thường , bà nhìn nàng , nhìn Linh , thoáng nghi ngờ . Bà lại nhìn mẹ Linh , đoán hiểu phần nào lý do của mẹ con Linh bỗng nhiên hôm nay đến thăm bà , bà bối rối ra mặt , nghiêm trang trừng mắt con gái bà . Cô con gái sợ hãi lùi vào nhà trong .

Linh lưu luyến nhìn theo , vội bào chữa :

_Dạ xin lỗi bác ! Thấy cô vui tánh bình dân con mới chọc cho cô cười ,chớ chỗ quen biết lâu năm con thiết tưởng làm mặt lạ khó coi , nhất là bác và mẹ con là hai chị em bạn thiết từ nhỏ .

Bà bối rối bắt gặp cái nhìn của mẹ Linh đang nhìn chàng dò hỏi, chàng gật đầu sung sướng . Bà hiểu ám hiệu giữa hai mẹ con , nét mặt bà trở nên đăm chiêu tư lự .

Chiếc màn che phòng không dấu nổi đôi chân thon nhỏ đang ló ra dưới đất . Lệ Hồng đang theo dõi câu chuyện mà nàng đoán là có liên quan mật thiết tới tương lai của nàng , trong lúc hai bà to nhỏ với nhau ra chiều đắc ý .

Thế rồi bà hẹn ba hôm sau sẽ trả lời dứt khoát sau khi hỏi ý kiến con gái bà .

Trong ba ngày đó , Linh hồi hộp lạ thường , vì câu trả lời sẽ quyết định đời nàng với chàng hoặc chẳng bao giờ . Ba ngày cuối cùng của giấy phép thường niên !

Ngày thứ ba chàng đến , mẹ nàng đang bận công việc , chỉ còn nàng ở nhà . gặp Linh nàng nhoẻn miệng cười chào lí nhí , chântay run lấy bầy :

_Em đã nghe mẹ em nói rõ rồi ! Cám ơn ông đã để ý đến em ! Em không ngờ ông đi đường tắt quá nhanh vậy , em sợ hãi quá đi !

Linh vồn vã hỏi :

_Rồi mẹ em trả lời sao ? À ! Xin lỗi cô Lệ Hồng nhé , thưa bà trả lời sao cô ?

_Mẹ để em tùy ý định liệu cuộc đời của em . Nhưng mẹ không thích đời nhà binh ,mẹ nói ..xin lỗi anh nhé ..bọn nhà binh nhiều mè� mỡ lắm , đi tới đâu là lãng nhãng tới đó . Nếu anh muốn cưới em thì xin anh giải ngũ , chịu về làm quản lý cho bà , xin lỗi anh một cách như ở rể vậy . Em không dám quyết định lấy , tùy anh tất cả .

Linh trầm ngâm suy nghĩ :

_ "Chà ! Rắc rối dữ ! Ta đã mến nghề kiếm cung với những đồng đội chânthành , ta mến quân đội . Ta thích bay nhảy chứ không thể gò bó trong văn phòng bốn bức tường được . Kẹt dữ đa ! Ở nhà binh thì mất nàng ! Được nàng thì mất cả cuộc sống lý thú ! Kiếp giang hồ còn nặng nợ ba sinh ! Biết mần răng chừ !"

Nàng nhìn chàng dò hỏi :

_Sao ? Ý ông tính thế nào ?

Chàng mỉm cười , thói quen trong khi chàng phải bận tâm suy nghĩ giải quyết gấp một vấn đề. Chàng ngao ngán , đứng dậy thở dài , lấy mũ đội lên đầu , nhìn nàng rất lâu rồi bỏ đi ra .

Đời là một chuỗi chuyện tình cờ . Có khi hai tâm hồn gặp nhau , yêu nhau chỉ vì một cử chỉ nhỏ nhặt nào đó khiến đập mạnh vào giác quan hay tiềm thức của kẻ đối diện mình .

Lệ Hồng , một cô gái được mẹ nuông chiều từ nhỏ , kẻ ăn người làm đều kính nể , nay bỗng nhiên bị một chú Cai khinh thường , coi trọng đời quân ngũ hơn mình , tự ái nàng bị tổn thương , nàng ngơ ngác , uất ức gào lên :

_Tôi nói cho ông rõ , tôi có một ông đại úy đi hỏi rồi nhưng tôi chưa ưng . Thế mà ông đã nở khinh tôi , coi trọng cái nghề nhà binh hơn tôi trong lúc tôi đã bắt đầu ...mến ông dù ông là binh nhì hay hạ sĩ tôi cũng mặc kệ. Thế mà ông nở bỏ mặc tôi đi không một lời từ giã . Ông khinh tôi đến thế à ?

Nàng khóc tức tưởi . Linh dừng chân lại nhìn nàng , hối hận vì cử chỉ nông cạn của mình , chàng ấp úng :

_Xin lỗi Lệ Hồng , tôi đã làm cô khóc ! Thật tôi có lỗi với cô quá ! Kính nhờ cô nói lại với bà tôi rất cảm ơn nhã ý tốt của bà , nhưng tôi không thể bỏ nghề của tôi được trong lúc đất nước điêu linh như hiện nay .Thôi xin từ giã cô tôi đi đây .

_Khoan ! Ông ..anh Linh ! Mời anh dừng ... tí nước thốt nốt đã . Để em thưa lại với mẹ em xem . Anh quả thật là người can trường , có chí khí , không xem đàn bà trọng hơn bốn phận . Em thích và mến những người như vậy . Linh mở cờ trong bụng vì những lời nói vuốt ve của nàng còn mát hơn ly thốt nốt đường phèn . Rồi câu chuyện đôi mái đầu xanh kể cho nhau nhịp đếm của con tim .

Đến trưa bà mẹ về , ngạc nhiên thấy đôi trẻ đang quyến luyến nhau như quen từ muôn kiếp trước . Bà vui mừng tưởng đề nghị của bà được Linh chấp nhận, bà kể lể :

_Thú thật với cậu ,tôi mến cậu ngay từ khi gặp cậu ,con gái tôi cũng thế . Ngặt vì cha nó chết sớm ,một mình tôi tảo tần nuôi nấng hai chị em nó và gầy dựng sự nghiệp từ hai bàn tay trắng . Chị nó đã sang Pháp chỉ còn al5i nó là con gái út ,,nó lấy chồng , theo chồng tôi sẽ bơ vơ lắm mà công chuyện bề bộn không ai coi sóc . Vì thế , nếu cậu thiết tình thương nó , cậu xin giải ngũ về đây ở luôn với tôi cho mẹ con tôi hủ hỉ với nhau hôm sớm . Tôi già rồi , bệnh tình hay trở chứng bất thường , mong cậu thông cảm cho .

Linh bùi ngùi nói :

_Bác là một người đàn bà phi thường ít có ai sánh kịp ! Thờ chồng ở vậy nuôi con hai mươi năm trời , gầy dựng sự nghiệp như ngày nay , không phải ai cũng làm vậy được đâu bác .

Bà hân hoan cười , bụng như mở cờ , nhưng Linh lại nói tiếp :

_Bác biết con mến bác lắm .Nhưng không vì thế mà con bỏ nghề quân ngũ của con được ,vì như bác biết ,mỗi con người sanh ra đều đã được định sẵn con đường và chí hướng .Con đường của con lắm gay go vất vả nhưng không kém phần vinh quang . Giữa lúc đất nước đang loạn lạc thì phận làm trai

không thể ở nhà , xin lỗi bác , bo bo ôm đít vợ được . Và bác cũng nên nhớ rằng , hôm nay bác còn sống đây ,dân chúng còn sống đây mà an vui sinh sống , chính là nhờ những người lính như chúng con,ngày đêm lăn lộn nơi rừng sâu để đánh đuổi quân thù bảo vệ an ninh cho bờ cõi . Nếu bác thương con thì thương cho trót , bác cho con xin em Lệ Hồng ,con hứa với bác sẽ lo cho em đầy đủ đời sống vật chất tinh thần theo khả năng của con .

Bà khóc oà lên . Không biết vì những lời chân thành của Linh hay vì linh tính sẽ mất đứa con gái còn lại vào tay kẻ khác , để bà sẽ bơ vơ cô độc .

Linh nhìn bà thương hại . Đó là một người mẹ hiền , tào hỉ sinh lo lắng cho con cái , đó là hình ảnh Linh muốn tìm thấy nơi Lệ Hồng ,người vợ lý tưởng của chàng .

Muốn từ chối khéo , bà cố vớt vát :

_Cậu nói bảo đảm tương lai cho nó vậy chứ lương 1. 628 đồng thì sống sao nổi . Yêu nhau mà nhìn nhau đủ no hay sao ?

Rồi bà quay sang đứa con gái :

_Còn con nữa ! Con lớn rồi , tùy con định liệu cuộc đời của con . Phận gái 12 bến nước trong nhà đực chịu . Nếu con ưng cậu Linh thì sau này dù có chuyện gì xảy ra cực khổ , đừng trách mẹ không nói trước , và đừng vác mặt về đây xin xỏ khóc lóc nghe không ? Bây giờ tao hỏi một tiếng chót : Con có ưng lấy cậu Linh hay không ? Nếu ưng thì nói trước mặt cậu Linh để sau này đừng ai oán trách già này ép duyên hay ngăn cản hôn nhân được .

Linh ngược mắt nhìn người yêu chờ đợi .

Lệ Hồng ghen ngào , nước mắt rơi là chả , nhìn mẹ nàng hồi lâu , mím môi quyết định :

_ Con ưng anh Linh ,không phải vì giàu , vì anh là binh sĩ. Con ưng vì con mến tính tình anh ấy cương trực , không vì đàn bà mà bỏ chí lớn . Tánh ấy rất hợp ý con ,con hi vọng sẽ tìm được hạnh phúc bên anh ấy . Với tánh tình như thế , con hi vọng sẽ không người đàn bà nào lay chuyển nổi chí hướng của anh dù anh xa con . Nếu anh Linh sau này có phải đạp xích lô hay chạy taxi chẳng nữa , con cũng không ân hận vì tin tưởng mãnh liệt nơi tình yêu của anh ấy đã đeo đuổi con suốt mất năm nay .

Tới phiên bà há hốc ra nhìn :

_Trời ! Con quen cậu ấy ...mấy năm rồi à !

Lệ Hồng Nghiêm Trang khoát tay mẹ :

_Mẹ đừng hiểu lầm ! Giữa chúng con giờ này vẫn còn sự trong trắng với nhau . Ý con muốn nói anh Linh đã theo tán tỉnh con từ trước , nhưng lúc ấy con không để ý đến anh . Bây giờ nhắc lại con mới nhớ , con cũng mến anh từ lâu và ngạc nhiên khi thấy vắng bóng anh mấy năm nay , không ngờ anh đi lính .

Linh cảm động ghen ngào nhìn người yêu thầm cảm ơn . Những câu nói của nàng liên kết đời nàng vĩnh viễn với chàng mà suốt đời chàng không thể quên .

Linh được lời như cỏi tắc lòng , sáng hôm sau chàng lại lên đường xa lắc tận Miền Trung . Nàng tiễn đưa chàng mà hai hàng nước mắt tuôn trào .

Một năm qua , giấy phép của Bộ Quốc Phòng về tới cùng với tờ biên bản của Hiến Binh Tư Pháp là nàng không can án , không hoạt động chính trị.

Chàng vội xin phép đơn vị trưởng về cưới vợ. Tình hình trong nước căng thẳng đến độ đen tối , nên đơn vị trưởng chỉ cho phép 24 giờ để về Sài Gòn cưới vợ cấp tốc .

Mua vé tàu đêm suốt Nha Trang - Sài Gòn , Linh đã vội vã lên đường .

Sáng hôm sau lúc 7 giờ con tàu đã dừng tại ga Sài Gòn .

&:30 Lễ hôn phối thời chiến được cử hành trọng thể tại Sài Gòn , với sự tam dự đông đảo của hầu hết các bà vo85 hực của chàng năm ngoái mà chàng cố mời cho được . Họ đã ngạc nhiên lẫn tiếc rẻ khi thấy một vị sĩ quan với ba lon vàng trên vai áo trắng , kết những hàng nút vàng chạm rồng nổi trên những khuy áo gài . Lưỡi gươm sáng bóng đeo bên hông chiếc quần nỉ đen . Chiếc Kepi trắng toát chỉnh tề trên đầu khiến Linh không còn chút nào hình ảnh của anh hạ sĩ năm trước nữa .

Vợ chàng cảm động nghẹn ngào vì quá bất ngờ trước phần thưởng vô giá bù lại cho những ngày mong đợi và chịu sự dèm pha khinh rẻ của các cà các cô vì nàng chấp nhận lấy một anh Hạ sĩ nghèo .

Tiệc tùng xong xuôi lúc 3 giờ chiều , Linh vội cùng vợ đi mua vali đồ đạc để kịp chuyến tàu đêm năm ấy . Sáng hôm sau , hai vợ chồng mới cưới đã ở Nha Trang , Linh đến chào cờ sáng đúng hẹn khiến vị Chỉ Huy Trưởng rất ngạc nhiên và hài lòng .

Tình mặt nồng vợ chồng ở Miền Thùy Dương chỉ được bốn hôm là Linh nhận được lệnh của Bộ Tổng Tư Lệnh chuyển gấp ra Quảng Ngãi vì nhu cầu chiến trường .

Sau bốn ngày sống thần tiên với chồng , Lệ Hồng lại can đảm nuốt lệ trở về Sài Gòn sống với những ngày chờ đợi nhẩn nhục chờ đức lang quân lên đường theo tiếng gọi sông núi

....Anh đang nghĩ gì mà ngồi thừ ra thế ? Ăn mì xào giòn nhé , em biếu con Ba đi mu acho anh .

Tiếng ân cần của Lệ Hồng lôi chàng trở về thực tại.

Chàng lẩm bẩm :

_Anh đang nghĩ về chúng ta , mới cưới nhau ngày nào mà đã năm mặn rồi !

Lệ Hồng thủ thỉ :

_Anh à ! Em thấy người ta quân nhân ở Sài Gòn đều có nhà do quân đội cấp hoặc bán rẻ trả góp . Còn anh đi chiến đấu , đáng lẽ ưu tiên hơn sao em không thấy anh xin . Ở như vậy cực quá !

_Điều đó anh đã nghĩ và đệ đơn xin mấy năm nay rồi . Nhưng nha 2it1 , người nhiều , làm sao họ cung cấp nhanh cho được . Em đừng lo , rồi thế nào có ngày mình cũng được mua nhà rẻ tiền của quân đội mà .

Lệ Hồng nép vào ngực chàng ,lim dim đôi mắt mơ màng tận hưởng những giây phút êm đềm bên cánh tay rắn chắc của chồng dày dặn phong sương .

_Tối nay rảnh ,anh đưa em đi xi nê với nhé !

_OK ! Cứng muốn gì cũng được .Bây giờ em soạn cho anh một bộ đồ civil để chúng mình dạo phố chơi .
sẵn anh mua cho em ít áo dài mới và cho con kẹo bánh đồ chơi cho vui .

Ngồi trên taxi ,anh tài xế lắc đầu than thở :

_Mức sống bây giờ gay quá , ông bà ạ ! Cái gì cũng của bà Cố Vấn , cây xăng Shell cũng của bà , đến 2.000 chiếc taxi cũng của bà . Bà cố chiếm trọn nền kinh tế nước nhà . Tội nghiệp Ông Diệmkhôngbiết hay làm ngơ ..

Những ý tưởng chính trị , tình hình trong nước lại hiện lên trong đầu óc Linh .Chàng vốn người hay suy nghĩ nên trí óc chẳng khi nào được rảnh rang dù chỉ thăm vợ con một đêm cũng không tìm được thanh thoi tâm hồn .

Cạnh nhà tiếng ê a cầu kinh trầm buồn như sợ hãi , như van xin cứ ám ảnh tâm trí Linh về một điều gì bất an cho đất nước .

CHƯƠNG 15

MỎ THAN NÔNG SƠN

Chiếc DC 6 -B chao lượn nhiều vì thời tiết xấu . Gần hai tiếng đồng hồ chịu đựng , hành khách ngất ngư uể oải . Bỗng có tiếng oanh vàng thỏ thẻ bằng ba thứ tiếng Việt , Anh , Pháp trong tiếng máy rè rè :

_Kính thưa quý vị hành khách , phi cơ sắp đáp xuống phi trường Đà Nẵng . Thỉnh cầu quý vị siết chặt dây nịt và bỏ thuốc hút .Chúng tôi hi vọng quý vị đã hài lòng về chuyến bay này và ước mong gặp lại quý vị trong những lần bay tới . Xin cảm ơn quý vị !...Lady and Gentleman

Tiếng người hciêu đái viên vẫn đều đều trong máy , Linh choàng người lên nhìn ra khung cửa sổ . thành phố nhà cửa chi chít như những bàn cờ ô vuông , linh lẩm bẫm :

_Hội An - Quảng Nam !

Đây Ngũ Hành Sơn chơ vơ lạc loài trên bãi cát, như tách biệt khỏi dãy Trường Sơn xanh thẳm . Xa xa những làn sóng biển vỗ vào bờ tung tóe lên một màu sữa đục.

Máy bay hăm tốc lực , chao liệng một vòngxuống thấp dần ...nhà cửa xe cộ chi chít dưới đất . Bên kia sông Đà, núi Sơn Trà vẫn ngạo nghễ với thời gian .

Bánh xe phi cơ chạm mặt đất tung nhẹ lên rồi tuôn chạy tốc độ kinh hồn trên sân Piste.

Trên phi trường ngổn ngang những chiếc phản lực Fantom , Jet , Sabre cạnh những chiếc C123, Skyraider, C.47, AD.6, T.28 và một hàng L.19, H.34.

Phi trường quân sự này được sửa sang quá rộng lớn .

Kìa những chiếc phi cơ phản lực " Lưỡi Kiếm " xé bầu không khí vút tận chín tầng mây như co 1bàn tay màu nhiệm vẽ nên viên phấn trên tấm bảng xanh dài bất tận .

Chiếc phi cơ chở chàng rú lên dữ tợn hăm tốc lực rồi hiển lảnh ngoạn ngoạn vào bãi đậu .

Cửa mở , Linh tần ngần bước xuống đất Đà Nẵng mà hơn mười năm qua chàng chưa có dịp trở lại .

Bộ mặt Đà Nẵng bây giờ đã khác hẳn. Xe quân đội chạy nhiều hơn dân sự. Đâu đâu cũng thấy toàn Kaki và cac1 cô gái tân thời mặc váy đầm , chải đầu "Tổ quạ" , kẻ chân mày sướt cao lên , đôi lông mi giả được tăng cường trên đôi mắt cong vút lên như những con búp bê chưng trong các Kiosque.

Các bạn đồng minh Mỹ gồm Bộ Binh , Thủy Quân Lục Chiến , Hải Quân đi bát phố rất đông . Tại các tiệm vàng ,cac cô chiêu đái nhộn nhịp đối "đô la xanh " . Đồ đạc dụng cụ nhà binh Mỹ bán đầy ở Chợ Cồn .Các Bar nhan nhản mọc khắp nơi . Từ sớm đến chiều tối ,phố phường không ngớt bóng người rộn rịp tấp nập .

linh và vài người bạn vào một quán bình dân dùng những món điểm tâm sơ sài, thế mà phải trả giá khá cao ! Hàng phở tấp nập khách hàng , một số còn phải chờ trước cửa tiệm mỗi sáng .

Đà Nẵng nhộn nhịp , huy hoàng ..chợ đen , ổ mồi dâm len lỏi các hang cùng ngõ hẻm !

Đà Nẵng ngày nay trụy lạc , ăn chơi , đấ đở, ngoại lai . Ngôn ngữ bất đồng không còn là trở ngại khi trẻ em mở miệng ra là OK.

Các rạp chiếu bóng đông nghẹt người , vũ trường vang tiếng nhạc rậm rật cho các cặp âu yếm nhau như chỗ không người !

Đà Nẵng như cố tranh đua về mặt ăn chơi với Sài Gòn hoa lệ . Mọi người đang sống hối hả vội vàng , quên đi không khí nặc mùi chiến tranh . Nếu thỉnh thoảng không có tiếng rú xé tai của những chiếc phản lực cơ, công tác bay yểm trợ các toán quân đang lặn lội nơi rừng sâu núi thẳm tảo thanh bọn Việt Cộng thì người ta có lẽ tưởng Đà Nẵng là Las Vegas Việt Nam rồi . Các " Chú Ba " rất giỏi kinh doanh đã không bỏ lỡ dịp may làm giàu !

Nhưng lần lên phía ga xe lửa Đà Nẵng thì không khí đã bớt nhộn nhịp dần , có vẻ yên tĩnh nếu không có quán Phở Bò Viên gần đường sắt khách hàng tấp nập ra vào .

Xa xa tiếng súng đại bác từ phía các chiến hạm gầm lên , khiến người ta giật mình nhớ ra Đà Nẵng còn là căn cứ quân sự quan trọng của Hải Lục , Không Quân với Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn 1 đóng đại Bản Doanh trong thành phố .

Chiếc xe Jeep chở Linh rời thành phố đến Phước Tường để trình diện BCH Trung Đoàn 555, nhận Sự Vụ Lệnh lên đường đi Nông Sơn .

Đoàn xe rời Miếu Bông không xa thì lộ trình có vẻ mất an ninh , bọn Việt Cộng thường hay phục kích các đoàn xe đi lẻ tẻ để cướp bóc lương thực vũ khí .

Xe qua khỏi Ngã Ba Vĩnh Điện , qua cây cầu sắt trước đó bị giật mìn phá hủy nay đã được sửa sang lại . Nơi đây , các kỹ sư của mỏ than Nông Sơn thường hay dùng thuyền máy dọc theo sông Thu Bồn để vào mỏ than .

Đến Điện Bàn , qua khỏi ngã ba đi vào Hội An Quảng Nam một đôi xe chàng rẽ phải vào Trà Kiệu , Duy Xuyên .

Đường sá lầy lội khó đi , xe chạy rất chậm nhưng cũng không khỏi hất tung người lên từng hồi qua những ổ gà loang lổ. Xe lắc lư mãi gần hai tiếng mới đến Quận Đức Dục , nằm gần khu kỹ nghệ An Hòa . Con đường bắt đầu quanh co dẫn lên đèo . Bên phải con sông Thu Bồn lặng lẽ trôi , uốn khúc như con trăn khổng lồ , trườn mình trên những đồi núi chập chùng .

Đến Trông Phước , một ngôi làng phì nhiêu bên sông . Từ trên đồi cao một ngôi thánh đường ngạo nghễ sừng sững nhưng cô quạnh vì các cửa đóng kín mít , dây leo cỏ dại bao phủ hoang sơ .

Qua khỏi làng Truong Phước , ngọn núi Cà Tăng sừng sững đỉnh cao vút như cố vươn lên bắt mây trời đang bay qua .

Bên kia sông Thu Bồn , ngọn núi 178 nhô cao tranh đua với ngọn Cà Tăng bên này sông .

Trời nhá nhem tối .Đoàn xe của chàng dừng lại nơi bến sông Thu Bồn .

Những ngọn đèn Neon sáng rực ven theo các con đường chạy dài từ Lavoit Pic đến ban giám đốc mỏ than . Các villa xinh xắn mọc lên rải rác ven theo sườn núi 198 dọc theo những con đường quanh co khiến Nông Sơn thoát nhìn như một tiểu Đà Lạt thơ mộng .

Trên bến sông , các sĩ quan ra đón tiếp Tân Tiểu đoàn Trưởng , Linh thân mật siết tay từng người một .Cơn gió lạnh của núi rừng thấm vào da thịt , len vào lòng chàng một cảm giác mênh mang . Đồn Nông Sơn lộ ra ở giữa đồi , bộ chỉ huy ở trên đỉnh đồi cao , có thể trông thấy cả vòm trời sáng rực của thành phố Đà Nẵng tuy cách Đà Nẵng gần 72 cây số phía Tây Nam .

Nơi ở mới đầy thú vị với Linh , chàng có dịp lê gót giang hồ khắp đó đây , thưởng thức những điều hay tốt , phong cảnh hữu tình của non sông gấm vóc !

Có những năm tháng ngày trên các đỉnh núi Việt Miên Lào , biên giới ở Kontum -Dak Sut ,mới thấy Nông Sơn quả thật thơ mộng và đẹp đẽ văn minh hơn nhiều .

Linh có cảm giác thoải mái dễ chịu vì không khí trong lành ở đây , lòng chàng cũng thẽ mà lắng xuống bao hỗn độn đua tranh của cuộc đời ! Với chàng nơi đây khiến chàng có thể tu tĩnh được , nếu thỉnh thoảng quả núi bé nhỏ này không bị rung chuyển bởi hai khẩu đại bác 105 ly đặt kề bên đồn yểm trợ cho các làng mạc chung quanh trước sự tấn công đột kích của bọn người quen Tổ Tiên và Dân Tộc .

Việc làm đầu tiên của chàng hôm sau là đi thăm các đơn vị trong Yếu -Khu này , kiểm soát lại cách thức bố phòng . Nhận thấy hai quả đại bác đặt bên sườn đồi chỉ có thể yểm trợ cho phía mặt sông Thu Bồn , nên Linh đề nghị Ban Giám Đốc Mỏ Than Nông Sơn cho làm con đường chiến lược lên trên đỉnh núi 198 để có thể yểm trợ cho mỏ than của nước Việt Nam Cộng Hoà này .

Các kỹ sư nghiên cứu ngày đêm , các máy cày D7 , D14 làm việc không ngừng cắt núi , lấp hố . Chẳng mấy chốc hai khẩu đại bác oai nghiêm đứng trên đỉnh gầm thét vang trời , sẵn sàng chờ đợi mọi cuộc tấn công của đối phương .

Sau đó chàng cho thiết lập một sân bay trực thăng ngay trên đỉnh đồi để có thể tiếp tế đạn dược , vũ khí , thực phẩm phòng khi con đường chiến lược bị Việt Cộng đặt mìn phá hủy .

Việc bố phòng an ninh chung quanh núi tạm yên , Linh lại lo liệu chỗ ở để đón tiếp và xử dụng bọn cao bồi du đảng từ Sài Gòn chở ra .

Linh bỗng nhiên được gán thêm chức vụ " Tư lệnh Cao bồi Nông Sơn " Thế mới khổ !

Chàng giao du mật thiết với Ban giám đốc Mỏ gồm toàn những kỹ sư Việt Nam trẻ tuổi , tài cao tốt nghiệp từ các nước Anh , Đức về làm việc . Chàng có dịp tiếp xúc và học hỏi thêm về phương diện kỹ thuật khai thác mỏ sơn .

Những quả núi cao được ngày đêm cày xới san bằng và đào hố đến khi chạm sâu tới lớp than đá dưới lòng đất, để lấy than lộ thiên cung ứng cho nhu cầu tiêu thụ của các giới Công Kỹ Nghệ trên toàn quốc, ta mới thấy đây là cả một công trình vĩ đại của con người.

Giám đốc mỏ than là một vị kỹ sư trẻ tuổi, đồ bằng kỹ sư lúc mới 24 tuổi. Năm nay ông ba mươi tuổi, là rể quý của một vị Đại tá chỉ huy một binh chủng. Té ra đều là bà con nhà binh với nhau cả, còn các cô thư ký đều là con cháu của các vị trong ban giám đốc, văn phòng của Mỏ Than.

Vị giám đốc trong giờ làm việc đầu tắt mặt tối với bộ quần áo lấm lem than đá, đôi giày ủng cao tới gối, đầu đội mũ thép có gắn chiếc đèn chiếu sáng khi ông vào tận sâu hầm đá, nghiên cứu lớp than và đơn đốc công nhân làm việc. Còn sau giờ làm việc, ông có một cái thú là ghiền Cải Lương. những gánh hát đều được mời đến mảnh đất hoang vu xa vắng này.

Không khí rộp rộp của các buổi ca nhạc, chiếu phim vào các chiều cuối tuần đã vơi được phần nào nỗi cực nhọc của anh em chiến sĩ ngày đêm lặn lội nơi rừng sâu núi thẳm, xa cách gia đình vì phận sự cao cả, vì Dân Tộc.

Ngày qua ngày, năm hết tết đến

Các anh em binh sĩ cùng công nhân mỏ than trải qua một cái Tết hết sức hứng thú, bình dị và êm ả như dòng nước sông Thu Bồn. Mặc dù thỉnh thoảng cũng có những cuộc hành quân chớp nhoáng vào mặt khu địch, những cuộc chạm súng nảy lửa nơi núi Mật Mã đã đem về chiến thắng không nhỏ cho Yếu Khu núi rừng này. Dân chúng an cư lạc nghiệp dù thỉnh thoảng bọn Việt Cộng vẫn lén lút về thu thóc gạo mỗi khi mùa lúa chín vàng và ám sát ông thôn trưởng, hoặc ông Hội Đồng Xã để gây tiếng vang và uy tín trong dân chúng. Nông Sơn là thế đó: Âm thầm lặng lẽ bên ngoài nhưng bên trong là hoạt động không ngừng với tất cả mọi cố gắng phi thường, cung cấp năng lượng cho nền kinh tế nước nhà.

Thời gian thấm thoát trôi nhanh, một buổi sáng, Linh nhận được siêu tăng số từ Sài Gòn gọi ra: Nguyễn Khánh đảo chánh! Một số tướng lãnh trong Hội Đồng Cách Mạng ngày 1.11.1963 bị bắt giữ. Sài Gòn lộn xộn! Các vụ trả thù! Các đoàn thể biểu tình! Máu lại đổ giữa Thủ Đô!

Tình hình chính trị trong nước rối beng, ngoài chiến trường bọn Việt Cộng tăng gia hoạt động biến chiến lược Du - Kích - Chiến thành Vận - động - Chiến.

Những trận đánh dữ dội diễn ra khắp nơi trong lúc tại hậu phương những đám biểu tình ô hợp võ trang đâm chém nhau tơi bời, gây thêm cảnh huynh đệ tương tàn.

Trong hoàn cảnh nước nhà nghiêng ngửa đó, Linh được lệnh chuyển! Ngày rời Nông Sơn, Linh cảm động rơi lệ khi con đò tách bến sông Thu Bồn. Những cánh tay vẫy chào, những khăn tay tiễn đưa của các Ông bà giám đốc, nhân viên mỏ than, của anh em binh sĩ bụi ngùi luyến tiếc, đó là phần thưởng khích lệ lớn lao nhất cho người chiến binh phiêu bạt, in hằn gót hcan mệt mỏi của mình trên mọi nẻo đường đất nước.

Chàng từ giã dân chúng các làng Sơn Phúc , Sơn Thọ , Trông Phước , Đức Dục , Trà Kiệu , Duy Xuyên ..Linh bỗng thấy lòng mình cô quạnh như đánh mất một cái gì quý giá , nơi đó lòng người dân cần cù nhẫn nại hằng ao ước một ảo ảnh Hoà Bình còn xa xôi lắm !

Linh đâu ngờ rằng một năm sau đó ,nơi mảnh đất màu mỡ với dòng sông Thu Bồn hiền lành đã lãnh chịu một thiên tai khủng khiếp : Lụt !

Nước lũ đã cuốn theo tất cả những kỷ niệm êm đềm còn chôn chặt trong lòng Linh , bao làng mạc nhà cửa , chợ búa , đình làng , những nụ cười mộc mạc của dân lành vô tội , tiếng cười đùa hồn nhiên của trẻ thơ , nụ cười tươi tắn của thiếu nữ đôn sơ dịu dàng ..tất cả chìm vào quá khứ xa xăm khi ngọn núi Cà Tằng đổ sập xuống lôi cả làng Trông Phước vùi dưới lòng sông Thu Bồn .

Trước khi về đơn vị mới , Linh được bảy ngày phép về Sài Gòn thăm nhà .

Sau hơn năm trời xa cách gia đình , Linh bở ngỡ bước chân vào ngõ hẻm . Căn phố điều hiu của chàng đóng kín cửa . Bụi bặm phủ kín căn nhà .

Ngạc nhiên ,lo lắng , Linh hỏi thăm bà Tám nhà bên cạnh . Trông thấy Linh đen sạm , hốc hác với đôi mắt quầng thâm , bà xoay vào nhà gọi bé Thu đã lên 5 tuổi ;

_Thu à ! Có ba mày về kìa !

Rồi bà nhìn Linh trách móc :

_Gớm ! Ông này đi đâu biệt cả năm trời ! Bà nhà phần vì nhớ ông , phần vì bị bọn cao bồi du đãng học ghẹo , buồn rầu sanh bệnh nặng gần chết . Hiện bà đang nằm bệnh viện Cộng Hòa từ hai tháng nay khiến tôi phải nuôi hộ đấy ông ạ .

Linh sửng sờ , nghẹn ngào nghĩ đến những năm tháng dày đặc chiến đấu ngoài chiến trường dưới làn tên mũi đạn , trong lúc vợ con chàng ở nhà điều dưỡng bơ vơ không ai bảo vệ . Chàng ghiến răng căm tức khi nghe Bà Tám kể chuyện vợ chàng bị bọn du đảng chọc ghẹo , đón đường sờ mó khiến nàng buồn bực sinh bệnh .

_Thế còn các cơ quan an ninh , công quyền cảnh sát đâu mà để bọn chúng lộng hành quạ vậy ?

Bà Tám xua tay :

_Thời buổi nhiễu nhương này , từng bọn võ trang đi khắp xóm , mượn danh nghĩa đảng phái này , tôn giáo nọ phá phách tứ tung còn ai dám ngăn chặn chúng nữa .

Bé Thu từ dưới nhà đang ăn cơm bỏ chạy lên , ôm chầm lấy chàng , khóc sụt sướt :

_Má bỏ con đi nhà thương , còn ba bỏ con đi đâu lâu quá , ba hồng về hả ba ? Ở nhà một mình con buồn quá ! Tụi nó đi học có ba có má ,còn con hồng có ba ở nhà . Má buồn má khóc hoài . Thấy ghét mấy thằng cao bồi theo chọc ghẹo má hoài , nói má hồng có chồng , bị chồng bỏ , biểu má bồng con theo tụi nó . Bà Tám hai ba ngày dẫn con đi thăm má . Ông thầy thuốc đuổi con về hồng cho ở với má ,nói nít nhỏ lộn xộn . Ba về ở luôn với con , quánh chết cha mấy thằng cao bồi đi ba !

Linh nghẹn ngào ôm con vào lòng mà hai hàng nước mắt tuôn trào . Chàng ghiến răng căm hận chiến tranh , căm hận bọn Việt Cộng bán nước , căm hận bọn tham nhũng tranh giành quyền lực , gây đau thương tang tóc cho dân lành lương thiện .

Linh cảm ơn Bà Tám sẵn sóc vợ con chàng , vội rút tiền thanh toán nợ nần xong , tắm rửa thay quần áo dân sự , bế con vào bệnh viện ngay .

Ra đường đón được một chiếc tắc xi là cả một vấn đề ! Từng toán người võ trang đi ngoài đường , nghênh ngang coi Trời bằng vung .

Có một chiếc taxi trờ tới , Linh leo lên với con . Nhóm người gậy gộc vây quanh chiếc xe . Đứa bé sợ hãi nép vào lòng Linh mong được che chở. Linh cho tay vào túi quần , chạm vào khối thép lạnh lẽo của khẩu súng ngắn , thầm nghĩ , dù bọn bay là ai , thuộc phe nhóm đoàn thể chánh trị tôn giáo nào , nếu chạm vào ta và con gái ta , ta sẽ nổ súng tự vệ ngay . Nếu các cơ quan công quyền ở đây không thể bảo vệ các người con của tổ quốc và gia đình họ thì , họ sẽ tự bảo vệ lấy .

Toán người đó hung dữ , có tiếng mụ đàn bà the thé dẫn đầu :

_Ê ! Thăng cha này có vẻ dư đảng Cần Lao đàn áp Phật Giáo ! Đập chết nó tụi bây !

Miệng nói , tay mụ cầm một khúc củi to đập móp đầu xe Taxi Renault 4CV.

Linh trừng mắt phân bua :

_Các người làm rồi ! Tôi là sĩ quan ở tiền tuyến mới về đây . Xin các người để tôi yên .

Đám đông dừng tay ,châu đầu nhìn vào xe, thấy Linh hằm hằm tay ôm đứa nhỏ vào lòng , họ nói với nhau :

_Ê ! Không phải thăng cha này ! Nhà binh hả ? Tốt ! Cho đi ! Xin lỗi nhá !

Anh tài xế mặt mày tái mét , tay run run mở contact , chiếc xe rồ ga lao nhanh .

Tưởng thế là thoát nạn ,nhưng chưa hết ...

Tới ngã tư Phan Đình Phùng & Hai Bà Trưng , Linh thấy một toán người khác gậy gộc , có nhiều mụ đàn bà , ống quần xắn lên cao ,tay lăm lăm con dao phay sáng chói , dẫn đầu một đám người ô hợp, vừa chỉ vào xe Linh vừa quát :

_Đừng để cho nó thoát ! Vây xe lại ! Đập chết nó ngay !

Đám người đó có lẽ vừa hành hung xong tại Đài Phát Thanh quốc Gia .

Linh chán nản quát to :

_Các người làm rồi ! Tôi vừa ở tiền tuyến về đây !

Một thanh niên sấn đến xe :

_Nếu ông ở tiền tuyến về ,xin cho coi giấy phép để tránh ngộ nhận .

Linh khẽ thở dài ,nhớ lại câu nói của Lão Tử : " Trước bầy tiểu nhân dữ dằn , người quân tử chịu nhẫn nhịn cho qua cơn sóng gió mới là kẻ khôn ngoan ".

Linh bình tĩnh trình giấy phép , có tiếng nói :

_Xin lỗi Đại Úy nhé !

Để chữa thẹn ,hắn quát to :

_Chúng ta làm ,! Ông này nhà binh ! Không biết bọn chúng nó chạy trốn thoát xe nào rồi !

Chiếc taxi rú ga lên , Linh vuốt tóc bé Thu an ủi :

_Hết rồi con ạ ! Chúng ta thoát nạn rồi !

Để tránh những trường hợp tương tự, xe cho xe taxi quay trở lại nhà thay quân phục cho yên thân .
Chàng thầm nghĩ :

_Nếu chính trị không sớm ổn định được , bọn Cộng sản sẽ sung sướng thủ vai " Ngư Ông Đắc Lợi " , tới chừng ấy tất cả tôn giáo đều bị chúng hủy diệt để bọn vôthần làm bá chủ . Đau đớn thay cho Dân Tộc Việt Nam , tuy bé nhỏ nhưng can trường chịu đựng tất cả mọi thử thách của Trời Đất , đau đớn thay cho một trang lịch sử bị vết nhơ làm hoen ố ngàn đời !

Dòng tư tưởng của Linh bị cắt ngang khi xe dừng trước cổng bệnh viện . Vì xe bị chặn nhiều lần ,nên khoảng cách gần lại hóa xa , bảng đồng hồ tính tiền chỉ \$80, bác tài e ngại nhìn Linh, nhưng chàng mỉm cười trao tờ giấy trăm và nói bác cứ giữ lấy .

Dẫn bé Thu vào bệnh viện, Linh trình giấy tờ đóng tiền thuốc men , cảm ơn các bác sĩ đã tận tâm chạy chữa cho Lệ Hồng suốt hai tháng nay ...

Vị y tá thường trực bước vào phòng , tay cầm thuốc men và ống tiêm , há hốc miệng ngạc nhiên thấy cảnh đôi vợ chồng trẻ cùng đưa con thơ đang ôm nhau khóc sụt sướt vì bao đau khổ nhớ thương ...

Ông chần chừ giây lát , cảm động rồi nhẹ bước lui ra ngoài , khép nhẹ cánh cửa phòng bệnh , sợ phá tan giây phút thiêng liêng của buổi xum họp gia đình giữa thời buổi ly loạn hiện nay .

—

CHƯƠNG 16

GIẶC MIỀN HỎA TUYẾN

Phòng họp Bộ Chỉ Huy đơn vị của Linh được đặt trong một căn nhà lá xiêu vẹo gần Hội đồng Xã Sơn Quả , một làng cận sơn của tỉnh Thừa Thiên .

Đợi cho các sĩ quan đơn vị trưởng tề tựu đông đủ , Linh đồng dục trình bày :

_Như quý vị đã biết, đơn vị bạn đóng quân trước đây vì lý do nào đó đã vô tình để cho bọn Việt Cộng khai thác thói quen của họ . Sáng nào họ cũng mở đường từ Cổ Bi qua Sơn quả , Thanh Tân . Chiều tối lại rút về cùng một đường trở lại Cổ Bi . Thói quen bắt di bắt dịch đó khiến cho bọn Việt Cộng có thời gian nghiên cứu , và kết quả thảm khốc đã xảy ra trong tuần qua . Cả một Đại đội lọt vào ổ phục kích của Việt Cộng . Và bọn chúng khinh thường các đơn vị quân đội ta .. Từ mấy hôm nay húng lại vấp phải thói quen , đợi khi quân ta rút đi , chúng về thu thóc lúa của bà con ở Thanh Tân , vào quán công khai ăn nhậu quỵt tiền .

Đơn vị ta cũng như bọn chúng đều mắc phải một lỗi lầm quân sự lớn trong chiến lược của Tôn Tử :

" Kẻ thù nguy hiểm đáng sợ nhất của chúng ta là sự chủ quan khinh địch " .

Lợi dụng yếu điểm trên , tôi tin rằng trận này chúngta sẽ thành công , có kết quả tốt , vì đơn vị chúng mới chân ướt chân ráo , và địch có thành kiến khinh thường chúng ta như đơn vị trước .

Linh dừng lại vài giây nhìn từng sĩ quan một ,gây chú tâm họ vào trọng tâm cuộc họp .

_Xin quý vị chú ý ! Chúng ta sẽ dùng yếu tố bất ngờ đánh vào bọn nông cuồng tự cao tự đại một mẻ như sau :

Tất cả mọi người phải thổi cơm tối xong xuôi trước ba giờ chiều nay . Quý vị báo cho binh lính biết mình có lệnh rút quân đi Hiền Sĩ trước đêm nay . Cho vài binh sĩ phao tin này trong làng , ngoài quán Cô Quýt , cố tình cho họ than vãn về lệnh trên , phải di chuyển mãi mà không được nghỉ ngơi đêm nay tại đây .

Bốn giờ chiều ! Các đơn vị nhổ trại , rầm rộ rút binh trên đường đi về Cổ Bi, cố ý đi hàng ngũ lộn xộn , súng vác ngược xuôi , ồn ạt và kéo dài ra nhiều cây số . Địch trên núi bọc quanh và quan sát sẽ hài lòng mừng rỡ, tin rằng chúng ta vì sợ hãi nên rút quân về Hiền Sĩ. Phải tỏ vẻ chúng ta như quân ô hợp khiến chúng khinh thường chúng ta .

Sau đây là nhiệm vụ của mỗi người :

_Thứ 1 : Trung Úy Quý sẽ dẫn Đại đội anh rút lui đầu tiên qua khuất rừng thông , sẽ dừng quân cho cả đoàn đi qua rồi bọc lại phía bên phải núi trở lại đến ngang làng Thanh tân chờ lệnh . Cấm gây tiếng động và đốt khói . Tráng đi trên các cách đồng trống , vì thế phải băng rú rất cẩn thận , tránh chạm súng với các tổ báo động của địch .

-Thứ 2 : Thiếu Úy Lễ dẫn Đại Đội của anh mới tiếp theo đơn vị của anh Quý . Qua khỏi hai làng Thanh Tân , Sơn Quả gần đến Cổ Bi , anh dẫn đại đội vượt khe bọc trái trở lại lên cao qua khỏi đầu làng Sơn Quả và nằm im chờ lệnh tôi trong rú Cổ Xuân .

Thứ 3 : Trung Úy Khá sẽ để lại đây ngay từ bây giờ một trung đội thiện chiến , phân tán và dấu kỹ trong các hầm cá nhân của mỗi nhà trong làng , cấm nhốt dân chúng đi lại sợ có người báo tin cho bọn Việt Cộng .Phầncòn lại , anh cho hai tiểu đội , một núp kín dưới mương rậm sau nhà thờ Thanh Tân , một sau nhà thờ Sơn Quả . Còn lại anh cho nhập vào Đại đội chỉ huy .

Thứ 4 : Thiếu Úy Tự cho anh em biệt kích giả ăn mặc theo Bảo An Dân Vệ , thay thế họ canh gác chỗ Hội đồng Xã . Bảo Hạ sĩ Be 1lấy cây đàn ghi-ta ra ngồi trên bờ tường quay về hướng núi , vờ ca vọng cổ như không quan tâm đến chuyện gì , trong lúc thật sự anh sẽ quan sát mọi sự di chuyển của địch từ núi xuống và kịp thời báo cáo cho anh . Anh em Bảo An và Dân Vệ tôi sẽ cho đi phục kích tối nay ở Cổ Bi , vừa giữ mặt sau của mình luôn . Số biệt kích còn lại , anh cho nằm im chung quanh quán cô Quýt , lợi dụng mấy giao thông hào và hàng rào thiên nhiên của vườn tược . Trung sĩ Tên và ba anh quân báo giả dạng nông dân , vác cuốc theo đám dân cày về nagnng quán cô Quýt vào nhậu đế sau một ngày làm ruộng . Mỗi anh trang bị ba quả M26 dấu kín . Hạ sĩ Xuôi sẽ mặc quần áo đen rộng dài đội nón lá ngồi im câu cá , câu tiểu liên Thompson sẽ được tháo bả và cột kỹ bên đui, mấy băng đạn có thể bỏ vào rọ đựng cá .

Trong này , thiếu úy Tự sẽ theo dõi anh , khi anh bắt đầu vấn thuốc CẩmLệ và đưa lên môi quẹt lửa là dấu hiệu "địch đến " . Anh sẽ phà khói hai cái nếu là một tiểu đội , 3 cái nếu trung đội , 4, 5 cái liên tiếp nếu trung đội trở lên . Anh cố gắng tự nhiên như tại vì gió nên bắt lửa không kịp .

Đại đội chỉ huy và số còn lại của Trung Úy Khá theo Bộ Chỉ Huy Tiểu Đoàn rầm rộ rút về Sơn Quả , nhưng ở ngay vạt mít cổ đốt lửa nhúm khói thật nhiều và rải rác khắp cả làng khiến địch yên chí ta đã hoàn toàn rút lui .

_Tất cả đã rõ lệnh cả chứ ? Còn ai có gì thắc mắc ?

Mọi người gật đầu .

Linh xoa hai tay thân mật bảo :

_Chú quý vị thành công . Bây giờ là 2 giờ trưa, quý vị còn 2 giờ để chuẩn bị nhanh chóng và ra lệnh thuộc cấp .

Mọi người tảnhàng cười nói vui vẻ như không có gì xảy ra , nhưng trong thâm tâm đều lo âu , hồi hộp những việc sắp xảy đến .

Đúng 4 giờ: Cả Tiểu đoàn rầm rộ rút quân tiến về làng Cổ Bi trong lúc các chiến sĩ can đảm được nhiệm vụ riêng ,mỗi người đều nỗ lực cố gắng làm tròn sứ mạng của mình .

Đang dùng cơm , Linh bật dậy như lò xo chụp ống nghe liên hợp máy AN / PRC010 khi nghe tiếng súng nổ hòa tiếng lựu đạn M79 như bắp rang từ phía làng Thanh tân và Sơn Quả dội về .

_Đại Bàng gọi Anh Dũng !

_Anh Dũng báo cáo : Địch đông quá ! Xin đến nhanh ! Chúng đã cùng một lượt lọt vào ổ phục kích của ta , đang chống cự mãnh liệt khi thấy quân ta quá ít .

_Đã nghe rõ ! Tôi sẽ đến ngay ! Bắc Bình đây Đại Bàng gọi !

_ "Bắc Bình nghe đây !" Tiếng Trung Úy Quý dội lại trong máy .

_Anh cho tiến quân bọc phải nơi chạm súng , và đánh bất ngờ vào hông địch ngay .!

_Tuân lệnh !

_Đại Bàng gọi Đống Đa !

_ "Đống Đa chờ lệnh !" Có tiếng Thiếu Úy Lễ trả lời .

_Anh cho dàn quân hàng ngang , bọc trái nơi chạm súng và đánh thốc từ phía sau lưng địch . Liên lạc chặt chẽ với Bắc Bình đang đánh vào hông chúng .

_Tuân lệnh !

_Tôi sẽ đi thẳng vào nơi chạm súng , tăng cường cho các cánh quân phục kích . Các cánh quân thường trực và sẵn sàng yểm trợ cho tôi vào Sơn Quả .

_Tất cả đã nghe rõ lệnh !

Linh dẫn quân men theo các bờ đê chạy nhanh vào làng . Súng nổ bốn phía . Đạn bay vi vút xé không gian . Những quả mìn -chê 60l ly của địch nổ tung từng vũng nước lên cao ngay Bộ Chỉ Huy của Linh .

Thiếu Úy Diết , thiếu Úy Dư, Thiếu Úy Tốt thuộc Ban Tham Mưu Tiểu đoàn chạy phía trái Linh với một toán binh sĩ thuộc Trung Đội nặng .

Trung Úy Mẫn , tiểu đoàn phó , cùng Thượng Sĩ Cường chạy phía phải .Thiếu Úy Trí cùng ban truyền Tin lẻo đẻo theo sau Bộ Chỉ Huy vừa giữ mặt hậu .

Màn đêm xuống dần ! Linh vừa chạy vừa liên lạc với các cánh quân .

-Ống Đòng đây Đại Bàng Hồng Hà gọi !

_Có tôi đây !

_Anh cho tôi Trung đội 5 tràng .Tọa độ YT..hướng quan sát 3.800 ly giác !.. Đạn đi !

_Đợi !

Những tiếng nổ long trời lở đất giữa đám ruộng chia cắt hai làng Thanh Tân và Sơn Quả , vừa lên tinh thần cho anh em binh sĩ hăng say chiến đấu vừa chỉ hướng mục tiêu cho hai cánh Bắc Bình và Đống Đa để điều động quân ,vừa chặn toán tiếp viện của địch cho hai làng này .

Có tiếng gọi trong máy của toán biệt kích đang chạm địch :

_Anh Dũng gọi Đại Bàng ! Bắn "sur " lằm ! Địch đang tán loạn hàng ngũ "chém vè " Xin cho tác xạ vào YT...

_OK ! Ống Đòng đây Đại Bàng gọi ..về phải 400. Tầm xa như cũ ! Trung đội 5 tràng ! Bắn khi sẵn sàng ...

_Xin lặp lại ...về phải 400 . Tầm xa cũ . Trung đội 5 tràng . Bắn khi sẵn sàng !

_Đúng đấy ! Thi hành ngay !

_Anh Dũng gọi Đại Bàng ! Báo cáo sơ khởi : Địch ..14 bỏ xác tại trận . Ta thu 1 trung liên mới của Nga hiệu ZBRO JOVRA, 3 tiểu liên Tiệp Khắc K.50,1 carbine, 3 súng đạn RIA Shortgun,2 tiểu liên MAT 49 ,3 thùng mìn và lưu đạn.Một số quân trang và tài liệu quan trọng .Tồn thất ta : Im lặng 2 : Hạ sĩ Nguyễn Hai và Binh Nhì Nguyễn Khánh Thôi .Thì thào : Chưa rõ ..

-Khá lằm ! Thành thậ khen ngợi các anh . Địch rút về đâu ? Cho biết hướng ngay .

_Rút về làng Thanh Tân . Đang chạm súng lớn trong đó.

_Đống Đa gọi Đại Bàng ! Đang xáp là cà dử dội ! Tranh nhau từng tấc đất đây ! Xin hỏa châu soi sáng liên tục vì trời đã tối !

_Bắc Bình gọi Đại Bàng ! Hồng địch bị chọc thủng ! Không dám xung phong sợ bắn nhầm Đống Đa đang xáp lá cà , xin cho lệnh !

_Dàn quân rộng ! Ân ngữ tại chỗ . Địch đang bị thế gọng kềm ! ĐIỂM của anh bây giờ biến thành ĐIỆN . Đống Đa sẽ biến thành ĐIỂM . Áp dụng chiến thuật Nhất Điểm Lưỡng Diện và bao vây chia cắt tiêu diệt từng bộ phận nhỏ .Cho tất cả nằm sát xuống bờ đê, tránh đạn bên cánh tôi đang tiến vào đây .

Đạn nổ như mưa bắc ! Tiếng pháo binh ầm ầm long trời lở đất !

Dẫn lên xác địch nằm la liệt , chàng quân Linh nhảy bổ qua các hầm hố , ven theo các tường đổ nát chỉ chút những lần đạn của ta và địch . Máu đỏ rải khắp con đường mòn . Từng bụi cây xao động , ánh lửa chớp lên rồi tắt hẳn .

Tiếng súng thưa dần , sau cùng im hẳn bên làng Sơn Quả . Riêng bên làng Thanh Tân súng nổ khắp làng , gây nên một cảnh vô cùng hỗn độn . Đêm tối có lợi cả hại cho ta , cũng như bên địch . trong bóng đêm , mọi người nằm yên ở vị trí chiến đấu , không còn phân biệt được đâu là bạn đâu là thù .

Quân ta phân tán mỏng lòng sục địch . Địch lợi dụng đêm tối , phân tán mỏng tàn thương và chuồn .

Nửa giờ sau , có tiếng C47 từ Đà Nẵng đến , thả hỏa châu soi sáng thâu đêm. Mỗi lần hỏa châu sáng lên là đôi bên nổ súng như mưa bấc vào nhau , để rồi khi ánh sáng lịm tắt , các chiến sĩ can trường tụ tập nhau lại , tìm kiếm nhau qua ám hiệu , và trườn lên , tay cầm lựu đạn , b ò vào chỗ ánh sáng loé lúc nãy . Lúc này im lặng vô tuyến ,mọi người cá nhân tác chiến .

Địch chiếm nhà thờ Thanh Tân ở rìa làng , làm điểm tập trung rút về núi .

Từng tràng pháo binh bắn chặn . Hỏa châu sáng lên cùng một lúc các tiếng lựu đạn nổ vang lên , chớp lên ánh lửa tiêu diệt bọn vô thần .

_Xin cho oanh tạc nhà thờ ngay !

_Không được ! Nên nhớ làng này hầu hết theo đạo Công Giáo , họ cũng có tinh thần Quốc Gia Chống Cộng triệt để . Phá nhà thờ , ta vô tình mắc mưu thâm độc của địch , chúng ta sẽ mất lòng dân chúng ! Mất chánh trị ! Mất Tâm lý ! Dùng biệt kích và lựu đạn nhiều vô . Nhớ bảo vệ dân chúng triệt để , nhất là đàn bà trẻ con .

_Tuân lệnh !

Đêm càng khuya càng lạnh , không gian nặc mùi tử khí ! Mùi máu tanh tươi bốc lên lợm giọng ! Chiếc máy bay thả hết hỏa châu , bay về .

Các cánh quân trừ bị tiếp ứng được sư đoàn sử dụng , đại đội Dù cà Cọp Vàng bắt đầu di chuyển từ điểm xuất phát , liên lạc hàng ngang , hàng dọc !

Một giờ khuya ! Trong đợt tấn công cuối cùng , ba cánh quân hợp sức đánh lui được địch khỏi hai làng Thanh Tân, Sơn Quả , tái chiếm nhà thờ làm trụ sở Bộ Chỉ Huy Hành Quân tạm .

Trong nhà thờ , tượng Chúa Bà đổ ngổn ngang . Chung quanh các ngõ hẻm , thân VC rải rác đó đây .

Trời sáng dần , báo hiệu một ngày huy hoàng .

Ta đếm được 42 xác VC tại trận thuộc Tiểu đoàn Xung Kích của Sư đoàn 325 từ Bắc di chuyển vào .

Hai chiếc AD .6 vẫn vẫn vũ trút xuống vùng núi lân cận những quả bom tiêu diệt tàn quân của chúng . Hai chiếc HUIB đến tàn thương các thương binh tử sĩ .

Trận này quân ta phục kích trước và quyết tâm của anh em binh sĩ đã cố gắng thi hành đúng quân lệnh nên bên ta chỉ tổn thất có hai binh sĩ , hai bị thương nặng và 4 bị thương nhẹ .

Dân chúng đã xuống hầm trú ẩn từ chiều cùng với binh sĩ ta nên không ai bị thương . Họ mừng rỡ cảm ơn " bộ đội " rồi rít vì nhà thờ làng , linh hồn của họ , được các chiến sĩ ta hết sức bảo vệ.

Vị Cha Sở già lụm cụm từ dưới hầm bò lên , cảm ơn "bộ đội " đã không phá hủy nhà thờ và pháo kích trong làng .

Dân chúng cảm mến lòng nhân đạo của quân đội Cộng Hoà nên đã tự đem nạp súng của Việt Cộng mà họ thu lượm được trong đêm . Một bà cụ bảo :

_Thế mà bao năm sống trong vùng này , bọn Việt Cộng tuyên truyền là binh sĩ Quốc Gia rất ác ôn , đi đến đâu là tàn sát dân lành , hãm hiếp đờn bà con gái , đốt phá nhà cửa thành bình địa cả . Giờ đây ,già mới rõ bọn chúng chỉ giỏi cái mồm lẻo mép . Cám ơn bộ đội Quốc Gia .

Mọi cười đều cười rộ lên trước sự chất phác của cụ , sung sướng vì đã giải thoát cho đồng bào khỏi phải chịu ách đóng thuế " ló" (lúa) quá cao ,lấy lại lòng tin đâu là chánh nghĩa của đồng bào .

10 giờ ! Có 2 chiếc H.34 đến ! Vị Tư Lệnh Sư Đoàn trẻ tuổi bước xuống cùng với Thiếu Tá Trung đoàn Trưởng . Ông vui vẻ vỗ vai từng binh sĩ có công và tỏ vẻ hài lòng về chiến quả thu lượm được .

Gặp một cụ già , cụ run run nói ;

_Từ lâu có mấy "ôn bộ đội bên tê" khinh thường không coi ai ra gì . Bây giờ bọn hần bị một trận kinh hồn , Tra (già) chắc chúng không còn dám đến đây thu ló nữa mô ! Từ làng "côi " (trên) đến dưới (dưới) ai cũng so85 hần cả ,,bi chừ ...

Cụ cười hi hi để lộ miếng trầu đỏ ối trong hàm răng xiêu vẹo . Mọi người vui lây với cái vui hờnhiên của cụ .

Thật vậy , bất cứ làng mạc nào trên mảnh đất Miền Nam Tự Do này , dân chúng nếu có phải theo Việt Cộng ,chỉ là vì ta không đủ quân số để ở luôn với họ để bảo vệ họ đấy thôi ! Sung sướng hci mô mà sống với bọn hờ ra là chém giết , chặt đầu thủ tiêu , ăn cắp trắng trợn !

Từ đó trở đi , trong bốn tháng đơn vị Linh trú đóng ,không còn tiếng súng nào lẻ tẻ , vì sau trận thất bại trên , tình báo ta cho biết cấp côi của chúng đã bị thương cấp của chúng khiển trách nặng nề và cho thủ tiêu về tội khinh địch .

Linh chỉ nghĩ đến câu : " Kẻ thù nguy hiểm đáng sợ nhất là sự chủ quan khinh địch ".

Sau trận đó các binh sĩ hữu công đều được tưởng thưởng xứng đáng . 25 huy chương được gắn lên ngực áo , gần 50 lon mới trên cổ áo anh em chiến sĩ.

Suốt thời gian chung sống với đồng bào , đơn vị Linh đã đem tình thương và bác ái gieo rắc khắp trong vùng hoạt động .Tình Dân Quân Cá Nước , trước đây rạn nứt vì sự tuyên truyền của bọn Cộng Sản , nay được hàn gắn bao bao công tác kiến thiết , dân vận thật sự .

Còn hình ảnh cao đẹp nào bằng , khi các anh lính lưng trần nhể nhại mồ hôi leo lên mái nhà lợp tranh lại cho ông cụ ,khi các cô thôn nữ dịu dàng mời bát nước chè xanh thơm dịu mùi của hương hoa núi rừng , hay khi cô nàng hây hây má đỏ ngời vá víu quần áo trận sờn rách bao bao ngày băng rừng lội suối , đánh đuổi bọn phản dân hại nước , đem thanh bình yên vui , nếu chưa được cho đất nước lâu dài ,thì ít nữa cũng cho làng Thanh tân thơ mộng này trong những tháng ngày vẫn dãi dãi trú đóng nơi đây .

Thế rồi .. đất nước còn cần mà gót chinh nhân không thể dừng bước tạm trú mãi nơi một làng được , đơn vị Linh lại ra đi giữa bao giòng lệ luyến tiếc của các cụ ,các cô em gái mà hành định" làm mai " cho một số binh sĩ trong đơn vị .

Gót chinh nhân dừng lại Truồi có giòng sông Hà Châu phẳng lặng từ Bể chảy vào bao mối tình mặn nồng cũng như tống ra để bao chuey61n đi của những đứa con yêu tổ quốc về lại trùng dương sao bao tháng năm mỗi mòn trên dương thế .

Truồi ,Hà Châu , Đông -Li - Hi, Bến Tàu , Nam -Phố -Cần ,Nam Phố -Hạ ! Mùa lụt ! Mây luôn vần vũ ! Những nụ cười ! Bao mối tình yêu ghét giận hờn .

Cô gái Truồi nổi tiếng là đẹp ! Sông Truồi nổi tiếng là hiền ! Đất Truồi sinh ra bao bậc kỳ tài ,hiền sĩ , tướng lãnh , kỹ sư .

Khách lữ hành từ Huế đi Đà Nẵng hoặc ngược lại ,có dịp dừng chân nơi quán nhỏ bên đường , dùng tô bún bò Huế có những miếng giò heo thơm ngon , cắn trái ớt nhỏ xanh cay xé lưỡi , chảy nước mắt thẹn thùng trong tiếng cười trong trẻo của cô chủ quán . Tiếng cười loãng theo không khí người lữ khách đến tận Đá Bạc hoặc về Nông , Phú Bài !

Gót chinh nhân tiến dần đến Nha Phú Thứ ,qua Lê Xá , bọc xuống Thanh -lam -Bồ ,Diêm Trụ ,Ba Lãng , Quảng Xuyên , Vĩnh Lộc , ngược về Diên Đại .Mỗi nơi , mỗi cảnh của non sông gấm vóc của đất nước Việt Nam được phô bày ..xinh đẹp , hùng vĩ .

Chiến thắng cũng nhiều mà niềm đau tủi nhục của quốc gia bé nhỏ vẫn còn gậm nhấm cuộc đời chinh phu!

Nơi Phú Thứ , Linh không quên được hình ảnh người em gái bé nhỏ đã bị bọn Việt Cộng hãm hiếp đã man trước khi chôn sống vì tội nghi ngờ đã chỉ đường cho toán quân của Linh đi về Lê Xá ,và vô tình chạm trán với bọn chúng từ Diên Đại đi lại .

Việt Cộng là thế đấy ! Dã man bạo tàn hết mức ! Nghi ngờ ai là dở thủ đoạn dê hèn ra ngay ! Cầu mong cho bọn quỷ đỏ mau bị bàn tay chính nghĩa tiêu diệt , trừ phi chúng mau mau cải tà quy chánh về với Đại Gia Đình Dân Tộc .

CHƯƠNG 17

Đơn vị Linh rời căn cứ lúc ba giờ sáng !

Âm thầm di chuyển đến La Vang Thượng lúc 4:30 !

Ngôi thánh đường La Vang lặng lẽ , trầm ngâm trong màn đêm cô tịch . Những anh em binh sĩ Công Giáo đến quỳ trước tượng Đức Mẹ ban phép lạ , làm dấu thánh giá ,miệng lâm râm cầu nguyện ,xin ân thiêng phù hộ trước khi ra trận mạc , niềm tin chiến thắng bọn Cộng Sản Satan , để đem lại thanh bình cho đất nước và bảo vệ tôn giáo mình thờ phụng .

Sau khi kiểm điểm lần cuối cùng trước khi xuất quân , Linh ra lệnh cho đoàn quân của chàng vượt tuyến xuất phát .

Để đánh lừa địch , Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn từ hai , ba ngày trước đã mở những cuộc hành quân rầm rộ đánh vào vùng Duyên Hải Quảng Trị .Hoặc làm như vô tình tiết lộ kế hoạch tấn công tác chiến Mật Khu Ba Lòng bằng trực thăng vận .Hàng tiểu đoàn ào ạt di chuyển đến phi trường Đông Hà .Trực thăng tới tấp bay lên bay xuống phi trường .

Tin tức lọt về Đại Bản Doanh của Việt Cộng tại Ba Lòng .

Chúng hấp tấp một mặt di chuyển di chuyển dân chúng về miền núi xa xăm , một mặt đào giao thông hào , hầm trú ẩn , cắm chông nhọn khắp thung lũng Ba Lòng , và yên chí xắn tay chờ đợi một cuộc trực thăng vận quy mô . Theo chúng ,ta vào đây là một sự điên rồ thách thức , dám vượt râu hùm vào Trung Đoàn chủ lực của Sư Đoàn 325 Việt Cộng từ Bắc vào .

Từ bao năm nay ,mật khu Ba Lòng là vùng địch quân tự đắc là nơi bất khả xâm phạm , dù quân ta có trả bất cứ giá nào cũng không chiếm được . Chúng yên tâm chờ đợi và tưởng tượng hàng tiểu đoàn của ta sẽ ngã gục vì chiến thuật chống trực thăng vận của chúng . Chúng yên tâm chủ quan khinh địch . Vì tánh kiêu binh của chúng ,chúng vô tình mắc phải một lỗi lầm đáng sợ trong Tôn Tử Binh Pháp :

_ Kẻ thù đáng sợ và nguy hiểm nhất là sự chủ quan khinh địch .

Bao nhiêu lực lượng , chúng đều tập trung xung quanh các đỉnh núi cao vọi, sẵn sàng tiêu diệt đến người lính Quốc Gia cuối cùng trong thung lũng Ba Lòng phì nhiêu và trù phú này khi trực thăng vừa đáp xuống . Chúng có ngờ đâu !

Một cuộc đấu trí căng thẳng giữa Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn và Bộ Tư Lệnh Việt Cộng khu Bình Trị Thiên .

Trực thăng rầm rộ lên xuống như diều ,nhưng thật ra chẳng đi đâu cả . Trong lúc đó một kế hoạch tnh vi , nhiều cánh quân âm thầm bí mật đi vào đêm tối trước ngày N đem sự bất ngờ trả lại cho sự bất ngờ của địch . Đoàn quân của Linh được lệnh tiến về hướng Đại Nại ,tức hướng Đông Bắc thay vì Tây Nam .

Nhiều cánh quân của Tiểu Khu Quảng Trị và Quận Hải Lăng , Triệu Phong cùng tỏa đi khắp hướng khiến địch tin chắc ta sẽ hành quân đại quy mô ở Đại Nại hoặc Phương Lang hay Gia Đăng miền biển .

Cuộc hành quân được giữ bí mật đến đổi chính binh sĩ của Linh cũng tưởng là một cuộc hành quân tảo thanh thường trong vùng Hải Lăng Đại Nại . Nhưng họ kịp hiểu ra khi vào trưa hôm đó , họ được lệnh đổi hướng sang Động Ông Do và từ đó tiến về Tây Nam .

Càng vào sâu , rừng càng rậm rạp, núi càng cao , thăm thẳm vô cùng tận !

Ngày N , giờ G ... Cánh quân của Linh đã lọt vào vùng kiểm soát của địch . Không một tiếng động ! Không một bóng người ! Nơi đây vắng vẻ như chưa bao giờ in dấu chân của con người .

Nhưng , không một ai dám gây tiếng động vì biết đâu trong kẽ lá từng cây là ..tiếng gọi của Tử Thần !

Nắng lên ! Các giòong suối cạn khô ...cơn khát bắt đầu ! Núi cao vòi vọi ! Nhìn lên bản đồ 1/100.000 đoạn đường từ mục tiêu A đến B chỉ vòn vẹn có ba cây số , nhưng đoàn quân của Linh đi từ sáng đến chiều , đi mãi vẫn chưa tới được . Núi cao , trèo mãi , khô cả họng vẫn chưa đến đỉnh , trong khi những con đường mòn để đi lại có sức hấp dẫn lạ lùng ! Nhiều vị sĩ quan đơn vị trưởng đề nghị cho quân đi theo con đường mòn để theo kịp lệnh hành quân đã vạch sẵn , nhưng Linh mặc kệ , bảo :

_Thà đi chậm , nhưng bước nào chắc bước đó , còn hơn đi nhanh chút ít lại phải bị tiêu diệt cả đoàn quân .

Ngày N-1, Linh cho quân dậy thật sớm , nấu cơm sáng và vắt cơm khô chiều , tận dụng trời sáng ở núi rừng luôn có sương mù che đậy khiến địch nếu có gần đấy cũng khó quan sát và phân biệt sương khói củi lửa .

Ngày N-2 đến chân núi Đồng Tiên . Các cấp chỉ huy không ai dám tự phụ bỏ rơi địa bàn , người bạn trung thành nhất của đơn vị , vì ngoài chiếc địa bàn ra , chung quanh bốn bề đều là núi cao , dày trùng trùng điệp điệp . Đoàn quân của Linh như chiếc thuyền bé nhỏ lênh đênh giữa đại dương mênh mông không biết đâu là phương hướng .

Mưa lác đác rơi càng khiến đường đi càng trở nên khó khăn trăm bề , Từ sĩ quan đến binh sĩ đều ngậm tăm lặng lẽ mở đường tiến bước , chỉ còn nghe tiếng chặt cây phát bụi của tiểu đội dọn đường . Đây đâu cũng gai góc sắc nhọn , máu đã rỉ nơi tay người chiến sĩ .

Hai giờ đi , 15 phút nghỉ , thay phiên tiểu đội mở đường , đoàn quân vẫn lặng lẽ tiến lên , tuy chậm nhưng chắc chắn .

Lại những quả núi chắn ngang chân trời ! Con người sao quá bé nhỏ trước thiên nhiên , nhưng lời người xưa đến trong đầu óc Linh :

" Đường đi khó, không khó vì ngăn sông cách núi , mà khó vì lòng người ngại núi e sông "

Sau bao ngày vất vả vì ăn cơm khô lạnh , uống nước suối ngàn, đường lầy trơn trượt bám vúi vào nhau trèo lên đỉnh , đến đỉnh lại thấy bao hàng đỉnh núi kế tiếp nhau tận chân trời , bảo sao lòng người trong một phút lại không mềm yếu trước thách thức của thiên nhiên hùng vĩ, khắc khổ với đôi chân mòn mỏi , hơi thở hồng hộc của con người , cộng thêm chiếc ba lô càng lúc càng trĩu nặng trên đôi vai người chiến sĩ .

Ngày N-3, dần dà những con đường mòn hiện ra nhiều hơn , dễ dàng êm ả như muốn quyến rũ người lữ khách đi sâu vào tử địa . Quả thật ,những con đường mòn có sức hấp dẫn và là tiếng gọi Tử Thần .

Các sĩ quan lẫn binh sĩ đều hốc hác , mệt nhoài nhưng không ai dám lên tiếng than vãn sợ rằng mình là kẻ hèn yếu đầu tiên . Kỷ luật di chuyển có phần rời rạc ! Khoảng cách không còn được tôn trọng triệt để như lúc ban đầu , mà mục tiêu nguy hiểm càng lúc càng gần . Dấu vết địch hiện ra càng lúc càng nhiều trên những đường mòn . Nhiều doanh trại được khám phá dưới những sườn núi âm u gần các khe suối giữa hai ngọn núi khiến phi cơ quan sát không tài nào thấy nổi .

Ngày N-4, những dấu vết chứng tỏ sự có mặt của Tiểu Đoàn chủ lực 809 và 806 Việt Cộng . Đại Đội Xích Hào đã chạm trán với các tiền đồn địch , hạ sát 2 tên , đốt trên 30 căn nhà lúc tản sáng . Khói và mây càng làm tăng thêm vẻ huyền bí của núi rừng . Giờ đây mọi người càng thận trọng từng bước .

Đã có một số binh sĩ bị phỏng chân , lở lói không thể mang giày được ,phải lết theo đoàn trông thật thảm nảo. Mưa đêm lạnh lẽo , mà mọi người ngày ngày phải đi từ sáng sớm , đêm đến lại bố phòng canh gác . Quần áo giày vớ luôn bị ẩm ướt mà họ không thể nào nhóm một đóm lửa sưởi cho ấm lòng giữa cơn lạnh buốt của núi rừng ,hướng hồ là hong khô quần áo . Thà chịu lết theo đơn vị hơn là chịu chết giữa rừng sâu . Số binh sĩ bị lở loét da trông thảm nảo quá mà ngày Sư Đoàn ấn định phải có mặt tại mục tiêu 18 đã gần kề . Biết làm thế nào để khỏi hỏng kế hoạch chung của cuộc hành quân trong khi đó ,càng gần mục tiêu , Linh lại càng cẩn thận tránh xa các đường mòn . Để yên tâm ,chàng tăng cường Trung Úy Trọng Tiểu Đoàn phó lên đi xích hàu với Đại Đội của Thiếu Úy Khải , để củng mở những con đường mới theo phương- giác -từ 3600.

Để đề phòng các Tiểu Đoàn chủ lực của địch tấn công bất ngờ , Linh phân chia như sau :

_Đại đội 1 đi trước đoàn quân một giờ để mở đường và dò xét địch tình cùng dấu vết khả nghi .

_Đại Đội 2 đi cánh phải cách xa 300 thước để sẵn sàng tiếp viện .

_Đại Đội 3 đi cánh trái và sau .Bộ Chỉ Huy Tiểu Đoàn đi ở giữa . Theo cách đi đó , giống như một chữ thập đang trườn lên những đồi núi chập chùng > Rồi tùy theo địa thế mà đội hình được thay đổi , tam giác đầu và đáy đi ngang , chuyển góc đi bên phải hoặc trái .

Mỗi ngày các đơn vị xích hàu và tập hậu được thay phiên để tránh sự mệt nhọc của đơn vị mở đường .

Có tiếng rè rè trong máy TRC-25 , một máy vô tuyến kiểu mới dùng như máy AN/ PRC-10 nhưng tầm xa có thể liên lạc thẳng sư đoàn hoặc Bộ Chỉ Huy Hành Quân đang di chuyển , dù thời tiết và chướng ngại vật núi non nào cũng không ảnh hưởng đối với máy này .

Có lần Linh liên lạc thử loại máy mới được trang bị này với một đơn vị cách xa hơn 50 cây số , chàng ngạc nhiên nghe âm thanh rõ như điện thoại nhà . Nhờ máy 25 này nên cuộc điều quân của chàng với các cánh quân bên kia núi và Bộ Tư Lệnh Hành Quân dễ dàng không còn cần dùng quân để căng Anten liên lạc bằng máy GRC - 87 như xưa .

_Bình Minh báo cáo Hắc Ưng ! Có tiếng cười giỡn ca hát bên kia vọng sang !

_Nghe rõ ! Cho trung đội Biệt Kích trườn mình quan sát ! Im lặng dàn hàng ngang cho nhanh ! Chờ lệnh tôi !

_Quang Trung đây Hắc Ưng gọi ! Anh cho ĐĐ chiếm ngay ngọn đồi bên phải và Blocking Forces dài và sâu về hướng 5.000 ly giác .

_Tuân lệnh !

_Tư Tưởng đây Hắc Ưng !

Có tiếng vị Tiểu đoàn phó đáp lại .

_Tư tưởng dẫn ngay đại đội của Hồng Hà và phần còn lại của Zoulou dàn hàng ngang , súng cầm tay , yên lặng xuống núi để gây bất ngờ cho chúng phen này ! Chừng sát gần chúng nổ súng lệnh nhảy vào xung phong cận chiến ngay . Nhớ đừng cho cậu nào thoát ! Địch đã bị bao vây gọn kèm ba mặt rồi . Con đường thoát duy nhất cho chúng ở hướng 3.800 ly giác , tôi sẽ cho pháo binh 155 ly làm cỏ chúng !

_Nghe rõ ! Hắc Ưng còn gì cho tiếp ?

_Chúc mọi người may mắn ! Thu lượm được kết quả khả quan , bỏ công lặn lội mấy hôm ni ! Tôi ở ngay sau lưng anh đấy !

Đoàn quân ma lạng lẽ dánhàng ngang tiến xuống núi . địch vẫn nghêu ngao nằm trên các chiếc võng , đong đưa , yên chí nơi bất khả xâm phạm này không một ai biết được .

Cũng có lý khi chúng yên tâm ý y như thế . Vì trước mặt cơ sở doanh trại của chúng cất bên cạnh sườn núi , ven con khe trong vắt mát lạnh là con đường mòn lớn độc nhất . Con đường mòn chúng đã có công rải quân , nguy trang và bố trí dài hàng cây số từ mấy hôm nay để chờ đợi đoàn quân mệt mỏi của Linh đi ngang qua , sẽ lọt cả tiểu đoàn vào ổ phục kích chúng . Và con đường mòn độc đạo đó xen kẽ giữa lòng núi mà địa thế cho phép chúng chỉ cần nằm nghỉ trên cao điểm chỉ cần lăn đá xuống thời cũng đủ tiêu diệt đoàn quân thiện chiến

Trong chiến tranh với quân số đôi bên xấp xỉ nhau , kẻ nào chuẩn bị trước , tấn công trước , gây bất ngờ trước là kẻ nắm chắc phần thắng rồi .

Tiểu đoàn Việt Cộng này vì tin như thế , quá tự tin như thế nên chúng không đề phòng mặt sau , một mặt dốc thẳng đứng âm u của ngọn 444 chạy dài vô tận , như một Vạn Lý Trường Thành mà chúng tin rằng không ai leo lên nổi tới đó, từ đó đi xuống thung lũng thẳng trơn đánh úp lại chúng .

Một tên lính gác Việt Cộng trong quân phục màu nâu , mang đôi dép Bình Trị Thiên , đang ngâm một bài thơ của Tố Hữu , một văn công miền Bắc , bỗng há hốc mồm buông rơi khẩu tiểu liên Tiệp Khắc K.51 khi bỗng thấy hàng trăm chiến binh Cộng Hoà dũng cảm ,súng cầm tay đang chia sát gần bên hấn .

Hấn trợn to mắt , ú ớ cố la to báo động ,nhưng một tràng Tiểu -Liên Carbine đã nổ vang đưa hấn về bên kia thế giới .

Hắn gục xuống , mắt vẫn mở to ,miệng còn há hốc chờ đo85i một tiếng hét thất thanh không bao giờ có được .

Ngay lập tức , đạn nổ như mưa rào trên đỉnh núi , lựu đạn M-26 được triệt để áp dụng cho toán quân từ trên sườn cao đội xuống , xen kẽ những tiếng la thất thanh bị trấn áp bởi những tràng đại liên và đại bác phóng tay M-79.

Những hô xung phong của quân ta reo hò trên trời biến nơi chốn âm u này thành một cảnh hỏa ngục náo loạn giữa sự sống và cái chết đang tranh giành nhau từng con mồi .

Bị tấn công bất ngờ từ sau lưng , toàn bộ Bộ Chỉ Huy Tiểu đoàn 806 chủ lực của Việt Cộng cùng đại Đội 2 của đơn vị trên giữ mặt hậu tập bị đánh tan tác ngay đợt xung phong đầu . Lúc đó từ trên các núi cao dọc theo đường mòn , ba đại đội còn lại của địch mới hốt hoảng bắn xối xả vào cánh quân ta để tiếp viện cho Bộ Chỉ Huy Tiểu Đoàn của chúng nhưng chúng đã gặp sức kháng cự dũng mãnh của hai cánh quân trừ bị trái và phải của ta . Pháo binh 155 ly của ta từ căn cứ Bao -Căn bắn tới tấp , nổ rung chuyển cả núi rừng , rơi chính xác nơi cánh quân xích hầu của địch , cách quân ta vẫn vẹn có 300 trăm thước . Xem thế mới rõ được sự trưởng thành vượt bậc của quân đội ta về Pháo Yểm và Không Yểm .

Cùng lúc đó hai chiếc AD.6 vờn vũ trên trời với sự hướng dẫn chính xác của tiền sát viên đã nổ từng tràng đại liên 50 và Rocket chính xác vào cánh quân phục kích của địch vốn yên trí chiến thắng giờ bị thảm bại vì chiến thuật phản phục kích chớp nhoáng của bên ta .

Tiếng của Trung Tá Trung Đoàn Trưởng gào lên vui mừng trong máy bộ đàm vì đứa con cưng của ông lập được chiến quả !

Linh gào lên trong máy trong một niềm tin phấn khởi , trong lúc đạn chung quanh vẫn nổ như mưa bắc .

_Hắc Ưng báo cáo Phượng Hoàng ! Kết quả sơ khởi : Ta chạm địch lúc N 5: 11giờ 00 tọa độ,YD240.362 Mục 2 Tiểu đoàn chủ lực 806 Việt Cộng . Mục 3 : Địch 25 xác chết tại chỗ . Còn lại đang khiêng chạy chưa đếm được xác ./ Đang truy kích ráo riết / Mục 4 : Ta : 6 thì ào không im lặng /Mục 5 : Vũ khí thu được : 1 súng Bazooka chống thiết giáp 3.5 và 17 quả đạn còn nguyên / 1 tiểu liên K.51/ 4 đại liên 30 ...

Ầm ! Ầm !...

Những quả đại bác 60 ly của Việt Cộng phản pháo rơi ngay Bộ Chỉ Huy ! Linh và mọi người nhào người sau các tảng đá. Đạn địch nổ chát tai liên tục tung đá ,cát ,sỏi , khói bụi đen mù mịt , ngột ngạt ,sặc sụa khó thở .

lập tức Trung Sĩ Nóng , trung Sĩ Thắng xoay nòng đại bác cầm tay 57 ly . Những tiếng nổ chát chúa ! làn lửa và khói vụt ra sau , thổi bay cả cây cỏ và lá rừng mù mịt . Một tiếng ầm vang dội bên kia núi !

Khẩu mọc- chê 60 ly của địch im ngay nơi vùng khói đen sạm của đạn 75 ly .

Binh sĩ từ dưới suối reo hò vang dậy , ò ạt dàn hàng ngang xung phong lên .

Đạn địch bắn rất cố liều cản bước tiến của quân ta đến cho đoàn quân ô hợp như rắn mất đầu rút lui về hướng sinh lộ mà ta đã dành sẵn công việc tiêu trừ cho anh em pháo binh 155 ly và phi cơ Skyraider, vừa được tăng cường thêm cho AD.6 từ Đà Nẵng bay vào, với tất cả tốc lực lao đầu vào bọn ác quỷ!

_Zoulou báo cáo Đại Bàng; Vừa chiếm xong vị trí đại bác 60 của địch, thu được 2 chân đế và một khẩu 60 ly. Thêm 8 tên bỏ xác nơi đây, quân ta vô sự!

_ Khá lắm!

_Biệt kích báo cáo, vừa thu thêm 1 đại liên 30, một số súng trường và hàng trăm bộ quần áo! 7 tên bỏ xác!

_Quang Trung báo cáo: Hạ thêm 3 tên, thu 2 thùng tài liệu quan trọng, 3 vũ khí cá nhân, 4 kèm cắt kềm gai, 3.000 đạn đủ loại còn mới trong thùng!

_Tư Tưởng báo cáo: Thu 20 xẻng cá nhân, 60 ký chất nổ TNT, 3 thùng lựu đạn nội hóa, 3 hộp ngòi nổ điện, 4 băng K.51 BAR.

Các báo cáo được dành nhau trong máy giọng hào hứng vui sướng khôn tả.

Nhưng tất cả đều im lặng ngay khi nghe Linh hét trong máy:

_Ở đó mà báo cáo cái con khỉ! Trận chiến chưa tàn! Đạn nổ tứ tung! Đừng để cho địch có thời giờ tập trung quân đánh lại ta! Trung Úy Tư Tưởng họp với Trung Úy Đại Đội Hồng Hà và Quang Trung tiếp tục truy kích địch ngay. Thiếu Úy Non Nước dẫn Trung Đội Biệt Kích án ngữ mặt sau Bộ Chỉ Huy. Đại Đội Zoulou thu chiến lợi phẩm và bố trí phòng địch vòng lại theo suối phải chiếm ngọn đồi 444!

Còn lại theo tôi tiến chiếm ngọn đồi trước mặt để giải vây và tăng cường cho toán Trung Úy Tư Tưởng đang bắn loạn vì vừa tiến chiếm đồi vừa bảo vệ cho 6 thương binh quả cảm đã xấp lá cà với địch.

Trận kịch chiến từ 11 giờ trưa kéo dài đến 18 giờ chiều, tiếng súng mới im hẳn, lẽ dĩ nhiên và cũng may mắn thay, số tổn thất của ta quá ít ỏi nếu không nói rằng không thấm thía gì đối với số tổn thất địch khổng lồ! Quân ta đã hoàn toàn chiếm các 1 ngọn núi bao quanh mặt khu địch.

Thiếu Úy Tốt hí hửng chạy lại kể công. Linh mừng rỡ bắt tay, bằng giọng nghiêm nghị kể cả, Linh nói:

_Tôi sẽ đề nghị cho Thiếu Úy lên Trung Úy kỳ này. Tôi sẽ đề nghị Thiếu Úy Anh Dũng Bộ Tinh với Ngôi Sao Vàng, tuyên dương trước Quân Đoàn về công chỉ huy hăng hái và bất ngờ đánh địch ráo riết, nhưng...tôi sẽ phạt Thiếu Úy 20 ngày trọng cấm về tội trễ nải trong việc truy kích địch khiến một số lớn chạy thoát!

Anh chàng ngạc nhiên nhìn Linh trân trối, tưởng chàng đùa, nhưng Linh bình tĩnh giải thích:

_Quân đội ta thường hay mắc phải lỗi lầm lớn mỗi khi chạm địch, chỉ lo thu lượm chiến lợi phẩm địch và báo cáo mà quên đi việc quan trọng hơn là truy kích tiêu diệt địch ngay, không để cho chúng có thời giờ tập trung quân ngũ đáng trả đũa ta kịp. Tôi mong rằng quý đơn vị tự hậu nên nhớ lấy điều đó làm

trọng . Cũng nên để ý việc truy kích như con dao hai lưỡi. Nếu địch bị đánh bất ngờ như hôm nay chạy tán loạn , đó là dịp ta nên truy kích để tận diệt bọn chúng . Trái lại nếu trường hợp địch dờn như chờ sẵn ta , khi tao ngộ chiến vài phút chúng đã vội bỏ chạy ngay và bắt cầm chừng cho ta đuổi theo , ta nên dừng quân lại , biến đội hình xung phong ra tam giác đáy đi trước , để tránh địch dụ ta vào ổ phục kích . Bạn đã nghe rõ chứ ?

Tất cả im lặng gật gù , Linh tiếp :

_Thắng không kiêu ! Bại không nản ! Dù sao tôi có lời khen ngợi hết mình tinh thần chịu đựng gian lao của anh em binh sĩ , khi di chuyển có một kỷ luật sắt , khi tấn công , cùng một lúc nổ súng chứng tỏ kỹ thuật tác chiến của anh em rất cao . Bây giờ, còn một việc quan hệ , tối quan hệ nữa ...

Linh ngừng nói mỉm cười hóm hỉnh nhìn một lượt các sĩ quan tham mưu thân yêu đầy vẻ phong trần của chàng , ngoại trừ Thiếu Úy Lúa đang chăm chú đọc gấp các tài liệu của Việt Cộng với mấy ông Quân Báo đằng gốc cây , tiếp :

_Việc tối quan hệ bây giờ là .. ăn cơm ! Từ sáng đến giờ đánh đuổi địch đói lã rồi, cơm xong cho di chuyển qua bên kia núi để tránh địch pháo kích , cho đào hố cá nhân chiến đấu , tăng cường các vọng gác và ngủ ...một mắt lấy sức .

Kể từ ngày mai , chúng ta phải thận trọng gấp bốn lần vì thế nào tàn quân của chúng cũng đón đường ta đi trả thù !

Cuộc chạm súng của Tiểu Đoàn Chủ Lực quân xích hầu Cộng sản đã vang dội tận Ba Lòng chỉ cách đó khoảng 10 cây số , khiến Trung Đoàn địch hết hoảng mở mắt ra để biết mình nhằm ! Một nước cờ nhằm lẫn tai hại chờ đợi máy bay đến để trực thăng vận và làm thịt , nhưng chúng không còn thời gian hối hận , vì ta tương kế tựu kế , hàng đoàn phi cơ có đến nhưng không phải là loại H.34 hoặc HU1B mà loại 6 động cơ phản lực pháo đài bay B.52 từ đảo GUAM xa xôi đến , từ các nước bạn trong thế giới Tự Do chiến đấu bên cạnh nước Việt Nam chống lại làn sóng đỏ Nga Tàu .

Hàng tấn bom được thả xuống ! Ba Lòng thơ mộng biến thành La Mã đỏ rực của một Néon bạo chúa , của một Hồ Chí Minh độc tài đảng trị .

Những quả bom khiến Cộng sản hết hoảng vì nó đào sâu 10 thước phá tan mọi hầm hố kiên cố , đốt cháy tận lòng sâu của trái đất !

Bọn Việt Cộng rút quân không kịp vì đã tập trung quân quyết một trận sống còn với chiến thuật trực thăng vận , do nguồn tin phản gián tung ra đã làm sai lạc bao kế hoạch tỉ mỉ của Việt Cộng khiến Trung Đoàn của chúng đành làm mồi cho ngọn lửa thiêu đốt .

Để trả mối thù mất Ba Lòng , hai tháng sau bọn chúng huy động Tiểu Đoàn 802, 803, 804, 808 và 809 cộng với 806 còn lại vừa được trang bị định nuốt chửng Ba Lòng để gỡ tiếng tăm với đồng bào mà chúng tự phụ không bao giờ mất mặt khu phi nhiêu này .

Chúng điên loạn và tàn ác đến độ bắt tất cả thanh niên học sinh trẻ em miền Bắc để làm con thiêu thân trước hàng kẽm gai , trước hàng rào mìn , và chính các cán bộ đảng viên đã không ngần ngại bắn từng loạt trung liên vào đám quân binh vô tội đó để làm nhục kẻ , dẫm lên các tử thi đó để tấn công vào đồn

Nhưng cũng như lần trước , chúng đã thảm bại nặng nề cho lần Ba Lòng 2 này , để lại chung quanh đồn hàng trăm xác chết và vũ khí . Thật ngạc nhiên , một số đồng xác chết đã bị chính đạn của bọn chúng bắn từ sau lưng tới ! Mãi đến lúc kẻ chúng nhân viết những giòng này , mùi xú uế của bao trăm xác Việt Cộng bị vùi dập vẫn theo cơn gió bay đến , buồn nôn , rợn gáy với bao oan hồn vô tội đã thác đi mà mắt hãy còn mở to , ngạc nhiên vì sao mình chết cách phi lý như thế này ? Cho chủ nghĩa Đại Đồng ? Cho Đảng trị ? Cho sự xam lăng của bọn Cộng Sản Trung Hoa? Cho những người muốn dâng hiến miền Nam trù phú này vào tay bọn QUỶ ĐỒ ? !

Đây là bài tường thuật của phóng viên tiền tuyến Vĩnh Dân , và Phóng viên Thống Nhất đăng trong báo Thông in Chiến Sĩ số 266 ngày 1-11-1965 như sau:

2 CHIẾN THẮNG BA LÒNG CỦA SỰ ĐOÀN 1 BỘ BINH

Ngày 14-8=1965 vừa qua , Sư đoàn 1 Bộ Binh đã mở cuộc hành quân Lam Sơn 190 đánh bất thần vào tận sào huyệt của Bộ Chỉ Huy phân khu Bắc cùng với Căn Cứ Tiểu đoàn 806 giặc Cộng ở Thung Lũng Ba Lòng về phía Tây Nam Quảng Trị , gần một năm nay là nơi là bọn Việt Cộng thường rêu rao và tự hào là bất khả xâm phạm .

Trong cuộc hành quân này Quân lực Việt Nam Cộng Hoà khu Xi Chiến Thuật đã thu đoạt một thắng lợi vô cùng rực rỡ , một chiến tích lớn lao đã đi vào lịch sử , một chiến tích đã chứng tỏ sự trưởng thành vượt bậc trong khói lửa chiến tranh , nhờ ở tinh thần chiến đấu dũng cảm của người chiến sĩ dũng cảm Sư Đoàn 1. Men chiến thắng chưa phai mờ trong tâm tưởng người dân miền Biên Thủy Hỏa Tuyến . Ngoài sự tưởng tượng của mọi người thì chiến thắng Ba Lòng 2 mở màn lại một lần nữa khơi động lòng hăng say của Quân Dân Khu XI chiến thuật .

Lúc 06:50 đêm 19-10-1965 ,khoảng ba tiểu đoàn giặc cộng đã nhất loạt tấn công tấn công căn cứ tiền đồn Ba Lòng . Chúng đã dùng chiến thuật "Biển Người " với tham vọng tận diệt chiến sĩ Ba Lòng và chiếm căn cứ để gây uy thế chính trị và tiếng vang về tâm lý mà chúng đã bị mất trước đây , nhưng chúng quá lắm tưởng ...! Mặc dù quân số địch đông gấp bội , quân ta vẫn chiến đấu trong vòng kỷ luật với một tinh thần quyết tử hi sinh . Với ý chí quật cường bất khuất của các chiến sĩ ta , cuối cùng đã giáng vào đầu bọn Cộng Phỉ những đòn khốc liệt .

Bọn húng đã cố gắng tung vào trận địa một lực lượng hùng hậu với hỏa lực mạnh mẽ ,mở nhiều đợt tấn công liên tiếp cũng không làm thế nào để vượt qua nổi hàng rào dây kẽm gai vì những trận mưa đạn tác xạ chính xác của ta . Chính hệ thống phòng thủ này là tử địa cuối cùng của cái chiến thuật thí mạng của giặc Cộng ..

Trước một tình thế như ngọn đèn sắp tắt còn bùng lên một lần chót , giặc Cộng cố thu hết tàn lực quyết một trận trống mái vẫn đón lấy một thảm bại chua cay , nhục nhã .

Sau năm tiếng đồng hồ giao tranh ác liệt , các anh hùng Bộ Binh Đê Nhất Trung Đoàn đã anh dũng bóp nát mộng chiến thắng của bè lũ giặc Cộng . Sau trận đụng độ khủng khiếp này , gia75c Cộng biết rằng nếu còn hăng chiến chỉ làm con vật hi sinh hoặc miếng mồi ngon cho ta nên chúng đành tháo lui ra khỏi bờ rào , mạnh ai nấy chạy tẩu thoát vào cánh rừng rậm về phía Tây Bắc .

Với tinh thần chiến đấu anh dũng của các chiến sĩ đồn trú tại Thung lũng Ba Lòng , lại một lần nữa chiến thuật " Thí Người " của bọn Giặc Cộng vô thần bị phơi bày một cách bi thảm kinh khủng .. ôm hận thất bại , đành rút lui để lại quanh đồn xác chết ngổn ngang thành đống và nhiều vũ khí , quân trang quân dụng cùng tài liệu .

Chúng đã có mặt tại chiến trường và ghi nhận kết quả như sau :

Lực lượng đồn trú thu đoạt được :

_Về nhân mạng : 131 xác chết địch để lại quanh đồn , chưa kể số lớn chết và bị thương được đồng bọn mang đi .

_Ba tên bị bắt làm tù binh .

_Vũ khí ta đoạt được : Một súng Bazoka 75 ly , 3 súng Thượng liên Nga , 1 súng Trung liên BREN, 05 súng hcống chiến xa B.40, ó súng phóng lựu M.79, 16 súng K.50, 04 súng tiểu liên K.51, 03 súng MAT 49 , 02 súng tiểu liên M.3, ó súng lục bắn tín hiệu , 01 súng tiểu liên Thompson , 02 súng K.44 ,02 súng Trường MAT.36, 03 súng trường US .17, 10 súng PA COLT 45.

_Một tấn đạn dược đủ loại và chất nổ ,nhiều quân trang quân dụng và tài liệu .

Bên ta : 10 chiến sĩ anh dũng hi sinh , 18 chiến sĩ bị thương , vũ khí bảo toàn .

Theo lời khai của tù binh và tài liệu bắt được thì Trung Đoàn giặc cộng này gồm có Tiểu đoàn 804, 806 và 803 . Những Tiểu Đoàn này trước đây đã bị tan rã hàng ngũ trong cuộc hành quân Lam Sơn 190 tái chiếm Ba Lòng như đã nêu trên .

Các Tiểu Đoàn 804, 806 và 808 thật ra chỉ là Con Ó Giấy được thổi phồng , trên thực tế số binh lính nòng cốt trước đây không còn nữa , mà chỉ là nơi tập trung của nhóm tàn quân ô hợp, thiếu huấn luyện , những thanh thiếu niên Miền Bắc tuổi dưới 17 ,18 ngơ ngác , bỡ ngỡ trước cuộc đời . Cac1 thanh thiếu niên này đã bị bọn Ngụy quyền Hà Nội gạt gẫm đưa vào Nam để làm bia đỡ đạn hầu thỏa mãn tham vọng hiếu chiến của chúng .

Các tù binh còn cho biết thêm rằng : Trước khi tấn công vào căn cứ của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa tại Ba Lòng nhiều binh sĩ đã tỏ ra nao núng , chán nản sợ sệt , mất tự tin , một số đào ngũ bị chết đói khát trong rừng hoặc trở về quy chánh với chính quyền Việt Nam Cộng Hòa . Mặt khác chúng là những người nhắm mắt đưa chân dù muốn dù không cũng phải tuân theo mệnh lệnh của bọn đầu sỏ chỉ huy , thậm chí khi xung trận không biết gì về chiến thuật , chiến lược , xa lạ với địa hình địa thế , chỉ biết cầm súng là được tung ra chiến trường . Có người chưa sử dụng được vũ khí cá nhân của mình .

Những thanh thiếu niên vô tội giờ đây không còn nữa . Chúng tôi phải rùng mình khi nhìn vào bờ rào dây kẽm gai nơi xác chết bị tung ra làm trăm mảnh lẫn lộn với vỏ đạn , cùng những mảnh vải vụn treo lủng lẳng trong lùm cây , bụi cỏ , nơi này một bàn chân , nơi khác một cánh tay trông thật ghê rợn

Người ta đã bỏ quên , Cộng Sản Hà Nội đã vờ như không hay biết gì . Cha mẹ , anh em bà con tại Miền Bắc đâu có biết con em mình đã làm vật hi sinh vô nghĩa , vẫn ôm ảo tưởng rằng con em mình đang được đồng bào Miền Nam đón tiếp .

Có nhìn tận mắt mới thấy những cái chết kinh hoàng và phi lý đó . Chiến thắng lừng lẫy này của chiến sĩ Ba Lòng đã gây một tiếng vang tốt đẹp cho quân dân khu XI chiến thuật .

Sáng ngày 20 -10-1965 TrungTướng Tư Lệnh Quân Đoàn 1 Vùng 1 Chiến Thuật , Thiếu Tướng Sư Lệnh Sư Đoàn 1 Khu XI chiến Thuật cùng các cấp hành chánh đến thị sát chiến trường và tưởng thưởng huy chương cho những anh hùng chiến trận . Trong dịp này ,các phóng viên báo chí , điện ảnh trong và ngoài nước cũng được mời đếnquan sát chiến trường .

Đặc biệt có phái đoàn Thanh Niên Thiện Chí của miền Hương Ngự gồm những giáo sư, sinh viên ,học sinh đã viếng thăm , ủy lạo anh em binh sĩ chiến thắng .

Những tào áo dài phất phới tung bay trong gió , những nụ cười nồng đậm tình Quân Dân Cá Nước củ angười Hậu Tuyến và chiến sĩ Ba Lòng đã khiến miền thâm sơn trong sương mù giá lạnh sống dậy reo vui trong khúc nhạc khải hoàn .

Người hậu tuyến đã thấy tận mắt những gung mặt sạm nắng chiến trường ,chiến y bạc màu vì sương gió với đôi mắt chan chứa tình đồng đội ...Hình ảnh ấy đã thể hiện cuộc chiến đấu đầy gian lao khổ nhọc của người chiến sĩ tiền sơn vì mục đích cao cả bảo vệ quê hương và thanhbình hco đất nước .

Trong giờ phút này , không ai có quyền từ chối sự đồng tâm nhất trí quyết hi sinh vì Tổ Quốc Dân Tộc của Dân Quân Miền Nam Tự Do .

Người dân hậu tuyến đã trở về với nếp sống thường nhật ...Ba Lòng ..rừng rậm núi cao giờ đây kiêu dũng âm thầm ghi lại những chiến tích vàng son rực rỡ mà người chiến sĩ Sư Đoàn 1 thật xứng đáng là những người con yêu quý của Tổ Quốc Việt Nam .

Vinh Dân

Phóng viên tiền tuyến .

NHỮNG CON VẬT BỊ HI SINH !

Trong những trận đánh vừa qua ở Ba Lòng và Pleime người ta thấy rằng Cộng Sản đã áp dụng nhiều biện pháp rất gắt gao đối với binh lính của chúng . Theo Thiếu Tướng TƯ Lệnh Sư Đoàn 1 cho biết thì khi giặc tấn công Đồn Ba Lòng ở Quảng Trị , bọn chỉ huy Cộng Sản đã thí mạng quân lính , dùng xác họ để mở đường , ra lệnh bắn vào sau lưng binh sĩ để ngăn cản không cho rút lui nếu cuộc tấn côngvào đồn thất bại . Đợt đầu của cuộc tấn công được dùngđể mở đường , đợt thứ hai , băng qua xác đồng bọn , sau cuộc giao tranh này tại đồn Ba Lòng , quân sĩ của ta đã đếm được 172 xác chết của địch quân ,

phần lớn bị bắn từ sau lưng . Một tù binh địch bị bắt trong trận này đã thú nhận rằng ngay sau khi anh tiến lên , anh chỉ rằng chỉ có một phần triệu được sống sót , vì tiến thì cũng chết mà lùi lại cũng chết .

Trong trận Pleime , tại nơi 4 khẩu đại liên 50 quân ta tịch thu được , có nhiều xác xạ thủ Việt Cộng bị xích liền với súng , ta cũng ghi nhận c ó nhiều xác địch bị bắn từ sau lưng . Điều này chứng tỏ Việt Cộng dùng kỷ luật " Chạy thì bắn bỏ " đối với binh sĩ của chúng .

Những biện pháp vừa nói của bọn xâm lược cho thấy tinh thần binh lính trong hàng ngũ chúng đã nao núng trầm trọng như những tiết lộ gần đây của nhiều quy -chánh -viên đã xác nhận , vì vậy Cộng Sản không còn tin tưởng ở binh lính dưới quyền chỉ huy của chúng nữa , chúng đã không ngần ngại bắn vào sau lưng binh sĩ của họ để răn đe , bắt buộc chúng không thể rút lui được , mặt đầu cuộc tấn công vào đồn đã thất bại . Bọn Cộng Sản bắt đầu khủng bố tinh thần chính binh lính của họ ,những hành động cuồng bạo này có ý nghĩa gì nếu không phải chứng minh tâm trạng lo sợ và nghi ngờ nhau ngay trong hàng ngũ lãnh đạo của bọn xâm lược ?

Giờ đây đã đến lúc Cộng Sản nhận thức được một sự thật đau đớn cho chúng là hi vọng chiến thắng rõ ràng ngày một xa rời chúng . Mỗi cuộc tấn công của chúng chỉ là một cuộc thí quân và liệu biện pháp khủng bố tinh thần binh lính cũng như khủng bố dân chúng mà Cộng Sản đang thực hiện , có thể nào giúp chúng cứu vãn được sự sa lầy của chúng , trong lúc quân ta đang chuẩn bị kế hoạch phản công đại -quy -mô vào những ngày nắng ráo sắp tới ?

THỐNG NHẤT

Và hiện tại , giờ này , chúng tôi vẫn hồi hộp , súng lên đạn căng mắt nhìn xuyên màn đêm , chờ đợi những kẻ cuồng tín muốn tái lập trận Ba Lòng II hay IV ? Để làm gì ? Chẳng để làm gì cả , mà chỉ muốn gây hư danh cho hậu thế biết rõ thế nào người chiến sĩ Quốc Gia khác với người chiến sĩ Cộng Sản .

Một người chiến sĩ quốc gia hi sinh , muôn ngàn người rơi lệ, vì tâm hồn họ hướng thiện , nên quý từng từng mạng sống con người mà Thượng Đế đã tạo ra hình hài ! Muôn người Cộng Sản chết đi , các vị lãnh tụ của chúng vẫn điềm nhiên , nếu mục tiêu của họ chưa đạt được . Tâm hồn họ gian ác coi rẻ sanh mạng con người như con vật , vì họ vô thần . Con người chỉ là những bánh răng cưa trong guồng máy vĩ đại : CỘNG SẢN!

Và vì không muốn trở thành một cái răng cưa , một món đồ chơi , một robot không hồn chỉ biết tuân lệnh , vì muốn Hướng Thiện , nên chúng tôi , những người con của Miền Nam Tự Do , đã đứng lên cầm súng chiến đấu . Hiện giờ đang ở đây , trong lòng chiến trận đầy máu , khói lửa , nước mắt , mồ hôi , và đầy căm thù giết chóc , mà thực lòng chúng tôi không muốn có , nhưng bất đắc dĩ phải chấp nhận , để bảo vệ một đời sống tự do no ấm sau này cho con cháu chúng tôi và cho hậu thế mai sau !..

CHƯƠNG 18

Tỉnh Quảng Trị từng bừng trong một buổi mai nắng ấm . Từng đoàn người già trẻ bé lớn kéo nhau ra bờ sông Thạch Hãn để xem cuộc diễu binh của Quân Đội thuộc Khu I Chiến Thuật mà từ lâu họ chưa có dịp chứng kiến .

Từng toán học sinh nam nữ ở Sài , phường Hạnh Hoa Thôn , Trí Bưu và các trường tư , công lập trong thị xã từ các ngã tư đường kéo nhau đi thành những hàng dài cười nói rôm rã!

Từ mờ sáng , nơi con đường nhựa ven sông ngó qua Nhan Biều , các anh chiến sĩ thuộc Trung Đoàn I I , Trung Đoàn 22 và 33 đã đứng sẵn sàng , ngay hàng thẳng lối chỉnh tề.

Gió ban mai quạt nhẹ những lá cờ đủ màu sắc của Sư đoàn , trung Tiểu đoàn và các Đại Đội Tác Chiến .

Những đoàn thiết vận xa oai dũng im lìm , họng súng chĩa lên trời như những ngón tay sắt khổng lồ, cứng rắn quyết tâm bảo vệ quê hương nói chung và miền hỏa tuyến này nói riêng .

Tiếp đến các đại đội Công binh , Pháo binh , Truyền Tin , các đơn vị bạn đã sẵn sàng tại chỗ . Thoạt trông , người ta có cảm tưởng đoàn quân miền hỏa tuyến này chuẩn bị cho một cuộc chinh phạt đại quy mô , sẵn sàng Bắc Tiến để hàn gắn bao vết thương chiến tranh tàn phá và tử nhục cho - 255 -ong triệu đồng bào miền bắc đau thương .

Những - 255 -ong huy chương đủ màu sắc nằm lấp lánh trên ngực áo của những người con yêu tổ quốc ..

Trên - 255 -ong đài quan khách Quân dân Chính , các đại diện đoàn thể , các vị bô lão và các mệnh phụ phu nhân đã có mặt đông đủ trước giờ khai mạc .

Các sĩ quan trong Ban Tổ Chức cuộc diễu binh vĩ đại này đối với một tỉnh nhỏ cũng đổ mồ hôi chạy lên xuống các đoàn quân để kiểm soát trật tự và đôn đốc mọi người.

Nắng ấm rọi lên thành phố Quảng Trị như muốn sưởi ấm bao tấm - 255 -ong chiến sĩ sau bao ngày hành quân vất vả cực nhọc trong Chiến Dịch Tác Chiến Mật khu Ba Lòng , một tiền đồn cửa ngõ xâm nhập vào Tỉnh Quảng Trị , Thừa Thiên và các làng Duyên Hải của đầu cầu Miền Nam Tự Do .

Đoàn quân của Linh đứng theo số thứ tự của đơn vị , nên đã đứng - 255 -ong đầu sau Ban Quân Nhạc Sư Đoàn I I.

Mọi hoạt động của thành phố Quảng Trị bé nhỏ này hầu như ngưng hẳn vì mọi người đã tề tựu chung quanh - 255 -ong đài .

Sĩ quan Truyền tin Sư Đoàn chạy tới chạy lui kiểm soát hệ thống liên lạc phát thanh , micro và Haut-Parleur đặt rải rác dài theo các nhánh cây theo đường chính . Sĩ quan tổng quản trị , tay cầm một xấp giấy đánh máy chuẩn bị sẵn để lát nữa đây sẽ đọc tuyên dương công trạng cho các chiến sĩ hữu công . Ông đang kiểm điểm lại các huy chương sắp được gắn trên những chiếc áo Treillis bạc màu phong sương

Sĩ quan Phòng Nhì và An Ninh âm thầm len lỏi vào dân chúng, liếc mắt quan sát các cộng sự viên, xem chừng bọn Việt Cộng bị thảm bại nặng nề có thể trở lại phá hoại, khủng bố.

Mọi người đều làm hết sức nhiệm vụ mình. Những quân nhân từ đơn vị, quân, binh chủng bạn nay có dịp gặp nhau sau bao ngày phân tán hoạt động, trò chuyện hỏi han ríu rít.

Cạnh bên - 256 - ong dài là những hoa khô, trong những tà áo dài trắng tinh, nụ cười e ấp, với những cảm tình chứa chan đang đang mân mê trong tay những vòng hoa chiến thắng, mắt dịu dàng kín đáo liếc nhìn sang đám quân nhân rậm nắng bên kia, để hồi hộp thắc mắc chiếc vòng hoa xinh xắn này sẽ ngã vào cổ, vào ngực, siết chặt trái tim của kẻ chinh nhân nào.

Bên phía đám chiến sĩ kiêu - 256 - ong cũng thế. Vốn lâu ngày quen hò hét la hét trong rừng sâu núi thẳm với bọn tử thù và thú dữ, với ngàn cây cỏ lá, họ đâm ra mất tự nhiên khi phải ..bia ngấm cho bao nhiêu cặp mắt thiên thần vừa triu mến vừa kính phục, vừa soi mói vừa tinh nghịch phía bên kia. Họ phải vờ phá tan không khí nặng nề bằng cách trò chuyện vui đùa với đồng đội, trong lúc mắt họ thỉnh thoảng liếc sang các nàng Tây Thi, cũng để thắc mắc hồi hộp sẽ được bàn tay thon nhỏ, búp măng nào tròng cái vòng hoa tai quái kia buộc vào cổ mình, trói chặt cuộc đời mình. Những cảm xúc mông lung, khoan khoái tự hào lẫn chút bối rối của các chàng trai trẻ đang sôi động, khao khát tình yêu, - 256 - ong được vuốt ve an ủi, xóa tan những nhọc nhằn u buồn cô đọng từ những ngày trong rừng thẳm.

Các trẻ em thích thú, ngơ ngác đơn sơ, xúm xít lại đứng sát nhìn không thôi vào những huy chương trên ngực các anh chiến sĩ, mơ ước tưởng tượng sau này khi lớn lên, mình sẽ được đứng đó, thầy cô mình, bạn bè mình sẽ kính ngạc - 256 - ong phục vì một thằng bé mũi dài thò lò như mình lại được cái hân hạnh đứng trong - 256 - ong ngũ đó, uy dũng như thiên thần. Mơ mộng của các em sẽ còn đi xa hơn nếu không có bàn tay nhẹ nhàng của các anh Quân Cảnh, Cảnh Sát vỗ vai các em hối thúc đứng nép vào trong lề đường, mức ranh giới trật tự cần thiết cho phần long trọng, oai nghiêm của buổi lễ.

Linh vẫn đứng đó, ngấm nhìn các em học trò nhỏ để thương. Lòng dâng lên một cảm xúc sâu xa chân thành lẫn tiếc nuối thời niên thiếu của chàng. Một cuộc đời học sinh vô tư lự, nghịch ngợm, trốn học, tay chân luôn phải dính mực mới là anh - 256 - ong. Ham chơi đánh đáo về nhà trễ, phải bị mẹ đánh đòn, khóc bù lu bù loa, một con xin chừa, hai con xin chừa, rồi chừng nào tậ ấ y.

Lớn lên tí nữa thì bắt đầu làm dáng để lấy "code" với các nàng nữ sinh gần trường. Tập yêu, đau khổ, giận hờn, tuyệt vọng, bay bổng tâm hồn khi được nàng nhoẻn miệng cười. Khi gần nhau hay giận hờn, khi xa nhau thì nhớ mong, tìm đủ cớ để la cà gần nhà nàng. Giữa đám đông bọn con trai tùm ba tùm bầy chọc ghẹo bọn nữ sinh:

Hỡi các cậu bé con!

Trong lúc tuổi còn non.

Các cậu phải lấy vợ!

Có vợ mới có con.

Rồi cả bọn cười lên ngặt nghèo để mặc bọn con gái ném đá ném guốc lên đầu và ùa nhau chạy trốn.

Ôi cái tuổi học trò ! Nhớ ngày cùng mẹ đi xem hội diễu binh 14 Juillet của Tây tổ chức - 257 -ong năm , cậu bé Linh nắm chặt tay mẹ , bầy tay đã chai cứng cần cỗi bao bao năm tảo tần nuôi con ăn học nên người . Để an ủi cho nỗi khổ cực chông chất trên đôi vai , bà mẹ xoa đầu đưa con chí hiếu :

”_Con tôi bảnh quá , ngoan quá ! Chắc sau này thế nào cũng làm quan một , quan hai với người ta !

Những lúc ấy Linh sung sướng nghẹn ngào ,siết chặt bàn tay mẹ - 257 -ong yêu. Qua tình thương của mẹ ,Linh vơi đi bao ước muốn vui đùa để cố tâm học hành hầu đền đáp công ơn lao lực mẹ hiền , dù lúc ấy ,mộng làm quan chỉ là một ảo ảnh xa vời ...

Thời gian trôi qua nhanh chóng ! Vậy là giờ đây ,Linh đã đứng giữa - 257 -ong quân , oai nghiêm chững chạc giữa bao cặp mắt ngưỡng mộ - 257 -ong phục của bọn trẻ , hình ảnh của chàng 20 năm về trước .

Nhìn đám học trò lơ láo mắt nhìn quanh cảnh ,Linh mỉm cười lại ôm chầm chúng vào - 257 -ong nói :
Ta hồi đó cũng có tâm trạng giống như các cậu đấy !

_NGHIÊM !

Lệnh phát to trên micro khiến Linh giật mình trở về thực tại . Tiếng kèn thổi lên .

_SÚNG CHÀO ! BẮT !

Trên một chiếc xe Jeep mui trần gắn những vì sao trắng trên nền đỏ , hai vị Tư Lệnh Quân Đoàn đang duyệt qua những - 257 -ong binh đứng nghiêm , cánh tay gương chào cứng ngắc như những tượng đồng .

Lướt nhìn đoàn quân chiến thắng dưới quyền , các vị tướng lãnh trẻ tuổi có vẻ hài - 257 -ong , chắc hẳn đang hồi tưởng lại hình ảnh của chính họ trước đây chăng ?

Ban quân nhạc thổi bản quốc thiều sau khi tắt cả thượng khách ngự trên - 257 -ong đài .

Đến phần tuyên dương công trạng .

Linh cùng các sĩ quan được vinh dự TỔ QUỐC GHI ÂN , ra đứng trước - 257 -ong đài , lần lượt được thượng cấp gắn ANH DŨNG BỘI TINH . Linh được tưởng thưởng trước QUÂN ĐỘI với Nhà Dạng Liễn.

Thêm mỗi huy chương trên ngực là gánh vác thêm những trách nhiệm nặng nề của một cấp chỉ huy , chỉ một chút sơ hở sẽ trả bằng một giá rất đắt : Đó là sinh mạng của thuộc cấp đã tin cậy giao phó cho mình . Trong niềm hãnh diện vui sướng phảng phất một nỗi sợ hãi viễn vông , sợ rằng mình không xứng đáng những huy chương kết tinh bởi mồ hôi , máu , nước mắt và sinh mạng của bao binh sĩ thuộc hạ.

Sau phần gắn huy chương cho các chiến sĩ là phần gắn huy chương hành chánh tưởng thưởng cho những - 257 -ong- 257 -m có công an ủi , hướng dẫn , điều khiển và bảo vệ dân chúng trong vùng được

an cư lạc nghiệp , thoát khỏi sự khủng bố của bọn quỷ đỏ khát máu ! Linh ngạc nhiên vui mừng khi chàng được gọi tên lần nữa trình diện trên - 258 -ong đài , được gắn tiếp huy chương Đề Nghị Hạng Chương Mỹ Bội Tinh một cấp cao trong ngành hành chính dân sự.

Vừa về tới - 258 -ong ngũ Linh lại ngạc nhiên nghe gọi tên lần thứ ba để ...ngượng ngừng lẫn sung sướng , trăn mình chịu trận một đôi tay bé nhỏ dịu dàng choàng vòng hoa chiến thắng , với gương mặt trắng trẻo mịn màng Tây Thi , nụ cười e ấp tươi hồng , đôi mắt lấp lánh u buồn của Quảng Trị . Hỡi ôi ! Đôi mắt và gương mặt đó đã theo mãi Linh về sau này dù cố lãng quên , sợ rằng người ta vô tình mà mình lại đa tình cố ý , lại sợ rằng đi thêm một chút cảm tình nữa sẽ rước lấy lắm đau thương như với Tuyết , Alan Bàu phụng , Loan Mây Đẳng

Nghĩ thế , sau khi rời - 258 -ong đài ,chàng nhẹ nhàng gỡ vòng hoa chiến thắng để trao lại cho một người bạn có công nhưng ít may mắn hơn mình , trong ngày đầy kỷ niệm như hôm nay .

Linh thở một hơi dài nhẹ nhõm i như vừa trút xong một gánh nặng , buổi lễ đến đây gần chấm dứt , Linh định bụng đi một vòng thăm phố xá nữa là xong .

Đang khoan khoái trong - 258 -ong , Linh bỗng kinh hãi rụng rời tay chân khi nghe trên - 258 -ong đài có tiếng gọi lại trong máy vi âm :

_ Yêu cầu Đại Úy Linh và Trung Úy Cang ra - 258 -ong đài trình diện Trung Tướng Tư Lệnh Quân Đoàn và Thiếu Tướng Tư Lệnh Sư Đoàn !

Linh ngơ ngác ..chân run run cố giữ vẻ bình thản , hồi hộp bước ra tự hỏi không biết chuyện gì đã đang và sắp sửa xảy ra đây !

Sau một phút im lặng uy nghiêm , vị anh cả quân đoàn cùng sư đoàn bước xuống - 258 -ong đài , đồng dục tuyên bố :

_Đại Úy Vũ Hồng Linh ! Nhân danh Tổ Quốc và Chính Phủ , tôi gắn cấp bậc Thiếu Tá tại mặt trận cho Đại Úy kể từ ngày hôm nay !

Linh không còn kịp nghe tiếp những gì sau đó vì chàng đã đứng sững như tượng đá rồi ..trong thâm tâm chàng , bao cảm xúc dào dạt dâng trào như - 258 -ong đại dương dồn dập ..niềmhãnh diện cùng lúc với lo âu sợ hãi , sự sung sướng xen lẫn đớn đau chua xót , e ngại chập chùng . tâm trí chàng nhớ lại câu nói của thầy Mạnh Tử ;

“ Đừng sợ mình không có địa vị trong xã hội , chỉ sợ rằng mình không xứng đáng với địa vị đó thôi . ”

Linh tự hỏi - 258 -ong mình , liệu chàng có cố gắng ăn ở được như lời thầy Mạnh Tử chăng ? Hay là còn tệ hơn kẻ tiểu nhân , nào ai biết - 258 -ong mình ngày sau sẽ ra sao ?

Linh đón đau và ngậmngùi thêm khi nghĩ rằng chiếc HOA MAI BẠC trên cổ áo chàng là sự đóng góp bao nhiêu mồ hôi , máu xương của những người mà thượng cấp đã tin tưởng giao phó mạng sống của họ cho chàng .

Xen kẻ lo ngại đón đầu , Linh vui mừng cảm thấy mình vừa vươn lên , vượt qua , được giải thoát . Bao đắng cay của cuộc đời gió bụi , bao năm trời cảm lạnh gậm nhấm cuộc đời , lê gót mỗi mòn kiếp chinh nhân qua bao chế độ , bao thành phố , bao vũng sinh lầy từ miền Đồng Tháp , bao núi cao vút tận mây xanh của Kontum biên giới Việt Lào , bao bãi cát mênh mông vô tận miền Duyên Hải ...bao hít đất nhảy xồm , dây Tử Thần , dây Kinh Dịch của đất Miền Trung hun đúc trui rèn con người dài theo năm tháng , mỗi hận - 259 -ong càng lúc càng nặng trĩu tâm tư người lính chiến tuy còn trẻ nhưng đã già dặn chiến trường .

Linh tự nhủ mình càng phải cố gắng hơn nữa để khỏi phụ - 259 -ong thượng cấp tin yêu , - 259 -ong tin của cấp dưới , và - 259 -ong trông cậy của toàn dân Miền Nam .

CHƯƠNG 20

ĐOÀN QUÂN THIỆT CHIẾN

Linh là một quân nhân !

Một quân nhân phải ở tiền tuyến , súng cầm tay , sẵn sàng chiến đấu , nã đạn vào bọn Địch quân . Việt Cộng kẻ thù chung của Dân Tộc , của các Tôn Giáo vẫn còn đó . Phận sự của chàng là diệt tan bọn phản dân hại nước , cho muôn dân được thanh bình ấm no . Đó là bằng chứng thiết thực nhất của - 259 -ong ái quốc chân thành và âm thầm đi sâu vào - 259 -ong Dân Tộc .

Vì thế , đoàn quân thiệt chiến của Linh vẫn tiến mãi ...xẻ rừng , lướt gai , leo đồi vượt suối ...không quản gian lao , không buồn khổ nhọc .

Linh vẫn làm lui đi tới ... nón sắt hai lớp trên đầu , bọc thêm chiếc lưới ngụy trang kết đầy lá rừng . Ba lô 20 kí nặng trĩu đôi vai , càng nặng sau mỗi bước chân . Dây ba -chạc chằng chịt những trái lựu đạn MK3 ,MK2, M26 , chiếc súng lục P.A Colt 45 vẫn lủng lẳng bên đùi trong dây bao súng .

Đạn đã lên nòng , chỉ cần rút khỏi vỏ là một tên địch lia dương thế !

Tay Carbine tự động M.2 với - 259 -ong đạn dài , trong thế súng cầm tay , sẵn sàng nã từng loạt vào đầu địch .

Áo trận nhễ nhại mồ hôi , thấm đẫm bụi đường vàng nâu đỏ . Đôi giày MAP dày đặc bùn đất bám chặt , mỗi bước chân càng thêm trĩu nặng .

Cứ thế Linh mãi miết đi cùng đoàn quân của mình , không buồn ngó lại quãng đời quá khứ !

Tương lai trước mặt là đồi núi chập chùng , vào biên giới Lào -Việt , vào dòng - 260 -ong Bến Hải ,
Linh vẫn đi ... hai ngày ..ba tuần ..bốn năm ..mười hai năm ..và suốt đời ...

Linh oai nghiêm ,hiên ngang tiến bước cùng với đoàn quân in gót chân lên Miền Tây , lội qua đồng lầy
Cà Mau muối vo như thối sáo , đĩa lội như bánh canh ! Đoàn quân làm cho Việt Cộng tại Năm Căn , Cái
Đước , Ba Xuyên , Bạc Liêu , Cần Thơ ,Long Xuyên , Định Tường ,Long An , Đúc Hoà , Đúc Huệ,
GiồngDinh , Giồng Lức , Giồng Sắn – Mã, Tho -Mo khiếp đảm phải chạy dài qua biên giới Miền- Việt .

Đoàn quân đó đã ghiền nát Miền Đông , - 260 -ong qua những cánh đồng chó ngáp không một giọt
nước , hay len lỏi vào tận rừng sâu của Long Nguyên , Bến Cát , Phước Thành , Bàu Phụng , Xóm Sinh,
Tân Uyên .

Đoàn quân đó đã can đảm lạnh lùng vượt qua những dãy núi Trường Sơn cao vòi vọi , đến tận Ngã Ba
Biên Giới Việt -Miên – Lào với những quả núi mà suốt đời mưa lạnh thấu xương , không buồn ánh nắng
như Dakto, Dakek, Daksut, Dakneykram, Dakrotah, Banhet. Họ đã vượt qua bao tỉnh lỵ mà biên giới đối
với họ chỉ là ngôi làng nào đó tượng trưng trên bản đồ 1/100.000. Ban -Mê -thuộc , Pleiku quanh năm
đất đỏ . Trời mưa lầy lội ! Trời nắng bụi mù ! Kontum cao ráo đất trắng , nhưng buồn vời vợi với
- 260 -ong- 260 - - 260 -ong vĩnh biệt Yakrong Bơlah hận nghìn năm !

Rồi đến An Khê , Cheo Reo , lệ Thanh , Lệ Trung , Lebac, Phú Bổn , Pleime ,Plei-M-rong ,Plei-trong -nong
. Họ đi sâu vào mật khu Chudleya như vào chỗ không người , giải thoát - 260 -ong nghìn đồngbào
Thượng được trở về với làng Buôn Ma-Leon, Buôn M-Rek.

Đoàn quân thiện chiến đó đã vượt biên giới Duyên Hải , qua các tỉnh Bình Thuận , Phan Thiết nơi quanh
năm tiền hôi mùi mắm , hay đúng hơn , mắm hôi để ra tiền ,vàng , nhà cửa , xe cộ và người đẹp .

Qua Ninh Thuận mà Phan Rang với chiếc Tháp Chàm cổ kính nghìn năm trơ vững với thời gian .

Qua Khánh Hoà với đũa con cung Nha Trang muôn đời thơ mộng với bãi cát Đại Lãnh , đèo Rù Rì , Rọ
Tượng , Đèo Cả Cap – Varella, Tháp Bà Pomagar cổ kính nằm bên chiếc cầu Hà – Ra nhỏ hẹp , với Suối
Ba hồ và Hòn Chồng .

Người con gái Nha Thành thơ mộng như Cầu Đá , mơ màng như Hòn Nứa ,mặn nồng như nước biển ,
khó hiểu như đại dương .

Ninh Hoà với lò luyện thép Dục Mỹ , với Dây tử Thần , Dây Kinh Dị , với “ hít đất vào thể “ , “nhảy xồm “ ,
“một chạy , hai bò , ba sát !”. Tuy Hòa nắng cháy nhưng mát rượi vì bờ biển Sông Cầu đầy những quả
dừa xanh ngát !

Qui Nhơn thơ mộng , với những mái nhà cổ vươn lên giữa rừng dừa râm mát ,tranh nhau từng tấc đất
hoang , với những tiếng còi xe lửa chạy qua rú lên mừng rỡ vừa thoát khỏi ụ mìn hằng bữa , hay thét
lên căm hờn khi khi la liệt trên toa xe là những vũng máu của người dân vô tội vừa bị Việt Cộng phục
kích mìn !

Quảng Ngãi huyền bí với những dãy núi xanh rì cao vút , những Mật khu Đổ Xá , những công xưởng địch quân , mà quân ta mỗi năm chỉ cần bất thần đánh vào đó cũng đủ tạo nên những chiến tích anh
- 261 -ong !

Quảng Nam buồn với với những mái nhà lúp xúp thấp bé cũ kỹ từ thời các Cha Dòng Tên vào thế kỷ 17 đầu tiên đến Việt Nam , để biến Hội An cần cù không ăn chơi thành phố phờng , buồn như Cửa Đại chiều thu Hay Hòn Yến chiều đông lạnh lẽo .

Người con gái Hội An có đôi mắt buồn man mác , đơn sơ trong chiếc áo trắng quanh năm , mộc mạc cổ kính với mái tóc kẹp dài quá thắt lưng ong . Vì Hội An không chưng diện , không ăn chơi , vì Hội An muốn giữ nét cổ kính từ 400 năm về trước với những mái nhà mái cong vút lên như mái đình , những con đường nhỏ hẹp như chỉ dành cho người đi bộ .

Linh mẩn Hội An , vì người Hội An có tài châm biếm tài tình , để khi về đến nhà, ta phải đi mua thuốc tức dãn ngược khi ngẫm nghĩ lại những lời khen đả đố của họ .

Tình yêu của Hội An rất trầm lặng , bề ngoài ra vẻ lạnh lùng dửng - 261 -ong , nhưng bên trong đang sôi sục lên những khao khát mãnh liệt , những ước muốn cháy bỏng .

.Ngược Quảng Nam “ Có em mau khôn ? Khôn em tau cho chó em cũng rứa !” về hướng Tây là Điện Bàn ,Duy Xuyên , Đức Dục .

Nông Sơn thơ mộng với - 261 -ong- 261 - sông Thu Bồn hiền hoà mà khi trời mới sụp tối , nhìn từ bên Trung Phước nhìn sang giống như một Đà Lạt thu nhỏ với những mái nhà tân thời của các kỹ sư mỏ than trẻ tuổi , tỏa ánh sáng Neon vui vẻ xuống mặt - 261 -ong . Nông Sơn lại không thơ mộng với những họng súng đại bác oai nghiêm sừng sững trên đỉnh núi như đảo Navaronne , với những chiếc máy ủi to tướng nặng nề , san bằng những hố sâu để lấy than đá trùng điệp , là một yếu điểm kỹ nghệ than đá số 1 của Việt Nam Cộng Hòa , chưa kể Hòn Gay đã xa rời trong quá khứ đau thương của Miền Bắc trầm lặng đen tối .

Nông Sơn tuy già nhưng không cần cố khi thấp thoáng bóng hồng của các cô thiếu nữ làm việc cho Khu Kỹ Nghệ An Hòa , của các em bé tung - 261 -ong đón cha tan sở về , của các toán hướng đạo sinh Phật Tử cắm trại dọc theo - 261 -ong Thu Bồn , nơi tiếng chuông chùa quanh năm ngân nga ru hồn người lữ thứ .

Ngàn ấy thứ đã tạo cho Nông sơn có một sắc thái riêng biệt .

Linh mẩn Nông Sơn chẳng phải vì có một thời người ta gán cho chàng cái biệt danh “ Tư lệnh cao bồi Nông Sơn ” , mà chỉ vì Nông Sơn đã hồn nhiên lịch thiệp đón chào chàng , lưu lại cho cuộc đời binh nghiệp của chàng những chuỗi ngày êm đẹp mặn mà thơ mộng nhất .

Đến Đà Nẵng , một thủ đô thương mại của Miền Duyên Hải , không hề thua kém dàn chị Sài Gòn về mọi phương diện .

Tàu thuyền ra vào cảng tấp nập , những tà áo trắng kín đáo xen lẫn những bộ Blue Jean , những Jupe Soirrée , mái tóc thề lẫn lộn với những chiếc đầu “ Tổ Quạ” bới cao . Những tiếng Tây , Mỹ ,Tàu lẫn lộn bằng giọng Bắc , Trung , Nam . Những Snack Bar , phòng trà rực sáng thâu đêm , biển Đà Nẵng thành Singapore của Miền Trung .

Nhưng cuộc đời Linh đâu được hân hạnh chôn vùi ở nơi đô thị xa hoa , nên Linh và đoàn quân giang hồ của chàng tiếp tục đi , đi mãi !

Qua Nam Ô , đèo Hải Vân quanh co , Lăng Cô , Cầu Hai , Truồi , Phú Bài , An Cựu , Linh về đến Huế !

Cố đô cổ kính , oai nghiêm trầm lặng của Linh mười năm trước nay đã thay đổi nhiều .

Người xưa đâu thấy ! Huế đã khác xưa nhiều ! Huế đang vươn mình lên . Những ngôi nhà tráng lệ thay chỗ cho những túp lều tranh xiêu vẹo . Những bến xe , Nha , Sở chiếm chỗ những thửa ruộng nơi trước đây có những buổi chiều tà hương lúa - 262 -ong phảng phất theo ngọn gió êm dịu ru hồn người lữ khách ven đường .

Núi Ngự Bình vẫn trọc lóc sau 10 năm chinh chiến không buồn mọc lên màu xanh ! Sông Hương vẫn hững hờ trôi , nhưng đã đánh mất những tiếng hò lãnh lót ngân dài trong đêm cô tịch .

Lăng Tự Đức , Thiệu Trị , Minh Mạng vẫn còn đó rêu phong . Đồi Vọng Cảnh tro gan với phong sương . Sông Phú Cam vật vờ trôi những cánh bèo xanh . Quán cơm Âm Phủ , Bánh bèo Núi Ngự vẫn đông đảo thực khách hào hoa.

Những người con gái Huế năm xưa nay đã già đi , phì phà thuốc Cấm Lệ dắt díu bày con ngõ ngác . Gặp lại Linh họ nhíu mày như cố tìm lại trong quá khứ xa xăm một bóng hình , chỉ thoáng qua , rồi họ bình thản trở về với hạnh phúc hiện tại làm vợ , làm mẹ .

Những tà áo dài trắng nữ sinh Huế lại phát phói trên cầu Tràng Tiền , tóc thề như dài hơn qua khỏi chiếc lưng ong , Những chiếc nón bài thơ vẫn che hững hờ những gương mặt nai tơ ngõ ngác lẫn u hoài như Sông Hương Núi Ngự , e dè kín đáo như Thành Nội , hồn nhiên cởi mở như chợ Đông Ba . Huế là thế ! Những làn - 262 -ong vẫn minh đã cố chen vào , nhưng Cố Đô vẫn bảo thủ với vẻ nho phong cổ kính , lễ giáo truyền thống . Còn đó tiếng chuông Chùa Thiên Mụ ngân nga buổi chiều sâu lắng dịu êm .

Linh tình cờ gặp Loan trên cầu Tràng Tiền, ngỡ ngàng nhìn nhau , Loan đã thành người đàn bà xinh đẹp , duyên dáng . Qua giây phút đầu nhói con tim , cả hai chào hỏi nhau lịch sự , lạnh lùng kèm nén xúc động bên trong .

Loan “Mây Đắng ” đã có chồng cũng là một quân nhân . Hai người gặp nhau trong một phòng trà hoa lệ . Thì ra , sau khi Minh anh nàng bị tử hình , nàng thôi học . Mẹ nàng bạo bệnh qua đời , cha nàng cưới vợ khác , gia đình sa sút , Loan tìm quên trong điệu nhạc quay cuồng trong vũ trường , rồi nàng gặp một quân nhân , yêu nàng , gạt bỏ dư luận cưới nàng , một vũ nữ , về làm vợ.

Chồng nàng đổi ra miền Trung , hai vợ chồng vui sống và có bốn mặt con bụ bẫm . Loan khẩn khoản mời Linh về nhà nàng , nhưng Linh một mực thoái thác , sợ khuấy động yên ấm hạnh phúc của người con gái chàng đã từng yêu và đau khổ .

Khi đoàn xe chạy ngang cầu Bạch Hổ , Linh rút trong ví ra bức ảnh của Loan mà chàng từng ôm ấp nhớ thương suốt bảy năm trời , bình thản xé ra từng mảnh vụn thả trôi theo dòng - 263 -ong Hương .

Hãy trả những gì thơ mộng về với dòng - 263 -ong thơ mộng !

Văng vẳng từ radio tiếng hát Phương Dung “ Có tình nào không phai ...như tình anh với em !”

Linh khẽ mỉm cười chua xót , gượng gạo! Chàng không còn khóc dễ dàng như trước nữa , chàng đã trưởng thành - 263 -ong chấn hơn trong khói lửa và cuộc đời .

Hình ảnh Alan Bàu Phụng hiện ra . Trong chiếc áo dòng nữ tu , nàng đã chọn phần nhất hảo , tìm yên tĩnh cho tâm hồn nơi Nhà Chúa , xa lánh mọi đau a tranh khổ đau của cuộc đời ô trọc .

Linh lại từ từ xé bức ảnh Alan thành từng mảnh vụn !

Hãy trả tâm hồn của những người con yêu Thượng Đế về với Thượng Đế , ta không có quyền mơ tưởng hay nghĩ đến dù trong đáy - 263 -ong những kẻ đã hiến dâng cuộc đời cho lý tưởng thiêng liêng .

Còn lại Tuyết !

Hình ảnh hôm nào lại hiện rõ trong tâm trí Linh . Tuyết đã thanh thản ra đi vào - 263 -ong đất lạnh của Tổ Quốc . Máu nàng đã nhuộm vào - 263 -ong đất , mang theo một mảnh tình thiết tha vào cõi trường sinh vô tận . Tuyết đã đi rồi ! Đi mãi không bao giờ trở lại để - 263 -ong ai tan nát mảnh tình thiên thu .

Tuyết chết đi trên môi vẫn nở nụ cười mãn nguyện vì đã âm thầm hi sinh cuộc đời cho Quốc Gia Dân Tộc.. Và chiếc hôn Linh gửi nàng hôm nào là chiếc hôn đầu tiên vĩnh biệt .

Linh đặt lên môi tấm ảnh của người yêu quá cố , mỉm cười với nàng lần cuối , đôi mắt Linh bắt đầu đỏ hoe . Thành linh thu hết can đảm , chàng xé tan tấm ảnh thành mảnh vụn .

Linh cảm thấy tâm hồn trở nên thoải mái nhẹ nhàng lạ .

Từ nay bên cạnh chàng không còn Thuận nữa , anh chàng đã cưới Điệp , đôi vợ chồng hạnh phúc này có 5 con khá khinh . Thuận đã được chuyển về Sài Gòn , làm việc tại Bộ Tổng Tư Lệnh , trưa , tối về nhà như công chức , sung sướng bù lại những ngày cực khổ nằm gai nếm mật với Linh .

Phần Linh , chàng vừa có một quyết định . Phải can đảm cắt đứt với quá khứ đau thương để bắt đầu lại , vì cuộc đời là những màn tái diễn không ngừng của hi ,nộ , ái , ố .

Văng vẳng bên tai chàng những lời vàng ngọc ...

“ Đời phải vui sâu trong đau khổ , nếm cảnh gian truân , nằm trong tủ nhục , nhiên hậu mới hưởng được cảnh hiển vinh sung sướng và hạnh phúc .”

Linh và - 263 -ong- 263 -m chiến hữu của chàng đi mãi , đi mãi . Cao hứng , Linh bỗng cất cao giọng trầm - 263 -ong :

_Nào bao - 263 -ong binh tiến lên ! Bờ cõi ...

Sau lưng chàng , - 264 -ong - 264 -ong giọng trầm - 264 -ong vang lên , oai - 264 -ong vang dội giữa những đồi núi vương vấn ánh chiều tà sắp tắt hơi của Khe Trai , Khe Sanh , Lao -Bảo, Đông Hà , Gio Linh , Ba Lòng , Bao Căng .

Rồi lần lượt những hình ảnh của Báu , trung , Phụng , Năng , Ninh , Riệt , Em , Tích , Châu , Kim , Trước , Còn , Phong , Mai hiện ra mỉm cười hài - 264 -ong với đoàn quân chiến thắng .

Linh cảm động quá ! Chàng thấy rõ cuộc đời mình không thể tách rời khỏi cuộc đời binh nghiệp phong sương được . Chàng tan đi như một giọt nước trong - 264 -ong biển cả đại dương của quân đội .

Vì đoàn quân chiến thắng của Linh là anh , là em , là chúng ta những người trai thế hệ , đã gạt bỏ tình riêng ủy mị , những ước muốn bình thường , những hưởng thụ tiện nghi . Chúng ta không có quyền ngày đêm chèn chèn trong các phòng trà vũ trường - 264 -ong bài , ăn chơi sa đọa nơi thị thành phồn hoa .

Chúng ta không có quyền thờ ơ lãnh đạm với tiếng gọi thiêng liêng của Hồn Nước . Hàng bao người đã đi trước chúng ta , đã ngã gục trên chiến trường , để ngày nay chúng ta và gia đình còn sống trong yên vui .

Giờ đây trách nhiệm của người trai thế hệ đòi hỏi chúng ta hãy đứng lên , sát cánh , tay trong tay hiên ngang - 264 -ong rừng vượt suối để bảo vệ cho toàn dân .

Lịch sử và Dân Tộc ghi ơn chúng ta , những người con , đã vì lý tưởng cao đẹp “ Vì Dân ,Diệt Cộng ” mà hi sinh cuộc đời thanh xuân tươi đẹp nhất , đã sẵn sàng “Đền xong nợ Nước ” vì - 264 -ong Yêu Nước , Thương Dân , vì Chính Nghĩa Quốc Gia .

Lịch sử mở trang chiến thắng !

Ngoài chiến trường , trận chiến vẫn còn tiếp tục chưa biết bao giờ chấm dứt !

Dân tộc đang hướng về chúng ta , hi vọng !

Súng đã nạp sẵn đạn !

Chỉ còn chờ khai hỏa !

-----0000-----

Võ Hữu Hạnh

Viết xong tại Biệt khu Ba Lòng

Miền thâm sơn Quảng Trị

Giữa đêm giao thừa Xuân Bính Ngọ - Thứ năm 20-1-1966

SAU 1975: HỒI KÝ TRONG TÙ . VINH QUANG VÀ TỬ NHỤC

Kính thưa quý độc giả .

Đây là một quyển hồi ký của một người lính Việt Nam Cộng Hòa , những tù binh bị kết án không bao giờ được xét xử , đã lê gót trong tủ nhục ê chề cho nỗi đau mất nước . Tác giả đã có trên 4. 636 ngày tù tội đói khát lao động khổ sai ! Cùng đọc lại để cùng sống lại những chuỗi ngày dài trong nỗi tuyệt vọng tâm hồn và oằn oại thể xác mỗi mòn , trong những trại tập trung từ Nam ra Bắc , rồi từ Bắc vào Nam .

Nguồn: <https://sites.google.com/site/nangvatuthan/>

www.vietnamvanhien.org

